

લાલી ગાયન સંગ્રહ.

મગદ કલમ

રતનજી કાવસજી લાલી.

વાજની સાયનટીફિક સારવાર.

તમારા હૃદયમાં, સીતાર વગરે વાજનો ગમે તેવી
બગેલી હાલતમાં હોય તો હરકત નહીં હરો નવા
જવા કરી આપીશુ સાયનટીફિક ફક્ત એકજ વખત
પરવારવાથી તમાર હૃદય છતી રહેશુ.

હમારી દુકાનના વાજને હમો હમારી શક્તી દેખરેખ હેઠળ દરેક
સુધારાપદાર નાચ કે આ મીઠું નાકામાંથી બનાવ્યે છીએ તેમજ અવા
જ અને નગજગની બાંધુ ગેસથી દુરોએ સંગીતના શોખીનોનાં દીલ
છતી પાસ છે. હવે હમારા ધરાધામાં અટલી બધી પ્રસશા મળવી છે કે
હમોને વીજ માતા આરકમે માટ એટલું બધું ચાલુ દેખાણુ પડે છે કે
હમારાયા તમારા શોખીન ધરાધાના ધામન પુગીવળી સકાવું નથી.

હમારા શોખીન ધરાધાને હમારી દુકાનની એકજવાર મુલાકાત
લેવાની બનામણુ રહે છીએ અને હમા દરેક પાત્રી આપ્યે છીએ
કે તેઓ દરેક રીતે મદદ થશે.

એ ઉપરાંત હમારી સીતાર-દાદનુ તેમજ પગલું ફોલ
ડીંગ તારમેનીયમ-સાપો હીં આગર, ગેસરખાના તેમજ સીતારના
પાકકા પોલાઈ તારા તેમજ વાજને લવતી દરેક ચીજ લશ્ચીજ
ખાલીકા રીતે મવશ.

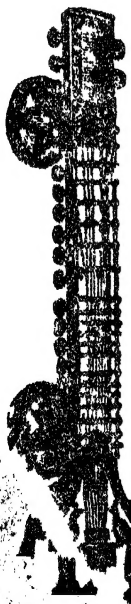
વાજનેનું દરેક મમારકામ ઘણીજ સતોપકારક રીતે કીકાયત
નવા કરી આપવામા આવશે.

ફક્ત એકજવાર પરવારવાથી તમો સદાના હમારાજ ધરાક થશો.

માલ બરીહતી વખતે હમારા નામનો લેખલ તપાસજોજી.

બચુમીયા બાબામીયા સીતારવાલા,

રેલ્વે હોલ લાલી સામે ચરનીરોડ જંકશન મુંબઈ-૪.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાત કૌપીરાણિક વિભાગ]

અનુક્રમાંક. ૮૪૦ દર્શક.

પુસ્તકનું નામ બાલ ગાથન સંગ્રહ

વિષય ૬ - ૧૨૧

કેમજી શું વિચાર છે ?

તમારે ત્યાંના લગ્ન, નવજોત, વગેરે શુભ પ્રસંગે
પરોણાઓને રીજવવા માટે શું કરશો ?

એકમેકના કોઠાં ભોપતાં અવાચી ખાતાં રાખશો
કે ગાનતાનના દીલખુશ રંગ રાગથી તેમનું
મન રંજન કરશો.

તમારા પરોણાઓને હસતા રમતાં ઘર મોકલવાનું
માથે લઈએ છીએ, તમારે ત્યાંના એવા કોઈ
શુભ પ્રસંગે અમો ગાયનની બેઠક કરવા તૈયાર
છીએ. અત્યાર વેરમાં અનેક આમરૂદ્ધાર મંડળોમાં
એવી બેઠકો ફેટેહમંદીથી કરી અમે ઘણી
સરટીફિકેટો મેળવી છે.

ખાત્રી કરી જોશોજી.

મેહરની કંપની,

વાહગ્યાજના આતશમેહરામનો સામે,

મુખડની દુકાન,

ધોભીતલાવ, મુંબઈ.

કેશવકાન્ત હેર-ઓઈલ.

બહાર ઓઈલ (ગ્યાસલેટ) થી નિરાળ.

ગ્વાલિયરના પ્રદર્શનમાં પ્રસન્નતાનું સર્ટીફિકેટ અને મહિસુરના પ્રદર્શનમાં કાંસાનો ગ્રાહ મળેલા છે.

અજમાયશ કરવા

વિનંતિ છે.

‘કેશવકાન્ત’

ગળતરમાં સઉથી વધુ સુગંધીદાર અને સઉથી વધુ સોંધુ પાત્રવે છે.

બહાર ઓઈલ (ગ્યાસલેટ) થી નિરાળ

શુદ્ધ વનસ્પતિનાં તેલોમાંથી અને સુગંધીદાર દ્રવ્યોમાંથી સક કોઈના કિપયોગ માટે બધી જાતના લોકો માટે ખાસ તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે. તે વાળને ખરી પડતા અટકાવે છે અને સુંવાળા તથા કાળા બનાવી વધુ કિંમતમાં મદદરૂપ નીવડે છે એ બધા કિપરાંત કેશવકાન્ત ગળતરમાં સઉથી વધુ સોંધુ વેચાય છે અને ગરીબો તથા પછસાદારોને તે એકસરખું પાત્રવે છે.

રૂ. ૧૦૦૦ નું ઈનામ.

કેશવકાન્તમાં સફેદ તેલ (જે વાળને નુકશાન કરતો છે તે) વપરાય છે એવું કોઈ સામીત કરી આપશે તો તેને આપવામાં આવશે.

કિંમત દરેક શીશીના પેકીંગ અને વી. પી. આર્જ સહીત આના ૧૫.

ધી કેશવ પરફ્યુમરી વર્ક્સ.

૧૪૭, અમદુલરહેમાન સ્ટ્રીટ—મુંબઈ.

તા. ક.—‘કેશવકાન્ત’નાં પેકેટોમાં જનામી ટિકિટો હોય છે.

લાલી ગાયન સંગ્રહ.

(ઉર્દુ તથા ગુજરાતી નાટકોના, નિતિ ભક્તિના, ઉસ્તાદી,
ધત્યાદી ગાયનો, રેખતાઓ, ગઝલોનો બધો મળી
૭૦૦ ગાયનોનો મોટો સંગ્રહ.)

રાગ તાલ સાથે.

ભાગ પહેલો.

બહાર પાડનાર:-

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલેક, પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લાસ,

તે

પરશ્યન મ્યુઝીક ગાર્ડ, મોડલ મ્યુઝીક આઈડ ઇત્યાદીના કર્તા.

કીંમત રૂ. ૧૧.

ઇ. સ. ૧૯૧૯.

સર્વ હકક કર્તાને સ્વાધીન છે.

આ પુસ્તક નં. ૭૫, બજારગેટ, કોટ, મુંબઈ મધે આવેલા નવરંગ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં તેના માલેક મીં અરદેશર ખરશેદજી દેશાઈએ છાપ્યું છે. અને મીં રતનજી કાવસજી લાલીએ યહુદી હાઉસ, જુના મોદીખાના, કોટ, મુંબઈ મધેથી પ્રગટ કર્યું છે.

લાલી પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લાસ.

ખાનુઓ અને ગ્રહસ્થાને

હારમોન્યમ તથા દીલરૂબા

ઉપર

સેજબી કંટાળા વગર

છેલ્લામાં છેલ્લી રૂઠી પ્રમાણે તાલ સુરથી

અપ-ટુ-ડેટ ગાયનો,

દરેકને છુટો અકેક કલાક ચાલુ ગાઘને શીખવવામાં આવે છે.

વલી ઘરે ખાનગી શીક્ષણ પણ મળી શકશે.

ફી મધ્યમ.

દાખલ થવા માટે મલો યા લખો-

રતનજી કાવસજી લાલી, માલેક,
યહુદી હાઉસ, જુના મોદીખાના, કોટ, મુંબઈ.

કાંઈક થોડું.

સંગીતની શોખીન આલમ,

મારા પરશીયન મ્યુઝીક ક્લાસની સને ૧૯૧૨ માં સ્થાપના પછી એ અદના ખાતાના માલેક તરીકે સંગીતના સાહિત્યમાં મારી જે જે નમ્ર કોસેસો થઈ છે તેમાંની એક આજ દીને તમે સનમુખ ધરતાં પ્રીય વાંચક મને ખુશાલી ઉપજે છે. મારે પેહેલી કોસેસ પરશ્યન મ્યુઝીક ગાઈડ નામનું એક પુસ્તક કે જે મેં સને ૧૯૧૩ માં બાહાર પાડ્યું હતું તેને કાંઈએક અધીક ઉત્તેજન મલવાથી મારી બીજી કોસેસ મોડલ મ્યુઝીક ગાઈડ છેલ્લા સાલમાં બાહાર પાડી. એ બંને નોટેસન ગાઈડોની લોક પ્રીયતા એટલાજ ઉપરથી પુરવાર થઈ શકે કે હાલમાં તેની છપાવેલી હજારો નકલમાંથી માત્ર આંગલી ઉપર ગણાય એટલી નકલો બાકી છે. અલબત્તા આ કૃતેહ મેહેરબાન ખેરબાહુ તમનેજ આભારી છે કે જેને એ પુસ્તકો ખરીદી મને મોટું ઉત્તેજન આપ્યું છે કે જે ઉત્તેજન મને આજનું આ માર્ગ પુસ્તક પ્રગટ કરવાને મોટી મદદ સમાન થઈ પડ્યું છે. આ માર્ગ ત્રીજું પુસ્તક “લાલી ગાયન સંગ્રહ” પ્રગટ કરવાનો મેં જ્યારથી આરંભ્યું ત્યારથી મારા અને મારા વર્ગના સુભઈચ્છકો તરફથી પ્રથમથીજ મોટું ઉત્તેજન મલ્યું અને તેની રૂએ આ જગી સંગ્રહ મને આટલા નજીવા દામે બાહાર પાડવામાં સવલ થઈ પડ્યું, આ પુસ્તકમાં ગાયનની ચુંટણી કરવાનું કામ મેં મારી અદના શક્તિ પ્રમાણે અને જેમ મને યોગ્ય લાગ્યું તેમ જુદી જુદી ચોપડીઓમાંથી તેમજ જુદા જુદા નાટકોમાંથી કીધું છે અને એ મુજબ બધા મલી જુદી જુદી લગભગ સઘલી રાગ રાગનીના ગાયનો તેના રાગ તાલ સહીત આખ્યા છે. ૭૦૦ ગાયનો તેની રાગણી અને તાલ સહીત લેગા કરવું એ કાંઈ સેહેલ કામ નથી છતાં પણ ચોતરફની મદદથી હું જે તે કરવાને સામર્થ્યવાન થયો હોઉં તો તે માટે હું પાક કીરતારનો આભાર માનું છું. આ પુસ્તકમાં ઉરદુ તેમજ પારસી સંસારી નાટકોના વળી કેટલાએક નીતી લકિતના તેમજ વળી કેટલાક હીન્દુસ્તાની રેખતા ફારસી ગઝલો કબીરી પદો વીગેરેનો સમાવેશ કીધો છે કે જેથી આ પુસ્તક શું અદના ને આલા, નાના કે મોટા, હીન્દુ, મુસલમાન પારસી કુટુંબોમાં ઉપયોગી થઈ પડે એમ કંઈ પણ સંશય વીના માંની શકાય. મીં હરમોસના કેટલાક પુસ્તકોમાંથી કેટલાક ગાયનો, ગોપાલ ગીતાવલી, દામોદર ગાયન સંગ્રહ, તથા જુદા જુદા નાટકોની ચોપડીઓમાંથી મેં જે ગાયનો લીધા છે તે માટે એ સઘલાઓનો હું આભાર માનું છું. વળી હાલમાં કાગલના દુકાલના અર્ધયામમાં આવું એક પુસ્તક છપાવી પ્રગટ કરવાનું કેટલું મુશ્કેલ છે તેતો ચોપડી છપાવનારા દરેકને રોશન છે પણ તે છતાંબી આ મારી અદના કોસેસની આટલી મોટી સંખ્યામાં નકલો બાહાર પાડવાને જે હું શક્તિવાન થયો

છું તે મોટે ભાગે મારા હુમેશના કદરદાન જાહેર ખબર આપનારા લાઇઓને આભારી છે તેમજ વલી હજી તો એ પુસ્તક બાહાર પડે તે આગમ્ય પોતાના મુખારક નામો નોંધાવી જેઓએ મને મોટું ઉત્તેજન આપ્યું છે તેઓને પણ ઘણું નહીં ને થોડેક અંશે આભારી લેખાય.

વળી કેટલીએક દીશાઓમાંથી કેટલાક ખીજઓ પાસે નોટેસન લખાવી ગાઈડો બાહાર પાડનારાઓ તરફથી કેરે મોઢા શું લાવે તેમ તરેહવાર ટીકાનો ખાનો ઉડાડવામાં આવે છે અને વલી છેક એટલે સુધી કેહેવામાં આવે છે કે જે સંગીતની ચોપડી કાઢવામાં આવે છે તેની મુલ મતલબ પઠસા કમાવાની છે પણ તેમ કેહેનારાઓએ જાણવું જોઈએ કે, સુર્ય ઉપર ધુળ છાંટવાથી સુર્ય ધંકાતો નથી તે મુજબ હમો જે કાંઈ હમારી શક્તિ મુજબ જે કાંઈ અદના કેશોષ કરીએ છીએ તેથી કરીને સંગીતની શોખીન આલમને મોટે ધણું નહીં ને થોડુખી કરતા હોઈશું અને તેની વેલાએ આવી કોસેશો ગોયા તોડીજ પાડવાનું કામ સ્વાર્થીઓ કરી રહ્યા છે તે જેટલું અફસોસ કારક છે તેટલુંજ શરમને પાત્ર છે.

મારે ઘણી અગત્યની ફરજ અદા કરવાની છે અને તે એ કે મારા એક ઉલટ મદ ખેરખાહુ આપના જાણીતા કીરતનકાર મીં રસતમ લેસાનીયા કે જેવોએ આ પુસ્તક પ્રગત કરવાને શક્તિવાન કરવામાં પોતાની હુમેશની કારસાજીથી સમજન આપી મદદ કીધી છે તેથી એ લાઇનો હું ઘનો આભારી થયો છું. તેમજ મારા એક મીત્ર રમુજ ગાયનકાર મીં મેહેરજી સુખડવાલાએ મને જોઈતી મદદ આપી છે તેમજ મારા મેલાવડાઓમાં ઉલતમદ લાગ લજવે છે તે મોટે હું એ લાઇનો પણ ઉપકાર માનું છું. તેમજ મારા પરસીયન મ્યુઝીક કલાસમા મ્યુઝીકની તાલીમ લેતા જે બાનુઓએ અને મારા મીત્રઓએ મદદ કીધી છે તે સર્વનો આભાર માનું છું. છેવટે બારે હકતાલાનો માફ આ કામ પાર ઉતરીયું છે તે મોટે હજારો હજાર હેસાન સહીત આ પુસ્તકો સંગીતની સેવામાં પેસ કરી જેના હાથમાં એ પડે તેવોને એટલીજ અરજ ગુજરૂં છું કે એમા જે કાંઈ સેજ સાજ ખામીઓ યા છાપાના ભુતને લીધે થયેલી ભુલો માલમ પડે તો તે મોટા દીલથી અને રેહેમ નજરથી દરગુજર કરવી. ફરી એકવાર દરેક ખેરખાનો આભાર માની એટલીજ દુવા ગુજરીશ કે તે પાક પરવરદેગારના હુકમથી સર્વ સુખી રહે, આમીન !

લીં તાબેદાર સેવક,

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલેક, પરસીયન મ્યુઝીક કલાસ.

ગાયનોનું સાંકળ્યું.

	ગાયન.	પાનું.
માહભારત	૧—૧૮ સુધી	૧—૫ સુધી
આજમશાહા	૧૯ ૨૪	૬ ૭
ખુદાદાદ	૨૫ ૩૦	૭ ૮
ચત્રા બકાવલી	૩૧ ૩૩	૮ ૯
જેહેરીસાંપ	૩૪ ૪૦	૯ ૧૦
અમૃત	૪૧ ૪૫	૧૦ ૧૧
બુલમે વહેસી	૪૬	૧૧ ૧૨
લયલા	૪૭ ૪૯	૧૨
બાહેરે પરસ્તાન	૫૦	૧૨
બાકી પુતલા	૫૧ ૫૫	૧૩ ૧૪
મુરીદે શક	૫૬ ૫૯	૧૪ ૧૫
બુલબુલધ્યાં	૬૦ ૭૦	૧૫ ૧૭
હરીચંદ્ર	૭૧ ૭૬	૧૮ ૧૯
હુરે અરબ	૭૭ ૮૪	૧૯ ૨૧
ભોલા શીકાર	૮૫ ૮૯	૨૧ ૨૨
મીઠા જહેર	૯૦ ૯૨	૨૨ ૨૩
હામાન	૯૩ ૯૯	૨૩ ૨૪
હીરરાજા	૧૦૦ ૧૨૭	૨૪ ૩૦
ખુને નાહક	૧૨૮ ૧૩૩	૩૦ ૩૧
વિરાટ પર્વ	૧૩૪ ૧૩૬	૩૧ ૩૨
રામલીલા	૧૩૭ ૧૪૫	૩૨ ૩૪
અલાઉદ્દીન	૧૪૬ ૧૫૦	૩૪ ૩૫
દીલકુરોસ	૧૫૧ ૧૫૬	૩૫ ૩૭
બજમેક્કાની	૧૫૭ ૧૬૦	૩૭
ખુસરૂ હસીના	૧૬૧ ૧૬૪	૩૮
અસીરેહીસ	૧૬૫ ૧૭૫	૩૯ ૪૧
ખુબસુરતબલા	૧૭૬ ૧૮૧	૪૧ ૪૩

	ગાયન.	પાત્રું.
ખાળે હસ્તી	૧૮૨-૧૮૫ સુધી	૪૩-૪૪ સુધી
ગોપીચંદ	૧૮૬	૪૪
ખુરસીદે જરનીગાર	૧૮૭ ૧૮૯	૪૪ ૪૫
સહીદે નાઝ	૧૯૦ ૧૯૪	૪૫ ૪૬
સુનેરી ખંજર	૧૯૫ ૧૯૯	૪૭
કરણુધેલો	૨૦૦	૪૮
ગાવો ગીત ગાઈ સુર લઈ	૨૦૧	૪૮

ભાગ ૨ જો.

પાકબાત પરીન	૨૦૧ ૨૦૬	૪૯ ૫૦
ગામરેની ગોરી	૨૦૭ ૨૧૬	૫૦ ૫૨
માસીનો માકો	૨૧૭ ૨૨૫	૫૩ ૫૫
ધરતીકંપ	૨૨૬ ૨૩૩	૫૫ ૫૭
ખુદા પર સખર	૨૩૪ ૨૩૫	૫૭
ફીરોજી ગાયન	૨૩૬ ૨૪૬	૫૯ ૬૦
મેહેલ્લી મદારી	૨૪૭ ૨૫૯	૬૧ ૬૩
ધર્મી ગુનેહગાર	૨૬૦ ૨૬૫	૬૩ ૬૪
અફલાતુન	૨૬૬ ૨૭૧	૬૪ ૬૫
મસ્તાન મનીજેહ	૨૭૨ ૨૭૪	૬૬
લોલી ગુલ	૨૭૫ ૨૮૨	૬૬ ૬૮
ખાનદાની ખુની	૨૮૩ ૨૯૮	૬૮ ૭૨
ફાંકડો ફીતુરી	૨૯૯ ૩૦૮	૭૨ ૭૪
દોરંગી દુન્યા	૩૦૯ ૩૧૩	૭૪ ૭૫
જેન્ટલમેન લોકર	૩૧૪ ૩૧૫	૭૬
બુદ્દીન ઝગડો	૩૧૬ ૩૧૯	૭૬ ૭૭
મીનોઈ મબહ	૩૨૦ ૩૨૨	૭૭ ૭૮
રહેબરે રોસની	૩૨૩ ૩૨૯	૭૮ ૭૯
સંબાણી સરજત	૩૩૦ ૩૩૯	૮૦ ૮૧

	ગાયન.	પાનું.
ભાવીક ભક્તિ	૩૪૦ ૩૪૬	૮૨ ૮૪
દુખી શુભ	૩૫૦ ૩૫૩	૮૪ ૮૫
પૈસાના પુભરીયો	૩૫૪ ૩૬૪	૮૫ ૮૮
દાસ પરે દયા લાવો રે	૩૬૫	૮૮
જાવો જાવો ન સતાવો	૩૬૬	૮૮
બહાલાઓ મચી	૩૬૮	૮૯
નાનકડી નાબુક નાર	૩૬૭	૮૮
પ્રેમના બુદ્ધા બુદ્ધા	૩૬૯	૮૯
ગોપાલ ગીતાવળી	૩૭૦ ૩૮૨	૮૯
કોનરટના ગાયન	૩૮૪ ૩૮૮	૯૩ ૯૪
બુદ્ધ દેવ	૩૮૯ ૩૯૦	૯૪
વસંત પરભા	૩૯૧ ૩૯૪	૯૪ ૯૫
બોલતો કાગળ	૩૯૫ ૩૯૯	૯૫ ૯૬
કલાવતી	૪૦૦ ૪૦૬	૯૬ ૯૮
સરસ્વતીચંદ્ર	૪૦૭ ૪૧૧	૯૮ ૯૯
સઉ ગાવો મલી	૪૧૨	૯૯
સુંદર સામળીમા	૪૧૩	૧૦૦
મને સહાય કરસે	૪૧૪	૧૦૦
તાત સાને કરો છો	૪૧૫	૧૦૦
નથી જગતમા સાથ	૪૧૬	૧૦૦
ખેડેરી ચોલી	૪૧૭	૧૦૧
થયા છેરે પતી તેજ	૪૧૮	૧૦૧
જપતી પ્રીતમની	૪૧૯	૧૦૧
ડરમા તું દીલ સાથ	૪૨૦	૧૦૨
કોઈ દુધ લ્યો	૪૨૧	૧૦૨
છોડો છોડો છબીલા	૪૨૨	૧૦૨
નજર કરો નાથ જરા	૪૨૩	૧૦૨
અરે કોઈ આવો	૪૨૪	૧૦૩
બાઈરે કપડીના	૪૨૫	૧૦૩
ચાલો સાહેલી	૪૨૬	૧૦૩

	ગાયન.	પાતુ.
મને આવે છે ફેર	૪૨૭	૧૦૩
ગુલસનમા ગુલ	૪૨૮	૧૦૪
દરીયાએ મોહખત	૪૨૯	૧૦૪
અખલા બતી	૪૩૦	૧૦૪
સુખ જનક નામ	૪૩૧	૧૦૪
સ્રીની કેળવણી	૪૩૨	૧૦૫
કાંઈ અજબ દુખાયે	૪૩૩	૪૦૫
ફાની દુન્યામાં	૪૩૪	૪૦૫
સોહોલી તારા	૪૩૫	૪૦૫
બુઢી જગ માયા	૪૩૬	૪૦૫
હાથ બેઝ તારા ચરણે	૪૩૭	૪૦૬
નબુમી બેધી પાસે	૪૩૮	૪૦૬
પલમે જી બાય પ્યારે	૪૩૯	૪૦૬
મન માયાના કરનારા	૪૪૦	૪૦૬
સરોજની	૪૪૧ ૪૪૪	૧૦૭ ૧૦૮
ચાલ હવે ચાલ	૪૪૫	૧૦૮
સતી તોરલ	૪૪૬ ૪૭	૧૦૮
દેવ કન્યા	૪૪૮ ૪૯	૧૦૮ ૧૦૯
ગોવીંદ ગુન ગાયેરે	૪૫૦	૧૦૯

ભાગ ૩ નો.

ઉસ્તાદી નીતી લકિતના ગાયનો કબીરી પદો, ઉરદુ રેખતાઓ, ફારસી ગઝલો તરેવાર રાગ રાગનીના ગાયનો માટે ગાયન ૪૫૧ થી ૬૯૯ સુધી. પાતુ ૧૧૦ થી ૧૬૨ સુધી.

સંજન માર્ચ—ગોરા સુરા

૭૦૦ ગાયન

પાતુ ૧૬૨.

સંગીતના બાનુ શોખીનો આ તમારેજ માટે!

શરેલા,

કંટાલેલા, જલેલા જીવને રાહત
બક્ષવામધુર ગાયન એક ઉમદા સાધણ
છે, તમે ગાવા, વગાડવાની સંપૂર્ણ
તાલીમ લેવા અમારે
ત્યાં પધારો.

લેભાગુ કલાસોથી

કંટાળેલાઓ માટે

ખાસ મથક

છે.

દીક્ષરૂઆ

વાયોલીન

હારમોન્યમ ઉપર

ગાતાં વગાડતાં

શીખવાની ફી

દરેકને સવલ

પડતી છે.

પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લસ.

ને

બાનુઓ ખીજે

ઠેકાણે જઈ આવી

પોતાનો વખત બરબાદ

થવાથી નાસીપાસ થયાં હોય

તેઓને આ નવા વર્ગને એકજ

વેળા લાલ લેવાને ખાસ એલતેમાશ

કરવામાં આવે છે. એકની એક ચીજ

ઉપર દિવસોના દિવસ સુધી પીજણ ન કરતાં

હરવેળા નવી નવી ચીજો શીખવવામાં આવે છે.

ઠેકાણું:-

જીવને

મોદીખાને

કોટ, મુંબઈ.

પરશ્યન મ્યુઝીક

ક્લસ તેના માલેકના કુટુંબનાં

બાનુઓની ખાસ હાજરીમાંજ

ચાલે છે, એટલે બાનુઓને

દરેક મલાહજો અંદાજો મલવા

ની ખાત્રી રહે છે. વધુ વિગત

માટે લખો યા મળો:-

રતનજી કાવસજી લાલી, માલેક.

BOTOT PARFUMES DE LUX & DENTIFRICES.

Above Perfumes, Toilet Preparations & Dentifrices
are used all over the world in High Class Society &
once you will try them you will always stick to the
Preparations of this well Known Maker of Paris

Can be Had From

*The Indo Foreign
Perfumery & General Stores*

The Bhatia High School Building Hornby Road,
Fort, Bombay.

આય દુકાળના અર્થયામમાં
કરકસર કરો!

નવા ફેંટા મોઢાદાટ થઈ ગયા છે, તો શું કામ
તમારા જુના ફેંટા અમારે ત્યાંથી ધોવાડી
નવા જેવા બનાવી લેતા નથી! જુની
શ્યાલો કાઢી નાંખી નવી પણ અમે
ચઢાવી આપીએ છીએ.

અમારું કામ
અપ-દુ-ડેટ
છે.

નશરવાનજી બરબોરજી પાઘડીવાલા.

ફુલમોહરાની પાઘડી
બાંધનાર,
મુસ બીલ્ડીંગ સામે
ગ્રાંટરોડ.

સંગીતના બાનુ શોખીનો આ તમારેજ માટે!

શરેલા,

કંઠાલેલા, જલેલા જીવને રાહત
બક્ષવામધુર ગાયન એક ઉમદા સાધણ
છે, તમે ગાવા, વગાડવાની સંપુર્ણ
તાલીમ લેવા અમારે
ત્યાં પધારો.

લેભાગુ કલાસોથી

કંઠાગેલાઓ માટે

ખાસ મથક

છે.

દીક્ષરૂખા
વાયેલીન

હારમોન્યમ ઉપ-
ર ગાતાં વગાડતાં
શીખવાની ફ્રી
દરેકને સવલ
પડતી છે.

પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લસ.

ને

બાનુઓ ખીજે

ઠેકાણે જઈ આવી

પોતાનો વખત બરબાદ

થવાથી નાસીપાસ થયાં હોય

તેઓને આ નવા વર્ગનો એકજ

વેળા લાલ લેવાને ખાસ એલતેમાશ

કરવામાં આવે છે. એકની એક ચીજ

ઉપર દિવસોના દિવસ સુધી પીજણ ન કરતાં

હરવેળા નવી નવી ચીજો શીખવવામાં આવે છે.

ઠેકાણું:-

જીને

મોદીખાને

કોટ, મુંબઈ.

પરશ્યન મ્યુઝીક

ક્લસ તેના માલેકના કુટુંબનાં

બાનુઓની ખાસ હાજરીમાંજ

ચાલે છે, એટલે બાનુઓને

દરેક મલાહજો અંદાજો મલવા

ની ખાત્રી રહે છે. વધુ વિગત

માટે લખો યા મળો:-

રતનજી કાવસજી લાલી, માલેક.

BOTOT PARFUMES DE LUX & DENTIFRICES.

Above Perfumes, Toilet Preparations & Dentifrices
are used all over the world in High Class Society &
once you will try them you will always stick to the
Preparations of this well Known Maker of Paris

Can be Had From

*The Indo Foreign
Perfumery & General Stores*

The Bhatia High School Building Hornby Road,
Fort, Bombay.

આય દુકાળના અઈયામમાં
કરકસર કરો!

નવા ફેંટા મોઘાદાટ થઈ ગયા છે, તો શું કામ
તમારા જુના ફેંટા અમારે ત્યાંથી ધોવાડી
નવા જેવા બનાવી લેતા નથી! જુની
શ્યાલો કાઢી નાંખી નવી પશુ અમે
ચઢાવી આપીએ છીએ.

અમારું કામ
અપ-ડુ-ડેટ
છે.

નશરવાનજ બરબોરજ પાવડીવાલા.

કુલમોહરની પાવડી

બાંધનાર,

મુસ બીલ્ડીંગ સામે

ગ્રાંટરોડ.

સંગીતના બાનુ શોખીનો આ તમારેજ માટે!

શરદા,

કંઠાલેલા, જલેલા છવને રાહત
બક્ષવામંધુર ગાયન એક ઉમદા સાધણ
છે, તમો ગાવા, વગાડવાની સંપુર્ણ
તાલીમ લેવા અમારે
ત્યાં પધારો.

લેભાગુ કલાસોથી

કંઠાગેજાઓ માટે

ખાસ મથક

છે.

દીક્ષરખા

વાયોલીન

હારમોન્યમ ઉપર

ગાતાં વગાડતાં

શીખવાની ફી

દરેકને સવલત

પડતી છે.

પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લાસ.

જે

ખાનુઓ ખીજે

ઠેકાણે જઈ આવી

પોતાનો વખત ખરખાદ

થવાથી નાસીપાસ થયાં હોય

તેઓને આ નવા વર્ગનો એકજ

વેળા લાભ લેવાને ખાસ એલતેમાશ

કરવામાં આવે છે. એકની એક ચીજ

ઉપર દિવસોના દિવસ સુધી પીજણુ ન કરતાં

હરવેળા નવી નવી ચીજો શીખવવામાં આવે છે.

પરશ્યન મ્યુઝીક

ક્લાસ તેના માલેકના કુટુંબનાં

ખાનુઓની ખાસ હાજરીમાંજ

ચાલે છે, એટલે ખાનુઓને

દરેક મલાહજો અંદાજો મલવા

ની ખાત્રી રહે છે. વધુ વિગત

માટે લખો યા મળો:-

ઠેકાણું:-

જીને

મોદીખાને

કોટ, મુંબઈ.

રતનજી કાવસજી લાલી, માલેક.

BOTOT PARFUMES DE LUX & DENTIFRICES.

Above Perfumes, Toilet Preparations & Dentifrices
are used all over the world in High Class Society &
once you will try them you will always stick to the
Preparations of this well Known Maker of Paris

Can be Had From

*The Indo Foreign
Perfumery & General Stores*

The Bhatia High School Building Hornby Road,
Fort, Bombay.

આય દુકાળના અઈયામમાં
કરકસર કરો!

નવા ફેંટા મોઢાદાટ થઈ ગયા છે, તો શું કામ
તમારા બુના ફેંટા અમારે ત્યાંથી ધોવાડી
નવા જેવા બનાવી લેતા નથી! બુની
શ્યાલો કાઢી નાંખી નવી પણ અમે
ચઢાવી આપીએ છીએ.

અમારું કામ
અપ-ડુ-ડેટ
છે.

નશરવાનજી બરબોરજી યાઘડીવાલા.

કુલમોહરાની યાઘડી
બાંધનાર,
મુસ બીલ્ડીંગ સામે
ગ્રાંટરોડ.

સંગીતના બાનુ શોખીનો આ તમારેજ માટે!

શરેલા,
કંટાલેલા, જલેલા જીવને રાહત
બક્ષવામધુર ગાયન એક ઉમદા સાધણ
છે, તમે ગાવા, વગાડવાની સંપુર્ણ
તાલીમ લેવા અમારે
ત્યાં પધારો.

લેભાગુ કલાસોથી

કંટાળેલાઓ માટે

ખાસ મથક

છે.

દીક્ષુઆ
વાયોલીન
હારમોન્યમ ઉપ-
ર ગાતાં વગાડતાં
શીખવાની ફી
દરેકને સવલ
પડતી છે.

પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લાસ.

ને

બાનુઓ ખીજે
ઠેકાણે જઈ આવી
પોતાનો વખત બરબાદ
થવાથી નાચીપાસ થયાં હોય
તેઓને આ નવા વર્ગને એકજ
વેળા લાભ લેવાને ખાસ એલતેમાશ
કરવામાં આવે છે. એકની એક ચીજ
ઉપર દિવસોના દિવસ સુધી મીઠાણ ન કરતાં
હરવેળા નવી નવી ચીજો શીખવવામાં આવે છે.

ઠેકાણું:-

જીને

મોદીખાને

કોટ, મુંબઈ.

પરશ્યન મ્યુઝીક

ક્લાસ તેના માલેકના કુટુંબનાં
બાનુઓની ખાસ હાજરીમાંજ
આલે છે, એટલે બાનુઓને
દરેક મલાહજો અંદાજો મલવા
ની ખાત્રી રહે છે. વધુ વિગત
માટે લખો યા મળો:-

રતનજી કાવસજી લાલી, માલેક.

BOTOT PARFUMES DE LUX & DENTIFRICES.

Above Perfumes, Toilet Preparations & Dentifrices
are used all over the world in High Class Society &
once you will try them you will always stick to the
Preparations of this well Known Maker of Paris

Can be Had From

*The Indo Foreign
Perfumery & General Stores*

The Bhatia High School Building Hornby Road,
Fort, Bombay.

આય દુકાળના અઈયામમાં
કરકસર કરો!

નવા ફેંટા મોઢાદાટ થઈ ગયા છે, તો શું કામ
તમારા બુના ફેંટા અમારે ત્યાંથી ધોવાડી
નવા જેવા બનાવી લેતા નથી! બુની
શ્યાલો કાઢી નાંખી નવી પણ અમે
ચઢાવી આપીએ છીએ.

અમારું કામ
અપ-ટુ-ડેટ
છે.

નશરવાનજી બરબોરજી પાઘડીવાલા.

કુલમોહરાની પાઘડી
બાંધનાર,
મુસ બીલ્ડીંગ સામે
ગ્રાંટરોડ.

The Kalkadevi Shorthand & Typewriting Institution.

GROUP PHOTO OF SOME OF THE STUDENTS OF
Book-keeping & Accountancy section of the above Institution
Managing Proprietor,
GOPALDAS LALDAS.

બનામે ખુદા.
ભાગ ૧ લો.

ઉરદુ નાટકોના ગાયણો.

માહાભારત.

ગાયણો.

ગાયણ ૧ છું. રાગ—ભુપાલી-તાલ-ધ્રુપદ.

ઓમ કાર દેવાદી, દેવોનેભી હય ગાયા પાયા
સુર નર મુનીવર જપે તોહે કર તું દયા
અહ તુંહી માહા માયા તુહી ધરે તેઓ ધ્યાન સદા
એ દેવોનેભી હય ગાયા—
તુહી બડા હય સમુદ્ર તુ વાર તુ પાર તું તતરાવે
તું તરે નારાયણ સીતા તું રઘુવીર હો રમ રહા
જગત એક નાટક હય રચી
પાત્ર માત્ર હે દેહ ધરી,
સુત્ર ધાર બનકે દેખે તું, લીલા તોરી ન્યારી
એ દેવોનેભી હય ગાયા

ગાયન ૨ જી. રાગ—સૌરઠ-તાલ-ખેમટો.

ભારતમે અયસે અયસે હુવે શેર
નીરાલી અપની શાનપર, દીલેરી અન બાન પર
મિટે દિલેર-અયસે
ચમકાયાં નામ દિખલાયા કામ
સારા જમાના હય અકસાના
રનકે મયદાનમે વો હરદમ કરતે થે સયર-અયસે
સારે જમાને કે ક્ષત્રી એ યોદ્ધા
હવે વો ન્યાઇ અન્ધાઇમે તપાહ
બને રણધીર માહા બલધીર યુની ગંબીર
જગતકી સારી બીપતી હુઇ આખરી—અયસે.

ગાયન ૩ જી. રાગ—કલ્યાન-તાલ-ધ્રુપદ.

ધ્યારી ધ્યારી જનન કરત બલીહારી
અમન ચમન છાઇ કિજ સોહે ચમન શુલકારી

રાજનકી છબ ન્યારી સબકે હયે માન બડે
 ચમકે શીશ મુકટસે સુખ આશિશ દેખ મબી
 નીજ નીજ ભાષામે મન ખુશ હય
 તરંગ ઉમંગ ફૂલે ફૂલે ફુલવારી-ખ્યારી
 મન ખુશ તન ખુશ જીયા મસ્ત અબ
 ચમન ખુશ ખિખે મુલ શાખયર દેખ સખ
 નયા રંગ ઢંગ, સોહે રંગત ગુલ,
 ચમન ચમન મન—ખ્યારી

ગાયન ૪ થું.

રાગ—ભેરવી, -તાલ-દાદરા

મદભરી હયે અંખીયાં તુમરી
 સખી નયન એ તુમરે હય મત વારે
 મનહર લીન જીયા કો છીન
 તીખી નજરીયાં બાનસી મારે—
 ચીતવન અયસે હય જાદુ ભરે
 તલવાર કટારીકા કામ કરે
 એ રંગ હય ઇન નયનમે
 દાનશામ બને હય રામ તુમહારે—

ગાયન ૫ થું.

રાગ—ભેરવી-તાલ કહેરવા.

જ્યું મૃગકે મન રાગ બસે અરં, કંજનકે મન સુર, સોહતા
 જ્યું પપીહા મન મેઘ બસે અરં, સીપકો સ્વાંતીકા પુંદ હય મનમેલાતા.
 જ્યુંકે મન નીર બસે અરં, ચંચળ ચકોરહી કે મન આતા
 માધવકે મન આય બસે અરં, આપકે ચીતકી જાને ધાતા.

ગાયન ૬ હું.

રાગ—ખમાચ—તાલ—દીપચંદી.

મન મીતકા જીત લેં ઓહીં સતી વારે મોહન પર જો જાન સતી-મન
 દિન રયન ઉસિકાહી નામ જપે, હર ગામ ઉસિકા કલામ કરે
 જો ઉસકી ખુશી વોહી કામ કરે
 રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખી હર હટલ એ ખ્યાલ બિચાર કરે
 રહે સહેમી હી કોધકી ચીતવનસે ન નજરકો ઉઠાય કઠોર પનસે
 સદા સેવા કરે તનમન ધનસે હર નારી સતીકા હય કામ એહી
 હર આન એ જાન નિસાર કરે—મન
 બહુ મીઠા મધુર હય મીઠી મીસરી બહુ મીઠા પીતા હય મીઠી પુત્રી
 બહુ મીઠી મહક ધન દોલનકી, પર સબસે મધુર હય શ્યામ પતી.
 સૌ જાનસે પ્રાન બલીહાર કરે—મન

ગાયન ૭ મું.

તાલ—લાવણી.

જુગમે જો પ્રેમી પ્રેમ કરે તન મન ધનસે મોહે આહન હય
હર હાલતમે યુન આવત હય, મન મોહન ભોમ અહાવત હય.
જો પ્રીતકી રીત મન એ ભક્તિ, વોહ મિત હમારે કહાવત હય.
જો ડાનાકે નામસે સહે સંકટ, આરામ વોહ કાનાસે પાવત હય,
વારી મયેવારી મયેવારી કનધયામે વારી,
દોનો હય તેરી દાશી, તું ગોકુભકા હય ખાસી
નટવર ગીરધાર, મયેવારી, મયેવારી, મયેવારી, કનધયાં ચે વારી.
જો આહત હય તુમહારી, વો અહત હય હમારી
તુંમ દોનો મેરી ખ્યારી, તુંમ દોનો ભોલી ભોલી હો
હસ્તે કુલોકી ડાલી હો મન મોહવનકી મતવારી—હો
જાયે બલહારી મયવારી

ગાયન ૮ મું. રાગ—આસાવરી તાલ—ખેમટો.

શામ ખ્યારા હમારે હૃદયમે ખસા
ન્યારા ન્યારા હય સખસે મોરારી મોરા—શામ
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે
ભાધ ભાધ સુંદરકી શ્યામ ભાધ મોહે
જીયામે ખસા ગોકુલ ખાસી અંસોવાળા—શામ

ગાયન ૯ મું. રાગ—લીમપલાસ—તાલ—ત્રીતાલ.

તોરી પ્રેમકી નજરીયાને મન હર લીનો
મોરી બાંધકે ઉગરીયાને મોહે બાંધ લીનો—તોરી
રૂઢકે હયે એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજહી જગે
લાજ સાજ તોરી રખખું સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર ઢરે કરં મયે તોરે આગે
સમજત મન ખેલ રચત સ્વાંમી હાં હાં હાં હાં હાં ઠીક હય
મનમે ખસે શ્યામ અંતર જમીં હાં હાં હાં હાં હાં ઠીક હય.
તનમન કુરખાંન કરં નિસપલ છીન ધ્યાન ધરં.
તોરી સદા સેવા કરં આસા હય મનકી
તન મન કુરખાંન કરં શ્યામ સુંદર

હાં હાં હાં હાં હાં સચ્ચ હય

ગાયન ૧૦ મું. રાગ—જીઝોટી તાલ—અધ્યા.

પ્રેમ તત્વ સત્તા સકલ કૃપલ રહી સંસાર
પ્રેમ સંધે સો હીલયેહ પરમ જોતી કો પાર
પ્રેમસે બાંધલીયા મોહે ગોકુલોકી જ્વાલનોને
લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમે—બાંધલીયા

બાંધા હયે દાસીયોને બોલે બ્રીજ બાસીઓને
 મન મોહન ભોગ ચહડા ચાલી બર કાછમે—આંધલીયાં
 તોતોકો પહવા કર ગુનકાને આંધલીયા
 કુબળને આંધલીયા કુલનકે હારમે
 ચાહતમે ઝુમકર વસોકો તુમ કર
 કોપદીને આંધલીયા તાગો કે તારમે—આંધલીયા

ગાયન ૧૧ મું.

તાલ—લાવણી.

કદમ તરે આ જમઓ કટીસે કાજરવારી
 કટીસે કાજરવારી નુકીસે નયનો વારી—કદમ
 યા જવાની મે હાથ રચછલે
 હાથ રચછલે પાંડ રચછલે છતીયન મોર ગુદછલે
 બાંહન મોર. ગુદછલે પ્યારી
 છતીયન મોહે લછછલે—કદમ

ગાયન ૧૨ મું.

રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

કાના બેગી આવોરે, દયા કધુ લાવોરે
 ભગ્નિ કી લાજ જાએ
 જો નહિ આવોગે દુશાશન ખિએ મોરા ચીર
 જો નહિ આવોગે ભગ્નોકે મનમે હોગી પીર
 જો નહિ આવોગે પાછે પછતાના હોગા જીર
 દોહરો.

ક્ષત્રી મિલકે ગાયકી ખિય રહે હય ખાલ
 ગૌરક્ષ કરની નથી તો કાહે ભય ગોપાલ
 હે ધર્મ ધુરધર ધાવોરે—ભગ્નિકી

ગાયન ૧૩ મું.

રાગ—માલકોશ તાલ ઝુમડા.

સમયે અખ રહોરે, જતન ના ચલે લાખ યદરાધ
 ટેર સુનો જગદીઠ હો સહાધ
 નન્દ નન્દન તાપ હરો સખ
 કાપ કયસે કટે પ્રાન જમ ધીરજ કાંધ ઘટ ધાઓ
 ઝટપટ દાસી ખોજન બન્ધન દો છુડાધ

ગાયન ૧૪ મું.

રાગ—ખટરાગ તાલ ઝપતાલ.

ઓમ નિરાકાર સાકાર દયાકા નહિ હય પાર
 બિપતા હરો હરી હરે—ઓમ
 તેરાહી જપ કરત નારદ ત્રીલોકી નાથ
 તેરાહી જગ ધાક મનમે ધરે
 બ્રહ્મા જસ બનાયે તોરે
 બોલેકે/કે પડે—ઓમ

ગાયન ૧૫ મું.

રાગ—આસાવરી તાલ ત્રીતાલ.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ ખીના
રે જૂઠી. માયા કે કારણુ રત્નઓ જન્મ ગવાંવે—કોઇ
કંચન કલસ હીરા મોતીસે, ચુની ચુની ભુવન ખનાવે
તામે તલ્લણુ ગૃહી કાઢ્યો તોહે, એક પલ રહે ને ન પાવે—કોઇ
ધરડી ત્રીયા કહે મયે સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન ખાવે
અંત સમય છુપી ધરકે ભીતર સગપન મનસે ભુલાવે—કોઇ

ગાયન ૧૬ મું.

રાગ—પીલુ ખરવા તાલ લાવણી.

ડગ મગ ડોલે તોરી નઘયા હય નાવ પુરાની
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાચકો સજ્જલે
મોહન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નઘયા નાવ પુરાણી
ચલે ન સાથ કોઈ યે ચહાંકી માયા હય
એ કાલ વો હય જીરને કાલકોભી ખાયા હય
ગઈ જો આયા નહિ ચેત સમય આયા હય
ભજો ઉસીકો જીસે ભેદનેભી ગાયા હય—ડગમગ

ગાયન ૧૭ મું.

રાગ—એહાગ, તાલ લાવણી.

મન મનકી બલહારી રે તીહારી
નટવર તુમ્હી, કહો બાત ખીચારી
અરે હા હાં રે કાની યુધિષ્ઠિર ભયે ક્યું જુઆરી
રે મોરારી—મરમનકી
કહે પંડીત સમજો અય મુખો પ્રભુ ભગિત સુખકારી
સાથે ભગત દુઃખી ફિરે અનમે પડિતકી ક્યુ મતી મારી
રે મોરારી—મરમનકી
કરમનકી ગત ન્યારી ઓ સતી નારી
દેખો હૃદયમાં બાત બિચારી ઓ સતી નારી—કરમન
સુદન લોચત અગકો દીયેં હયેં અન અન ફિરત દુઃખારી
મુરખ રાજા રાજ કરે હય પંડીત ભયરે મીકારી—ઓરતી
મીઠે સુદર સરોવર ભયેં હય સમનદર કર ગરો ખારી
બગલેકો રૂપ અનુપ દીયો હયેં, કાયલ કર ડારી કારી
ઓ સતી નારી—મરમનકી

ગાયન ૧૮ મું.

રાગ—માડ તાલ લાવણી.

કનૈયા તોરી મોરલી હમકો દુઃખીયા કરે હય બારી ભાઈ
રાજન પ્રાતહી નીહુરી મનકી મધુરી મુરલી કાહી બળાઈ
અબહી લગીથી નીંદ્રા ભુલીથી દુઃખડા મોહે ભર નીંદ્રાસે જગાઈ—કનૈયાં

આજમશાહ:

ગાયન ૧૯ મું.

રાગ—ધનાશ્રી તાલ લાવણી.

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતર હએ આલા
દઓલત હશમત ખાતીર. ખાહ તુ દેખ નીત કુલે ચમન તોરા
શાહ મુન્નવર ન્યારા—શાહેવાલા
સઅસે આલા હયે સુલતાન, બુગ જીવ તુ જશાંન
પુરા દીલકા હો અરમાન, તું દાંતા તું ખીના તું દાતા તુ શાહ
તું આલા તું આલા સંઅકા પ્યારા, શાહ તું પરવર બરતર
અખતર અનવર અકસર સરવર હર ધર બરકા—શાહેવાલા

ગાયન ૨૦ મું.

રાગ—સીધુરો તાલ જલ્દઢ દાદરો.

શાદી રચા દોલ તું બળ અમ પીયારે દીલ નકુલ
દોલ કયા મએ અબી નાંચુ ઇસી જગાહ
અરે વાહરે તેરા મઓજમ આનાં શાદી હોતો દેવે હમે તું કયાં
અબી શીદી કરૂં જ જ લા લા લા તેરે સરપ સદા કરૂં જ શીદા
કોઇ બલા હોગા કયો જ તુહી ખતા યકી હોવે કયસે બલી
તેરે સરકી કસમ ન કસમ જુટી ખાં જુટા તુ ન બના
દાવા જુટા તેરા તું હએ જુટા—શાદી

ગાયન ૨૧ મું.

રાગ—પુરીયા ગજલ તાલ પીસ્તો.

સંગે ગુરને મુઝે મીસમાર કર દીઆ
જઓ હરકો અકલો હોશકે બેકાર કર દીઆ—સંગે
જડ અપની અપને હાથસે કાટી હબર હએર
તેજએ તપાહને મુઝે તલવાર કર દીઆ—સંગે
અએ ચર્ખ તેરે જુલમકી આતશને સરઅસર
દીલકો જલાકે ખાક કીઆ ખવાર કર દીઓ—સંગે

ગાયન ૨૨ મું.

રાગ—માંડ, તાલ ખીમટા દાદરા.

જે કે લાગે નયના પડે નહિ ચએનાં જાની ખીના મન મોહેના
મન મોહેના લાગે કયા સોહેના—જે કે લાગે
ભઓંકી કટારીઓસે તીરછી નજરીઓસે દાતા બચાવોરે
જઆ જનીઆં, મયારી કટારી હયે ભારી જો જારી હો આરી
વો યારી કરે મોહેનાં પ્યારી મોહેના પ્યારી મોહેનાં—જેકે લાગે
જહએ જબલગ દેહમે ચલે અઓર શીરે દનસાન
જો જાનીસે દુર હો, જએ વોહ કીયા બે જાન—જેકે લાગે

ગાયન ૨૩ મું. રાગ—જંગલા જીઝોરી ગજલ તાલ પીસ્તો.

ઓ ફકીરી વો અમીરી હઝોસલા જતા રહા

કયુ કેતુ બાકી રહી સગ દબદબા જતા રહા—ઓ ફકીરી

અઝેશ દો દીન અઝોર ગરીબી તીસ દીન મશહુર હઝે

આગે ગમકે હર ખુશીકા વલવલા જતા રહા—ઓ ફકીરી

બાવફા માશુક ફુલફત સાથ હઝે જખસે મેરે

દીલસે શઝોકે અઝોશો આરામ અઝે ખુદા જતા રહા—ઓ ફકીરી

ગાયન ૨૪ મું. રાગ—સોંધ લેરવી તાલ ખેમટો.

ખીરહા બાલમાં જરે તન બદન કરે દિલકો ફિગાર—સાજના

પાપી પપીહા કાહે કરત હય શોરસે પીપીકી પુકાર—સાજતાં

કાયલ બાવરી સુધ ખીસરાવત વીરહમેગા ગાકે મીલ્હાર—સાજના

ખુદા દાદ.

ગાયન ૨૫ મું. રાગ—પહાડી જંગલા-તાલ ખેમટો.

દેખા દંગધકા કાયદા જગતમે દીલકો સતાઝેગા—દેખા

દેખી કંગાલોકી જત, ધસે જુતી ઉસે લાત

છોટોકો ગાલી સુનાઝેગા, આતે જતે છોટોકો ગાલી સુનાઝેના—દેખા

ગાયન ૨૬ મું. રાગ—સારંગ-તાલ ત્રીતાલ.

તોરી ખીયતકો સુનકો વલ્લી હઝેલા હઝોલા

જરાવે સીને સીને ડોલ રહા—તોરી

તુમરી મદદ કરે હાય જોડકે દીલ બરીઆ

દીન રાતે કરે બોલે સનનનનનનન જામ જગર—તોરી

ગાયન ૨૭ મું. રાગ—જલ્લા-તાલ ખેમટો.

ઝુકે ઝુકે પડેરે પાયો કુરછ ભારી

જરા થાંમ થામ થામ થામ થામ થામ થામ થામ અગ જલરે—ઝુક

કયા તઆરે તું બોલના કયા બેદ તું બોલના

તું જલ મત તોડના તુ ઠોર મત છોડના

કયા દેખત કયા ચાહત, કયા તાકત

કયા વક્ત ચલા પાધડી કીસીકી બાધ—ઝુક

ગાયન ૨૮ મું. રાગ—કાફી-તાલ ત્રીતાલ.

તોરા દાવર દાવર યાર શાહ

તું માલીક પ્યારા બાગકા બાડીકા નાદીર ગુલકી

કાલીકા નાદીર બાલીકા સેહે ગુલશન પ્યારા જનો પ્યારા

તુ માલીક પ્યારા આંખો પ્યારા જનો પ્યારા

નાદીર બરતર આસમાનકા તારા પ્યારા
 દાદારકા સંસારકા પ્યારા—તોરે
 મુઝ હાસીલ હમસે કમાલ મોહે કોઈ કયાં જાનેરે—મુઝે
 બાંકી ફખ્ત વીરો ટપકે જોબનવા,
 ચંદાસા નાદીર જજમાલ—મોહે કોઈ—મુઝે
 માલીકને પદસે પે પદસા દીઆ હએ
 દીલ હએ હમારા નેહાલ મોહે કોઈ મુઝે

ગાયન ૨૯ મું. રાગ—જલ્દો—તાલ કહેરવો.
 તક તક દેખી સુંદરીઆં શાન
 ગોરે ગોરે ગાલોપે તીલ અમકાવે—તકતક
 એકતો દેખી વાંકો આલી નજરીઆ
 દુર્ગ પામ મોગલીઆ શાન તીર્જ પાયા
 વાંકી પધીઆમે તુરહા કયા જહુ ડાલે સુગરીઆં શાન—તકતક

ગાયન ૩૦ મું. રાગ—જલ્દો—તાલ કહેરવો.
 દીલાના કીયા માલ યા જહુ ડાળા
 દીલાના કીઆજી હીકાના કીઆ માલ યા જહુ ડાલા—દીલાના
 મનસા જવાનીકા નીકાલેરે મધઆં
 પએસા હયેલીમે લાના માધ માધ કયા જહુ ડાલા.

ચત્રા બકાવલી.

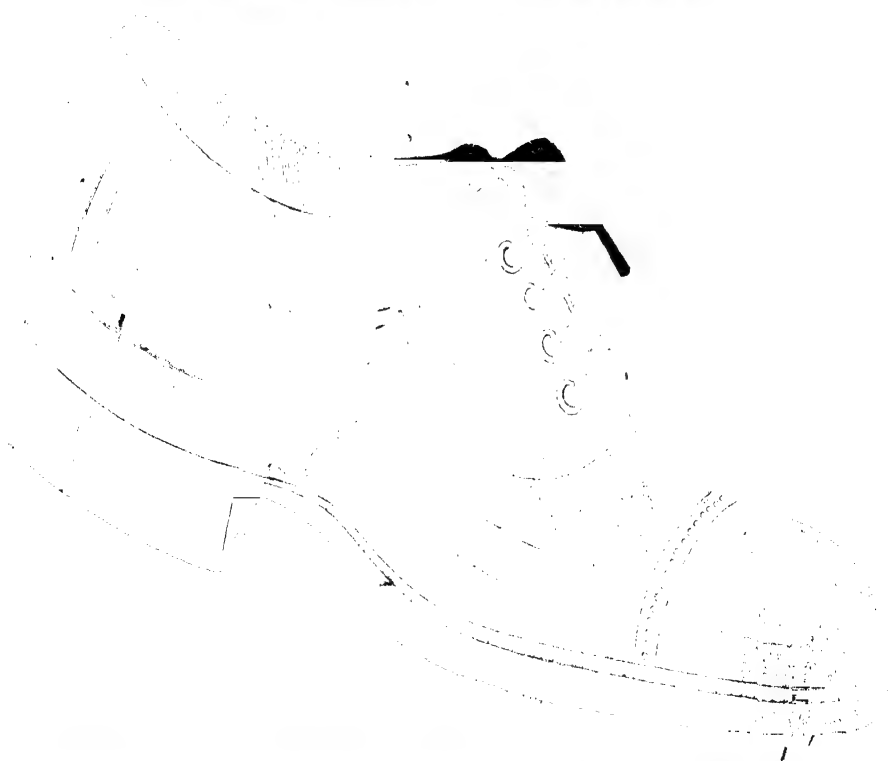
ગાયન ૩૧ મું. રાગ—જલ્દો—તાલ કહેરવો.
 ચન્દે મહેતાજી કુખી ગન્દે નાલખમ આલઅમાન અલઅમાન
 અલઅમાન અલઅમાન હાએ હાએ હાએ હાએ—ચન્દે
 સરવરે બરતર અખતરે અનવર હુમ બે જઓ હર યુલે અખતરપર
 દીલબરે ઈંદર પરીમાહા સુન્દર પરીઓકી અફસર ગીરી કમતર પર
 હમજનો સે નાતા તોડા જન્ના તોર્સ મુહકોમુહા કએસા કમહુ રોકો.
 છોડા બે તુરોસે રીશ્તા જોડા હાએ હાએ હાએ—ચન્દે

ગાયન ૩૨ મું. રાગ—જલ્દા ધનાશ્રી—તાલ ત્રીતાલ.
 જો તું યુન સમઝત સુન હમરી મોરી સખી જએસા ન્યારાઓ
 મહે પારા નજર આયા અએસા કોઉ બશાર પાયા બોલો પુરા
 પુરા તોલો—જો તું
 ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા ખાતી ખાતી હું મએ સઓ
 ગદ જગમે અએસા નહિ દીલબંદ દાતા મોટે દેવો આન કરડે
 ધ્યાન હું પએજાન હએ ઇન્સાન કોઈ સુલતાન યાગીલમાન—જો તું

Thoroughly Reliable and Durable
**Mysochrome Boots
& Shoes**

Can be had only at its popular depot,

**IN BADRI MAHAL, 213, HORNBY
ROAD, FORT, BOMBAY.**

Messrs. W. Marwaha & Co.,
SOLE AGENTS TO
THE MYSORE TANNERY LTD. BANGALORE.

નોકરી મેળવવાનું સાધન.

કેમ ? તમોને શોર્ટહેન્ડ તાઇપીસ્ટ તરીકે નોકરી જોઈએ છે ?

કેમ ? તમોને ટાઇપીસ્ટ તરીકે નોકરી જોઈએ છે ?

કેમ ? તમોને ટાઇપરાઇટર મીકેનિક તરીકે નોકરી જોઈએ છે ?

કેમ ? તમોને એકાદ નવું-રીપીટ્ડ યા સેકન્ડહેન્ડ રેમીગટન ટાઇપરાઇટર ખરીદવું છે ?

તો નીચે ઠેકાણે એક પોસ્ટકાર્ડ લખવાથી સઘળી બાબદનો ખોલાસો કરવામાં આવશે.

એડ્રેસ:—ઇ. તી. પેરેલવાળા

કેર ઓફ રેમીગટન ટાઇપરાઇટર કંપની ઇન્ડિયા લીમીટેડ,
હોરનબી રોડ, કોટ, મુંબઈ.

જથ્થાબંધ અને છુટક

ઇંગલીશ બનાવટની પ્રખ્યાત મેકરોની સાઈકલો અને તેને લગતો

દરેક જાતનો 'પરચુટન' સામાન કીફાયતે મલવાનું

ભરોસેદાર મથક.

સાઈકલનું રીપેરીંગ, ઓવર હોલીંગ, ઇનામલીંગ અને ઇલેક્ટ્રીક પ્લેટીંગ

ઘણું જ કીફાયતે ખાત્રી પુરવક કરી આપવામાં આવે છે.

બહારગામના ઓરડરો પર પુરતું ધ્યાન આપી વી. પી. થી માલ મોકલવામાં આવે છે.

જથ્થાબંધ ખરીદનાર માટે ખાસ વેપારી ભાવ રાખવામાં આવ્યા છે.

આર. એન. નવા એન્ડ કું.

ઠેકાણું:—૨૨—૨૩—૨૪, કાલબાદેવી રોડ એલ્વરડ થીએટર સામે મુંબઈ

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ—લયેરવી-તાલ લાવણી.

કોઇ રખકી મરજી ક્યા જને દુનીઆ મતલબ અપના જને
જે જીસપર ખીપતા ખીતી હયે વોહ જને યા મીલા જને-
જે મયે જાનું તું ક્યા જને ફરમાયા ઇન્દર રાજને
તુરી મે તુર સમા જને આદમકો આદમપા જને
જબ રંગમે રંગ મીલા જને તબ તનસે સંગ છુટા જને—કોઇ

જહેરી સાંપ.

ગાયન ૩૪ મું.

રાગ--કાફી-તાલ-ખીમટા.

હમ વારીયા ખાહી નખાહી અહે અશ્કખારીયાં
કુલનમાલ ગલેમે ડાલતી કાહે ના ડાલતી કાહેના
કંગી ચોતીસે બે જરીયાં નાગન અભાગનકી ખારીયાં
ખારી અખિયનમે સિયાહી ન સુર્મા.
બનકે બયરાગન બિસારીયાં
કારી કટારીયાં અજુકી આરીયાં
ખોટી કરો ન ઇન્કી ધારિયાં—હમ

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ—બિહાગ-તાલ-ખીમટા.

કહું કાંસે શરમકી હય ખાત
મુશ્કિલસે કટતી હય રાત-નિગોડી
મેરી સુની હય બગીયાં માલીસે ખાલી
કુલે હય ફલ કુલ પાત-દધરે મેરી
ગયા પહેલા જમાના અબ તો નિમાના
ગદરા ગયા ગોરા ગાત-મુઘ ચોલી ન અંગમે સમાત-

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ—બરવા-તાલ-લાવણી.

નાર જકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
શાદ જગમે વોહી આખાદ જગમે-નાર
નારી પતિવરતા જકી વાંકો સ્વર્ગ હય જીર્તજી
લખપે હોગી ના ફરીયાદ જગમે—નાર
પાધ જે કરકશા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
રમપત હો સારી બરખાદ જગમે-નાર

ગાયન ૩૭ મું.

તાલ મરાઠી—લાવણી જટલ દાદરો.

ખારી ખારી હારે મોહે સાજના તેહારી છટા ક્યા ખારી ખારી લાગે
અરસત પરસત હું મન હરસે શીરમી દરશન કે મન તરસે
જ્યા લલચાહે મોરે સાજના તેહારી છટા ક્યા ખારી ખારી લાગે
ઉન્કે અંદાજપે કુરખાન ખુશ અંદાજ હય બહે

ઉન્કે કદ મેંપે શીઠા હંમદમોદમ સાજ હય બહો
 માલો જર હરનો જવાનીમે મુઝે નાજ નહિ
 જન્કે દામાનસે લગી હું સખમે નાજ હય બહો-અરસત

ગાયન ૩૮ મું. રાગ—સીંધ લેરવી-તાલ-કેરવો.

દેખુગી પ્યારે અખ્યાકા મુખડા
 પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી-અખ્યા
 ભુલે હુવેયેં હમે અખતક દિલસે
 દિલસે જયગા સારા સારા સારારી એક મુદતકા દુઃખડા
 રખમેગા ઉલ્કત બહમ અખ સખ કુન્પા
 કુન્પા શીરતાથા મારા મારા મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા-દેખુગી

ગાયન ૩૯ મું. રાગ—અગ્રેજી-તાલ કેરવો.

આહા ન ખુલા ન ખુલા જાસા મતલબકા ઢબકા
 પાસાયે સીધા તકદીરસે પડા
 આહાહાહા ઉલટા સુલટા ચક્રમાં થા દુખલા પતલા પઠા
 પર ખાસા તકદીરસે લડા
 આંખે લડાઉ દિલદારસે પૈસે ઉડાઉ ખીમારસે
 પાંચો હએ ધીમે શાને ખુદા હય પાનીપે આઈ બાલાઇ હય.

ગાયન ૪૦ મું. રાગ-પહાડી જીટલા તાલ-લાવણો.

ચલા જરે ખેદદી સીપહીયાં હર જૈયાં વાહીયાં
 તોરે સંગ નારી બોલતી
 ગરજૈયાં દુખદખઆં હરજખયાં વાહીયાં તોરે સંગ
 માનો માનો માનોજી માનો વાયેદા હમારા જુટા ન જનો
 આંખોસે આતા મોકા જો પાતા પ્યારીકા મયે અપને ગરવા લગાત

અમૃત.

ગાયન ૪૧ મું. રાગ-પીલુ તાલ કેરવો.

છયલા ન દો મોહુ ગાલી મયના જો પાલી
 મયે પુલન કીસી ડાલીરે હું નાજો પાલી—છયલા
 છોડ છોડ કે મગ મેં દુઠો
 ઔર કોઇ મતવાલી રે મયેં નાજો પાલી છયલા

ગાયન ૪૨ મું. રાગ—દરબારી કાન્હારા તાલ દાદરો.

અયસી રંગત કે કુખાત જો લાવે રંગે જવાની
 રધ જયસે ભુરે બાલ હો ભવરાલે

મનકી મનસા પુરી હાંગી યે કાલે-અંયસી
રહે રંગ યે શાહા જાવેદાં
-લાગત જતનસે કબહુ નહિ જાએ-રંગ
કમવા કે પખવા અયસે હો કેસવા
દિલ્લખર રહે નહિ ગમે સખાવ-રંગ

ગાયન ૪૩ મું. રાગ પીલુ ધન્યાધી તાલ દાદરા.
અય શાહે આલી દુદમાં અય દસ્તગીરે એ કસાં
બાજેવતન કે બાગબાં તું ફુલતા ફલતા રહે
કરતા હય વાલીદ/કો રીહા, લેતા હય બરચેકી દુવ
મશરિક સે મગરિય તકે સદા, સિકકા લેરા ચલતા રહે
આયા યતિમી પર તરસ માસુમ કે ફર્યાદ રસ
જો હો તેરા બદખાહા બસ વો હાથ હી મલતા રહે
દીલસે હય અર્જે બંદગી, અય કાતીલે શર્મિન્ડગી
તેરાચીરાગે જીન્દગી, લાખોં બરસ જલતા રહે-આયા

ગાયન ૪૪ મું. રાગ-અગ્રેજીતાલ દાદરા.
સારી શેખી સારી આન તાન
અબતો/હય જરર કોઇ દિનકી મહેમાન
મેરે આગે યુ કરે જબાન
કયા મળલ હય કીસીકી
કયા કીસીકી જાન
જીના કયસા નામ ઓ નિશાણુ
ચાલસે ફરેબસે મિટાઉ બનકે આસમાન
પીકા તેરે કરકે બદગુમાન
ખાકમે મીલાંઉ એ વફાદારી-સારી

ગાયન ૪૫ મું. રાગ-સીંધ લેરવી તાલ ખીમટા.
શાદમાં જાઓ જાઓ દીલદાર
આઓ મેરે હયલ દાર તોરે ગરબૈયાં બલજૈયાં ઓ સૈયાં-જાઓ
જીસ તેહસે જાતે હો મેરી જાન શીર આના
જવુ પુસ્ત દિખાતે હો યુંહી રખબી દીખાના
વાં રખના મેરી યાદ કહી લુલ ન જાના
સોજો ગમે ફરકતસે મુઝે યાં ન જલાનાં

જુલમે વહેશી.

ગાયન ૪૬ મું. રાગ-કાલીગડો તાલ ત્રીતાલ.
તુઝે મન કયહે ધરં મઝે ધીર, નઝેન ન બરબર આવે નીર
દુખકી બતીયાં કીસે સુનાઉ પલ પલ ધટે શરીર

ધરદર છોડકે બએડી હું પરધર બેજર તું દીલગીર
હાએ તુસરત કરેગા ફળપત કોન હરે મોરી પીર
નએનન ભસ્તર આવે નીર—તુએ

લયલા.

ગાયન ૪૭ મું. રાગ—અંગ્રેજી—તાલ—કેરવો.
મય ચંચલ આફત હું શીન્ના બડા સ્થાના બડા દાના
મય સીધા સાદા હું જીતન ઉતના હું નખટ ફરગના
બડા જંગી હું બડા સગી હું વાહવા વોહ લટપટ રંગીહુ
મય ચાહું જીસે બહેકાઉ કહી બડકાઉ કહી સમજાઉ મય
અંતર મંતર જંતર તંતર સારીભરી ખાતે મેરી વાહ વાહ વાહ

ગાયન ૪૮ મું. રાગ—પીલુ—અરવા—તાલ—ખીમટા.
ભરકે પીલાદે શરાબ વાર સાકીયાં
કોડે ફટકાર - હું તોડે બરદાર હું ઘોડે સવાર હું
અયસી રંગીલી બેજહો દીલ જીસે સખકા તેજ હો
જુદું ભરાહો ચશ્મમે ઔર દીલમે યુ આમેજ હો
થોડીસી ઔર હય શીશેમે ખાકીયા-ભરકે
મયે હોવે કુનજે બાગ હો સાકી હો માહવશ
કોઇ વાંહાં મુખીલ નહો બાઇશ હીન્નખકા
ગરદનમે હાથ ડાલકે વોહ શોખ બેહીન્નખ
લખસે લગાદે મેરે પીયાલા શરાબકા
શરાબ હો કબાબ હો ચેહ શેઅર હો શીંગ હીઆ-ભરો

ગાયન ૪૯ મું. રાગ—અંગ્રેજી—તાલ—દાદરા.
આબાદ રહો સદા શાદ રહો ભરપુર રહો મસરર રહો
શાદમાં રહો મગન મગન મોહન મોહનીયા
અબ બાઓ જરા કરો અયશ બલા મીઘે ફતાહો જફર ચયન સદ
બદા નામ રહે બના કામ રહે સદા જગત જુજુતખાં
રહે સદા ખુશી ખુશી અમન ચમન યહાં—

બહારે પરસ્તાન.

ગાયન ૫૦ મું. રાગ—બહાર—તાલ—ત્રીતાલ.
કયા હરસું બાહાર હસ
કયારી કયારી ખારી ખારી નીઆરી સવારી—કયા

ચમન ચમન હએ શુભ ક્યા કુલે,
જુહી ખેલા સએસન લાલા ખેલે, યુદ્ધયુલે
સર્ખ શુભશનમે પેડાંકા કતારે કુલોકી ખાહારે,
જીઆકો લુભાવે, મોહ નએનાં—ક્યાં

ખાકી પુતલાં.

ગાયન ૫૨ મું.

તાલ—લાવણી.

તપ કરના અખ જંગલ જાએ તપ કરના
પ્યારે હરદમ રખસે ડરના અખ
બાર બાર નહિ આવે જનમ નર કામ ભલે કુચ્છ કરના
પાક બન દીલ સાફરખ અઓર યાદ કર ગદ્ગદારકી
ખાક હય બે ખાક હય ચેહ જીન્દગી દીન ચારકી—તપ
દિલચે જખ કર ખોઓ—સખ નહિ આફતસે ગભરાના
રખ ભરોસા તું ખુદાપર રાહબર હયે ધનસાનકા
ટાલ દેગા સખ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા—તપ
દિલકો ચામ બચ કુચ્છ ખિયાલ કર ધોકેમે નહિ આના
ફદા હયે ચેહ તુજપે બન્દે જલ હય શયતાનકા
મત ઉઝલતું ઇસ મે પ્યારે હય જરર ઇમાનકા—તપ

ગાયન ૫૨ મું.

તાલ કેહરવો.

ખલક હય રવપના કોઈ ન અપના ચેન અરે અનજન
દુનીઆ હય એક ફડીકા બગર શામ પડે ઉઠ જાએગા ખલક
જમ તું આયા થા જગતમે લોગ હસે તું રોયા
કરની અયસી કરકે ચલા જા પીછે હસે નહિ કોઇરે—ખલક

ગાયન ૫૩ મું.

તાલ—ખેમટો.

મેરા જોખના સખસે નિરાલા હય
આસમાનકે કમરકા ચેહ હાલા હય—મેરા
ચેહ દીલકી કલીયાં ખીલ ગમ સાસી પ્યારેપે મયવારી
પ્યારે કે સદકે જાઉ હું નિસાર—મેરા
નકાખ મુંહસે ઉઠા દે અગર હમારા ચાન્દ
કિનારે અખસે કરને લગે કિનારા ચાન્દ
ઉઠા નકાખકે દીલ દેરસે તડપતા હય
દિખાદે હસને જહા તાખકા ખુદારા ચાન્દ—મેરા

ગાયન ૫૪ મું.

રેખ—ફરખારી કાહનડા—તાલ ત્રીતાલ

ખાદલ ઉસકે દેત હયે ખુરક શજરકો આખ
દાડાકશ ધનશા બને હો કયું ઉસકા એતાખ

રહેમત મેરે રખકી જલ મલમે બરી-

વોહ મઓલા શણક સખકા ન્યામત દેમેવાલા

શાનોવાલા પ્યારા હમ,

રાહીમ કર રાહીમ કરીમ તું હમારા શાકીર હમ પુર અલમ નહિ
શાહ હયે અશર ફજલ તેરા હમ કીસપર છુટ્ટો કરમ નહિ-રહેમ

ગાયન પૃથ્વિ મું.

રાગ-માંડ-તાલ-ત્રીતાલ.

અર્થ મવલા અરજી મુનકે ફાઓરન જવામ તુમ બેભે
જરમે ધનકાં શહેર તુને એક કાયમ કર દીયા
ઉસ શહેરકા શાહ દીલ ઔર જનથી એક મલકા
અકલથી દાનીશ વજર ઔર રહેમયા એક મુનસીફ
નેકીથી લશ્કર ધમાં ઉસ લશ્કરકા અફઝર
કુચ્છ દીનો તક સલતનત એ ચલી અગર અખતો—
સલતનતકે સારે અફસર પડે મુસીબતમે—અય
બનકે દુશ્શન સલતનત પર બદીને કીયા ધાવા
શહેરકે સારે અફસરોકો કયદ હય કરવાયા
અપને સરદારોકાં ઉન્કે ઓહદો પર રખ્યા
સીપેહસાહાલારીપે કીના. હવસકો એક મલકા
કાતવાલી પર હસદ ઔર જુલમકો એક મુનસીફ
નેક થે વોહ ચલ બસે ઔર રાજ બદીકા હુવા
કયા ફર ઇસ ખીગડે શહેરકો તુમહી ખતલા દો—અય

મુરીદે શક.

ગાયન પૃથ્વિ મું.

તાલ-લાવણી.

ગાયા જો કુચ્છ વોહ જાને દો ઉસસે રખ્યો જો હય બાકી
કહી અયસા ન હો જાગે નબાકીનબી રહે બાકી
કાહે ફયેલબાજમે જાંગી ગવાએ
જાંદગી ગવાએ પ્યારે તનકો ધુન્નાએ—કાહે
હીરે મોતી થોસે જાંદગી બડી મોલવાન હય થેહ
પુલસે જાદા નાજુક ધનસાંકી જાન હય થેહ
બદીકે હવાંકે ઝાંકે ખિલાએ નાદાન કયું હયે
નહિ જાને ઝેરી હવા થેહ મદીમે મીલાએ—કાહે

ગાયન પૃથ્વિ મું.

રાગ—યમન કલીયાણ તાલ ધુપત.

જગવાલી તેહારી કરતારી કે વારી

ગુલકારી કુદરતકી હએ સગરો નરનારી-જગ

લખત લખત તુમરો સાર પુલ પાત ડાર ડાર

કોઇ ન પાયો ગુનકો પાર હશ્ર જગત હારી-જગ

રાંમ ઝરેખેં અયકકે સખકા મુજરા લેત
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
તુ માતા તુ પીતા પ્યારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા
તોપે તનમન ધન હમે વારા-જગવાલી

ગાયન ૫૮ મું. રાગ—ભુવળીલાસ તાલ એમટો.

છાંડો છાંડોજ મોરી કલધયાં દુખાઓ નહીં બહીયાં પકુ મએ પૈયાં પૈયાં
આહ બંગરીયા સખ તોરે ડરીયાં
કરો દેખોના લરકધયાં કાઉ સખી જે સુન પૈયાં આ જમયાં-છાંડો
ચુરીયાં મોરીયેહ કર કામ દેખો દેખો તુમે રામ દોહાઇ
કાંપે હીયા જીયા ચેહ મન રસીયા કયા મન બસીયાં
આવોજ આવોજ ના તરસાઓ જ હમે બાંકી જનીયાં-

ગાયન ૫૯ મું. રાગ—લીમપલસ તાલ-ખીમતો.

પ્યારીયાં વારીયાં દીલદારીયાં મોરી અખીયાં ચેહ આવો
પ્યારીયાં વારીયાં નારીયાં સારીયાં-પ્યારીયાં
મોરે સવરીયાં દેખો સુન્દરીયાં
જાકો પ્યારે તુંમ મીટાઓ રલાયો સતાયો જલાયો-પ્યારી
દાતા જાકો માંનદે વાકો કૌન મીટાએ
રાંમ ખવૈયા જખ બને નમયાં કૌન દુખાયે-પ્યારીયાં

“ભુલ, ભુલધયાં.”

ગાયન ૬૦ મું. રાગ—જેજેવત તાલ ધ્રુપત.

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તુ પન
સુલતાને જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન—પ્યારા
હમરી ગત સંવાર અબ તુહી કીરપા નીધાન
નામ તેરો જગતનાથ દુઃખ ભંજન—પ્યારા

ગાયન ૬૧ મું. રાગ—અઝેજી તાલ દાદરો.

અક્ષો જંગ કરે ન દીરંગ કરે, દીલ તંગ કરે,
મીલ ઢંગ કરે સબી સંગ કરે, અક્ષો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ગાત કરો સબી સંગ કરે—અક્ષો
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાએ, યારો
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાએ, હાં હાં હાં હાં હાં
કામસે નામ હય યાર, હધર ઉધરસે બરકે કીસે
જરસે હમ શીરે

ગાયન ૬૨ મું. રાગ—પહારી ગઝલ. તાલ દાદરો.
બદ કીસમતીસે હો ગએ સામાં નએ નએ
હાસીત કીએ હંચ હસરતો અરમા નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાઆલો ગુલ એથે કહાં તસીય
સહેરા નએ નએ હંચ ખીયાયાં નએ નએ
કરતા હું કર અપને દીલે લખતકી
પએદા કીએ હંચ લાઅયે બદખશાં નએ નએ

ગાયન ૬૩ મું. રાગ—દેશ તાલ કેરબો.
છાંડ ચલે મન પરદેસી
બન બન બટકત હાએ હાએ અય કલગ ફીરકર આનાજી
છોડ નગર ધર જોગ પીએ તો
હરસે ધયાન લગાના-છાંડ ચલે

ગાયન ૬૪ મું. રાગ—સારંગ તાલ કેરબો.
'હમે દમ દેકે સઓતન ધર જના
સઓતન ધર જના બયરન ધર જના—હમે દયમ
(શેઅર.)
છુરી કીસ લુલ્લશે ફેરી ગલેપર અપને ખીસ્મીલકે
જો હોતા બસ મેરા તો ચુમ લેતી હાત કાતીલ કે
ઉલ ફતકા મળ જબ કોઇ મર જાએ તો જાએ
એહ દહે સર અયસા હય કે સર જાએ તો જાએ
તેરી ગલીકે સઓ સઓ ફેરે
તુમ ન રહો આહે રહે જમાના-હમે દમ

ગાયન ૬૫ મું. રાગ—સીધ ભેરવી તાલ અદા.
સુન પ્યારી મોહના બતીયાં હમરી દીલ જનાસે લગાના
શરમાના કયું ભલા
હય યે ચોખીયા પ્રેમ ચખીયાં સખ સખીયાં વારીયાં
હય યેહ સારી છબ નીયારી સખ પીયારી પીયારીયાં

ગાયન ૬૬ મું. રાગ—કલ્દીઆન તાલ અરદા.
જાઓજી જાએ ન નખરે દીખાઓ લો ખીચકોરી જાન
બેચારી કયસી હયગી નન્ની મોલી ભાલી
અયસે દેદમ દામમે લાનેવાલે દેખે ભાલે
હમનહી હરગીજ જાનેવાલે, બનતી હોજી કયું નાદાન
બરમાદ નકર નાશાદ નકર આગાદ જો વોહ એજાનમે હય
જલ્લાદ નહો સૈયાદ નહો બેદાદ યેહ કયું અંદાજમે હય

OM DEAR ME!

કીસ્તમસ તો કુંઢકે ભુસકે
આવી પુગી ને હજુ કેકનો
ઓરડર તો રહીજ
ગયો !

અરે મણુ ગભરાવો છો

શાના ? પેલા પ્રખ્યાત

“જનાદાર”ને ત્યાં

લટાર મારોની ?

વેકો દીકરાઓ વેકો !

દાસ કપીર કહી ગયો છે કે !

કલ કરોગે સો આજ કરો, આજ કરો સો અખ !

અવસર ખીત જાત હય, શીર કરોગે કખ !

Cheer up please !!!

જનાદારના સ્પેશીયલ
મકરમ એશ'સ એલચી
મેવાથી લરપુર

JUST

TRY.

એકએકથી સરસ ચઢકિતર સાધ-
અના ભારેભાર મેવાથી
મધમધતા સ્વાદી કીસ્તમસ
કેકથી તમ્બૂર હડ હરખાઈ જશે,
જીમ્મજીમ.

નવસારીની થોકદાર જીની જાડી કસ્તીઓ,
નારા પાતીઓ ક્રીક્ષયતે વેચનાર.

જનાદાર કેક માટે વરદી નોંધાવાનું ઠેકાણું:—

૩૮ ગોલવાડ લેન, કોટ મુંબઈ

જાપાનીઝ હુન્નરમંદી જેવી હોય તો ક્યાં જશો ?

તરેહવાર
રેશમી
તથા
સુતરાઉ
કાપડ,
કીમોના
સકારવસ,
મોજાં
રમાલ,

જાપાનીઝ
નોવેલ્ટીઝ,
આઈવરી
વેર, ટી
સટસ
ઈત્યાદી
ક્યાંથી
ખરીદશો ?

બેશોની કું. હારનખી રોડ.

ભેટ આપવા લાયક ચીજોની ખરીદી કરવાનું

એક હપી હાઉસ છે, તેની નોંધ રાખશો.

ગાયન ૬૭ મું.

રાગ—કાલીંગડો-તાલ હ્રીંચ.

જો પીયા આયેના મોસે સહા દુખ જાયેના
 જ્યા જાયે જરાયે સતાયે હીયા-પીયા
 મુજકો માઅલુમ નથા પહેલે લગાના દીલકા
 મેરે પહેલુમે હમેશા થા ઠીકાના દીલકા
 યાદ આતા હએ ખુશીકા વોહ જમાના દીલકા
 અબતો મુશ્કીલ હય મેરે કાબુમે આના દીલકા
 જન લેગતા હએ કમઅખત એહ જન! દીલકા
 સુખ પાયેના ગમ જાયેના કુછ ભાએના—પીયા

ગાયન ૬૮ મું.

રાગ—ભેરવી તાલ દાદરા.

જગ જગ સુનરી દીવાની અયસે નખરે ન કરગ વાહવા વાહવા
 જગ નાદાની કયસી ઠાની
 બાર બાર હડીલી નાર હમસે દમસે કરત રાર
 એજ સવરીઆ લેલો મુદરીયા નખરે અબ ન દીખાવો
 આહા આહા આહા આહા

ગાયન ૬૯ મું.

રાગ અગ્રેજી તાલ દાદરા.

જરસે સાદીકી ધાતોંકી ખાત કરે ઉરસે ખાલોંહી ખાતોંમે માત કરે
 ફેર મય દુલા બનુ કદમકો યું ધરે
 જબ મય નૌશા બનુ અક ઉકે યું ચલુ
 ચાંદકે તુરસી શાન હો બની, ચાલસે માલ ધની
 ખ્યારીસે ખ્યાર તીલે ચાંદસે તારા મીલે
 હમસે વોહ ખ્યારા હમારા મીલે

ગાયન ૭૦ મું.

રાગ—ખમાચ તાલ અદો.

મય બાજ આધ દીલકે લગાનેસે
 મોહે સંગ લીયો છયલા બહાનેસે—મય બાજ આ
 આજ ફીર અપના ગયા વકત મુઝે યાદ આયા
 જેરે દીવાર કોઇ આશકે નાશાદઆયા
 દીલ ચુરાનેકો વોહી ખાનીયે બેદાદ આયા
 મયતો અધયારથી વોહ મેરાબી ઉસ્તાદ આયા
 મીલનેકો આધ ગુઠયાં સાજનકો લાઇ
 લગી મેરી મેહનત ઠીકાનેસે—અય બાજ આધ

હરીયંદ્ર.

ગાયન ૭૧ મું.

રાગ—યમન કલીઆન-તાલ ત્રીતાલ.

જય જય મંદ્રાસન પતી ગ્યાની, જય સુરપતી રાની મંદ્રાની
 રસિયા રસ ખાની, આગમ જાની, દાની, સાહસ અભિમાની-જય.
 સુરજન પદ, સંગી સુખદાની દુરજન મદ ભંગી દુખ હાની
 ભગતી ભગવાની, ગંધર્વાની ગાતી તુમદર તાદાની
 તોરી, મુલતાની, કાશી, ધાની, રંભા મેનકા પટરાની-જય.
 કર્ણાકે સાગર, ગુણુકે આગર, નટવર નાગર નીરમાની-જય.
 બાદલ બિજલી, ગર્ખા પાની પાછ સખ પર હય પરધાની
 હચે પાનીસે આપ્યાદાની ઝન નન ઝન ઝન ઝન
 નારદ, સારદ મુતી સયલાની, મહીમાં સખને હચે પહચાની.
 ઇશ્વર ધ્યાની, સુરનર માની જસકે જાની જવેદાની
 ઝન નન ઝન ઝન ઝન, સન નન સન સન સન જનનન જન જન જન-જય.

ગાયન ૭૨ મું.

રાગ—જગલો તાલ લાવણી.

મન મયલ મીટે તન તેજ બડે દે રંગ ભંગકા લોટા
 સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગકો મોટા
 જગ તાર જમે આજર રમે નવ હાથ બડે જ છોટા
 તન સાફ મન સાફ હો સાફ આદમી ખોટા—મન.
 લે કંદ દુધમે ઘોલા તો ભાંગ ખના અનમોલા.
 કર પાર ભાંગકા ગોલા હરખાર બોલ ખમ ભોલા
 ઉક ભોર નહાકે ગંગ ચડા લે ભંગ જમાલે રંગ
 નીરા લે ઠંગ દીખાડે જંગી કુંડી સોટા—મન.

ગાયન ૭૩ મું.

રાગ—પહાડી જીએતી-તાલ-દાદરો.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઈ સમર કામ આએ
 ઇસ્સે કયા બડકે હચે જો આપકે ગર કામ આએ
 આજ હય કલ નહીં યહે દોહલતે દુન્યા કયા હચે
 યહિ બિહતર હચે કે સખકે મેરા જર કામ આએ
 ખાલે ઐર માસબી કામ આતે હચે હયેવાતેંકે
 હઅફ ધનસાંન ન ધનસાંન કે ગર કામ આએ
 પાંવ ખિદમતસે કબી આપકે હટનેકે નહીં
 કાટ લો શોકસે મેરા જો યહે સર કામ આએ—મેરે

ગાયન ૭૪ મું.

રાગ—ગાર તાલ લાવણી.

રાત યક સપના મએને બદ અએ પ્યારે આજ દેખા
 જા પોહોંચી મએ એક દેસમે હાય રાજન
 દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા
 જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા લુટ જાતે સખ સાજ દેખા

સુખ પર પરતે ગાજ દેખા—સપના.

રાજ તારાજ દેખા તાજ મુહતાજ દેખા

રાજકે રાજકો આકૃતમે અએ સરતાજ દેખા—જન

ગાયન ૭૫ મું. રાગ—જલો તાલ લાવણી.

ધસ પાપી જગમે ધન વએ અએસે ધર્મા ધનસાંનકો

ધસ ધર્મિકો જરને દોલત ધનકો છોડા

છત્રો સીદાસનકો છોડા દુન્યાકે દામનકો છોડા

લેકીન નહી સદપનકો છોડા

સરપર ખેલા સંકટ જેલા રખખા હએ ધમાં ધમાંકો

અબ રચકે જ્ઞીગર ઢબ કોઇ ભારી દુખ ડાલું અબ કોઇ

નીકલે જરસે મતલબ કોઇ મુજકોભી માને સબ કોઇ

ધાસનમે દાવા કરકે જો આયા સો પુરા કરકે

ખાજી જીતું કીરતી પાઉં રખખું અપને આનકો મએઆનકો

ગાયન ૭૬ મું. રાગ—જગલો તાલ-લાવણી.

પ્યારા હમારા તુ હમે દે અગ્યા જાનેકી,

ધશવર ધચ્છા અએસી હએ તો લાગે કોન ઉપાય

ફેર બદા જો મીલના હો તો શીર મીલુંગી આય.

પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુજ ખીન પાનેકી

દોલત સમ્મત અનધન લક્ષમી તનમન જીવન જએ.

નાર જો તુમસી હો નારી તો કએસે જીના ભાય

પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી

સતપન જાને દુ ન તુમારા દેદું આપની જાન

સત્યપતી રહયો પીયુ પ્યારે ખીનતી મોરી માન.

હુરે—અરબ.

ગાયન ૭૭ મું. રાગ—કાફી-તાલ દ્વીપચંદી.

તુહી જગતકા સજન રખવરા,

રખ તુ મેરા સહારા તુજખીન જાઉં કહાં ?

તોરી ચાહતમે આવરી ભઇ, દરસ દે અબ પીયા !

હર ઘટમે તેરા જલવા સમાયા, ગુલકારી તેરી ખીલી;

હર દિલમે તેરી હય રંગત નઇ,

જલ થલ મે પ્યારે હય તુહી તુહી.-રખ તુ

ગાયન ૭૮ મું. રાગ—ભેરવી તાલ લાવણી

નીગેહદારે જમાં તું હએ મકીને લા મકાં તુ હએ

અનીસે ધન્સોજાં તું હએ અયાં તું હએ નેહાં તુ હએ;

તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માઅશુક

કરીશ્મા સાજએ ગુલ તુ હય ખુલ ખુલકી ફુગાં તું હએ.

અપને મઓલાકી મએ તો જોગન બની
જોગન બની ખીરોગન બનીરે—અપને
કભી તુ હય સનમખાનેમેં ગાહે તું હરમમે હએ,
કભી ના કુસકી આવાજ ગહે શોરે અજાં તું હએ;
એહી શામે સહર કહેતી તેરી આશક તેરી શએદા,
કીસીકા ગમ મુએ કયા જબકે મુજપર મેહરખાં તું હએ—અપને.

ગાયન ૭૯ મું. રાગ—પીલું—તાલ લાવણી.

મતવાલી રંગીન તોરી અદા દિલકો ભાધ,
દીલસે પીયારે ગરવા લગુ;
આ અખ જનીરે ! હું મય દીવાનીરે !
કાહે ખીરહામે જલાધએ ?
તેરી ખાંકા અદાપે બલહાર મય,
જાર હું, શીગાર હું, નીસાર હું.

ગાયન ૮૦ મું. રાગ—માંડ તાલ દાદરો.

મેરો મન લાગોજી,
દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમેં;—મેરો
સાંધ મેરા બનકે અએપારી જગકા કરે અએપાર,
ખીન તરાણુ ઔર ખીન પદ્મેકે તોલત હયસંસાર—મેરો
સાંધ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટત હય મંજધાર,
ખીન બાદખાં ઔ ખીન પવનકે નાવ લગાવત પાર;—મેરો

ગાયન ૮૧ મું. રાગ—માંડ તાલ દાદરો.

પાયા હમને બેદરે ભજે હરકા નામ,
દીલ ઉજડા અસચાન થા અખ તક જીસમે રહા અધેર;
દીપક બન કરકે ઉજ્યાલા તુને દીયા હએ ઔફેર,—ભજો
દુખીયાથી હમ જનમસે પ્યારી તુને દીયા હએ ચયન;
સાંધકે જપ તપમે હમારી કટેગી અખ દીન રએન.

ગાયન ૮૨ મું. કાલીગઝો—તાલ-લાવણી.

અરે તું પવનકે પંખી જીયરા કલ આજમે ઉડ જએગા.
સુન્દર તનકો જના તુને સાર્થી હએ મેરા સચ્ચા,
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને ? કાયા મટકા કચ્ચા.—રેતુ
ઈનસાન જગતમે આયા, વોહ મોત કીનારે સોયા;
જો કુલ ઝાલીપે ખીલા. કુછ અરસેમે મુરઝાયા,
આફતાબ સુખોહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા;
સુન્દર તનકો જના તુંને લોહકી એક કાયા;
ગફલતમેં કયું પડા દીવાને ? બદલીકી એહ છાયા.—રેતુ

ગાયન ૮૩ મું.

રાગ—ભૈરવી તાલ લાવણી.

પીતકા વાગ્યા કરકે પીયા મોસે પીત નીભાના છોડ દીયા ?
 મેહરકી અખીયાં ફેર લઈ દમ દમકા આના છોડ દીયા ?
 જરા દરસ દીખાકર બોલ સજન તોરે બોલપે વાર મય તનમન,
 ધસ આસમે ખોયા સખ જોયન ક્યું દરસ દીખાના છોડ દીયા ?
 તનમનમે લગાકર અગની પીયા હો દેસસે જા પરદેસ બસે,
 મોરે મનકી એહ અગની કયસી ખુઝે મોસે આંખ મીલાના છોડ દીયા ?

ગાયન ૮૪ મું.

રાગ—માડ તાલ લાવણી.

લાખ ખાતકી એક ખાત દીલમે રખયે.
 પરધનકો પત્થર તુ સમજે પરનારી મા બહેને જાને;
 મનકો કર બસમે,—લાખ ખાત
 ખોટસે તુ ખુદકો અચાલે હિસો હવસ દિલસે તુ મીટાદે;
 પાલનહારકી બંન્ગીમે તનમનકો લગાદે,
 જરસે દુન્યા તુ જીતે મનકો કર બસમે—લાખ ખાત

ભોલા—શીકાર.

ગાયન ૮૫ મું.

રાગ—ગોડ સારંગ તાલ—દાદરા.

ફરયાદ કીસે સુનાએ રે
 જુદમ આ બીપતવા ગુનરે પીયારે લાડલેપે
 આપ આપ હોકે નીરદધ.
 રાગ લુટે ગર પ્રગ્નજનકો કૌન સહારે જાય ?
 કયયે બન આએ ?
 ભાઈ બેચે બહનકો બતાવો ભલા કયુંકર છુડાને
 બચાને કૌન ધાએ ?
 જગમે ઉલટી રીતી નીતી અચસા ઘતીયાં ન માને જીયરવા.

ગાયન ૮૬ મું.

રાગ—ભૈરવી-તાલ-લાવણી.

આપ બને જમ સાંપ કહો શીર કૌન રહેગા પાસ હાં
 સાથ રહે કયસે નમાજ શરાબી ?
 પાસ બસે નહી નેક આર પાપી.
 રહે ન કોઈ જહાં હો ખરાબી,
 યાદ અગર રહે કૌલ ચેહ હાં.

ગાયન ૮૭ મું.

રાગ—ભીમપલાસ-તાલ-ખેમટો.

ગધ અગલે જમાનેકી ખાત;
 અખતો હવા ફેશનકી ફએલી દીનરાત.
 સ્ત્રીકે પએરામે ડાસનકે ખુટ;
 બાલ ખુલ્લે લાગે જએસે ભુત.

સાડી ચોલીકે બદલે ગૌન ઓર પોલકા;
નમ રઝોશનીકી હએ એહ કરમાત.

ગાયન ૮૮ મું. રાગ—ભીમપલાસ-તાલ-ત્રીતાલ.

ખીગડી ખાત બને નહી લાંખો કરે કયા હોએ?
દીલડા ખીગડે દુધકો મયે ન માખન હોએ.
કયસે કયસે પ્યારે પીયુકો મનાઉં—હારી
સખ ઉપાવ કરત ખીનતી કરત થકત છયા અકુલાએ
મન હરવા એ પીયરવા આવો વર્ના જન દુ ગંવા.
હાએ કયસી કરે કરતાર મોરા ખીછડ ગયા દીલદર
ભમ હું ઉદાસ બની હું નીરાસ યેક તોરી આસ.

ગાયન ૮૯ મું. રાગ—ભેરવી-તાલ-લાવણી.

સાંપકો દુધ પીલાકે ઉછેર દો ડંખ વોહ મારે બગેર ન ચુકે.
દુર્જનકો સરપે ગો ખીકાય ગારી દીયે ખીન કુબહુ ન ચુકે.
પ્યાજકો અરકે કપુરમે સીંચ દો આસ કબી ખુશખુ નહી દેવે
આસ નહી રખીયે બદમાશસે ધાત કીયે ખીન કબહુ ન ચુકે.

મીઠા જહેર.

ગાયન ૯૦ મું. રાગ—પીલુ-તાલ કેરવા.

મન મોહન તોરે નયન અજબ રસીલે
મિરજવાનિપટ રસીલે—નયનાં
મદ મતવાલે પ્રેમકે પ્યાલે
કહરહે પીલે પીલે પીલે
મટકીલે ચટકીલેખ ટકીલે—તોરે નયનાં

ગાયન ૯૧ મું. રાગ—પહાડી-તાલ લાવણી.

અટારિયોંપે ગિરે ક્યુતર આંધી રાત
સુન ભાઓ મોરી હમ તુમ કરે દોદો ખાત
નહી નહીરે દિવરા ભાઇ તેરા જાગે સારી રાત
ખેંચ લાયા હય ભલા કોન સરે આમ મુઝે
લોગ કરતે હયેં તો કિસ નામસે બદનામ મુઝે
રાતકે વકત દખે પાઉઓ છુપકર આના
આપ હી સોચલેં હય આપસે કયા કામ મુઝે

ગાયન ૯૨ મું.

રાગ—સોરઠ તાલ લાવણી.

લગે યે નયન મોરે શરમાન લગન યે ખુરી લગીરે
અચાનક ધાયલ ભમ નાદાન જાગરમેં છુરી લગીરે,
નીંદ નયનોંકી ભગીરે, પહરે અનજગી જગીરે
દોહી નીંદ પહલે ગતિ મોરેમ નકી હાં-યે ન થી

મોરે બદનમેં કસક મદનકી હાં-યે ન થી
 જોબન હય બલવાન-લગે
 પતલી કમર છતની ન થી યે નયન મતવાલે ન જો
 હાં પાસ ઇન્કે કુન્દ છુરીયાં થી મગર ભાલે ન થે
 યે રસિયાંથી બે બટી જહરી ન થે કાલે ન થે
 પલકેં બવે જો કુચ્છલી યે આફત કે પર કાલે ન થે
 બને અબ ખાસે તીર કમાન—

હામાન.

ગાયન ૯૩ મું.

રાગ—કાલીગઝા.

મયેં હું હજાર જાનમે ગઝોલાકો નામપે શીદા
 લબોલાનહાર ધ્યાનમે કોઇ નહીં હયે દુસરા-મયેં હું
 જાનો માલસે નીસાર હું મયેં ચારપે સદા,
 ચમક રહા સહર શાંમ નુર જુલજલાલકા-મયેં હું
 ક્યાહી સયગ્ગ જર હયે શાંતે કીરદીગાર હયે,
 તડપ રહા જગર જન હાલ આશકાર હયે-મયેં હું

ગાયન ૯૪ મું.

રાગ—લલીત-તાલ મુલકાગ.

દાયમ ડરના તુ નાદાની દીનમે ન મરના,
 ધ્યાન ધરના, અજી દમ ભરેં બલા ચાર ખીન ક્યા દમ-દાયમ
 ભલે દમ ખુરે દમ વહીં ચલના રે,
 છતના જાનનાદારે ફાંનીમે સારે ફાંની—દાયમ
 ધ્યાનકી તરંગ દીખા રંગ, જાનમે કરત શીરત ગરમાઇ
 જો કોઇ શાદી નાશાદી-આખાદીમે પકડે હરસે.
 ધ્યાન, સખહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત ગ્યાન તાસે
 રાજી રહે માલીક-દાયમ

ગાયન ૯૫ મું.

રાગ—કહાન્ડરો-તાલ ત્રીતાલ.

અમાન તુ હામાનકો દીજીયે
 અંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુખલાંત
 દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાન મલક દરખાંત—અમાન
 હું અંદા તેરા આશકે જર
 તેરી યાદમે માદ ઓર અસ્કપાર
 તેરી રાહમે જાનો માલ નીસાર,
 તેરે નામસે કામ મુજેહ હરચાર
 અએ શાદીનશાહે હર દો જહાંત
 રહે હરખાંત અમાન અમાન અમાન અમાન તુ હામાન

ગાયન ૯૬ મું.

રાગ જલ્લા તાલ—લાવણી.

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ
 ઇસ બનમે મુજ પર ગુજરી હયે બેદાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો
 એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સખ છુટા ઘરબાર,
 તીજે માંગયા છુટા રેહે ગઇ મયેં લાચાર,
 દુનીયાંમે મુજસા કોઇ નહીં, નાશાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો
 હાય મયેં પએદા હોતેહી મર જતીએ સામાંન,
 એહ દુખડા કયું એલતી અધબરમે હયે જન,
 જંગલમે મેરી મીટી હયે બરબાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો
 શેર કોઇ ખાએ મુજેહ વા કોઇ ડાલે માર,
 છુટું ઇસ જગલસે મયેં દુઃખીયા લાચાર.
 એહ બનહી મેરા બંન જાએ જલ્લાદ-હાય-હાય-હાય-કોઇ સુનો

ગાયન ૯૭ મું.

રાગ કહાન્ડો તાલ ત્રીતાલ.

ગુનબરી ધુન મોરી સું પ્યારે,
 સાગરે શરાબ પર નજર ને અએડી કર--ગુન બરી
 જનકે તુ અનંજાન બને કયું જન અએ જાની કયું હારે,
 શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયેં દાના સારે--ગુન બરી

ગાયન ૯૮ મું.

રાગ—જલ્લા તાલ દાદરો.

ચલન કર બલે, માતા ખાત સું લે—ચલન કર
 નેકી બદી દોનો હયેં પએદા,
 વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુનીયાંમે ઇએરા.
 તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક પુલે ફલે—ચલન કર

ગાયન ૯૯ મું.

રાગ—તીલંગ તાલ પંજખી.

ગુંધયાંસે મોરી બતીયાંરે કહો કોઇ જાએ,
 જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંધયાંસે
 બંદી અએસી ગાઇ નાચી મન હર લીનો,
 નઈ નઈ ફાન દીખાએ—ગુંધયાંસે
 રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
 નએ નએ મનસખ પાએ—ગુંધયાંસે

હીર રાખા.

ગાયન ૧૦૦ મું.

રાગ—ઝિઝોટી—દુમરી.

કીજે દયા હમ પર અય અલ્લાહવાલો, લેને તુમે હમ આએ હંએ.—કીજે.
 હીરને દેખા હએ ખવાબ એક પરેશાં, તાઆખીર કહો ચલ કર.—અય.
 ખાલ ચોચક, એક ગુજર હય યહાંકા, ઉસકી હય હો દુખતર.—અય.
 મિસકી ફકીર, હો તુમ અય દાતા, વહાં હોંગે પુર જર.—અય.

ગ્રાંટરોડ વેરથી તમારે મારકીટ વેર ધકેલા ખાતા
જવાની કંઈજ જરૂર નથી.

જમ, જેલી, બીજકીટ, સારડીન, કેકો, ચાંકલેટ, ઇ. વેલાતી ખોરાકો:
સેન્ટ, લવન્ડર, કોલોનવોટર, સાબુ, તેલ, હેર ઓઇલો, જાતજાતના
મેકરોના; જોપાનીઝ અને ચાઇનીઝ કટલરી, તથા ભેટ
સોગાતને લાયકની હમા ચીઝો, પેટન્ટ મેડસીનો, અને
પરફ્યુમરી, મારકીટ ભાવે અમો વેચ્યે છીએ.

પીરોજશા નરવાનજીની કું.

શેઠના ચોલ, ગ્રાંટરોડ, મુંબઈ.

માલેક:-પીરોશા શાપુરજી ભેસાનીયા.

આયલેન્ડ ઇલેક્ટ્રીક કંપની

(વીજળીના દરેક કામનું કોન્ટ્રેક લેનારા અને સમારકામ કરનારાઓ)

મોટર ડાયનેમાં. (એ. સી. તેમજ દી. સી.) કરતના વીજલીના પંખાઓ વગેરે

ધણાજ કીફાયતે રીપેર કરીએ છીએ તેમજ મીલને લગતો દરેક

સરસામાન પુરો પાડ્યે છીએ. ઉમદા કામ, સાલેસાઇ અને

ટુંક દામ એ અમારો મુદ્રલેખ છે.

એકવાર ત્રાયેલ આપશોજી.

નં. ૩ હરારવાલા ચાલ, લોહારચાલ-મુંબઈ

બોમ્બે હાઈ ક્લાસ બુટ એંડ શુઝ. કું

મુંબઈનું સર્વેથી ગંજવર બુટ એંડ શુઝ સ્વીપર વગેરેનું ખાતું—

ધણીએક દુકાનોમાં તમે જે મેકર માંગો તે ન મંલશે પણ ઉપલા ખાતામાં ઇંગલીશ,
અમેરીકન યા કોઈ પણ જાતનું બુટ યા શુ માગશે! તો તે તમારી સેવામાં હમેશાં
તૈયાર મલશે વળી દરેક ધરાકને સવલતા મુજબની એક ફાંકડી ટકઉ જોડી
એકેકથી સરસ બતાવાને હમે સામર્થવાન છીએ.

દરેક મેકરોના બુટ મુજનો ગંજવર સ્ટોક હમારે ત્યાં હમેશા તથયાર
રહે છે. માલવાલી દુકાન યાદ રાખશો.

કાફર્ડ મારકેટ—

હીરાના
વેપારીઓ.

અમારે ત્યાં સોનાના મન
પસંદ દાગીના તથયાર
મલશે ત્યાં ઓડરથી
બનાવી આપીશું.

અમારે ત્યાં પાતા માણેક
મોતી ત્યાં હીરાના તથ
યાર દાગીના એકવાર
જોઈ જવા વિનંતી
છે.

સુરજ મલ
લલુભાઈ

ની કું

૨૨૫-૨૭

કાલબાદેવી રોડ,

મુંબઈ.

ટેલીફોન } ૨૨૩૬
ગ્રાફ } Calmness

ગાયન ૧૦૧ મું.

રાગ—ઝિન્હોટી-કુમરી.

હમ હંય અલ્લાહવાલે જરફી હમકો પરવા કયા હયરે.
સખ કુચ્છ હંય વ્હો મૌલાકા કરમ.—હમ હંય.
મત દુન્યાંવાલો ફકીરોંકો છોડો.
તુમ કયા જાતો છુપા ઇસ ખુરકેમે કયા હયરે.—સખ.

ગાયન ૧૦૨ જી.

રાગ—ચેમન કલિયાંન

લે રહે અલ્લાહવાલે આએ હંય પ્યારી,
તેરી ગમસે અબ હોવેગી રસ્તગારી—લે રહે.
ખયાં ખવાબ કર તુ રહે કહે દેગે તાઅખીર,
જહાં હય રહે લોગોં પ મકશુફ સારી.—લે રહે,

ગાયન ૧૦૩ જી.

રાગ—ખરવા—ગજલ.

ખાંમ પર મેરા છપરખટ થા શમે મ્હાતાઅમે,
ઉસ પર અય અલ્લાહવાલો સો ગઇ મંય ખવાબમે.—ખાંમ.
એક પરીફ ઉતનેમે, આયા હય જુલ્ફેં ખોલ કર,
દેખ જિસકો દિલ મેરા, અબ તક હય પેચોતાઅમે—ખાંમ.
કયા કહું મંય કૈસા, ગુનઆદહન વ્હો ગુલબદન,
દેખ જિસકે રખકો ગુલચીં, ફેંક દે ગુલઆઅમે.—ખાંમ.
જલ્દ કહે દો થા વ્હો, તા મિલું મંય ઉસ્સે જા,
તાબ ઉસકી દુરીકી, નહિં હય દિલે ખેતાઅમે.—ખાંમ.

ગાયન ૧૦૪ મું.

રાગ—લયરવી-કુમરી.

નહીં કોઈ કુદરતકો ખચાંતે માંધ, ખાતે ખુલ્કી ખુદા જાને માંધ.—નહીં.
ગયબકા હાલ કહેગા નહીં વ્હો, જો અલ્લાહકો માંતે માંધ,
દેગે ખબર હમ યારકો તેરે, લગી કયું તુ ગમ ખાંતે માંધ.—નહીં

ગાયન ૧૦૫ મું.

રાગ—જલા કલિયાંન.

ભલા, ભલા, ભલા, હો તેરા નિત ભલા,
ફકીર મિલકે સારે તુઝકો દેતે હંય દોઆ.—ભલા.
સુન એક સુનાંતે હંય અય રાંઝા તુઝકો હમ ખબર,
હંય ખાલ ચોચક એક સિયાલેમે જો નામેવર—ભલા.
ઉસીકી ખેટી હય હસીંના મ્હા જખીંન હીર,
મગર વ્હો તેરે દાંમે જુલ્ફમે હુવી અસીર.—ભલા.
વ્હો સાદીક આશક હય તેરી, હો ઉસપ તુ નિસાર,
જમાનેમેં તા નાંમ દોનોકા હો ખરકરાર.—ભલા.
લે દેખ શકલ ઉસકી, જલ્દ ખો દે અપને હોશ,
તા જસ્ત તુઝકો ઇશકકા મુખારક હોવે જોશ.—ભલા.

ગાયન ૧૦૬ કું.

રાગ—પીલુ કુંભરી.

હું મંચ બાવરી તેહારી, ઓ રાંઝા મોરે, મારી તુમે પ્રેમ કટારી—હું મંચ.
છાંડકે સુખ તોરી પીતમે પ્યારે, મંચ તો હેઝગઘ દુખિયારી.—ઓ રાંઝા.
રાધાસા દે માંન આ કર મોહે, મોરે સાંમ બેહારી—ઓ રાંઝા.

ગાયન ૧૦૭ મું.

રાગ—કલિયાન કુંભરી.

ચુંન ચુંન કલિયાં, ઘડિયાં, ટલિયાં—સૈયાં ન આએ મંચ તલમલિયાં—ચુંન.
ધરમાં નહીં લાગે જીયરા—સયરે ચમનકો હમ ચલિયાં,
કુલોમેંભી વાકી બાસ ન આઘ,—હાત બહોતભી હમ મલિયાં—ચુંન.
સગરે બગીચેમે સખિયન મિલકે,—કરતી હંચ અબ રંગ રલિયાં,
સખસે એકેલી કયું ન બહો હોવે,—ખિરહ અગનસે જો જલિયાં—ચુંન.

ગાયન ૧૦૮ મું.

રાગ—ભેરવી—કુંભરી

તુઝપર જાનો દિલકો હમને નિસાર કિયેરે,—તુઝપર.
અએ મેરે રાંઝન અપને ગલેકા,
પીયા પ્યારે હમને તુઝકો હાર કિયેરે.—તુઝપર.
લે જાવે તોહે અપને પિતા પાસ,
અજતો રહે બહાંના અય યાર કિયેરે.—તુઝપર.
ગવે ચરાને રાખેંગે તોહે,
તુઝસે મિલનેકા ચેહી કાર કિયેરે.—તુઝપર.

ગાયન ૧૦૯ મું.

રાગ—પરજ—તિલાના.

પ્યારે પીતા અર્જ મોરી સુન લો.
રહે સયલાંની, ગયાંની, નૌકર રહને આયા હાલ રાખો ઇસકો.—પ્યારે.
બનકા બસીયા હોકે રહેગા, હય બડા ચાતુર ગ્યાની.
રખવાલી ગવેવંકી કરેગા, ઇમાંની હય ઇમાની,—રહે સયલાંની.

ગાયન ૧૧૦ મું.

રાગ—બરહન્સ—ગરબા

અય સખિયોં જિસ્કે લિયે થી મંચ બેકલ, ચેહી થા બહો
મેરા યાર રે,
બર લાઘ ખાલિકને મેરી મુરાદ, પાયા હય દિલને કરાર રે—અય.
પકવાંન અચ્છે અચ્છે પકા કર લે જાઉં મંચ ઉસકે પાસ રે,
ચેહી બહાંને બસ રોજ ઉસકા. દેખા કર દીદાર રે.—અય.

ગાયન ૧૧૧ મું.

રાગ—દેસ—કુંભરી.

છોડ મોહે ઔરસે કયું ચારી કરી હીરને—છોડ.
પીતમકે લાયક મંચ થા ઇસકે,
રીત સખ જગસે કયું ન્યારી કરી હરીને.—છોડ.

વાકે ચચકા હું પુત છાંદ મોહો,
 પીત રાહ ચલતેકી ખારી કરી હરીને.—છાંડ.
 બનકે ફકીર મંચ માંગ લાઉં પકવાંન,
 ભેજને જો ઉસકે તૈયારી કરી હીરને.—
 પીતાકો ફિર ઉસકે લાકે દિખાઉં,
 ગઉ ચરાનેવાલેસે દિલદારી કરી હીરને.—છાંડ

ગાયન ૧૧૨ મું.

રાગ—ખરહન્સ—ગજલ.

હો તેરા ભલા, તેરા ભલા અય મેરે દાતા,
 ભુકા હય ફકીર, અય ઇસે તું કુચ્ચ હય ખિલાતા-હો.
 દે વાસ્તે અલ્લાહકે, કુચ્ચ ખાનાં મુઝે તુ,
 ફર નેકી, કે હક નેકીકા, જાએ નહીં જતા-હો.

ગાયન ૧૧૩ મું.

રાગ—ખરહન્સ—ગજલ.

હય નામ પર અલ્લાહકે, કુરખાન મેરી જાન,
 જો ચાહે સો લે હાજિર હય, હરઆંન મેરી જાન.—હય.
 ખાનાં તો હય કયા ચીજ, અય મકબુલ ખુદાકે,
 તું માગે તો હું તુંઝકો, અય જશાંન મેરી જાન—હય,

ગાયન ૧૧૪ મું.

રાગ—ખિલાવલ—ગજલ.

મરીજો ઇસ્કકો હોગી શકા કૈસી,
 તખીખોં કર રહેં હોં તુંમ દવા કૈસી?—મરીજો.
 ચમનસે આશિયાં ખુલખુલકા ફેંકા દુર.
 યહે કીય અય બાગબા તુને જંદા કૈસી?—મરીજો.
 ન કહતીથી તું મત પડ ઇસ્કકે પાલે,
 અય દિલ તુને મુસીબત કયું સહા કૈસી?—મરીજો.
 પિદર સયદાસે મેરી કરતા હય શાદી,
 હો ખુલખુલ જાગ પર કહિયે ફિદા કૈસી?—મરીજો.
 અય રાંઝા તુઝસે મિલનેકી તો સદ અદસોસ,
 સમન શુરત નિકાલેગા ખુદા કૈસી—મરીજો.

ગાયન ૧૧૫ મું.

જલા—ગજલ.

પિદર જો માહકે શાયાં હય, યહે કલામ નહીં,
 જો શાહે હુસ્ન હય કહનાં ઉસે ગુલામ નહીં.—પિદર.
 હય એક મરતબા, શાહો ગદાકા ઉલફતમે,
 કિયા તુમને સુરરએ યુસુફ પહાડા તમામ નહીં—પિદર.
 કહો થા કિસ લિયે માહમુદશાહ, ગુલામ અયાજ?
 કયા લાખો મીસલે અયાજ, ઉસકે યે ગુલામ નહીં?—પિદર.

અજલસે કુસ્તએ રાંઝા હું અય પીદર, મંય કુચ્છ,
લડુ લગાકે સહીદોમે કરતી નાંમ નહીં.--પિદર.

ગાયન ૧૧૬ મું.

રાગ—ખમાંચ—હું મરી.

માને નાંહીરી, કાહેરી, ખુરો ચલન છોડ,
સીધી ચાલ એખત્યાર નાહી કરત તુરી.—માને
નાંહી નાંહી અખ છોડ તુ લાજ. માન કહા મેરા,
હો ન જિદીરી.—મત કુઓ તું મેરા નામ,
માન ખાત મેરી ઓ હરીલીરી—કાહેરી

ગાયન ૧૧૭ મું.

રાગ—સારંગ—ગજલ.

અય શાહે હુસ્ન કયા મંય તુમહારા ગદા નહીં
કયું હાલ પર ભલા મેરે કરતે અતા નહીં?—અય.
ધુનેસે જુલ્દે મુશકી કે બધવાઇ મુશકે કયું,
ઐસી તો સખત મંયને કી સાહિબ અતા નહીં—અય.
ચમકે મેરા નસીબ કયા, અય ગયરતે કમર,
હોતે હો તુમ તો મહેરબાં મુઝ પર જરા નહીં.—અય.

ગાયન ૧૧૮ મું.

રાગ—જલા—ગજલ.

મુઝે શકલ અપની, દિખાયે તો જાનું,
મેરા જાતા હય જી, બચાએ તો જાનું.—મુઝે
સદા અરવીકી, કરતી હું મિસલે મુસા,
મુઝે તુરસા તું, જલાએ તો જાનું.—મુઝે
મેરા ચાર મુઝસે, ખદાં હો ગયા હય,
મનાંકે કોઇ ઉસકો, લાએ તો જાનું.—મુઝે
અય આહા તુઝમે તાસીર, હય ગો બહોતબી;
મગર ઉસકો યહાં ખીંચ લાએ તો જાનું.—મુઝે
કિયે ખુન લાખો, તેરી તેગને પર,
બહા ખુન મેરા, બહાએ તો જાનું.—મુઝે

ગાયન ૧૧૯ મું.

રાગ—પરજ—હું મરી.

સખ ખોએ દિનો બાવરીને, સુખ ખુધ,
હાય કૈસી ધુમ યહે મચાયે—સખ
ધુન, ધુન સર બાવરી, નીમજાન હો ગધ મગર,
કરત કછું ન ગ્યાંન, ધ્યાન, રોવત સીસ ઉઠાય.—સખ

ગાયન ૧૨૦ મું.

રાગ—ઝિન્ઝોટી ગજલ.

અય તખીખો, મુઝકો વહો આબર હય,
ધસાબી નિસ દર્દસે લાચાર હય,—અય.

આજ તક પાછ હય ઉસનેભી શિક્ષા
 જોકે મજે ઇશ્કસે ખીમાર હય,—અય.
 અદવિયા બેકાર હય સખ હય તખીય
 એક દવા ઇસ મર્જકી દીદાર હય.—અય

ગાયન ૧૨૧ મું.

રાગ—મિલાવલ-હુમરી

ચલિયે રાંઝા છલિયે ખ્યારે, જાની હમારે ચલિયે,
 વર્ન અભી આ જાએંગે સારે, જાની હમારે ચલિયે—ચલિયે
 અલ્લાહ અલ્લાહ કરકે અપનાં, સાથ હુવા હય અય સનમ
 દુશમન હમારે હમસે હારે જાની હમારે ચલિયે—ચલિયે.

ગાયન ૧૨૨ મું.

રાગ—ખમાચ-હુમરી.

આખીર પીત લગાએકે, બિટિયા મોરી લાજ ગંવાધરે—આખીર.
 રસવા મોંહે અય લડકી, તુને કર દી હય શહેરમે હાય !
 સંગ ચારકે છાંડકે ગરકો ગધ, ઇજ્જત મોરી ધુલમે મિલાધરે—બિટિયા

ગાયન ૧૨૩ મું.

રાગ—અરહ-સ-ગજલ.

કોઇ મુસાફર આતા નહીં હય સરામે આજ,
 કુતાબી કોઇ જાતા નહીં હય સરામે આજ,—કોઇ
 ભુકા ન રહું મુઝે ખાંતેકો દેવે કવિન,
 રોટી તો કોઇ ખાતા નહીં હય સરામે આજ,—કોઇ
 આવ મુસાફરો કહાં તુંમ સારે મર ગએ,
 એક પૈસા હાત આતા નહીં હય સરામે આજ.—કોઇ

ગાયન ૨૪ મું.

રાગ—કાલિંગડા-હુમરી.

દેસ છાંડકે આએ મુસાફીર.—દેસ.
 કઇ કોસકી કાટી મન્જિલ લેકિન,
 ચયન ન પાએ મુસાફર.—દેસ.
 દેનાં સરામે હમકો ઉતારા,
 અર્જ યહે લાએ મુસાફર,—દેસ.

ગાયન ૧૨૫ મું.

રાગ—કાફી-હોરી.

અખ દારોગા કહદે મુઝે હાલ સારા,
 સરામે લિયા હય કિસીને ઉતારા.—અય.
 એક મદકે સાથ હય એક ઐયારત,
 બહો બારબાદ કરકે ગએ ઘર હમારાં.—સરામે

ગાયન ૧૨૬ મું.

રાગ—જુલ્લા-ગજલ.

અય ચાર હમતો તુમારી રજસે રાજ હંય,
 વફા કરોતો હંય રાજ. જફાસે રાજ હંય—અય.

હો જહિદોંકો મુખારક દ્વિમએ આગે ધરમ,
તુમારે કુચેકી હમતો હવાસે રાજ હય—અય.
હો રાજ દયરમે કોઇ હો કાઅમેસે,
હમ અપને ચારકી દૈવત સરાસે રાજ હય.—અય
ખ્યાહ પાયમાંલ કરો યા કરો નિહાંલ હમે,
જક્ષાસે રાજ હય, સાહિયા અતાસે રાજ હય.—અય

ગાયન ૧૨૭ મું.

રાગ—ગારા કુમરી.

અરે માંર, માર તુ મોહે ન જનાં ભાયરે.—અરે.
ઐસો સજન મકો ખાકમે મિલ જાય,
વાકે મનકો ચયન કયસા આયરે, ન ભાયરે.—અરે.

ખુને નાહક.

ગાયન ૧૨૮ મું.

રાગ—કેદાર-ત્રીતાલ.

દાવર, દાદાર, કાદીર, સત્તાર, દાતાર આલા, કેઆર,
ગદ્ગદાર જખ્યાર, એ તોરી, ગુલકારી, પે વારી, બલહારી.,
આલમ પર, સરદારી, કાયમ કી, કીગતારી તાપર વારી.
પતીત તારે, લાખોં, રખ, શરમ ધરમ રાખો,
ખીનીતી તોરી, હાં, કરત મીલ નર નારી,—ઝવર

ગાયન ૧૨૯ મું.

રાગ—લીમપલાસ તાલ-દીંચ.

નાચેં ગાએં નારી, પીયારી ચાલો, બારાબારી જાએં,
હમ, જાએં બલહારી, પીયારી ચાલો, બારાબારી જાએં.,
આગમે, હય ટુલ, ખીલે પ્યારી, મય વારી,
હરસુ, હય બાદે બહારી, રે ધુમ ધુમ દેખેં, ગુલોંકી શાન.
સયરે ચમન ગુલ ગુલશન હય સોહાના લાલા
ગુલલાલા, મતવાલા, હય આલા.

ગાયન ૧૩૦ મું.

રાગ—દેશ-તાલ-કેરખો.

આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે ઐહે પીયારી,
ભાગ જગૈહે સોહાગ રાગ જૈહે.
બાર બાર હો નીસાર જન દુંગી વારવાર
શીર, હમકો, તુમ, જાઓગી ભુલ, તુમ બનકે ગુલ, જાઓગી ધુલ.
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ કાગ લૈહે—આજ

ગાયન ૧૩૧ મું.

રાગ—સોરઠ પીલું-તાલ કેરખો.

મોહનીયા પ્યારી, સનમનસે, મીલાવો,
જો ચાહો, જો માંગો, વોહી મોસે, પાવો.

એહ મુંહ કાલા ઐર મસાલા જાકે ખુસ્કા ખાવો. ૬
 મય જલા હું ધક્કમે તુમ ઐર ન આગ લગાવો,
 જનમ એહ ગુન માનું ખીનતી સદા મય કરું, દેખકે જરત મોરા જીયરા,
 ન લો નામ ઉસ ગુલકા ટહલો જાવો
 મત માંદ ચાન્દકો ગહન લગાવોજી
 બનકે ખખતી ચું નહી ફૂલકપે ખાક ઉડાવોજી,
 મેરી કસમ તુમ નાહી સુખન યેહ સુનાવો.

ગાયન ૧૩૨ મું. રાગ—ખરવા-તાલ કેરબો.

હે હે હે, મન તું, કાહે જલે,
 તુંજપર દીલખર કી નજર નહી ગર દમભર હોકર યારજી
 સંકટ, સહે શીર, કયું હાત, મલે.
 બહેતે દરીયાસી ગુજરે હય ઉમ્ર એહ હાય જવાનીકી
 તનમન જલજલ ઘડી ઘડી પલ પલ
 બનકર દુશમન ચલા ઢલ જોખન
 હે હે નએ નએ નીરામ હરદમ જોખના ચલે.

ગાયન ૧૩૩ મું. રાગ—કાફી તાલ લાવણી.

દર દર, દીલખર, દેખતી, દુખ દરીયા કુખી નારી.
 દમ દીલખર દીખે દીલમાહી દીવાની મોરી દીલદારીરે હોજી
 અપના સો સપના બચા અબ ખપના નહી ભારી
 અસ જપના ઉસીકા નામ દીવાની મોરી દીલદારીરે હોજી.

વિરાટ—પર્વ.

ગાયન ૧૩૪ મું. રાગ—કાનરા-તાલ-લાવણી.

મુખ્ય ઉદ્દેશ તેરા જો હય વોહ પુરા હોગા,
 પ્રાન જખતક હય મેરા, તુજપે ન હમલા હોગા.
 મુકે દેકે તુમને તસલીયાં મેરા હઓસલા જો બદા દીયા,
 ગાયા મહેરબાનીસે આપને મેરે ગમકો ઘટા દીયા.
 તેરે સંકષ્ટકો મય રાહતસે અદલ ડાલુંગી,
 હય જહાં ધુપ વહાં દેખના સાયા હોગા.

ગાયન ૧૩૫ મું. રાગ—ભજન તાલ લાવણી.

કાયા માયા કોમકી નાહી ભમ, સબ કહેતે હંચ અપની અપની,
 સત્ય જુગમે હરીશચંદ્ર ભયે રાખ, સત્યકી કહી.
 એક સત્યકે કારને ઉનેહ કાયા બેચ દહી !
 ત્રેતામે રાવન બુચો રાખ કંચન કોટ સહી,

એક લક્ષ પુત્ર, સવા લાખ જ્ઞાતી, વાકો લકડી નાહીં મીલી!
પ્રાન વાયુ જળ ઉડ ગયા તનસે, માયાભી મીટ ગઇ,
ઇસ દુનીયામે શોહી નર ભુલા, જીસને કાયા અપની કહો!

ગાયન ૧૩૫ મું.

રાગ—કાલીંગડો—તાલ લાવણી.

જગો જગો મુસાફર રાત થોડી હય,
તુમને પુંજ સફરકી કયા કયા જોડી હય?
તીન દીનકી જીન્દગી હય યેહ જયસે સ્વપ્ન વિલાસ,
ઉસમે બાગ લગાકર અઝોર ફીર, ફલ ચાખનકી આસ?
બન્દે બહોત ન ફુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહીં,
જરે જીલુમ ના કીજીએ મૃત્યુ લોગકે માંહી;
મૃત્યુ લોગકે બીચ તજરખા તુરત દીખાવે;
જો નર કરે શુમાન વોહી નર ઘોષા ખાવે.
સ્વાસ ચલીત, આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ,
ચલાચલીકે વકતમે ભાઈ ભલાભલી કર લે!

ગાયન ૧૩૬ મું.

રાગ—કાલીંગડો.

ધ્રુપદ સુતા મએ શ્રી હરી ભગીની પાંડવ તપ જાયા,
સંકટમે કોઈ નહી વાલી ઇશ્વરકી માયા,
ખેલ હંએ કીસમતકે, કહીએ દોશ કીસે દેના?

રામલીલા

ગાયન ૧૩૭ મું.

રાગ—ચઈતી-દાદરા.

રાજ પુત્રિ આજ સુગમ બન બિહાર દેખિયે,
રંગ રંગ, ઢંગ ઢંગકી બહાર દેખિયે.
કહિં ખેલા, ચલખેલા, કહિં મદન બાન છેલા,
કહિં રાયખેલ સુમન પર નિસાર દેખિયે—રાજ પુત્રી.
પુલે બાગ બિલાસ બન, આયે રાજ બસંત,
બરસે પાવસ મેઘસે, શોભા રંગ અનંત.
કેતકી, શુલાબ ઔર રતન જાત, મૌલસ્ત્રી
ભાંત ભાંત રૂપકે સિંગાર દેખિયે—રાજ પુત્રી.

ગાયન ૧૩૮ મું.

રાગ—જંગલા-ગત.

અરી પ્યારી! બિન દરસન પલ કલ મનકો ન આયે.
તન, મન, જીવન, ચલન ક્યન પરજી જાયે લુભાયે—અરી પ્યારી,

કબી ના રતન, ધન, કંચન, અન, ધન, સજન સોહન બિન ભાથે,
યહે બન, મધુબન, કુંજન, બનબન,
ધન, મોહન, ધન, સજ, ધન ધન, જોબન ચમન ખિલાથે,
મન ભાથે, ધન પાથે.—અરી પ્યારી!

(દોહરા.)

રંગ રાસમેં રસ ભરે, મુખ દેખે સુખ આય,
રૂપ મનોહર મન હરે, ચિત ચિન્તા મિટ જાય—અરી પ્યારી.

ગાયન ૧૪૦ મું.

રાગ—માંડ-લાવની.

પીતમ પદ પંકજ પ્રાન અધાર,
મેરા રસિયા રાજ કુંભાર પીતમ
મનકી શોભા આન રતનસે, તન શોભા સિગાર,
બન પાથે રસ રંગ પુલનસે, પ્રાન પતીસે નાર-પીતમ.
પ્રેમ રતન ધન, પ્રેમ સુહાવન, પ્રેમ અચલ નિસ્તાર,
પ્રેમ પિયાકો, હાર હિયાકો, સુખ સમ્પત સંસાર-પીતમ.

ગાયન ૧૪૧ મું.

રાગ—કલ્યાન—ચતુરંગ.

ધન ધન શુભ ધડી આઠ લગનકી,
આઠ હય લગનકી, છાઠ હય મગનકી,
નીકી આન સુદાઠ સુગનકી.—ધન.
મચી મચી બરી ધુમ, બરી ધુમ,
રચી રહસ છુમ, છન નન નન છુમ,
મીઠી તાન સુનાઠ સુગનકી.—ધન,

ગાયન ૧૪૨ મું.

રાગ કાલિંગરા-કહેરવા.

ત્યાગ કરો માયા, તજો સ સાર,
તજો સંસાર, ભજો કરતાર.—ત્યાગ.
સંગ ન આથે, સાથ ન જાયે;
ઝુટ હય સૌદા યહે ઝુટા બાજાર.—ત્યાગ.
અંતકો ટુટે, દેહ યહે છુટે,
કાંચકી કાયાસે રહના હુશીયાર.—ત્યાગ.

ગાયન ૧૪૩ મું.

રાગ ભુપ-કુમરી.

મરજી ગોસૈયાંકી, જો હો સોઠ કરીયેજી—મરજી.
માથે ચડાકે, સીસ નવાકે વાકિ ટેક ચિત ધરિયેજી—મરજી.
આલમ સારા, હરસે હારા, ઉસકા ચારા, સખસે ન્યારા,
કોઠ મારા, કોઠ તારા.—મરજી.

ગાયન ૧૪૪ મું.

રાગ અગ્રેણી—“South Carolina”—air.

સન્તત, સમ્પત, સમ્મત દે, જિસકે ધરમે ભગવાન,
 દુનિયામેં બ્રહ્મા ઇન્સાન, હય કિસમતકા સુલતાન,
 હો સમ્પત ઔર સન્તાન, તો સબકો હય સન્માન,
 નાર કર્કસા આય, તો ભાગ પુટ જય,
 ધર સ્વર્ગબી નર્કસા જન,
 પર સદગુની પા જય જે નાર ઇન્સાન,
 તો પાયે બ્રહ્મા માન, બર આયે અરમાન,
 હો જયે સમ કામ આસાન—સન્તત,

ગાયન ૧૪૫ મું.

રાગ—કુદ્યાન.

આયે નહીં કોઇ સાર જગતમેં,
 પાયે નહીં કોઇ પાર જગતમેં.—આયે.
 પરે રહે મધકી મખખી બન,
 ફેસકે દુનિયાદાર જગતમેં.—આયે.
 ભજ લેના હર નામ હમેશા,
 તજકે હર બેવહાર જગતમેં.—આયે.

અલાઉદ્દીન.

ગાયન ૧૪૬ મું.

રાગ—તીલાન.

હંમદમ આવોરે. ધાઓ સબ મીલકર સાહેલીયાં.
 એહ ખુવાબ કયેસા પુરગમથા.
 ડર ડર જીયા મોરા-કાંપે મન ધવરાયે-હમદમદ
 દોડો દોડો મીલકે સારી. મેરે દીલકે બે કરારી.
 દેખો બાલો બારી બારી સારી વોહ કીધર ગમ.
 ગડ ગમ, મર ગમ. કીધર ઉજડ ગમ.
 કોઇ હયે કે નહીં ઇધર ઉધર ગમ.
 સારે ધરમે હયે. નજરમે કોઇ નહીં રે.—હમદમ

ગાયન ૧૪૭ મું.

રાગ—મલાર.

પ્યારી કાહે કાહે, કરત પુંકાર,—પ્યારી.
 કઓન સપન પ્યારી અખીયન દેખા.
 ડરત નીંદરીયા હાંકમાર.—પ્યારી.
 તો પરવારી. હંમ બલહારી. મીલકર સારી પ્યારી જન.
 કયું પુંકારી કર કર જોરી ખાલીક બારીકી અમાંન.
 દેખી બાલી દેવી કાલી, કીજે તુંને શોરો શાર.
 કર બયાં બે ગુમા, ડર ડર કર પ્યારી.—કાહે.

ગાયન ૧૪૮ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

બનીકા બનુંગા મયે બનડા અબદુલ હન વાલા
 શીરતો શીરંગા ચું અકડાઃ મયે જોબનવાલા
 પરીકા પીયારા હયે મુંબડા યેહ ચંદર જયેસ
 મેહેરે ફલકકા હું ટુંકડા મયે સુંદર કયેસા
 અબ હસતે યહાં ચલીયે ધરપે જના નાકે
 ગુલ જયેસે જાખલીયે દરપે જના નાકે
 તનકો ચલો બાંકે બનકે મીસલે મતવાલા

ગાયન ૧૪૯ મું.

કોસીયા—ગઝલ.

ધ્યારે મેરે દીલમે તેરા ધ્યાર બડહે દંમબદંમ.
 ધ્યારે બડહે દમબદમ ધ્યાર બડહે દંમબદંમ.
 તું હયે મેરે ભાઇ જાનકા નીશાને ગુલ સીતાન.
 બુલબુલે શીરી જાનાં. ધ્યાર બડહે દંમબદંમ.
 મયે હુંતેરા ગમ ગુંસાર. તું હયે મેરા યાર ગાર.
 હોગા તેરા બેડા પાર. ધ્યાર બડહે દમબદંમ.

ગાયન ૧૫૦ મું.

રાગ—કાહાન્ડા.

પૈયાં મયે લાગુંઓ ચાચા પીયારે મોરે
 ચીંતા હમારી બીસારે પીયારે મોરે.
 ચમકે નસીબોંકે તારે પીયારે મોરે.
 દેકે રૂપીયા દુલારે પીયારે મોરે.
 ચાચાને મુંજકો બનાયા ગુલામ.
 ચમન કરજનઃ પીસરઃ જગરઃ નીડરઃ મુંદામ.

દીલફરોશ.

ગાયન ૧૫૧ મું.

રાગ—ખમાચ-ખેમટો ઠાદરો.

દીલે નાદાંકો હમ સમઝાએ જાએગે
 હીજમે જનકે જાન ચલી હયે
 નવોહ અહેલે સીતમ બુલવાએ આએગે
 સખ્ત પત્થરસે જાયાદા હય તેરા દીલ કાતીલ
 હુધ આસાન નાજાં બાજકી મુશકીલ કાતીલ
 ઉફરે બેદદં સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ
 નકીયા જાબહા ગયા છોડકે બીસમીલ કાતીલ
 દેહને જખ્મ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
 કીસે જખ્મે જગરકે એહ ચરકે દીખાહે જાએગે-દીલે

ગાયન ૧૫૨ મું.

રાગ—જીહ્વા-કેરખો દાદરો.

એજ લાવો મુંદરીયાં મોરી સધ્યાં સંવરીયા મયન માંતુરે
 પ્યારે કહાંગવાઇઓ ખતાઓ ખતાઓ મોરે સધ્યાં
 મુંદરીયા ખતાઓ
 લાખ કહી મયને એક ન માની મુંદરીયાં મુંદરીયાં
 ડગરીયાં ગંવાઇ

મયન કહેતાયા મયન કહેતાયા—કયું ભલા.

એ તો મય જનતીથી રંડી એક લાઅનતીથી
 વાહજ વાહ મીયાં, આહજ આહમીયાં વાહમીયાં વાહમીયાં
 વાહ મીયાં વાહમીયાં કયસી નીરાલી નીકાલી એ ચાલ.

ગાયન ૧૫૩ મું.

રાગ—ખીહાગ-તાલ ખેમટો.

દીલજનની મેરે મેરી તુને ખખરભી ન જની
 અખ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં
 નજર આવો સૈયાં નજરાવો સૈયાં જની દીલખર.
 જો ચમનસે ગુજરે તું અય સખા
 તો ચેહ કહેનાં ખુલ ખુલે જરસે
 કે ખીજાં દીનબી હય સામને
 ન લગાના દીલકો બહારસે—દીલ જાની

ગાયન ૧૫૪ મું.

રાગ—સીંધ ભેરવી-તાલ દાદરો કેરખો.

તુમેહ દુંગા મયે વાંકી ખખરયા જન
 મુઝે દેદો એ પ્યારી મુંદરીયા જન, પ્યારી ચંચલ.
 હય ન્યારી ન્યારી છલખલ, અયે જરે મુવે ચલચલ
 ન ગુલામકા કામકું—તુમેહ.
 અકસર કામ કરુંગા, ખુસ અનજમ કરુંગા,
 ખસ કુચ્છ કામ નહીં જ ચલચલ ચોર કહીંકાં,
 ચુપનાં કામ કહી તું કર બદનામ નહીં તું
 હય નોકર, ખરતર, અકસર, તુજપર, બદતર
 અજખર, અકસર, હમપર—દુંગા મયે.

ગાયન ૧૫૫ મું.

રાગ—સીંધ-ભેરવી તાલ લાવણી.

ખુદયા સરપર કયા તુકાન હુવા ધર છુટકર સરગરદાન.
 ભરોસા તુજપર હય હરઆં તું હય સુખહાં અય ચઝદાન.
 હાં તું પ્યારા જગકા હય સુલતાન ચલી અખજન.
 સરવર, ખરતર ખાલીક અકખર દાવર સખકા
 કમતર બંદા સરગરદા સુખહાં કર દરમાન
 ખાર ખાર ખેશુમાર હાલે જર પરહો મેહેરખાન.

ગાયન ૧૫૬ મું. રાગ—ખમાચ-તાલ—ખેમટો દાદરો.

વાંકી ખખરીયાં ન પાછ મોરી ગુધ્યાં

મય હારી મય હારી મય હારી હાય જન જન

દેખા બાલા જાડુ ડાલા મેરી જન હુંડા સારા નદી નાલા હયરાન.

ધધર ઉધર ડગર ડગર નજર કરત હું હલકાંન

દુશવાર થા દુશવાર થા દુશવાર થા મેહરખાન—ચાંકી.

ખજમે ફાની.

ગાયન ૧૫૭ મું. તાલ—દાદરો.

કીરદેગાર તેરે નીસાર ખીલે ચમનમે ગુલ હજાર

સભીકા ચારસુ હય સીંગાર તેરીહી શાનસે ખારદાર

છઠકી ચાર આઘ બહાર ગલેમે ડાલે ફુલોંકે હાર

નીસાર નીસાર હય જાને હજાર યા ખુદા યા ખુદા

ખ્યારા ખ્યારા તેરા હય ધસરાય બહાર બહાર બહાર.

ગાયન ૧૫૮ મું. રાગ—ખીહાર—તાલ—દાદરો.

ન છોડોરે મતવાલો મદવા પીયો પીયો

ચારો પીયો સારો પીયો ખ્યારો પીયો

જી લુભાંએ જોર પાએ ખાએ ગાએ રંગ લાએ

મદવા ભરેં કોરે કોરે ફલડે લાવો પીએ હમ લાઓ પીએ પીયો

સાકી શરાબ દેદે દેના પડેગા તુંજકો

દુના સવાબ હોગા દેગે દોઆએ તુંજકો

આયા ખુમાર દે દો ઉધાર જીયો જીયો.

ગાયન ૧૫૯ મું.

મય કયસે સુનાઉં જગકી ગતવા

મુરખ લોગવા અચ્છી લગન બાલીરે

જોખન યહી કારનરૂપ પાવોગે મીલી છખીલી કોનો શાહ

નનંદ દેરનીગાં જીહનીયાં કરેંગી આંખોં તારા.

ગાયન ૧૬૦ મું. રાગ—ખરવા, તાલ—લાવણી.

ખ્યારે પરદેસ ન જાવોરે ઓ—સાજના

નયનાં ખીન ખ્યારે તજકર ધીર મોરે નીર બહાવે

તેરે કુરખાન તેરે કુરખાન ખ્યારે દુઃખ દે ન પલપલીયાં

હમ નીસદીન તન જલ્લીયાં કરેં છીન છીન તલમલીયાં

ખેકરાય હું ન જાર હું નીસાર હું

મેહરખાન તુ ખાર ખારકર મીલકર રંગરલીયાં

પ્રશર હસીના.

ગાયલ ૧૬૧ મું. રાગ—યમન-કલયાણ-તાલ-ત્રીતાલ.
 યજ્ઞાંકી રહે મેહેરખાનીયાં કરમ સેતેરે આલમ,
 આલમ હરદમ પાતાહયે શાદેખાનીયાં.—યજ્ઞ.
 તેરી સખસે આલાશાંન અયે સુલતાંન,
 તુંલાસાની હયે તું ઝાંની જાવેદાની સખ.
 હયે ફાની પએછાંનીયાં.—યજ્ઞાંકી.
 આલમકા તું પાલનહારા હીરદે અંદર ભાવે,
 તું પ્યારા સખ ગુનીયનમે ગુની હએ ન્યારા.
 ખરતર તેરી શાંન અયે કાદીર સુબહાંન,
 તું હયે ખાલા સખસે આલા ભેદોવાલા.
 ખારીતાઅલા કુદરતવાલા—યજ્ઞાંકી.

ગાયન ૧૬૨ મું. રાગ—જીહલા-તાલ-કેરવો.
 ઓહો મન મોહેના તોરી છુમ છુમ ચાંલ—ઓહો.
 હાયોમે હએ પએમાંનાં મતવારી તોરી ચાલ,
 મદુવા ભરકે દે ગઘ બજતી ચલી તાલ—ઓહો.
 મતવારે તોરે નએનાં અઓર ગોરે ગોરે ગાલ,
 તોરા ખાલા જોખનાં ઉમરીયાં અઓદા સાલ.
 મોરે દખરીખાંન તોરી તઓદ હયે પખાલ,
 અહા મેરે તોંદીલે; ઇસ કુપેકો સમ્હાલ
 અપની સુરત ભુલ ગએ રંડીપે ગીરી રાલ—ઓહો.

ગાયન ૧૬૩ મું. રાગ—દરખારો-કાહાદરો.
 ભાવે તેરો ભોર ભએ રાગ,
 ગુનીયન ગાવે ગુની પએછાંને-ભાવે.
 રસ ભરી તાંન મોહત નીત જાંન,
 ગાના ભેદન હરકો જાંને-ભાવે.

ગાયન ૧૬૪ મું. રાગ—અગ્રેજી-તાલ-દાદરા.
 શાદમાં નજાવે શાદ હો સદા શાદીયાં કરે જાવે
 ફતાહ પાકે આવે હોવે સદા ફજલે ખુદા હામી
 તેરા શુન્હો મસા હએ એ દોઆ જાજ શાદ
 અફસરી સરવરી શાદ રહેનાં દે ખુદા તુએ તું
 જાંહાં હોજવાં શાદમાં કબી ન રહેને પાવે દુખો.
 બરા વોહ ખુદા વોહ ખુદા હો તેરા રહેતુંમાં તું,
 સદા હયે દોઆ હયે દોઆ મુદ્રઆ દીલકા.
 પા અખતું જા ફતાહ પા પાકે આજાજ શાદમાં

અસીરે હિર્સ.

ગાયન ૧૬૫ મું.

રાગ—કલીઆણુ-ત્રીતાલ.

દીના નાથ મોહે કુખતા તારો ઉગારો કરણા નૈયાસા
ભયકે ભવરનસે ઉધારો—કરદોપાર ભવપાર મટતારો—
તુમરોહી નાંમ નીસદીન સરનકો જગમજ હાંમ
તુમહી દયાકે ધાંમ જીયામે હએ હાંમ
તોકો તજે કુખે સાગર ન સંસાર
જાવે નહીં પાર રહે મજધાર હોવે નીરધાર
તોરી લીલા જો કોઈ જુલા વાકો નહી ઠાર
હશર કો સંભારો—તારો

ગાયન ૧૬૬ મું.

બાહાર આઘ હએ હરશુ રંગ રલીયોંકા જમાના હયે
જબાંપર બુલબુલોંકે શાદીયે ગુલકા તરાના હયે
ચમક દેતે હંચ કયા પાનીકે કતરે સુખ્હા રોસનમે
ટીકી હંચ મોતીયોંકી ઝાલરેં સહેરા કે દામનમે
રજંખન કુલ જમીનો કોહ ફરશે મખમલીસે હય
સદા આતી હય મુઆરક બાદકી હરહર કલીસે હય

ગાયન ૧૬૭ મું.

રાગ—માંડ.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલખેલી
જેઅન રસ માતી ડોલે નયન ન અમરત રસ ઘોલે
સંગમાં બન મંડલ ખેલી—આલી—
એકતો નયના મદ લરે દુજે અંજન સાર
એ ઐરી કંઈ દેતે હય મતવારની હતીઆર.
બહાહા શાનો વાલી ઓહોહો બોલી બાલી
ખેલસી હએ નાર નવેલી—ચલતી

ગાયન ૧૬૮ મું.

ચલો ગુપ્તયાં હુમક ચાલ જઈયાં સજન તોરે આયેંગે
એજી આએંગે સજન તોરે આયેંગે—ચલો
એજી આએંગે ગર સમજએંગે
દીલબરદી કસમ ઇસ સરકી કસમ હાં
જાઓ લાઓ દીલરખા મનહર લાવો
નયન મીલાઓ બચન સુનાઓ
ખીધન મીટાઓ—સજન.

ગાયન ૧૬૯ મું.

રાગ—સોરઠ તાલ ખીમટા.

અમ્મા મુઝે અચ્છી સી ટોપી મંગાદે
 ટોપી મંગાદે ઘોડા દીલાદે સીલાદે
 ગાડીમે લેડુગા ઘોડેપે બપડુગા હાંકુગાં કચ કચ હુ હુ હુ
 આહીસ્તા આહીસ્તા આહીસ્તા બસ
 થમ થમ થમ અમ્મા મુઝે છોટીસી બંદુક લાદે.
 બંદુક લાદે બાલા મંગાદે તીરોકમાન દીલાદે
 તોપોકો છોડુગા કીલેકો તોડુગા
 ગોલા ચલાઉંગા ધરરરર ધુડીમ
 ઝટપટ હો ઝટપટ હો ફરર ધરરર ધુમ ધસ

ગાયન ૧૭૦ મું.

રાગ—કલ્યાણ-તાલ-દાદરો.

બોલો બોલો સાવરીયાં પ્યારે નજદીયાં પર વારી
 કહેદો કહેદો જોહો મોહેધીર બધ હો તકસીર-
 હમ નહી બોલે તુમ્હી સમજલો હો જો તકસીર
 સળ મચે દુગા તુમહે ઝોર તુમ કબુલ કરો
 વોહ કયા સળ હચે સનમ મુતલક ન ભુલકરો
 ધંધર કે ઉધર કે—બસ દીક

ગાયન ૧૭૧ મું.

મોરે શાંમ મોહે હામ-મોરે સરવરીયાં
 જાઓ ન મોસે ડેર નજરીયાં—
 તુમ ખીન પીયરવાં જાએ જીયરવાં
 દીન રયન મોરે નયન ટકીએ ડગરીયાં-મોરે

ગાયન ૧૭૨ મું.

રાગ—પીલુ-તાલ-ખેમટો.

હાએ મુઝે દર્દ જીગર ને સતાયા મેરા પ્યારા
 નહી દીલ આરા નહી કોઇ ચારા નહી હયે ખુદાયા
 દુગાંમે આહમે ચરીયાદમે શેવનમે નાલેમે
 સુનાઉ દરદે દીલ તાકત અગર હોસુન્ને વાલેમે
 કયાએ સીખ હયે હમ કરવટે હરસુ બદલતે હયે
 જો જલ ઉડતા હયે ચેહ પહેલું તો વો પહેલુ બદલતે હયે
 અહેલે બેદાદમીલા દીલકા ઉસ્તાદ મીલા
 પુરા સૈયાદ મીલા સખત જલ્લાદ મીલા
 સાંસ દેખી તને ખીસમીલ જો આતે જાતે
 ઝોર ચરકા દીયા જલ્લાદને આતે જાતે
 હાય જાલીમ ને રહેમ ન ખાયા—હાએ

એક
ઢંઢેરો.

પેટના બળેલાએ ગામ
ખાણ્યું છે,

અનેઅમારાં આ સુગં-

ધના ભંડાર ઓટો પરસ્તાનનો જખરો
ઉઠાવ થતો જોઈ એક પેટના બ
ળ્યાએ ભળતા નામે લોકો
ને ઠગવાતું કામ
હાથ ધયું છે.

ઓટો પરસ્તાન

ના

મળતા નામે

ઓટો કાઢી લો

કોની છેતરપીંડી કરે છે.

પરસ્તાન

પરફ્યુમરી

કુંપની,

પાયધુની-મુંબઈ.

પરંતુ સંભાળજો

ઓટો પરસ્તાનની અસલ

ખતાવટ જોઈનેજ લેજો--

JEHANGIR & DARA BROTHERS

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN PROVISION,
PERFUMERY, PATENT MEDICINE, &
SUNDRY GOODS.

પ્રોવીઝન એન્ડ જનરલ મરચંટસ,

અમારે ત્યાં સેંટ સાબુ લવંડર કોલનવોટર તેમજ સ્કોન્ઝ મલખારી સુખડ
માંચી ગાંઠ પેરીઆ અગર લોખાન તથા પરચુટણ સામાન કીકાયત ભાવે મલશે.
બહારગામની ખાસ ઓરડરથી મંગાવેલી માટીકાની, બઈશીની તથા
બચ્ચાઓની સપાટ હર વેળાએ તક્યાર મલશે.

એકલા માલેક

જહાંગીર અને દારા બ્રધર્સ,

ઠેકાણુ ૧૦૨, બઝારગેટ સ્ટ્રીટ કોટ.

કસ્તીઓ! કસ્તીઓ!! કસ્તીઓ!!!

હમારે ત્યાં ખુદ નવસારીની મોઝેદોના.

ઘેરની વનેલી ઝીની, જાડી

થોકદાર કસ્તીઓ, નારાં,

પાતીઓ, કીકાયત

ભાવે વેચીએ

છીએ.

મસાની કસ્તીવાલા

લાલા બીલ્ડીંગ, બજારગેટ, માણિકજ શેઠની અગીયારીની સામે.

કસ્તીઓના

હમે જુનામા

જુના વેપારીઓ છ-

ઈએ. એક વખત કામ પારી

ખાત્રી કરવાની ભલામન કરવામાં

આવે છે. બાહારગામના ચોરડર વીં પીં

થી મોકલવામાં આવશે.

મસાની કસ્તીવાલા,

બજારગેટ, મુંબઈ અને તરેતા બજાર,

નવસારી.

ગાયન ૧૭૩ મું.

રાગ—ખેહાગ તાલ ખેમતા.

જવાં દુલાહપે હુમએ નીસાર—મુવે ખુસટપે
 હું મએ નીસાર—તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર.
 અધીકાની જોડી બની મજેદાર અધીકાની જોડી બની મજેદાર
 શાદી કરેગાં ઘોડે ચહકુગા શીરના કરે તકરાર—
 મુએ બાલી બના દે ખુદે મંગાદે સાડી દીલાદે તુ ચોલીકે સાથ
 તુએ બાલી બનાદુ ખુદે મંગાદુ જુતા ગઠાદુ મએ મોચીકે હાથ--
 અબી લાઉ અબી લાઉ અબી લાઉ જન
 શાદીકા કરે ચેકરાર—તેરીમેરી

ગાયન ૧૭૪ મું.

રાગ—બરવા તાલ—ખેમતા.

મેરી જની શરાબ અર્ગવાની શરાબ આજ તુએ ડાહુ પેટમે
 જ મેરા આપા હએ તેરી લપેટમે--જની.
 ગોલે પાસીદે મંગાદે પલેટમે તુજકો પીઉંગા લેમેલેટમે
 ચારે ખતા મુઆફ કરે મએનશેમે હું
 શીશેમે મય હએ મએમે નશા મએ નશેમે હું
 યુ કહેતે હીમાકતબેગ સુનો મેરે ભાઇ--તુમ બેચકે
 ધરૂં પીં જઓ નહોગર પાઘ
 ચુકો ન ચારે અલસેટમે--જની.

ગાયન ૧૭૫ મું.

રાગ—ભેરવી તાલ-લાવણી.

મન ધીર ધરે મોરી સજની--હાં ધીર ધરે મોરી સજની--
 દીન રયન જપત પીયુ બજનીરે
 હાં ધીર ધરે મોરી સજની
 રે રે કે ફટતી છતીયાં ભઈ કયસી, હાંય સુરતીયાં
 તોહે ચયન નહી દીન રજની હાં ધીર ધરે મોરી
 તેહારી જરી મોરી ખ્યારી સુન સુન ઉકત હયે પીર
 દુખ સાગરસે ખ્યારી તોરી નૈયાં દાતા લગઘ હએ તીર

ખુખસુરત બલા.

ગાયન ૧૭૬ મું.

રાગ—દરબારી કહાન્ના-તાલ=દાદરા.

જલથલમે તોહે પલપલમે તોહે દાતા ખીધાતા બખાને હય
 પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
 છુપાલે દામને રહેમતમે ધન ગુનાહોંકો
 ઇલાહી તુજકો ગકુરર રહીમ કહેતે હય
 કહીં કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે

યેહ ઉસકે બંદે હય જસકો કરીમ કહેતે હય
કબે હરન તુમરે ચરન ગુનીયન આવે હય—જલ

ગાયન ૧૭૭ મું. રાગ—અગ્રીજ-તાલ—દાદરા.

Now let me alone, though I know you won't,
I know you won't, I know you won't,
Now let me alone though I know you w'ont
impudent Barney O'hea
It makes me outrageous, when you are so contagious,
You'd better look out for the stout corney creagh
He is the boy, that believes I am his joy
So you'd better behave yourself, Barney Ohea
impudent Barney None of your Blarney
impudent Barney O'hea

ગાયન ૧૭૮ મું. રાગ—ઝાયા-તાલ-દાદરા

આદે બહાર આઇ હોને નીસાર આઇ
કરતી હય ખુલખુલે શોર પ્યારી નીગાર આઇ-ઝાઇ
હર ગુલપે હય લાલી ખુલખુલ મતવાલી જુમે હય ડાલી
દુલોંકી મહકસે જ્યા સાદ કરો હીલ હીલ મીલ સંગ
દુલોંકી ફૂલન ચલત પવન-હરગુલપે
તુમપર બલહારી, સખીયાં સારી વારેં જયરવા
હરવા ગલેમેં ડાલે દોહરા-
મુદરવા જયરવા ગુલશન તુજપે વારે—હરગુલપે૭

ગાયન ૧૭૯ મું. રાગ—બરવા-તાલ-ખેમટો.

હારે ગોરી ચાલો ન દારો અકેલી અલખેલી
દેખો બારાસા જોખના લુટે ન કોઉ નવેલી અલખેલી-હારે
સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
મોહે ન સતાવો અય જાવો
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાયા બતાવો
જાઓ અબ ન ખોલુંગી તુમસે ગુઝયાં રાર ન મચાવો
ગઇ સખ જાન સખીયાં કરકે ધાત કાહે છુપાત
મનકી ખાત, બેદ કહત હય મોહની અખીયાં-ચાલે

ગાયન ૧૮૦ મું. તાલ-ખીમટા-લાવણી-દાદરા.

ચલે ઇશકમેં આરે, જગરપર દોધારે
ચયન આસકકો દમભર ક્યું કર હો

મુસીબત ઝેલી બલાસર લેલી
તબીબત ખેલી પહેન ગલે સઝેલી ભજે ઇશ્કકો
પ્રેમ પીયાલા જળ તુમ દીનો મત હમારી અઝોરાઇ
હીરદે ખાંત નયનનકે લાગે મુખખુશ સખ ખીસરાઇ
ખ્યારી ખ્યારી અતીયાં કરત, ધતીયાં તન્જેજી છતીયાં
લગોજી, ખ્યારે તોરે વારી વારી-ઇશ્કમેં.

ગાયન ૧૮૧ મું. રાગ-સીંધ બૈરવી-તાલ-ખીમટો.

હારે કોઇ ખાંકો સીપઇયા લુભાએ ગયો-હારે
હારે મોહે જીયા હયામે સમાએ ગયો-હારે
તનમન ખારા જોખન ખ્યારી ફખન વારે જીયરવા
સૈયાં દીવાની બનાએકે સોહાએકે રીઝાએ ગયો-હારે
કોઉ ઝોર કુચ્છ સુઝત નાહી અયસી ઝલક દીખાએ
આએ બસે નયનનપે મોરે રાખું પલક છુપાએ
અખતો હય ધ્યાન ચેહી ઉનપર કુરખાન ગઈ, તન મન ધન
વાર દમ-છયલા મોરે મન ભાએ ગયો-હારે

ખાબે હસ્તી.

ગાયન ૧૮૨ મું. રાગ-સીંધ બૈરવી તાલ તીતાલ.

હારે સૈયાં મય ગરવાં ઝાંઝે જૈયાં સતાવો નાહી મહેકા
પીયા ખ્યારે સઝોતનપે જાએ વારી
મોહે ખીરહાકી મારોના કટારી
કટારી મોહે સૈયાં ન મારો મોરે સૈયાં
પલપલીયાં, તલમલીયાં, ખેકલીયાં, હો રહીયાં-હારે
સૈયાકી છૈયાં મયતો અયન કઝંગી અનકે દુલહન મનભાએ
મોહે કછુ ન સોહાએ ખીન પીયા જીયા જાએ
જી જલાએ, કલપાએ, તરસાએ, તડપાએ-હારે

ગાયન ૧૮૩ મું. રાગ-બૈરવી-તાલ-ઘઘરા.

કીરદીગાર ઉસ્તવારે તેરા એકતેદાર
રોજગાર કારોખાર પર હય એખતીયાર
ખાકસાર ખારજર હમ હય ગુનાહગાર
તેરે આગે સરકો ઝુકાએ
અલમ સીતમ કદમ કદમ યા હમપે દમખદમ
કરીમ કરમસે ગમ તેરે અદમ હય અખખહમ
અમનઅમન હય દીલ મગન હય સરકો કરતે ખમ
તેરે આગે સરકો ઝુકાએ

ગાયન ૧૮૪ મું. રાગ—બીહારી—તાલ—લાવણી
 પખના હોતો ઉડ સકું ઔર એ પંખ ઉડા ના જાએ
 બીધના અયસી ખાત કરે કે પંખ દે લગાએ
 ચીડીયા બનકે મએ ઉડ જાઉં, કોયલીઆં બન બાસી
 બન બન દુખીપારી કુકું અહીયેન કર જીયરા કુંકું
 અંગમાં દુખ અગીયન ઝોકું
 બેકલ મતવારી ડોલું અપના દુખ કાસે બોલું
 બીરહા બીખ હીરદે ઘોલું

ગાયન ૧૮૫ મું. રાગ—ભેરવી—તાલ ખેમઘા.
 જગરકી આગ યુઝે જીએ જલ્દ વોહ શએલા
 લગાકે બરફમે સાકી મુરા હીસે મયલા
 પીલે પીલે રંગીલે થેહ જમ જમ જમ
 થોડી બરફ ઇસમે ડાલો ડાલી હય નેકનામ
 શરાબ પીના હય નેક કરીના
 સમઝતે ઇસકો હય દાના બીના—પીલે

ગોપીચંદ.

ગાયન ૧૮૬ મું. રાગ—સીંધુડો તાલ—કેરબો.
 જાઓજી જાવ કીસનાદાનકો કુસલાને આએ
 કીસકો બહેકાને આએ કીસકો બહેલાને આએ
 ખાતોમે લાને આએ ધાતોમે પાને આએ
 પુરે નાદાન અપની નાદાની દીખલાને આએ
 આગે ઉસ્તાદકે ઉસ્તાદી કરને આના કયસા
 દરીયામે ડાલનેદો જમ પાની જના કયસા
 શીરતે હો ઘેરેઘેરે કરતે હો હેરે ફેરે
 આતે હો મેરે ડેરે જાતે હો બનકે ચેરે
 જા યબદે અયસે ફેરે ગોરખ ધન્દે દેખે ચંદે
 કયા હમકો સીખલાને આએ

ખુરશીદે જરનીગાર.

ગાયન ૧૮૭ મું. રાગ—બરવા તાલ—કેરબો
 ફરમાઓ શરમાઓ નહીં અબ હજરત સરવર હાં,
 કોન હય વોહ તુમને જીસપર તનમન ડારો વાર,
 ફંસકે દામે ઇશકમે અબ છુટના હય દુશવાર,
 ઘર છુટા દર છુટા હયર'ન હો બનબન જાનસે હરદમ પુરગમ દીનરતીયાં

જોરવાલે આપ થે કયું બને નહી કો જોર,
દુખ ઝેલે, સુખ ઝેલે, હય જોર કીધર અખ શોર હય
જીસપર બહડ બહડકર બતીયાં

ગાયન ૧૮૮ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

આલમમે હય ખુબી સારી પયસેકી, બાબામાઇ બેટા જોર પ્યારી પયસેકી
જીલ્લતખારી ધજ્જતદારી પયસેકી, જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી
પયસે લાના, જયસે પાના, દુઃખ ઉઠાના, સુખ ઉઠાના
સર કટાના, જીસે જાના, તખ હો આના પયસેકા.
કયસી ખારી, ઓ લાચારી, ખીદમતગારી, તાબેદારી,
સઓ મકકારીસે, કમાના પયસેકા.
અદનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા બચ્યા બાલા.
દેખાબાલા સખકાવાલા વોહ દીવાના પયસેકા
છોટામોટા, સચ્યાખોટા, શાલુગોટા, ચાલી લોટા.
કુડીસોટા પીના ખાના પયસેકા.

ગાયન ૧૮૯ મું.

લુચ્યા લવજી એ-રાહ

મુખારક હો શાહા જશને મલુકાના મુખારક હો
શરાખે શાદમાનીકા એહ પયમાના મુખારક હો
દુઆરા ઇસ ગુલીસ્તાંમે બહાર આના મુખારક હો,
ખુશીસે સુરતે ખુલખુલ હમે ગાના મુખારક હો.
બીન શહેન્શદીથી બરબાદી અખ હય શાદી ધરઆબાદ
(કોરસ.)

હય માહપારા અંબુમન આરા કયદે જાદુસે આગદ
બરોજો ઇદસે શીરોજ હો નૌરોજ સુલતાંકો
ઇલાહી જાવેદાની અયશ રોજ આના મુખારક હો.
મચી હય ધુમ એહ હરસુ જહાંમે જાને આલમકો
તીલસ્મે સેહરો જાદુપર ફતહ પાના મુખારક હો

શહીદે નાઝ.

ગાયન ૧૯૦ મું.

રાગ—ઝીઝોટી—તાલ લાવણી

તુમસે લાગી નજરીયાં હમારીરે,
વાયદે પે તુમ ન આયે તો કુચ્છ હમ ન મર ગયે
કહેનેકો ખાત રહે ગઈ ઔર દીન ગુજર ગયે
ફુલે ફુલે ન આકે ગુલીસ્તાને દહરમે
હમ વોહ શજર હય બાગસે જો બે સમર ગયે
કયું ન લીની ખબરીયાં હમારીરે-તુમસે
કારેં નયનેને ટોનવા ડાલારે મન હર લે ગઈ છબઆલા

વાહ કયા ગાતી હોખીખી નીરાલારે તેરે નખરે મેં ગરમ મસાલ
આવો સાંવરીયાં મોરી સેજરીયાં ખીતી જાતી ઉમરીયાં હમારીરે-તુમસે

ગાયન ૧૯૧ મું.

રાગ-ભેરવી-તાલ લાવણી

નયન કટારી મોહે મારી રે સાંવરીયાં પ્યારા.
મોહત સોહત છબ ન્યારીરે સાંવરીયાં પ્યારા—નયના
જીયા લુખાએ છલ બલ પ્યારીરે સાંવરીયાં,
વારીરે સાંવરીયાં, પ્યારીરે સાંવરીયા, પલ પલ જાઉં તોરે બલહારે—
સાંવરીયાં પ્યારા

ગાયન ૧૯૨ મું

રાગ કાલીંગડો-તાલ લાવણી.

મોહે રેતીમેં બંગલા બનાદે, કીશોરી લાલ—રેતીમેં
બંગલા બનાદે ધુની રમાદે, ભરભરકે ચીલમ પીલાદે-કીશોરી
મારા જો દમ ચીલમસે શરારે નીકલ પડે
એક ખુર્જે આતસીશે સીતારે નીકલ પડે
ભંગ ધુટાદે, મુલકા બનાદે, અફયુન્કી ચુસકી પીલાદે-કીશોરી
દારકી ખોટલ મંગાદે કીશોરી લાલ—
ઇનસાં હરે જમીન હરી આસમાં હરા,
સખજીમે આ રહા હય નજર કુલ જહાં હરા
ગાંજો કે ધુવેકા બાદલ છવાંદે, ભંગકી બારીશ બરસાદે-કીશોરી

ગાયન ૧૯૩ મું.

રાગ-ભીમપલાસ-તાલ લાવણી.

પરદેસી સૈયા નેહા લગાયે દુખ દે ગયો
આવનકી ઔધીયા કીયે ગયો, સુખ લેગયો, દુખ દે ગયો-પરદેશી
સૈાતન ખીરમાય રાખો, બયરન લલચાયે રાખો,
કેહેકો અમૃતરસ ચાખો, કેહકે રસબસ અબી લાખો,
હમસે બતીયાં કરકે પતીયાં નાંદ્યો-સુખલે ગયો

ગાયન ૧૯૪ મું.

રાગ-કલયાણ-તાલ ખેમટો.

તોરી બાંકી નજરીયાં જાદુ ભરી
મોરે પ્યારે સાંવરીયાં જાદુ ભરી
સાથ ઇસ દીલનેબી ન જીગરકે દીયે,
તેરી તેજે નજરને વોહ ચર્કે દિયે,
તન હય પારા મન હય પારા,
નયનોંસે સયનોંકા વોહ તીર પ્યારે તુંને મારા,
લાગી કટરીયા જાદુ ભરી-તોરી

સુનેહરી-ખંજર.

ગાયન ૧૯૫ મું. રાગ—કલ્યાણની ધુન—તાલ ત્રીતાલ.

મૌલા તોરી કરતારીપે વારી બલહારી
હરહારી હારી ન્યારી ડોલત ડોલત પ્યારી
મનમે તું હએ બનમે તું હએ ધુલવારી સારી બલહારી—હરહારી
બરગો સમર શજર હજર ધુલા ધુલા ગુલજર
ઝુમતી બાદે બહાર પીયુંકી પુકાર
કોયલ કુકુ બોલે નીસદીન કીરતાર
મહેશર નીસાર તોપે બલહાર સરજનહાર
નરનારી બારી બારી તોપે બલહાર—વારી

ગાયન ૧૯૬ મું. રાગ—કહાનડો-તાલ લાવણી.

ગના અહાહાહા પ્યારી મતવારી શોખીયાં
બીરહકી તનમે અગતી સુલગે વાહવા કામનીયાં
અબર હએ તોરે તેજ કટારી અહાહા મોહનીયાં

ગાયન ૧૯૭ મું. રાગ—કહાનડાની ધુન-તાલ-ચલતી.

મુંહ અપના બનાકે આવો એઃ ઇશક વાલે
હયા અએ તો ગએરતસે મુંહ ના દીખાવો
લહુ લગાકે આએ આશકોમે શહીદ બનકર વાહ
સેહેલ સમજે એહ તરીકા કેદીન તંગ હએ એહ રાહ
પેટસે પાપ નીકાલે કયા તુમને નીરાલે

ગાયન ૧૯૮ મું. રાગ માંઠ—તાલ-લાવણી.

ઇસકાની હસ્તીકી ગલીયાં હએ કયા બે ઢંગી
લુચ પનમે સફાઈ પરકો સીધેકા કોન સંગી
શાન ગુમાન જહાનમે કરે ન કોઈ ધનસાન
જબાંપે હરદમ શુકીયા ખુદાકા હો અરઆન
રે નેકાકા રાસ્તા હએ ફનીયામે ખુબ રંગી
કીતને દીનોકે વાસ્તે ખુદસર એહ શાનો બાન
કાસકી રહી હએ તેરી બે આખીર રહેગી આન
રે મીટી કે પુતલે હએ તું મકાં ગોરકી તંગી

ગાયન ૧૯૯ મું. રાગ—કહાનડાની ધુન-તાલ લાવણી.

જલતે જલતે મીટ ગઘ મોરી મન ભરીયાં
ઓ વાર વફાપે જફાકી હએ રતીઆં

બેપતે સમજ કર નકી યારસે મએ .બતીઆં ગુઘઆં
એક રોજબી તું એક બાર અગર આ જાતા
મેરે એકલ દીલકો પ્યારે કરાર આ જાતા
ધસ તરેહસે તો એહ દીલ ન મેરા ધબરાતા
યા આપની હી કહે જાતા યા મેરી સુન જાતા

કરણુ ઘેલો.

ગાયન ૨૦૦ મું.

રાગ—પહાડી તાલ દાદરા.

ગુડી તઅરીફ હએ કબ કીસને પરસતાં દેખા,
હમને ગુજરાતમે કુલ અએશકા સામાં દેખા;
હુસનો ખુખીમે નગમત મેં કહો કામતમે
બખુદા રશકે પરી જાદ હર ઇનસાં દેખા.

(કીત્થ.)

સફહા સોનેકા ફવાલ અઓર કલમ સોનેકા
ખુખી ગુજરાતકી લીખખું જો હો યમ સોનેકા;
રંગતે પુટકે ભરદી હએ જહાંકી સારી,
દસતે કુદરતને બનાયા હએ ધરમ સોનેકા.
કોહો બન બાગો ચમન માલો બગના રઓશન,
અએસા દીલશાદ ઇન આંખોને ગુલીસતાં દેખા;

રાગ—ભેરવી.

ગાવો ગીત ગાંધ સુર લઈ રંગ દઈ ખુશ થઈ રોજ મુઆરક આજ-ગાવો.
થાવો ખુશાલ આ નવ શાલ ફલો નેક ફાલ
આજ મલ્યાં મારાં દોસ્તો જાની પ્યારાં પ્યારાં અતી વહાલાં
કરો ચમન લાલા દુશ્મનનાં મુલ કાલાં માલીક રાખે લાજ-ગાવો.
પાક યજ્ઞાનનાં પાક ફરમાનથી કીના કપટને દુર કરો હલી મલી ફરો
રખને બંજીને બદીને તજીને પાપથી ડરીને નેકીને હરીને
દુઃખને સહીને સતને વળગીને રીપન કીર્તીએ ગાજ-ગાવો.

લાલી પરશ્યન મ્યુઝીક કલાસમાં કંઈ એકલ દોકલ વિદ્યાર્થીને શીખવતા
નથી. પણ એનો લાલ તો બાનુઓ અને ગૃહસ્થો આજ લાંબો વખત
થયો ઉમંગથી લે છે. વખતો વખતના એ કલાસનાં કોનસર્ટો
અને તેની લોકપ્રિયતા આ બીનાનો એક સારો પુરાવો રજુ કરે છે.

કોટ, જુને મોદીખાના.

જ્યારેખી તમો તમારા હોસ્ત આશનાવોને

ઉંચા પ્રકારનું ડીનર આપવાના હોવો

ત્યારે અમારાં રેલવે હોટલમાં તેનો

ઓરડર નોંધાવવાની તમોને

ભલામણ કરચે છીયે.

ખાણી પીણીનું આ

એક

ઉત્તમ ધામ

છે!

રેલવે હોટલ

ચરનીરોડ
જંકશન,
મુંબઈ.

અમે

અમારાં કરવઠયાં

કેટરીંગથી મોલાવાળા બ્રીટીશ

અમલદારોને વગીક ખુશ

ક્રીધા છે અને તેઓએ ઉંચાં

લેખીત મતો આપ્યાં છે. રોજ બરોજ

આ મોલાવાળા બ્રીટીશ અમલદારોથી

અમારું હોટલ તદ્દન ચીકાર રહે છે.—

બાર અને બીલીયરડ ટેબલો.

બોરડ એન્ડ રેસીડનસના રૂ. ૪.

ટેલીફોન નાં ૫૧૧.

એક ચીજનાં વખાણ તેના બનાવનારાઓ કરતાં તેનાં
વાપરનારાઓ કરે એ વાત વધુ શ્રેષ્ઠ છે.

પરશીયન હેરગાદ

ખાલ માટે પાકો કાળો કલપ.

સેંકડો કલપમાં આગેવાન!

વગર માગવે સંખ્યાબંધ સરટીફિકેટો, યુરોપીયન તેમજ હીંદી તખીઓ
તરફથી પ્રસંશાપત્રો, વાપરનારાઓની ચાલુ માગણી અને તેની
ઉમદા વખાણ—આ બધું શું દેખાડે છે???

જ્યારે બધાજ તારીફ કરે છે ત્યારે તો ખાતેનમાં કાંઈ ખુબી હશેજ.

કીંમત રૂ. ૨-૦-૦. સેકંડ ક્વોલિટી રૂ. ૧-૪-૦.

નીચલે ઠેકાણે મળી શકશે:—

મુંબઈની પ્રખ્યાત આરમી એંડ નેવી કોઓપરેટીવ સોસાયટી લીં
મેસરસ કેમ્પ કું'ં લીં અને તેની શાખાઓ, મેસરસ થોમસન એંડ
ટેલર, મેસરસ લીચ એંડ વેબોરની, (દ્રગ ડીપાર્ટમેંટ). મેસરસ ફીલી
પસ એંડ કું'ં લીં, મેસરસ ગ્રીચર એંડ કું'ં, મેસરસ માદન સનસ
એંડ કું'ં મારકેટ, એમ. ટી. માદન મારકેટ, મેસરસ બી. પટેલ એંડ
કું'ં કેમીસ્ટ ચરનીરોડ, મેસરસ તારાચંડ એંડ કું'ં સ્લેટર રોડ તેમજ
દરેક બાણીતા કેમીસ્ટો તથા દવા વેચનારાઓ કનેથી મળશે.

બહારગામ વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

સોલ એજન્ટસ—

હોરમસજી ડોસાભાઈની કુંપની.

મુંબઈ, પોષ્ટ નં'ં ૪. ટેલીફોન નં'ં ૫૧૧.

બહારગામ એજન્ટસો જોઈએ છે.

ભાગ ૨ જો.

ગુજરાતી નાટકોના ગાયણો.

પાકબતપરીન.

ગાયન ૨૦૧ મું. રાગ—કટ્યાણુ-તાલ-ત્રીતાલ.

દાદાર ઓ દાવર ખાવર.
સરવર, પરવર, દાતા, દાની,
ખાલિક, માલીક, અકબર
યજ્ઞદાન પાક તું, માલેક ખાક હું
ચરણે, શરણે, મન રહે તુંજને—યજ્ઞદાન
પાપો તું કાપજે, નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે, માફ તું મુજને—યજ્ઞદાન.

ગાયન ૨૦૨ મું. રાગ—ભાંડ.

કરમ ખુરાં છે. તે ઔરતનાં પતી જોનો છે અતી છડી
સત સંગનો ભંગ નશ્વ કરશે, તે નરની છે મતી ગંદી—કરમ
સહ સુખમા પતી સુખ પામે જે, તે ભાગ્યવંતી છે બંદી
બહેમ ખુરો જે રાખે છે સ્વામી, નજર કરે છે શકમંદી
તે ધરની ખરેખરી બરબાદી, તે ધરમાં હરહમ મંદી—કરમ

ગાયન ૨૦૩ મું. રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

ખરે તારે ખુદાતાલા જગતમાં સતપન જે નીત રાખે
બુઠ હારે મતીવાલા, આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નિતીને ફીચે, નાવ બદીની, છલ કપટ મહી હારે,
નહિ તારે, રસીલી છખીલી, કપટમાં રાહત મન, તજ નાખે
વાવો તેવું પામશે જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરની નેકીની છે જીત-ખરે

ગાયન ૨૦૪ મું.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
જે નીતીમાં છે સારી, જે પ્રીતીમાં છે સારી—ખરી
નીતી વનાની નાર નહારી, જે જગમાં તમામ અકારી
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી જે નીતીમાં છે સારી-ખરી
દાદગર રૂડાં કરે હર નારના બુડાં ચલન
નામના ધરમાં થશે, ને ગામમાં સૌ જન મધન

બલી તે ભારી જે હિતથી રાખે ચારી
જે હિતથી રાખે ચારી, જે ચિતથી રાખે ચારી—ખરી

ગાયન ૨૦૫ મું.

રાગ—ભેરવી.

આશા માહરી છે ખરી,
માન, માન, યજ્ઞદાન તું ખરી—આશા
દાદ મહારી, લઘ દે ચારી, હમપરતું દુઃખ દે તાલી
રંજ કાપી, ગંજ આપી, કર સુખી તુ ઘર જરથી ભરી
માયુ હું કરગરી, માન, માન, યજ્ઞદાન તું જરી—આશા

ગાયન ૨૦૬ મું.

રાગ—કાફી.

લઘ નામ ખુદા નામ સહ ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઘ નામ.
તે વન માયા લાગે અકારી, તે વન સહના કામ
જગ માયામાં વસ જે થયો તો તે છે સંકટ ધામ
રામ નામ લે હર ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઘ નામ.

ગામરેની ગોરી.

ગાયન ૨૦૭ મું. “જગત સારી પ્રભુ તુંજ બલીદારી રે”—ઓ રાહ

જગતવાલી? સહ તુંજ બલીદારી રે—ઓ જગત.
દીપે ખુખી ખુખ જગતમાં નીત ત્યારી રે ન્યારી—ઓ જગત
નહિ સેહજ રજખી ફેકટ તેં સરખવી રે
કહી ગરજ ગજને રજને તેં ફરમાવીરે,
ભરી હિત રીત કરી જગ તેં જરીરે જરી?—ઓ જગત
પશુ પંખી જીવજંત ને નર નારી રે
તુને ડગલે પગલે જગમે છે ઉપકારી રે
બજે નામ કામ, રચના છે ન્યારી રે ન્યારી—ઓ જગત

ગાયન ૨૦૮ મું.

રાગ—ભેરવી—ગત.

હાય, હાય, માએ કાંચ તુ ગઘ વિસારી
નીરાધારી છોડી તારી ખેટી પ્યારી—હાય.
માય, માય, હું પુકારી, હાય હાય કરં જરી
મેલી મુજને માદર મારી, સીધી જન્નતમે સિધારી
સખ્ખે સુતી કુલવારી, સુખીયારી થઇ મારી
હું તો રહી દુઃખયારી, માદર મારી માદર, પ્યારી
બેકરાસીની કટારી કટારી હૈયું નાખે ફારી?—હાય.

ગાયન ૨૦૯ મું.

તાલ—લાવણી.

હું તો ગામરેની ગોરી, કે હું તો ગામરેની ગોરી
 નાજ અદા અંદાજ ભરી છઉં ગામરયન ભોરી—કે હું તો.
 મેં ટંકરાઇ હેંકરાઇ આજ લગન નહિ જની
 હું એસકાઇ મેસકાઇ કાજ નથી રે દીવાની
 અહિ સાદમમાં રહી રાજ કરું જેમ રાણી
 નહિ સુખીયારી થોરી રે કે હું નહિ સુગીયારી ઠોરી—નાજ
 કંઇ જાસ દહી, દુભ, ધી, ખીયરી ને ભાજ
 વળી વાલ વટેણા તરતરકારી તાજ
 અમે દાલ રોટલી ખાઇએ ખુશી થઇ ઝાઝી
 સઉ પતરાજ છોરી રે અમે સઉ પતરાજ છોરી—નાજ.

ગાયન ૨૧૦ મું.

સારી પૈસેકી બાહાર-એ રાહ.

સઉ પધસાનો બાહાર પધસાનો કારોબાર
 પધસાનો પ્યાર, પધસાથી પાર, પધસે સઉ તાબેદાર
 ગમાર હોયા ચમાર. બુબખ બી બેસુમાર
 પણુ પધસા ચાર, જે ગાઠે ચાર, તો કહેશે ધજ્જતદાર?
 (કોરસ.)

પધસા પર સૌનો ચાહ ફકીર હો યા શાહ
 પધસા પધસા પધસાની વાહુ વાહ
 હોય ખાનદાની અગર મગર તે જર વગર
 છે સરખસર તે બેકસર નફરથી નખેહતર
 હોય ઘોબી કે હજમ પણુપાસે હોય જે દામ
 તે બેલગામને ખાસો આમ સો સો કરે સલામ

ગાયન ૨૧૧ મું.

રાગ-અગ્રેજી.

તું ચાહે રખતે બંદા ગર, તો ધર નેકીનું દીલમાં કર.
 ને નેકીનો દમ હરદમ ભર ના ગાશીલ બન તું બેખબર ?
 ના નેકી કર તું દમ ભર કમ છે નેકીમાં તે રખતો દમ
 ના કામ આવે કો હમદમ ગા નેકીના ગુણુ દમબદમ ?
 ("કોરસ")

જન નન જન છુમ છતુમ, જન નન જન છુમ છતુમ,
 જન નન જન છુમ છતુમ, જન નન જન છુમ છતુમ.

ગાયન ૨૧૨ મું. કાબુલમ કાબુલમ—એ રાહ.

ફાફરમ ? ફાફરમ ? ચકકર ફોરેમ ? ખેમાંન થોરેમ ?
 ખાચના ખેતકા ખુરડા ખેહેમ ? ખેટકા બુકલા થઇ ગીયેમ
 આજને આજ નવા બનાવિ—ફાફરમ
 દર્મ દિલમ શતુ આરમ, ફેટકા મોરેમ ગેરમાં ગેરેમ.

એક એથ. થમામ કીધાં નેરમ, ભોંગી જુથી ગેમ કાફરમ,
આજને આજે નવા બનાઉ—કાફરમ ।

ગાયન ૨૧૩ મું. જોયુ જોયુ કોલાપુર શેહેર—એ રાહ
તમે સાંભલોની સંતસુજળ કલજુગ આયોરે
તમે દેખો દુન્યાના તુફાણ કલજુગ આયોરે
કોઈ કોઈ ધરની વહુ દીકરી તે નહિ કરવાનું કરશે.
સસરા જેઠની લાજ ન ધરશે ને માંથે ઉધારે ફરશે—કલજુગ
વહુ સાસુનો ઝગડો રે થશે ને દીકરો જેઠને હસસેરે
સાસરીયાં બાર પાલશે ને માઆપ ખસતાં કરશે—કલજુગ

ગાયન ૨૧૪ મું. એ એ રંગી—એ રાહ.
રંગ બેરંગી તુરો હું કરશ સરસ બેહેક બેહેક થતો
મધમધનો અતીશય ફુલતાજ વિણી લાવી—રંગ બેરંગી
કુલ છે કુલ અહી રંગબેરંગી હરહર રંગના મનગમતાં
મોગરા, ગુલાબ, જાંબ, જુધ, ચંપેલી, નવરંગોએ દીએ મન બહેલાવી

ગાયન ૨૧૫ મું. લુન્ચા લવજ એ—રાહ.
રચી બાજ હિલાસાજની બે છગ્ગાની આસામાં
થયો રાજ, હું તો ગાજ, ખરી તાસીર પાસામાં
(કોરસ.)
ગુલપો રમતાં બાજ જમતાં, અંતે હાથે ચહડયો દાવ.
ગડબડ કરતાં, પાસા ફરતાં, બદલાયા ખસ તરીયા પાવ
મતીબાજ, અરે પાજ, થઈ તારીજ અંતે દાર.
હસાવીને, ફસાવીને, કીધો દાગો તો પડ્યા બાર(કોરસ.)
મિઠાવી મે, હઠાવી મે, ગરીબીની ખુરી ચુંગાલ
કિધો બ્યારે, દગો ત્યારે, થયો જરથી હું માલા માલ (કોરસ)

ગાયન ૨૧૬ મું. Sweet home.
Mid Pleasures and palaces though we may roam;
Be it ever so humble there's no place like home;
A charm from the shies seems to hallow us there,
Which seek through the world is not met with
else where

Chorus.

Home, Home sweet, sweet home
There's no place like Home,
There's no place like Home ?

માસીનો માકો.

ગાયન ૨૧૭ મું.

મુરખ ન સમજે સત—પ્રેમ મોજ
છે સાથી મીઠી જામ મહોખતી
પીવો પ્યારો રોજ રોજ—
સરસ પદ સુપ્રીત જરૂર અખશરો
અર્પણુ અસ દિવે ખુશ થઈ કરશે
મહોખત ઝટ પરખી થઈ ખુશ દિલસોજ—
કબુતરના માળામા તેમજ સીંહ ગુફામાં દેખો
કુલ કુદરતમાખી લેખો
જે જન સતપ્રીત ન પિછાણે જેની ખુખી નહિ જાણે
હેતે પશુથી અદતર માને કુલ દુન્યા શીરોજ—કે

ગાયન ૨૧૮ મું.

રાગ—માંડ.

પ્યારો પૈસા ? પૈસા ? તુંજ બલીહારી ખરીરે.
તુ સાચો નીમ ખુદા હારે તુંજ પર છે સર્વે શીદા
જગ સરદારી કરી રે—પ્યારો
પૈસે આઈ પૈસે બાઈ—પૈસે સર્વે સગાઈ
પૈસા ને સડ માનપાનને—પૈસે મોજ સવાઈ
પૈસાએ જોની—સઘલી ન્યામત હાજર ધરીરે—પ્યારો
પૈસે પાપો પૈસે સાપો—છળજતની ધુલધાણુ
પૈસો ખુરો ચશમચોર છે—પૈસો બે ઈંમાન
પોતાના મારે હાય જિવતાંજીવત મરીરે—પ્યારો

ગાયન ૨૧૯ મું.

રાગ—માંડ તાલ દાદરો.

મનને રસ્યો મનમાં વસ્યો છે એક
તે છે લાડલો ખચીત પ્યારો નેક-મનનો
હું તો દાસી થઈ ચુકી છું, નાથ ખરો તે યાર
પુજા કર તું પગ ચુમીને વેક અરે મન વેક-મનનો
તા'વીર કર, જલ્દી કર, માનીલે, જાની લે, તનમન ધનકર અર્પણુનમીને-મનનો
શ્રામી હું નાદાન છું, ને છુ બાલા અવતાર
અમાનીને લાજ દેજો, સાથ અનેક વિવેક-મનનો
ભવ સાગર તું હાય ઝાલી, કરજો પેલે પાર
મનસી ઈચ્છા પુરત કરજો 'રોસન' રાખી ટેક-મનનો

ગાયન ૨૨૦ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

પુરી બડબડ સડબડ ગડબડ જામી આજે મેક
આહા ? વાહવા ? જી અરે વાહવા ?

સંધા ફર્યા, બન્દા હર્યા, બન્યા એકે એક
 ઠીક થઇ માસી, અચ્છી ખાસી રાખી માહરો ટેક
 અરે હા ? બહાં ? બહાં ? અરે રંગ છે ખરો
 અરે હાં હાં હાં અરે ઢંગ છે ખરો
 અરે બહો ? મેક બહાં ? તું તો નંગ છે ખરો.
 અરે રંગ છે, જંગ છે હા હા હા.

ગાયન ૨૨૧ મું.

પ્યારા વિના હું દિવાની થઇ
 મ્હારી સુખ બુધ સારી ગઇ વીસરઇ—પ્યારા
 રાત દિવસ મ્હારો જીવડો ઉદારી
 ચાતક સમ હું પ્રીતીનીજ પ્યાસી
 ખુશ છું હું રોશનને દિલ દઇ—પ્યારા

ગાયન ૨૨૨ મું.

રાગ—આસાવરી.

ગુનીયતકે દરબાર ખડી મૈ ઠાક અસાવરી રહાજ મિલાયો
 અત કોમલ ગંધાર ખડી મૈ રેખજ બાદીની સમબાદી
 રવરોહનમે ધૈવત છાંડયો વ્રત આરો હન ગાકો બચાવત
 ની પ કરતે મનહાર ખડી મૈ—ગુનીયત

ગાયન ૨૨૩ મું.

હા બાગ રંચ્યો વનમાળી ત્હમે
 હું તો હોસે જોવા આવીરે—બાગ ગાય કુલો સહું—બુલબુલ સંગે
 થાય મગન બહુ બહું નવરંગે શીરોજ, તુજ ચિત—લાવીરે—બાગ

ગાયન ૨૨૪ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

છમએ અંસે જરયોસ્તી—રે મજયસ્તી નેક
 કુલ જહાન સાથે દોસ્તી—રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક
 મુઠ્ઠીજ બર આ ટોળો—સહિ ધલમતો સણગાર,
 રે બોલ બાલા બોલો તેની સહિ નરને નાર.

(કોરશ.)

ઓ તોખમ કયાની ઓ જગ મશહુર
 ઓ સૌ સદગુણુમા સાચીને બરપુર
 કાયમ રહી જલવજે શુભ તુજ જોમ
 આબાદી સાથે તુ ઓ પારસી કોમ
 બહોહલી શખાવત હાથે દેખે ઝગત—ઝાહેર.
 બહુ ચંચલાઈ સાથે—સહિ વાતમાં માહેર
 ગુઝરી જદાઓ ભારી—તોપણુ ન છોડયો ધમ
 તેથી મળી રખયારી—એઝ ખરો ભર્મ

ગાયન રર૫ મું.

રાગ—અંત્રેશુ.

પુશ થાઓ સહ હમદમ, પુશ થઇ ગાઓ છન છન છન
સહ ગાઓ સરેગમ તમ ખુરરમ, થાઓ ઝન ઝન ઝન
લલકારો સહ યારો પુશ ધર જાઓ સન સન સન
મધ પીવો બહુ જીવો ટરી રરી ઠીરી રરી ધન ધન.

ધરતી કંપ.

ગાયન રર૬ મું.

રાગ—કલ્યાણ—તાલ લીતાલ.

જમાનાની રસમે ચાલી માલો જર ખોવો રે
ધનીને ચહડાવો થેલી કન્યાઓ રહે
વરરાગને પૈસા ઝાંસો તો દીકરી સુખ જોએ
મારી કાની કરે! યાની પછસા આપવા આનાકાની
એવાં દાંનીથી છે હાની, ધનીજીને પાવો પાની
ધનીજી ચીચોડાવાલા હોએ.

ગાયન રર૭ મું.

તાલ—ખેમટો.

ઓ લેડી આયમ નોટ એન ઓફેનડર
કોંન્ટ્રી આઇ લવ તુ યુ રેનકર
ઓ ટેનડર ફેમીનાઇન જેનડર
ઇફ ફાધર વીલ સેનડ હર આઇલ ખેન્ડ હર
ફાધર છે સેનડર તો હું છું એતેનડર.
માની યકીન કર સમજી બરાબર
કહો છે સાંખો ખરા દિલનો વેન્ડર ટેનડર જેનડર
યુ યુ મહરડા જરા તો ખુદાથી ડર
ટેમપર રેચર જોઇ આઈ વીલ મેન્ડ હર
બરાબર સરાસર આય વર પર તું મર
નહિ બીજો નહિ ગબ્બર જબ્બર જઇ સવાખે જગર બર

ગાયન રર૮ મું.

રાગ—લલીત—તાલ—ઝપતાલ.

તુંજ તુંજ બહાલા જન, પ્રેમીના ખરા છો પ્રાણ
પત્ર સંદેશો લાવે સુખમાં મને ડોલાવે
પ્યારા તારી યાદે માહરી કરતી સદા ધનીવારી
રખ રાખે સદા સાથે ધારું હું તારું ધ્યાન
આવો પ્યાઆ હૃદયમાં તુંને છુપાંવી રાખું
જની જન જને વારું પ્રેમ રસ મળ આખું
સતી નારી હું છું તારી બીજને નહિ ઝાંખું
પ્યારો આશક રડતી બામની ભુલી શાંન

ગાયન ૨૨૯ મું. રાગ—માંડ-તાલ-હીચ.

જનો જગર આવો
મોતીડે વધાવુ પ્રેમ રસ પાવું
હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જન મને તમારી બનાવો
પ્રેમ પીયાસો જહેરના સમજે સહું સંસાર
અમૃત છે એ જહેરમાં પિયો કે બેડો પાર—મોતીડે

ગાયન ૨૩૦ મું. રાગ—ભેરવી-તાલ-લાવણી.

સાચા જગરપર રાખો ભરોસો
એ છે કસોટી પ્રેમીની જહેમોથી ફર કઢી મન સાચું
રાખો જગરમાં પ્રીતીની નેમ-માયાં
જહેમો ભમાવી પાપી મને કાધો
મનની સફાઈએ ઉગારી મને લીધો
માથી ખરા દિલની અપ્પશો જ
જો કદી ખોટો દોષ જહેમોથી તને દીધો—સાચાં

ગાયન ૨૩૧ મું. રાગ—કાલીગઝા-તાલ-ખેમટો.

આ આ દુન્યા છે જુનો ખટારો રે
ભાઈ તેને ભેગના દહીથી સુધારો
કંઈ ચુકતી ભરી કલટીવેઈંગ કરી,
માહરા જેવા સુધારા વધારો—આ આ
ધાધરીએ જમો છે એક એળ 'શુમા નમી દાંતી'
કર સુધારો તેમા હું હવે જર જાની
વ્યુટીફુલ લેડીએને લાવું હવે સ્કેઈંગ પર
કર સુધારો હવે જલદી લવ મેકીંગ પર
નવા યુનીફોર્મથી ફેરવી કામ લાવું એ ફેશન જગતપાર—

ગાયન ૨૩૨ મું. રાગ—જલ્લા-તાલ-લાવણી.

નાખી મને પ્રેમની તેં દોરી દીન્યાર વહાલા
નાખી મને પ્રેમની તે દોરી
પ્રેમ પીયાસો પાછ દીલ લીધુ ચોરી—દીન્યાર
તમો ફરયાદ અનશે હુ શીરી કારી ગોરી
તમો બનો ચંદર તો હુ ચંકોરી—દીન્યાર
જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તુંજ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઈ પરનાર
તેવા નરને નરકનો છેવટ છે અધીકાર—તમો

ગાયન ૨૩૩ મું.

તાલ-દીપચંદી.

આથોરે આથો હું પરણીને આથો.

પંતદર મણનું બધરું હું લાવ્યો

તુ એને પરણ્યો નહિં તે ખાંધી બચ્ચા થાપ.

આય કાચુ કુમરું બધરું જોઇ મારી વરસોતી ગઈ તાપ-આથો.

કહાં, ફેની, કહાં લેવડી, કહાં કાંદો, કાંહ ચુલ,

હું તારી પર મરું મરું મારા ભેંસાસુર-ખુલખુલ-આથો

ખુદાપર સખર.

ગાયન ૨૩૪ મું.

રાગ—ઈંદ્રિજી-તર્જ-તાલ કેહરવા

ધર રાખુ જેની જાનું તનો છે સુખય સંસાર

ધન દોલત તેના ધરમાં જોશે મન સુખ અપરંપાર

સુખ દુખનો સાથી ધરતી રાણી જે ધરમાં નેક નાર

આશિશ તે ધરપર વરસે જ્યાં સુખ સંપન્ન ખીસ્તાર

(કોરસ.)

નીત્ય નામને તુ દીપાવતી નીત્ય નામને જે નાર,

નીત્ય નામને તુ દીપાવતી સાચી સદ્ગુણવંતી નાર.

નેક નારી સઉને વહાલી દેશ ખેશ કુટુંબ સહુ સાથ

નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલની જે નાર

પરધન પર થુકી નેકી નીતી નહિ ખોશે નેક નાર

નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર

નેક કેળવણીથી આખાદી તે ફેલાવશે હર હાલ.

નાર જાતી છે જગની સાંતિ હરપળને હરબાર

ગાયન ૨૩૫ મું.

તાલ ખેમટો.

ગાવો ખુશી થઇ સંગમાંરે આજ

લાગ ફાવતા ગજવા આઢિ કરવા

સાહુકાર બની ફરીયે હાડિ કરવા

છડાં ઉઠાલતાં કેરાખી ખાંતાં, મીઠાઇ ચઢરતાં, ફરીયે પમરતાં

રંગીલી ફરીએ ઢંગ મારે આજ-ગાવો

કામ કાજમાં કમનું આઢિ કરતાં

તફરમચીમ સધર હાડિ કરતાં

હુન્નર અજમાવતાં નામના ફેલાવતાં

ગજવા કાતરતાં નથી શરમાતા

ભમીયે હમેતો ખુશ ઢંગ મારે આજ-ગાવો

ફીરોજી ગાયન.

ગાયન ૨૩૬ મું.

રાગ-ખરહુંસ-ગરબી.

પતિવણુ જગમાં જિવતર ખોડું જુડો સઉ આધારે—
 પશુ પક્ષી સહુ જીવનતોના જોખ કરી અપારે
 જગત વસાવી સકલ જોડથી રાજ છે કરતારે,
 જ્યું દેખું ત્યાં પ્રેમ ગાંઠથી આંધ્યાં છે નરનારે
 નેમ એજ રખની ન હોત તો જોડ ન કરતે ત્યારે
 જિવતી શું પણ નજીવી ચીજમાં-જોડાંને છે પ્યારે
 જેમ જડત વણુ રતન ન શોભે-હાથા વણુ હથીયારે !

ગાયન ૨૩૭ મું.

રાગ-કાફી-હુમરી.

જનમી શું આ જગતમાં-દીવાની
 દુખનાં ઢગમા-પડી પડી નીત રડી રડી મરવા
 રે હો ખુદા શું હું બંદીખાને
 નિત નિત રડયા કરું-ડરથી ડરું તફડી મરું
 આવ આવરે વહાલા ભાઈ-મારી મદદે તું.
 નહિ તો જિવપર આવી માથું પટકી નાખીશ હું

ગાયન ૨૩૮ મું.

રાગ ભેરવી-પદ.

શુકર કરું હું લાખ લાખ નિત તારા હો જગવાલી
 માઈ તારા હુકમ જિગરથી નેક ચાલ હુ ચાલીરે
 તમ વણુ ખાલીક ઓ જગ માલીક કુલ દુન્યા છે, ખાલી
 જ્યાં દેખું ત્યાં તમ ઝમકો છો સકલ જગતને પાલીરે
 દુખીયારીનાં દુખને હરવા ટાલી છે જનલ્લી
 સુખનો સુરજ તમો ઉગાડ્યો કાપી દુખ નિશ કાલીરે
 બંદીખાને રડતાં રડતાં ફેલી આંખે લાલી
 પાર ઉતારી તે દુખથી તે મુજ હાથોને ઝાલીરે

ગાયન ૨૩૯ મું.

રાગ અગ્રેજી.

નેક ખસલત માનવી નીત્ય સુખ સમ જનવી
 પાપ ખટપટ માનવી લેતો ના તું માથે
 મુખ પરધન ખાઈને પાપ ગુણનીત ગાઈને
 સાથ પર દુખ આહીધને, જશ ખાલી હાથે
 ફિક્ક કર બદબોજની સત્ય સદગુણ ખોજની
 માન અરજ ફીરોજની લેજે નેકી સાથે

ગાયન ૨૪૦ મું.

રાગ-કાફી-ગજલ.

ખુદા કરે ન કોઈને ખુરો પતી મલે
 કયુ નહિ ફસાય કોઈ આ દુખો તજે—

સહુ સુખો ન કામના વના રડો ધણી
પડે હજાર આફતો છતેજ તે બળે—
ફના સહુ સુખો થશે સ્ત્રીનીજ હાયથી
દુવા કરે ખુશી થઇ બલા બધી ટળે—
કંવારિ જીવતાં સુધી ભણે પડી રહે
સગાં સ્નેહી તે થકી ન તેટલાં બળે—
અનાથ આપડી જઈ કહા દુખો રડે
અરે ખુદા શિવાય કોણ દાદ સાંભણે—

ગાયન ૨૪૧ મું.

રાગ—જગલો.

રે? ચારે દિશામાં ક્યાં પતી શોધું
હું ભારી જોવણુ રહું છું ઉદારી સદા ચારે દિશામાં
ભારે છે ભંડાર ક્યાં છે ધનનો પાર
તોય કેવી બની છું લાચાર? ચારે દિશામાં—?
માઆપો આ વાર ચાલ્યાં તજીને પ્યાર
સુઝે કેમ મને શું વિચાર? ચારે દિશામાં—
હૈયા કેરા હાર સ્વામી સુખ દાતાર
કરે એમ છેક શું નાચાર ચારે દિશામાં—

ગાયન ૨૪૨ મું.

રાગ—વીણુ—ધનાશ્રી.

જગતમાં કેમ જનમ તરીયે—ટેક
ભાઇ ભવજ યા માય બાંધથી અદ્ભુત થઇ ડરીયે—જગતમાં
ફેકટ લાલચ પર ઓ માનવ ખુરદ નહિ કરીએ—જગતમાં
દુઃખ અનહદ છે, શાંવકી માતનાં બહું હવે મરીયે—જગતમાં
ફરેએ આધીન બાપ બીચારો ફરે દુઃખ દરીએ—જગતમાં
હા? ઉગામી વીણુવું ઇશને હરી દુઃખ હરીયે—જગતમાં

ગાયન ૨૪૩ મું.

રાગ—પહાડી—કંઠ્યાણુ

ઓ વિકાર ઓ વિકાર આવે કાં મુજને વારંમવાર
શું છે આધાર કરશે નાચાર બતાવ મને ચાર—ટેક
દીલ તું કાં દરેજ બહું ધુરજે છો અવ્યવો તમો સહુ
તમોને શું થયું? તમોને શું થયું!

ગાયન ૨૪૪ મું.

રાગ—કાફી જીલો—ગજલ.

જિવે તું બ્યાં સુધી સાચી સદા મહોબત કરી લે
ભલો આશક બની પ્રિતની ગલીની રાહ ખરીલે—
બતીપર થઇ શીદી કેવાં પતંગને જો બળે છે.
અયે ગાફેલ તું જિવતાં જિવત તેમજ મરીલે—

ચકોરો ચદ્રપર આશક બની તનને પઞાડે
ભમર જેવો કમલપર તેહવો તું પણ કરીલે—
મઝા જે ધક્કમા છે બહેસતમાં પણ નહિ હોતી
ભરી જામે મહોખ્યત હોશથી હોઠ પર ધરી લે—

ગાયન ર૪૫ મું.

રાગ—ભેરવી—પદ.

માશુક દરદ શું જાને જીગરની અરજન માનેરે—
મુજ આંસુની નદી વહે છે આજ ધક્ક મેદાનેરે—
દિલની નાવ મહોખ્યત દરીયે ડુબે છે તોફાનેરે—
તનમન શાન્તી મુકનમાં છીનવી લીધી બે ઇમાતીરે—
વિના વિનાચારે કપટીને દીલ દીધું મેં નાદાનેરે—
જોમ હાલ આ કદર અમારી ખાધી ખુદ શયતાને રે—
પણ કાતીલ આ આગન ખુઝજે લાગી જિગર મકાનેરે—

ગાયન ર૪૬ મું.

ધૃત્રી રાહ.

મોજો કરતાં એશે કરતાં ભપકો સપકો કરીયેજી
ઘોડે ગાડી ફુલની વારી હસતાં રમતાં ફરીયેજી
પીતાં ખાંતા થઇ મદમાતાં—દુનીયાથી કાં કરીયેજી
સુખમાં રહીયે દુખમાં સહીયે કાલે વખતે મરીયેજી
કયે ભલી અદા ખુશી રહી સદા—ભલે કહે દદા સહુ જલી બલી
ન રાખ્યે કમી સદા સરસ જમી—શહેરમાં ભલી
હલીમળી—દુખ હરીયેજી—

બાગે બહેસ્ત.

ગાયન ર૪૭ મું.

રાગ—જંગલો તાલ લાવણી.

અરે જારે મન દુસ્મન થઇ કેમ દીલડું ધુળવે
નવ કર મુજપર જીલમ સીતમગાર કાએ સતાવે—અરે
હસીન સુરત તુજ મનના મોહન મુજ
મન મુજનું લોહભાવે તન મન મન સઉ કરે
અરપન પણ જો મન દરદ મીતાવે
દુખ જાવે સુખ આવે—અરે

(દાહરે.)

દીલદારીમાં દીલ લઇ દીલડું દુખાવે
દીલ અધીરા ધીરે ધરે દુખતો ભુલાવે—નવંકર

ગાયન ર૪૮ મું.

રાગ કેહેરવા.

યાદ ખુદાની તુ કર લે ભાઇ, તે છે જગતનો પાલનહાર
ભજે ખુદાને નેકી આપે, સદા ખુસાલ સુખમાં રાખે
યાદ કરતે રખતે—યાદ

શબ્દર.

નેકાની છે કનેહ હંમેશ સદા દીવમાં રાખ તેજ
ભક્તિ તેની કરશે તો અમર સુખ પામશે-મને

“મેહેલ્લી મઢારી.”

ગાયન ૨૪૯ મું.

રાગ—દેશ.

મીડી લાગી મોહેલી તારી રશ મધ બરી
ઓ મારી જાની સ્થાણી રાણી ઓ પ્યારી દીવજાન-મીડી
મોહન વન મોહેલી મોહેલી વન મોહન
કેમ મોહન વન મોહેલી રહે
જોયન વન જતન જતન વન જોયન
કેમ જોયન વન જતન રહે-મીડી.

ગાયન ૨૫૦ મું.

રાગ—કાફી.

તુંજ નયના મદભર જોષ લાગોરે પાણુ
પ્રેમનો દીવજાન ગોઈ ગોઈ તુંજ અંગ
નવરંગ ઠંગ સંગે મારી પ્રીત તાણુ-તુંજ.
ચંદ સમાન તારી મોહલી મુરત
અમક ઝમક જોષ જયરે પ્રાણુ-તુંજ.

ગાયન ૨૫૧ મું.

રાગ—જલ્લા—સીંધ.

કેમ સમજાઈ તને ધીર ધીર પ્યારા
માની કહેણ માઈ કર ડર પ્યારા-કેમ.
મનને મારીને મનાવો માયાએ રે
સંભાલીને ગુસ્સાને તમ શબ્દ ધર પ્યારા-કેમ.

ગાયન ૨૫૨ મું.

કલગી—ગારી.

દુન્યા દગાયાજ મોખત જુડી જરની જલીહારી આજ
જગતમાં પધસો ચલાવે રાજ-દુન્યા
જ્યારે હતી દોલત પાસ દોસ્તો હતા સઉ ગુલામ
નીત્ય હસી હસી કરે નમી નમીને સલામ
જવે દોલત છોડી ગયા બનીને નીમકહરામ
ખોટી છે માયા મોખત સંસારે સગા સ્નેહી સઉ સથ
જર વન નહીં કોઈ પુછે આજ-દુન્યા

ગાયન ૨૫૩ મું.

રાગ—પીલુ.

પ્રીતીએ ભજ ભજન રીજવો હર નીરા દીન
જાણો જુડી છે માયા કાચી કાયા જર જોયન-પ્રીતીએ

સૃષ્ટી ગગન સુર્ય ચંદ્ર જલ હલી મલી
કરે નીત્ય નમન હરને નમી નમી
યાદ તુરી તારી ભુલે નવ પલ છીન—પ્રીતીએ
મારૂં મારૂં ના કરે માનવી તપાસી તારી કાય
કર તું કામો રૂકાં જગમે પાછલ નવ પસ્તાય
ખુદાને ખુદ પસંદ નેક કામ તજીને ચાલ બંદીનું ધામ-જાણી

ગાયન ૨૫૪ મું. રાગ—માંડ.

સાચી પ્રીતી જોઈ હરખાએ મન પ્યારા—સાચી
મોખતી જામે તારી સમાવી દીલમાં મારી
બની તુંજ પ્યારમાં દીવાની મારા સાવરા—સાચી
વચન સત આપું ફરી પ્રીતમાં રહું ખરી
બન તુંજ દારી કડે સેવા તારી સાવરા—સાચી

ગાયન ૨૫૬ મું. રાગ—ભૈરવી.

જોઈ વફાદારી તારી—મારો જીવ હરખાય
પ્યારી જીવ હરખાય—મારૂં મન મલકાય—જોઈ.
પ્રાત જોઈ ખરી મન લીધું હરી
હરખે ગજ ગજ છાતી ફુલાય—પ્યારી.
કર તુંજ ધરી આપું કોલ ફરી
યાદ પ્યારી તુંજ નહીં ભુલાય.—પ્યારી.

ગાયન ૨૫૭ મું. રાગ—પીલુ-કાહારવો.

બની ઘેલો ભમું તારી પ્રીતમારે
નીત રમે આ મન તારા ચીતમારે
ગાડું ગીતો પ્યારી તારી હીતનારે
ભોલી બરક ભોલી તારી—લાગે મીઠી મીઠી પ્યારી-બની.
જાડે ગામે છંજન મારી—કરવા લગનની તૈયારી
વરઘોડો કાડે બહુ ભારી—ગામમાં તારીક થાય મારી-બની.
પેરાંઉ પેમલીને જીજ્ઞાસા છારી
લોક કેછે ઉકરીઆની સાતી જજ્ઞાસા ભારી-બની.
ગામે જામ પીવહ તારી—ખાવજ છીકો છોટા ભારી
છાથે પેમલીને પજવારી—નાચી કુદી ગજાંઉ વારી-બની.
દાર દીવના પીએ દાના પીએ તારી
માદીના દુધ જેવી ખુબી ગુણકારી-બની.

ગાયન ૨૫૮ મું. રાગ—કાફી-હોરી.

ખ્યાલ પીયાનો રીઝાવે—હરખે મન નિંદ ન આવે—ખ્યાલ
ભમે મન નીશદીન પીડિના વીચારે અનફલ જલ નહીં આવે

મધ ભરી મુરત શોહામણી મુરત મુરત મીઠી મુરત
હરપલે હરખાવે સ્વપનામાં હરદમ ચમકાવે—ખ્યાલ

ગાયન ૨૫૯ મું. રાગ—જીહ્વા-ગારા.

લાગીરે મારી જાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.
મોહક મુખડો—ચાંદસી દુકરોરે
જોતાં લાગી પ્રેમી તાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.
ગાલો ગોલાખી—હોંડાપે લાલીરે
નયનોએ મારી તેજ આનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.

ધર્મી ગુનેહગાર.

ગાયન ૨૬૦ મું. રાગ—કલ્યાણ-તાલ-ત્રીતાલ.

પ્રદાયા રહેમત તુજની ભારી.—પ્રદાયા ન્યારી ખ્યારીને ગુણકારી,
દયાનોજ ભંડાર—તું છે ખ્યારી,
ખંદાઓના દુઃખો સૌ—દે છે નીવારી.—પ્રદાયા
બલાં મનને મુખન કામથી—મીનો જહાન લેવો પીછાણી,
ચમક પીછાણો મહાં યજ્ઞાંની—જ્ઞાની સર્વે ધ્રુમ ધામસંસારી-પ્રદાયા.

ગાયન ૨૬૧ મું. રાગ સારંગ.

ગાઘ ભજન હર મનને બહેલાવું, ગાઘ.
હર મીલે તો મએ વારી જાઉં—ગાઘ.
સૃષ્ટી ગગનનો તુંદ રચનાર—પાપ. દુઃખનો તુંદ ટાળનાર,
રોજ રજકનો તું બક્ષનહાર નિત્ય હું પાડ હૈં સમાવું—ગાઘ.

ગાયન ૨૬૨ મું. રાગ કાલીગઝા.

મુખ નાર કમુલે લગનનો કરાર—મુખ.
ખેડી. શાદીની ઠોડીને થાય તે ખુવાર.
સંગ દીલ મરદ છે, પણવું ગજબ છે,
જહેરી શાદીનો સંસાર—મુખ
શીટકાર લગનપર, સંસાર સખંધપર,
શાદી બલા છે હજાર, હારે જહેનો શાદી બલા છે હજાર,
નારી સરદારી કરવા અહિં સંસારી,
સરજ ખુદાએ ગુલામ છે ભરથાર.—મુખ.

ગાયન ૨૬૩ મું. રાગ જોનપુરી.

અરમાન દીલનો બખ લાવું આજે—અરમાન
બુલથી ભરી મારી જાંદગી મેં ગુમરી
થાઉં થાઉં હું ખુદાની પુનરી—અરમાન.

દીલથી ભુલાઈ, આ જુડી મોહાખત,
કરં નેકીની સાથે તારણ આજે.—અરમાન

ગાયન ૨૬૪ મું.

રાગ ભેરવી.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો, ખુદા છે હર જગે આશકાર.
બલાઓનો દંભ આવે જહાર, તું છે વાલી તું છે દાતાર—ચમત્કાર,
ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુડી.
જો રહેશે તો સદા રહેશે, મહાન યજ્ઞદંપર કુલ આધાર—ચમત્કાર.
ભજ લે બસ તું ધર્મરતે, કમ સરપર ઉમેલી છે,
ચમકાવશે જહાર શમશીર તે, ફના યાશે કુલ આધાર—ચમત્કાર

ગાયન ૨૬૫ મું.

રાગ આસાવારી.

શરમા જીવડા તું નાચીજ, ફસેકાં મોહની જલમાં,
ખરે તું કંગાલ થાએ—હસી ફસે વખાલમાં—શરમ
મીનોઘ દુનિયા, વતન તારું, જીવડા તારી આસરા નાહી
આખરે કીડો કચ્છનો કાંપે, દોરી આ ખાકી હસ્તીની—શરમા.
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર, કર્મ તારાંનો હિસાબ આવે
ખાક ધુલ ચારી સર તુ ફેડે, મજૂરી કરશે નર્કની—શરમા.
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુંને તુર ખુદાઈ કાં ગુમાવ્યું,
હવસ પરસ્તીમાં તેં ખોઘ ચાવી. મહાન ગેખી હસ્તીની—ખરે તું

અફલાતુન.

ગાયન ૨૬૬ મું. રાગ—પીલુ—તાલ—લાવણો.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના જલ
ઘેલી ઘેલી સમજે વહાલ ઘેલી ઘેલી સમજે.
પાક મોહખતે ઘેલી બનાવી સત વચન એ સમજજો.
કદર કરીને પીતજ સારચી વહાલા મુજપર કરજો—જલ
સદા કેટીને મનમાં સમાવી યાદ તેની સાચવજો
બવસાંગરમાં તમ વહાલીને સુખ સંપજથી ઠેરવજો—જલ

ગાયન ૨૬૭ મું.

રાગ—સારંગ—તાલ—લાવણી.

તન મન અરપુ છું મુજ દીલથી માની લેજો ખરો જગરથી
હું તો છું એક દાસી તમારી તેના વાલી તમે મારા જાલી
વાલી વગર તો વહાલા તમારી જાલી ઝુરી ઝુરી જાય—તનમન
પ્રેમ બગીચો પ્યારો પ્યારો—તેના માલી તમે એ વહાલા
માલી. અગર જો જાએ ચાલી. તો બગીચો કરમાઈ જાય—તનમન

ગાયન ૨૬૮ મું. રાગ-ધનાસરી-તાલ-દાદરો.

છોરો વહાલા લખ એ ને ભારી છે ખોહારી તો
દારની મોહકાન બરી યુરી વહાલા સમજો
નતીજો નથી ને સિવા તમામ બેઝરી તો-છોરો
પાયમાલી વગર ને અંજમ દોગર છે નથી
પરેશાની પરોમાનીની હયરાની ભારી-છોરો
દારડીયા આખર વહાલા વગર મોહતે મરવાના
મરે ત્યારે દોજખની બારી છે ઉધારી ને-છોરો

ગાયન ૨૬૯ મું. રાગ-અત્રેણ.

ઓ નાદાન તાહરં ગુમાન છે સત્યાનાસીની એ નીશાણુ
દુર દુર અમથી મનથી ના ડુગરાતી તુંજ પૈસા પર
ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
ગરરી તુંજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
હરકુત એ સરકસી તાહરી હવા થઇ જવાની છે
અદના ગીયા અક્ષા ગીયા તો તું શું ટકવાની છે
તુંખી મગર જોતાં જોતાં એક દમમાં મરવાની છે
તાહરં તાન બદ ગુમાન હું ભુલાઈ હું વીસરાઈ
એ છે બસ અરમાન. એ તુંદી તાહરી-ઓ સરકસ
તું ભુલી જશે હજુખી સંભાલ
એ તુમાખ કાહડી નાખ, યાદ રાખ કરગ્ર ખાક તું ઓ કેટી ચેતી ચાલ

ગાયન ૨૭૦ મું.

અરે દુનીયામાં પૈસા શું ખરા પ્યારની બલહારી છે
જુઓ તો પૈસા પરખી હાં ખરા પ્યારની સરદારી છે-અરે
ઝુપડે વસ્તાં જે ગરીબ સાદું સુતરં ખાએ
સુખ અને સંતોશ વસે-દુખીયાં સુખીયાં થાય
નથી પૈસામાં સુખ કે પૈસો બેકારી છે-અરે
તાજ ધરે સરપર ભલે કરે દુનીયા પર રાજ
રાજ તાજ તારાજ છે પ્યારથી ને મહોતાજ
ભલા તેજ પ્યાર ખરો ને છે ગરીબાધજ પ્યારી છે-અરે

ગાયન ૨૭૧ મું.

ને કરમ કરીમેં બક્ષી તે પર ઇતરા ના કદી-ને કરીમ
ને પઠી થયો તું ફાઝીલ-તોખી ડુગરા ના કદી
જર જેખન ફાંની છે તો-મસ્તીમાં મલકા ના કદી
બેજરર ગરર છે-એ નથી તે ટકવાનાં કદી
ચઢી દરીયાવ ઉતરી જશે આખર છે મરવાનાં કદી
અદના ને આલા સૌ મરી આખર છે મલવાનાં કદી-ને કરમ

મસ્તાન મનીજેહ.

ગાયન ૨૭૨ મું.

રાગ—અંગ્રેજી.

મેં કાંધી કસોડી પ્રીતી ખરી ખોટી તે જવાને કાજે સદાય
એ સો ટચતું સાઈં છે સોનુંજ પ્યાઈં કે હીરો ચમકતો જણાય.
એ ધીરજનો વાલી ને, નેકાથી ચાલી મારો હાય હેતેથી ચાહાય,
હું કુરખાન વાઈ જન એનું ધ્યાન ભુલી બાન
સુખી થાઉં હું એને વરી
ઓ સરતાજ ફરેનીના વ્હાલા નિસાર નિસાર નિસાર.
આ સુરતને તારી જિગરમાં ઉતારી હું પુગુધું નાર નિસાર
હું ચાહું છ હું તારી ને તું મારો થાય.
ને ખુશી ખુશહાલીમાં જિન્દગી જાય.
પહેરાવું પ્રાતીની માલા દિલદાર દિલદાર દિલદાર.

ગાયન ૨૭૩ મું.

રાગ—ભેરવી.

ઉભરાયે હરખ ભરી છાતી આ હારથી મન હારથીરે
નાગુક મારી આ ઉડતી જવાની
હીરા હાર ડોકે જોઈ દીવાની
હરં ફરં થમ મદમાતી—આ હારથી.
ચંદે કલંકી ને તારા છે મંદા
ખેદાગ હીરાથી ખની હું ચંદા
મસ્તાન મનીજેહ કે'વાતી—આ હારથી.

ગાયન ૨૭૪ મું.

રાગ માંડ.

મને પ્રીત તારી ભારી લોભાવતીરે ઓ રંગરસીયા,
આંખ આડી ઘેલી મને ખનાવતીરે—મને.
ચંદે ચકોરની પ્રીતી જે થાયરે
સુરત તારી મનભાવતીરે
તારી હું તારી થમ તનમન ધનથી
મનને ખુશીથી હસાવતી હું હસાવતીરે—મને.

‘ભોલી ગુલ.’

ગાયન ૨૭૫ મું.

રાગ—કાલિંગડો.

લખેલા લેખ ખરા બલવાન-મિટાવી શકે નહી ઇન્સાન!—લખેલા.
સરજત રીઝે તો રીઝે કુલ દુન્યા. સહ આપે માન પાન?—લખેલા.
સરજત ઉઠે તો રહે કુલ દુન્યા, જન અને હયરાન!—લખેલા.

(શિશ્વર.)

સરકરાજી લાખ હોય, (શાહ) જમશીદ સમ કૃતા થઈ જાય,
જો કીસમતનો સીતારો, બરગસ્તા થઈ જાય !
ગરબી ગદા પામે જો મેહર કીસમતની,
એક વખત દુખેલો, દુખો સૌ દફા થઈ જાય !—મીઠાવી.

ગાયન ૨૭૬ મું.

રાગ—કારી જીટલા.

ખુલખુલ ભમે સુગુણુ ફુલ ડાલી !
નવરંગ, ઢંગ-ઢંગ સંગ-સંગ-સંગ-સંગ,
ગુલબરમાં, ચકચારમાં, ફુલ બહારમાં—ખુલ.
ખીલી ગુલાખી કલી, નવરંગ સાથે મલી ખુશબો બહેકે ભલી,
ખુબ ડોલે-ખુશ ખોલે-મુખ ખોલે,
બસ, શીરી જખાને સહી સુખન કેં કહી,
રમતમાં રહી; રીઝાવે માલી !—ખુલ.

ગાયન ૨૭૭ મું.

રાગ—આસાવરી.

દુખથી બની દીવાની, આજ આએ ઘેર ગમી,
માહેતમી રહી રમી, ચાર તરફ દમી દમી !—બની
મુજ માયજી અરે, અરે મુજ માયજી અરે,
મુજ માયજી અરે, તુંજગુદાધથી ઝુરી ઝુરી બીછાંણેરે !
ભાષ છે ખબર સું તને-ધરમાં બીના સું બને !
મરે તું તો તોહમતે દેશવટે ભમી ભમી !—બની

ગાયન ૨૭૮ મું.

રાગ—ભુપ-હુમરી.

કલજગુગની બાજી-ના દેખી થા રાજી—કલજગુગની.
મુજ દીલ ગયું દાઝી—કલજગુગની.
અંધાધુનધી કોટવાલ ને કાણો છે કાજી
ખાઈ ગધેડો મસ્ત બને ને દુખલો છે ગાજી !—કલજગુગની
રાસ્ત કહે તે રવડે-મતલબ પાર કરે પાજી,
આંખ છતે અંધાં થઈ કહેશે જુઠુંને હાજી !—કલજગુગની.

ગાયન ૨૭૯ મું.

રાગ—જંગલો હુમરી.

રે દુઃખ કહાં કહું જઈ રોધ,
રે ગમખાર રહ્યું નહી કોધ !—રે દુઃખ
સ્વપને સરીખું સહું મેં દીઠું,
માત પીતા સુખ સાંધન સાથે દોલત પણ ખોધ !—રે દુઃખ.
પડી અટુલી, સુધખુધ ભુલી,
આ સંકટ, ઓ ખુદા ! હવે હું કેમ સકું જોધ !—રે દુઃખ,

ગાયન ૨૮૦ મું.

રાગ—માડ-ગરબી.

જગમાં ગુમાવ્યો જન્મ જેણે પ્રીત નહિ કરી;
 સુખની સુગન્ધી છે ભરી આ પુલમાં ખરી!—જગમાં
 આય જગતના બાગમાં સુંદર એકજ પુલ
 પમરે છે તે સ્વર્ગમાં, છે પાતાળે મુળ;
 કરમાય છે તે નહિ કદી નહિ જાય છે મારી!—જગમાં.
 અતી મેઘે સડસે નહિ, જળ વીણુ નહિ કરમાય,
 અતી પતઝડી ન તોડશે, અતી સુરજે ન સુકાય,
 લાખો જુગો તો વહી ગયા પણુ તે રહ્યું ઠરી!—જગમાં

ગાયન ૨૮૧ મું.

રાગ—એમન-કટ્યણુ.

પ્રિત કરવી છે સેહેલ ઘણી, પણુ નિભાવ બહુ મુશ્કિલ,
 સાચ નિભે જો અંત તલક તો દેજો તારું દિલ!—પ્રિત.
 પંચ તજીને જિવતાં જીવત સુન મરવું પરસે,
 એ સધલું જો સહન કરે તો થાસે તું કામીલ!—પ્રિત
 સેજ ખિછાવી કાંટાની તે પર પડવું પરસે,
 અમૃત પાણી પીવું પરસે વળી ઝેર કાતિલ!—પ્રિત.

ગાયન ૨૮૨ મું.

રાગ—અત્રેજી.

હવે આ તાલ ખરી બેડી, જુઓ ખાનાખરાખીમાં,
 થયો આખાદ અરે હું તો, હસદની પુર શરાખીમાં!
 (કોરસ.)

બચ્યા લવજી, લુચ્યા લવજી, અંતે મારી ખુજસે પ્યાસ.
 સુખથી ગળડી, દુખમાં સળડી, અચખુચ બનેસે સત્યાનાસ!
 જરામાં આગ હવે સળગી કપટ ભડકું ભસમ કરસે.
 સુખો આરામો સહુ સાથે, અરે બચ્યા બહી મરશે!—કોરસ.
 થયો હરધુત અરે તોખી, નહિ ખીલીશે અદી બદો,
 નવી કંઠ તાલ તલાવતથી ફરી નાંખુ હવે ફદો—કોરસ.

“ખાનદાની ખુની”

ગાયન ૨૮૩ મું.

રાગ—કાહાનડો-આસવરી.

હરી ગીત પાઉં ગુણીઅલ તારા—હરીગીત
 નીશદીન હું ભજું દાવર મારા—હરીગીત
 ઝાહીર નાઝીર, પૃથવી પાતાલે હાઝીર,
 કાયમ દાયમ, પાલનહારા—હરીગીત
 (શિર)

ગોહરને પથર કરે તું બદતર ને બરતર,
 બેઝરને જરદાર કરે તું જરદારને બેઝર—ઝાહીર

ગાયન ૨૮૪ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

ખલક ફલકમાં, કુલે જગતમાં, મારા જેવો નહીં શુરો,
ફંદ ફરેખમાં, ચીલ ઝડપમાં, હગખાજીમાં હું પુરો.

(કોરસ)

છે મન મોહીત માંડે, ચંચલ પદસાને સાર,
હોય બાપબી તો નહીં હાર, પદસાને ખાતર માંડે
ઉલ્લાસ હજારો આપુ, ગજવાં હજારો કાપુ
દોરીઆં ખાતર હજારો ધર ધોલે દીવસે બાંડે.—છે મન

ગાયન ૨૮૫ મું.

રાગ—માંડ

બધરાં બધામાં કાંય પછાત હારે કહોની સ્થાણા,
કોરપોરેશન કાંય ન કરીએ માહત બોલો ખુઝોરગ દાના—બધરાં.
પારલામેન્ટ કાં ન ભરીએ, મરદોથી કાંએ ડરીએ.
જડજળી નહીં કાંય થઇએ, જે. પી. નહીં કાંએ બનીએ,
મરદોને સ્થાન દઇએ, મરદોને સ્થાન દઇએ—બધરાં.

ગાયન ૨૮૬ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

બેવરો બેવરો લઈ ચાંગલો, સેસ ધી લારદુસ ડી જાંગલો
ઝેટ નેપોલ્યનની માંગલો, એન્ડ બેવરાલા એમપીઅન સાંગલો

(કોરસ.)

ધફ ચોર હેર ધઝ એકીંગ ઝોર સફરીંગ ફરોમ રીવર
ધફ ચોર લેગ ધઝ શેકીંગ બાઇ દ્રાઉનીંગ ધન રીવર
ધફ ચોર એન મીસટેકીંગ, ઝોર કમ્પલેનીંગ લીવર,
ડોન્ય યુ સ્ટોપ ફરોમ ટેકીંગ, બેવરો ઝોર લીકર--બેવરો.

ગાયન ૨૮૭ મું.

રાગ—આસાવરી.

ઓ કુલ જહાનના વાલી, મારો બેડો પાર ઉતાર,
દુખ દરીઆમાં કીશતી કુબે, દાતા તું ઉગાર--ઓ

(શીર)

માયા છે મીથ્યા સગી, ન સગો છે આ સંસાર.
એક સગો છે તું જરૂર, સગાએ સરજનહાર--ઓ

ગાયન ૨૮૮ મું.

રાગ માંડ.

યાદ કરજો સાવરીઆ હમેશ મારી

મારી ચકોર ચતુરી, મારી ચંચલ મધુરી

તુને હરગીઝ નહીં દઉં વીસારી—યાદ

(શિર.)

સુખ સાગરમાં તરવા કળે રાખજો રખપર પ્રીત,
રામ વીના કોઈખી નહીં ધરશે હંચે તારૂં હીત--યાદ૦

ગાયન ૨૮૯ મું.

આધ ગો આધગો એ-રાહ.

પીઓ પીઓ હુરતી તાડી કડવી જાણ એ હુરતી પોયરાઓ
તાડી આપરી આધ રે તાડી આપરી માધ રે,
બેવરો તો હલકાધ રે, તેમાં છે મુરખાધ રે,
હમજી સ્થાના હયરત દાના પીએ તાડી હરખાધને
તાડી જેવું નીરદોહ પીણું ધીએ મલકાધને-પીએ

ગાયન ૨૯૦ મું.

રાગ-પીલુ-કવાલી ગજલ.

ગીયો બહોલો ફરશે કે નહીં જીગરની આશ ફલશે કે નહીં
તે બેહસ્ત માઈ મલશે કે નહીં સીતમપર સુખ દલશે કે નહીં
જોગનની ડાલ કરમાય મારી રખેવાલી કર માલી તું,
અરે મારી જુમતી કસી ફરી પાછી ખીલશે કે નહીં--ગીયો
રાત મારી રડે કાલી વીના. ચાંદણી એ મારી તું
અરે ચાંદણી, તારી રોશની ફરી પાછી પ્રકાશશે (કે) નહીં--ગીયો

ગાયન ૨૯૧ મું.

રાગ-અગ્રેજી.

કરતુટી-કારગો હું છું જેરી કાલો શઘતાન
છલ ફરેખ ફાંસા ઝાંસાથી લુટું સારી જહાન
હવસી-હયવાન હું એક જાહેર સુફેદ ધનસાન
ખાનદાની—ખુની કહેવાઈ જાણે મારી પીછાણ

(કોરસ.)

કલમા કલામ હું મોહપર રાખી બેઠે હાથે કર સલામ
બગલો ભગત બનીને હું, કોતરી ખાઉ કાલજી તમામ

ગાયન ૨૯૨ મું

રાગ-ભેરવી.

ભાવ ભજ ભુવનમાં ભવ તેરીએ નેકાને દરીએ, બદી હરીએ,
સાથ મલી સર ખાલીકના સીજદામાં ધરીએ. પ્રભુ ભજીએ, શુકર ફરીએ
સંગ રંગ અનંત ઉમંગ લઈ ઉડાવો આજ,
કે સદગુણી ખીટીશોનું છે આપણે માથે તાજ.
અમર તપો એ જ્યોર્જ ધી શીફથ હમેશ તારૂં રાજ
કાયમ દાયમ તારો રહે. કુટુંબ કખીલો સાજ--ભાવ૦

ગાયન ૨૯૩ મું.

રાગ—ખેહાગ.

જીગર બેકલ માઈ ન મનને ભાન કાંઈ.
 દીલગ્ગન પ્રેમી પ્રીયા વીના રહે ન શાન કાંઈ—જીગર૦
 તજી શહેર ઘેર વહાલી દીલગર ને ભાઈ
 રવડુ રઝડુ પામી ખુહારી ને સીતમ કાંઈ—જીગર;
 દર્દમંદ દુખી દલદર મુજ જીવને રાહત ન કાંઈ
 પ્યારીના દરશન વીના, જખમી મુજ જ્વન કાંઈ—જીગર૦

ગાયન ૨૯૪ મું.

રાગ—સીંધ ભેરવી.

સીતમ જીલમ ને બદકરમ છે એ મુંજનો ધરમ
 અધમ કદમ ને છલ રસમ છે મુંજનો મરમ—સીતમ
 બાજી ખેલું હું ભેદી ભરમ—
 મુખન વચન ફેરવી કસમ બનીને બદ ચશમ
 ભોલી ભાલી નારી કુળી થાઉ ફહમ વહમ,
 પરવા નહી થાય સર કલમ કે રૂકે જમનો યમ—બાજી૦

ગાયન ૨૯૫ મું.

રાગ—ભેરવી

મવલા જપો, શ્રી રામ ભજો
 રામ ભજો મવલા નામ જપો—મવલા૦
 કલ ભજસો આજ તું ભજલે.
 કલકા વાયદા જુકા સારારે—શ્રી રામ ભજો

ગાયન ૨૯૬ મું.

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીટાવી તે શકે નહીં કોય.
 કરમના ભેદ છુપેલા હોય ખતાવી તે શકે નહીં કોય.
 ખુદાની નેક ખુશીને શું પીછાણે માનવી ઓ તું.
 કરે છે જે બધું પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ
 ધીરજથી જો સમજશે સાર, ખુદાના ખેલનો નહીં પાર
 ફેરે છે કાંય દીવસને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ
 હરીનો સાથ જેને કરીઓ કહે “દારા” તે ભવતરયો.
 થવાનું જે હશે તે થાય થોભાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ

ગાયન ૨૯૭ મું.

કબ્લાલી.

મારા સુંદર જખીલા જીવણા સાથે મીડી મીડી રંગ તો ઉડાવું
 મુઝા પીપ્યા મકનાને મઝાણે ચઢાવી જીવણા સાથે ચાંદસો કરાવું
 જાધુ છેવા હીતે રાખી મુઝાની ચંપી બનાવું—હારે પીટયા
 ઝાડુ મારી વરને હાંકી, જીવણા સાથે નાતરું કરાવું—મારા વહાલા

ગાયન ૨૯૮ મું.

રાગ—કાલીગડો.

કાયમ રહી જરથોસ્તીએ નામ સફલ કરો,
રહો માજદીઅસની તમે, મહઝમ ઉપર ઉસ્તવાર—કાયમ
કરો જન શીદા, કરો માલ ફીદા, રહી મુસ્તકીમ દીનપર કયાની નરો.
ભલે જરખી ઘટે યા સરખી કટે, ધરમ ખાતર મરો—કયમ

ફાંકડો ફીતુરી.

ગાયન ૨૯૯ મું.

રાગ—કલ્યાણ તાલ—ત્રીતાલ.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી
દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ રદયમાં
જાને ભેદ નહીં જોશે કદી કોઇ
પ્રખલ હું કુમત ત્હારી
મ્હારી લાજ રાગો આજ દીન જગતના માલિક

ગાયન ૩૦૦ મું.

રાગ—પીલુ લાવણી.

ચાહ રાખી ચીતમા દીલ જાની
ના જાઓ તજને મુજને
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજો જીરે—ચાહ
દીલના દીલદાર પ્યારા હૈયાના હાર માહારા
દાદગર આપે તુને યારી—ના જાવો
જુદાઇની આગે વ્હાલા દુખ દીલ લાગેરે
અકલાવી દીધી મને ભારી

ગાયન ૩૦૧ મું.

રાગ—પીલુ તાલ—દાદરો.

જોઈ જગત જોઈ દુનીયા જોયો કારોબારે
આખો બન્દ રાખી તેને ખોયો સરવે સારે
યત્ન યુક્તીને અંગ બજે બસ ભરો ખજાનો ચારે
પાસા એવા ફેંકીયે કે પડે સદા પઓબારે
સુખ દુખની હસ્તી કેવી એ પ્યાલી મનના ફેર
કોશીશોથી મોજ કરો ને કરે દુખને જેર

ગાયન ૩૦૨ મું.

રાગ—આસાવરી સારંગ, તાલ ખેમટો.

નેકી ન છોડ નેક નામરે
લખાનો નેક અન્નમ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે
થઇને શાદ રખને યાદ કરીલે કામ એજ છે
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
થોડા દીવસની જીન્દગાની રખને યાદ કરી લે ગ્યાની
તો સરસ છે ત્હારીવાની પીલે નેક જામરે—નેકી

નિભાવે કઝોલ ફરજ આપની મુદ્દામ છે એજ
મનસ્તી પેશે અહુર મઝદ નેક નામ છે એજ
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો અતેવાર નથી
ખોદની યાદ જે કરે ખગે ગુલફામ છે એજ

ગાયન ૩૦૩ જી. રાગ—અંગ્રેજી,

સાંભલ મ્હારી વાતો જાની મ્હોળતના મન્દિરની
રાત્રી ફિદા થયો દીલદાર (કર હવે કેમ)
આંશક થયો હું જાની દુનીયા અકારી માની (ખસીસે મારી યા ઠાર)
મ્હારા મોહબતના ફુલ ગોલ પાંખડી જેવી ગુલ
તું બને મ્હારી મહોરદાર
મહારી મહોબતનો ભરમ ખાઉચ આપના કસમ
ગુલે ગુલાબી ગુલનો હાર
(કોરસ.)

ઓહુ સમજી વા ધયમજી છેઓ નમુનોદાર
આવ પેટન્ટ પીયારનો કર બેડો પારકે વાગે તમારા બાર

ગાયન ૩૦૪ થું. રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

ત્હારિ હલકે ગાડી હાંકોરે મેહેરા મણુ ગાડીવાલા
ત્હારી મધરે ગાડી હાંકોરે સોદાગર ગાડીવાલા
અરમધર ગાડી હાંકોરે રસતમજી ડાડીવાલા
નીપામા ગાડી હાંકોરે દારને તાડીવાલા
ઘોડા છુટા થાનસે પીછે પડી પુકાર
દસ દરવાજા બન્દ હુવા અઓર નીકલ ગયા અસવાર
રસતમ નાથા જેલથી હાં પીછે પડી છે ખુમ
ગુલ માટે સાધુ બની આંબ બેંસની પકડી દુમ
ગંગા કિનારે ઘર કરો નાહેવો નીરમલ નીર
આખ્યા વીના થું પામીયેરે કહુ ગયે દાસ કખીર
દરિયા કિનારે હોટલ કહાડો હાં પીવો ખાંડી ખીર
લીધું તેનું નહી આપીયેરે કહી ગયા બમનું ફકીર

ગાયન ૩૦૫ મું. રાગ—ભેરવી-તાલ લાવણી.

જય રામા જય રામા સાધુ જય રામા જય રામા
ભજોરે ગોવીંદા સાધુ જય રામા જય રામા
દયા ધરમકો મુલ હય પાપ મુલ અબીમાન
બમન દયા ન છાંડીયે જબલગ ઘટમે પ્રાન-ભજો
તું ઝુઝું ખોલી દયા બતાવે ચાલ ચાલ તું ટેડી
આય ભગતીના બદલામાં તારા હાથમાં પડશે બેડી-ભજો

પરધન પત્થર જાણીએ પરસ્ત્રી માત સમાન
ધતનેસે પ્રભુ ના મીલે તો રસ્તમદાસ જમાન-ભજો
મેં તારી સોખત કાધી પથુ ના કરતો કાષ ભુલ
કોઈ દહાડો સપડાઇ જશું તો મારી રવડી મરસે ગુલ-ભજોરે

ગાયન ૩૦૬ મું. રાગ—આસાવરી તાલ ત્રીતાલ.
જનો જગર જગાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારે
દિલથી વિચારો નથી કોઇ ચારોરે-જનો
જની જવાની જાયે જુદાઇની જોતે જલ્તી
દુખી ગુલને તારોરે-જનો

ગાયન ૩૦૭ મું. રાગ—ભેરવી તાલ અઢા.
આશા—આશાઓની દુનિયા ઝુટી છે
ઝુટો એ બહેવાર—આશા
ખેટી છે એ જન્મગાની જમાનાની હસ્તી ફાની
આશાપર રાખું જની હું આધાર—આશા
એતેબાર એનો શાનો ખોટી એને દિલથી માનો
હવાનો એ ઝોકો જનો સદા એને ઝુટી માનો
બુલાવે સદાએ આ ઝુટો સંસાર આશા.

ગાયન ૩૦૮ મું. રાગ—લીમપલાસ તાલ ખેમરો.
પ્યારની કસૌટી છે દુખનો દીલદાર
ભુલે નહી કદીખી જો સાચો હોય પ્યાર
વેચાતો એ નથી ખરીદે જોને કોઇ ગવાવાર
મજનું ફરહાદ બનીયા શાદ દુખની યાદ માહી
પ્રેમ કાધા જોડા પાર ચાહું છું પ્રાતેથી મીનોઇને
તેથી જીત થઇ છે ગળાનો હાર-કસૌટી

દોરંગી દુન્યા.

ગાયન ૩૦૯ મું. રાગ યમન કલ્યાણ તાલ દાદરો.
કર કર, પરવર! અમ પામર^૧ પર નજર જરી^૨!
દાદગર દાવર મારા રે, કરમ^૩ કંઈ કરી!-કર કર.
અમ નાચારી મહી તારી કરી ભારી ઉમીદવારી,
ઓ દાતારી! તુંજ દીલદારી થકી તારી માંગુ ચારી!
દાના! પગે પરી.—પરીતાપ, ઓ બાપ! તું કાપ હરો;^૪
અરજ એ સુનો ખરી, મરજ મુઝ હૈયે ધરી!-દાદગર.

ગાયન ૩૧૦ મું.

રાગ-પાહાડી-જીઝાડી.

ખુદ હાથોથી જે થયું કામ થકાવે
મન મલકાવે—હરખાવે !—ખુદ.
આપ મુવા વન હરગમાં કોઇ કદી નવ જાએ,
'આહ નીરાહ પરાઇ' એ કેહતી કેમ જુલાએ ?
તે મનનું માએયું તો મલે, મેહેનત ફલે,
ચિંતા ટલે—કામે ભલે વલગે બલે,
ને કામ કરે ભાવે !—ખુદ.

ગાયન ૩૧૧ મું.

રાગ-માંડ તાલ લાવણી.

લલકારો રસીલાં ગાઓ હેતે સજલાં રંગીલાં,
રંગ રાગ આનંદ કરી;—
ગાયનની ખુબી નહીં પીછાણે જે;
ખુદાની નહીં ખુદાઇ બી જાણે તે;
સેહેર અજબ ખરી !—લલકારો.
રાત વિના નહીં ચાંદણી, ફલ રત વિન ન થાય,
રાગ વિના તેમ માનવું—માનવ નવ રીઝાએ !—લલકારો.

ગાયન ૩૧૨ મું.

રાગ ભેરવીતાલ ખેમટા.

છે અજબ એ ખુબી તહારી ભારી !
જ્ઞા શરાબ ! ગુલાબી, નશારી, મદારી—છે.
યારો મલાલમાં એ પીણું હલાલ છે—
ખુશીની એ તો ખુમારો ! શકલે અશર ને કરે બંદર ને
નચાવે મજહૂબી ગટર બી મપારી !—છે.
યારો શરાબ તો પીવો સવાબ છે—અમે છે ખેહેસ્તનીજ ખારી !
ખેવરો મસાલાનો તાકો તંકાવોને તાસો ખગુરાની ચઢાઉ તારી—છે

ગાયન ૩૧૩ મું.

રાગ ભેરવી.

અએ જગધર ! પરવર ! સરવર ! અમપર રાખતું એક નિઘાહ
અએ કીરતાર, અએ સરકાર, તું હરખાર દાદ લે દયાથી—
નેક જામે ભરી, નેકી લ્યો નોશ કરી, નેકનામે જરી
નેકીનો હાથ ધરી; નેક કામે કરી દેસે પનાહ !—
જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે, જગતનો ખરો નીયમ સદા,
તેજ કરવો અદા—
અગર વગર દીરગ દીગર જીગર તો જસ પાંમે નહીં કદી,
જાંમે નહીં કદી જસકસ રસ બસ દરગેહે ખુદા !—અએ.

જેન્ટલમેન-લોકર.

ગાયન ૩૧૪ મું. રાગ—અગ્રેજી.

કાકા વકટલેન, તેવા કેહવાએ આજે ખાસા
જેન્ટલમેન, ને હયાં તો બેંએ, ને જ્યાં ચડાવી,
બે આંગલા ને ખેંચી કહાડીએ નેન.
આજે અકરીકટ પર માર, ને ચશમા ચાર ચહડાવી
છત્તર ટચાકો બનસે નાજુક નાર
ને એમનું કરવું હોએ જો તોલ
લેઓ એક સોલ ટીમ, કે ત્યાંથી છુ થયા-બસ પોલ,
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ, તુછકારી ને ધીકારી
મવીલી હમને કેહસે ખાસો આમ
જ્યાં હમારાં જોયું કામ
તો એ મવાલીને કરસે સો સો સલામ—

ગાયન ૩૧૫ મું. રાગ—ભેરવી.

દુન્યાં સારી છે ફરેખીરે તાહરી ભરી સુધ્ધી ક્યાં ગઇ
જેમ પવનની લેહેર ફરે તેમ ગુપચુપ બેસવું જઇ (સદાઇથી)
નહીં તો ટપલા ખાતાં તાહરો દુન્યા જનમ જશે અટવઇ
જેવા સાથે તેવા થઇએ, ચાલો ચલાવી કંઇ (ખુરી ભલી)
હાથે ચડેલું ન પાછું મેલો, દુન્યા સતવાદી હયાં થઇ
ચક્રમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે લઇ ખીસામાં
કાપ મુકીને કામ કાઢે તે કાતર છે સુખીયા જહીં તઇ

જુદીન ઝગડો.

ગાયન ૩૧૬ મું.

રાગ ભેરવી.

મન મન મનમાં ફેર ઘણા, નહીં આંખે એક સમાવે
પર પરવાનો સમ ઉપર જઇ જાણી જાનને ગુમાવે, -મન
તન મન જનમાં ફેર ફેરા ઉન નજર નજરમાં સમાવે
ફૂલ ખીલ્યું નહીં ખીલ્યું કોને ગમ ત્યાં મન રમાવે
મન એક તન એક બને ત્યાં જર્મ પ્રીત કરીને જમાવે
પ્રીત વીનાનું જીવતર જાય ચાહ રીત રમાવે-મન

ગાયન ૩૧૭ મું.

રાગ માંડ

હેતવતા પિતા તણી મળશે પ્રીતી ઘણી યાદ જુલે મન માયજી
માય માયા વીના મન દુખી બને તણી

નેક પીતાથી સમાયજી

માય વિના જીવતર અજે નહીં યાદ દીલથી દુર બની
પ્રીત વીના જીગર જળે વહી વહી જીગરથી પુર બની
છે નેક બાવા મુજ ઘણા ભુલાવે યાદી દીલથી
હર દીન સેવા તેમની હરખી કરે જીગરથી
પ્રેમ પ્રીતી મલે સદા પિતા તણી હરખી જીગરથી સમાયજી.

ગાયન ૩૧૮ મું.

રાગ—કાલીગરો.

વેઠના આવતીયાં લખેલા નહીં એ રામ—વેઠના
ભવના કુટેલા હીન બનેલા પલ પલના દુખામા કુમેલા નહીં એ રામ
કંચી જે ગત કહેવાય તે હેઠામાં ફરે
મનીખ છતાં અહીં ભેદથી હીણી જુદા કરે
અધે ધકેલા મલેથમેલા ગરીબની ધરતીના ચાલા નહીં એ રામ—વેઠ

ગાયન ૩૧૯ મું.

રાગ હોળી.

તાડી મદ માતીનું જામ, ખુબ લહેર લાવે
તન જંગી મન રંગી—
તનને પીલંતન કરે જીંદગીમાં રસ ભરે
હરશે દુખ દર્દ ખરે તાડીનું જામ
પીવામાં રસ છે જીંદગીને કસ છે જેને એ વસ છે તાડી લાશાન છે
પુશરંગી ખુબ ઢંગી મન રંગી કૂતન જંગી—તાડી

“મિનોઈ મજાહ.”

ગાયન ૩૨૦ મું.

રાગ—“કુટ્યાણુ ગત”

ઓ દાવર ! જેથી કીરતાર, જરથોસ્તના યાર,
તુંજને ચરણે નમન કાજ નમીને કીરતન કરીયે આજ
જરથોસ્તી શીરકાની રાખે તું લાજ=ઓ દાવર
તુંજના પુત્ર આતમના કુંડને—ચંદન પ્રિતે દધ ધજત-યજદ દધે
ખોરશેદ, માહા ની તારીફ ગાઇ સાતે અમશા ગેતીની સપદો મીનોને
જરથોસ્તી ખુખીની સ્તુતિઓ ગાયે=ઓ દાવર.

ગાયન ૩૨૧ મું.

રાગ—“આસાવરી.”

દીન માજદીયસનો પાયો-ભલે રહયો માજદીયસનો પાયો
ભલી મનસની, ભલી ગવસની,
ભલી કુનસની લાયો-ભલી કુનસની લાયો
“અપો જરથોસ્ત,” આપણને પાયો-ભલે રહયો
“અહુરમજદ”ની પુરી નુરી નીહાલી “ગેતી મિનોની” ખુખી પિછાણી
“અપેમ યથા”ને નિયમે ચાલી ખલકત સારી દિપાવી...રહયો

“મિત્ર” વાણીની ફરી નિશાની ગુપ્ત બેઢની બાતેન જાણી
દરજ દહત્યનું કુવત કાપી મહજબી દીન બચાવી...રહયો

ગાયન ૩૨૨ મું.

(ઝીઝોટી)

ગુણો વાપર અનિ ગુણુ કારી રે તું તો આખર બની છે નારી-ગુણો
પ્રભુના પાલણુમા સેષ્ટ બની છે જગ રચનામાં નેક બની છે
“માતા” નામ તુંજ ભારી રે-તું તો આખેર
સરીઆમ તારી કોમળ કાંન્તિ માયા મધુરી રહી તું જાણુતી
રાખી સખુરી ધીરજ શાન્તિ બાળ ગોપાળ આભારી રે-તું તો આખેર
જંગ શોકમાં તુંજની છાયા ઠાઠ માઠમા સૌની તું દાયા
શિયળમાં તુજ શોભે કાયા તુજ વિન જાંદગી ખારીરે-તું તો
તુજના સતમા સ્તવન ચાલે વેર અભાવ સૌ તુજથી ત્રાસે
અંધ હતું ત્યાં ઉગ્મશ યાશે સ્વર્ગતણી તું ખારી રે-તું તો આખેર

“રેહખરે રોશની”

ગાયન ૩૨૩ મું. મેરે ગુલશનકા-માંડ ગઝલ.

અહુરાના બાનને જીતનાર, નેક સપુત સુરા!
ખુશીને, બેઢની, ભાવનાને ચાખેલા તુરા!
ગેતીમાં જામને તું, ખાસ સલાહ બી દેજો
ગોસપંદને મારે ન, તેની તું સંભાલ લેજો
પશુ જીવ જાંતને પાળે એવું તું સૌને કેહજો
દુખો કોઇ સહજબી દેશે-આખેર કેહવાશે ખુરા
કોઇ જો કાપી, ભક્ષી, ખાસે મહારા જીવ જીવનને
યાશે તેનાબી તેવા રોજો કયામત વખતે ચુરા

ગાયન ૩૨૪ મું. “અએ કુદરતે મુલાની”-એ તર્જ.

આકાશ ગુંબજથી આવી-લાગ્યો મિનોઘથી ચાવી
ગુસતારૂપ દરબારની માહે-જરથોસ્તે રથ ઝુકાવી-
દાનાવ હતા ત્યાં દાની-ઝોછા અધિક બી જ્ઞાની
હતી ત્યાંબી ભારી સ્થાની-જરથોસ્તે જત પિછાણી
અજબ રહ્યા દરબારી-દીડી આકાશ સ્વારી
તાજુબ રહ્યા સહ જોધ-“જરથોસ્તની નુર પેશાની”
શાહથી ઇજત તો મળ્યો-માન મરતબામાં બલ્યો
દરબાર હરખમાં હળ્યો-થઈ રહી ત્યાં જાનફેશાની
દુવા જરથોસ્તે દીધી-શાહ પર આફ્રીન બી કાધી
નસીહત હજારે દીધી-શાહે ખુશીથી માની.

ગાયન ૩૨૫ મું. ખુને જીગરકો—એ રાહ.

જરથુસ્તથી સ્પિતામા સાથે—ત્યા તો ચાલી રહી તકરાર—
ત્યાં થયા સ્વાલો ભારી—તેના જવાબ કીધા સંભારી
ત્યાં તો સૌ રહ્યારે હારી—ધ્રુવેષમાં આવ્યો નહીં કરાર—
એમ રોજ દરબારે ચાલી—ઝુમખેશ જખાની હાલી
રહ્યા ખસીઆના સૌ હાલી—ન કોષ લાવ્યો કાંઈ સાર—
એવા તૌર જેરમાં ચાલ્યો—પણ કોષ કદિ ન ફાલ્યો
જરથુસ્ત ઠેકાણે લાવ્યો—ને સૌને દીધી હાર

ગાયન ૩૨૬ મું. ગુરૂરાજ જગશે.—યા જોગ્યા આશાવારી.

સિતમ શકનો સંતપર કેવો વસાયો, શકમાં કેવો તે રે ફસાયો—સિતમ
ના લાયો ગમ કાઈ—ના ધીર ખોલી અહુરાની યાદ દીલ સોમ
જાણી જગતી એ બાજના ભાવો અહુરથીજ આધાર ચાલ્યો—સિતમ

ગાયન ૩૨૭ મું. તજો તજો મનથી—છાયાં—

સજો સજો સતનો સિંગાર
સાય કદિ નવ આંચને પામે—ધુળ ઉડે, ન સુર્ય ઝાંખે—
લાખ જુદો ભાર રચાયો—ન જરથુસ્ત પણ ખી દબાયોરે,
આલ પડી તેને હાળ સમાની—કાળ સંગ ઐર લાયો રંગ—
અરુપ સીહાને સાજો કરી ને—ત્યાં ધર્મ સ્થંભ રચાયોરે
જુદા આખેર જુદું રહ્યા—સત સામે શું ભાર, સંત સામે શું ભાર—

ગાયન ૩૨૮ મું. બળમાં ન મુઝે—યાને ભેરવી.

નેકીનું નેક નામ ચાપ—મદીનુ કામરે હુઆય.
ગુણીજન પ્યારા—હુશીયાર રહો—ન પાપે ઝુલાવ—નેકીનુ.
જરથુસ્તી તે પામ્યો તુરાની—ચાખી ચોખી રીત.
ધર્મ ભણીને ખુખી જાણી—કીધી અષોધએ જીત—નેકીનુ.
અહુરાથી થઈ પાતરદારી—જેઠ નિશાણી સાદ.
ભર ઉમંગ ને આતંદ જ્ઞેશ—કીધું ધર્મનું માપ—નેકીનુ.

ગાયન ૩૨૯ મું.

હીડાલ.

ગાજ રહે, ગાજ રહે ગાજ રહે ગાજ રહે!
માજદીયસ્તી દીનતી મોટાઈ મન તાજ રહે—ગાજ.
“પુરાણુ યકીનના દીનનો રાહ જરથુસ્ત લાવ્યો ગેતિ માહે”
ચાહો તમે દીન પ્રતિદીન—કે અષોધ સાથ તાજ રહે!—ગાજ.
આસ્થા ઉદ્ધમ સાથ ધરો—નિભાવ કષ્ટથી નાહી ડગે
અહુરા દાદ લેશે પ્યારા—તેના રક્ષણે ગાજ રહે—ગાજ.

“સંભાળુની સરજત.”

ગાયન ૩૩૦ મું. “દીન માટે દીનદારોની દાઝ.” લિમપકાસ.
તાલ ત્રીતાલ.

ઓ દીનદારો—ઉમંગ લાવો—ઉમંગ સાથે—દીન ચાહવો—ઓ
“સંભાળુ”ની સરજત જાણો—| સરજત જાણી સેવા ગાવો—ઓ
હસ્તી ત્યાં, કા રે આવી ! જાણી ગાવો—તેના ભાવો—ઓ
વડીલો, ત્યાં વસ્યાં કાંય ? તે જાણીને હર્ષિત થાવો—ઓ

ગાયન ૩૩૧ મું. માંડ—ઝપ્પતાલ.

શંકા “કાળે” સજેલી—સુજે ન શ્રષ્ટિ તુંને રસિલી—
દિપતી ખુખીયે—હરઆર ફરતાં—રાખે આંખ વિંચેલી—સુજે
રતી રજમાં સ્મરન જડશે—કંકરે કીર્તિ દબેલી—સુજે
ભુડી ભાને—ભુલતો ફરશે—બુદ્ધિ રાખે છુપેલી—સુજે
સાગરનો ના અમલ ફરશે—રોહ જંઘ ઝાતી ધરજેલી—સુજે

ગાયન ૩૩૨ મું. (સોરઠ) ઝીંઝોટી—ત્રીતાલ.

પ્રકાશિત દીન રે જાગી—પ્રકશિત—દીન ધરમની એન મલી અરદાય વિરાદથી—
અરદેશર આમેગાન—સાથે મળે શાપુર, જાણ
જોમ ઉદયે, છળકે પ્રાણ દીન ધરમની અગનથી—

ગાયન ૩૩૩ મું. “જાહેરાણાનો હુઈડાંનો હોંશ.” (અરજનો જવાબ) શાકી.

ધન્ય ત્હારી દીન—પર—ધન્ય ત્હાર સતપણ
સત્ય ત્હારી ચાલ હાલે—ખુશી મુજનું મન
રે વીર—માનુ ત્હારી વાતો—છે રૂડી તુજ રીત ભાતો.
યકીન તુંજની માત છે—“અહુરા” ત્હારો દાતા
ધર્મ તુંજનો તાત છે—કીર્તિ રહો ગાતાં !
પ્રેમી પારસી કોમનો કાંદો— રહેજગ સદા મળકાતો

ગાયન ૩૩૪ મું. દેશ—ઝીંઝોટી—તાલ દાદરો.

જંગલ જંગલ, ખેડી,—કીધો રે રંગ ત્યાં
ખંત જતને રંગ લઈ—કીધો (રૂડો) સંગ ત્યાં—જંગલ.
ધીરે ધીરે કપ્પ લઈ—વસ્તું નગર ફળવત
રંગ હોંશ, ભારી હર્ષ—વાગા નાદ ચંગે—જંગલ.
વા વીંઝ, વડે જ્યાં—ત્યાં થાય સુખ વાસ
પારસી કોમ વસી—ગાયે ગીત રંગના—જંગલ.

ગાયન ૩૩૫ મું. પહાડી ઝીઝોટી—દાદરો.

દીન કદિ સુન કરો ના !
દીન નહી સુન કરો—ધર્મ એન ધુન ધરો,
તેના તમ ગુણુ ધરો—રોજ ચિત્તમાં—દીન
લાવનાર કોણુ, “જન,” રે
લાવનાર કોણુ, જાણુ,--હતો “રે દિલજનન
જરથુસ્ત્ર સ્પિતમાન—રાખો હિતમા—દીન

ગાયન ૩૩૬ મું. બહાદુર અરદેશરે કરેલી દાદારની સ્તુતી.

કલ્યાણુ—ચૈતાલ.

દાદારે ટાળી સહ ખટપટ,
સુખ કિરણો દધ આશાના, પાસાના રંગ ફેરવી દઈ-કિરણો
શાદીનો રંગ “હર” દેશે ત્યાં
“ફાની” હોય થાયે “જની” હરદમ લાચારોને આપે સુખ પળેપળ—

ગાગન ૩૩૭ મું. રાજ્ય પતિનો મધુર મનલાવ પિયું ત્રીતાલ.

વીર ત્હાર મન તન જોષ મગન હું,
હર્ષ છાંયે બદન સુખમાં.
નેક ઘડીના નેક સગન હું—વીર ત્હાર
સઘળી જીગર કરી હર હર રંજે.
ગંજે લીધું ના વળે ખંગ.
જંગે રહેશે એ યાદી જો.
તુંથીજ ખુશ છે આ ગગન—વીર ત્હાર

ગાયન ૩૩૮ મું. આસાવરી પદ—ત્રીતાલ.

જાયે “અહુરાગામજનો” જાયે “અહુરાગામ”—ચક્રીન, અષોષ સાથ ધર—જાયે
સ્વાર્થ છોડી, પ્રાણુ દે, જે કોષ “દાવરકાજ”
અંત સમય, સ્વર્ગ માહે—પામે સુખી ઠામ—માનો—જાયે અહુરા
“ગેતિ” માહે સંકટ વેઠે—હેત પ્રેમને કાજ
લાજ રાખે દુખ વખતે—પામે “મિનોષ ધામ”—જાણુ—જાયે અહુરા

ગાયન ૩૩૯ મું. ધરમ એન બાગેશ્રી—ત્રીતાલ.

લાગી જલન વરમની ધરમ વિન નહી એન—
મન હરખતે અહુર સમાવુ. ગાયે એ મન તેની એન—લાગી

“ભાવીક ભકિત.”

ગાયન ૩૪૦ મું.

અહુરાની યાદી સમાધ રહે, -સમાધ રહે છવાઈ રહે—અહુરા.
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર—“તારા સીતારાને અગ્ની અંગાર”
જ્યુકના આનંદ કલપાઈ રહે.—અહુરા.
દીધો પ્રથમે પુત્ર પછોતો, -ભવ્યમાં પુરો જે તમે ગણોતો
જેની જ્ઞાની તરીકટ ગવાઈ રહે.—અહુરા.
હતો તે “સ્પીતામાં જરથુસ્ત્ર પેગમ્પર,”-હતો “અહુરાનો”
પહેલો દીગમ્પર; ભાવના જગત છલકાઈ રહે.—અહુરા.
દીધા કલામો સલામી ભરીને, -“અહુરાના” ભાનોના ભેદો કરીને;
ખરા માજદીયસ્તાન મલકાઈ રહે—અહુરા.

ગાયન ૩૪૧ મું.

રાગ—ઝીંઝોટી-ત્રીતાલ.

ગાવો અહુરનો રંગ એ વહાલા સુજનન? જે યાદીએ થાય-
ભારી ઉમંગ—
હૈડાનો હાર એ વહાલોજ અહુરા!-તન મન કરતો “નાદ તે
અહુરા” હર કણકણમાં તેનોજ સંગ—ગાવો.
ખરકત બહોલી, આપે અહુરા-હરકત હોઈ કાપે અહુરા
“અષોષના” તમ લાવો તુરંગ—ગાવો.
“અહુર તરકથી જરથોસ્ત્ર પ્યારો”—આપી ચાલ્યો ધર્મ ન્યારો
ધર્મી રહીને વાળો ખંગ—ગાવો.

ગાયન ૩૪૨ મું.

રાગ—કાલીંગડો—દાદરો.

ધ્યાન દયો, માન દયો ફરમાને ધ્યાન દયો!
અહુરની દીનના ફરમાને ધ્યાન દયો?—ધ્યાન
ગુહ્ય તેનાં બંધ જુઓ મન કસી ગંજ જુવો દુખ સુખનો
તે આધાર.—ફરમાને
પાક રહી, પાળો તમે-અષોષ રીતે ચાલો તમ. ખતમ થતાં,
ગન ટક, માનોરે—
ટુંક સમયના ફાણી સ્થાણે. છોડો તમે ખુરી આસ સાચ વડે
સાંધો ધર્મ સસ—
રઝલ્યો પ્યારો, જરથુસ્ત્ર મહારો-ધર્મ ખુખી લાવો વાહ! દીન
સોંપી ગયો તમ આધાર—ફરમાને.
દીનને તમે યાદ કરો-જરથુસ્ત્ર રહને શાદ કરો! અહુર ખુશી
થાય અપાર—

ગાયન ૩૪૩ મું.

રાગ—ઝીઝીરી ત્રીતાલ.

માતાએ તો બચપણથી, શીખવી એવી વાત
 અહુરાની તું યાદી દીકરી, કરજે દીન રાત—માતાએ
 વળી શીખવી સાથે મહને—હુમત શબ્દની યાદ,
 ખુરા વિચારો દાખી રહેજે—નેક વિચારે શાદ—માતાએ
 ત્યાર પછી સોંપી મ્હને—નેક હુખતે સાથ.
 સાચુ બોલી કરજે દીકરી—જીંદગીને આપાદ—માતાએ.
 હુવરસ્તની સાથે દીકરી--કરજે રૂડો લાડ,
 નેક રૂડા એ કામે મલશે--હંમેશ અહુરની દાદ—માતાએ.
 નેક અષો સ્પીતામાએ--ધર્મ કીધો શાદ.
 તેની દીનને પાળી ફર--રહે નહીં ફરીયાદ—માતાએ
 ભલી દીનના હુકમે ચાલ--જીવ ન રહે બરબાદ.
 વર્ષે ત્હારા પર અહુરાની દુવાનો વરસાદ.—માતાએ

ગાયન ૩૪૪ મું.

રાગ—માંડ દાદરો.

હાથે વહાલા સમજે સ્યાણા--મને ભવન શું હોય!—હાથે.
 સોનાતું પાંજરું રૂપેરી દાંડા--હીરા બી જડયા હોય.
 દેખે તે ન પ્યારું પંખેરું--પડી બીચારું રોય—હાથે.
 મેંડી, મહેલો રાત્ર રચીલા--ભારી સિંગાર હોય
 પતિ વિના સતિ સાથે--આનંદ કોણ જોય—હાથે.
 પડે છે રણમાં, લડીને વિરલાં શસ્ત્ર તિક્ષણ હોય.
 આકાશે વિઝલી, પાટાળ ઉછળે--વિરલો ભય નવ જોય—હાથે.
 પ્રેમ પનોતુ, પ્રેમે ઝોલતું--પ્રેમ વિન નહિ જોય.
 માતાની પાસે બાળકને આસ--કયાં કદિ ન જોય—હાથે.

ગાયન ૩૪૫ મું,

રાગ—કેદાર—ઝંલતાલો.

તજ મન, તજ મન, પ્યારે એ ઢંગસે.
 છોડ એ ઢંગ ધર, હર કે બચનમે--તજ મન.
 અપને બચન યાદ કરે--છોડ જના આખેર એ તન--તજ.
 જીંદગી એ તંખુરે મિસાલ--સુરમે મીલાસે સાચકે સાધણ--તજ.
 મોહોકી જાલ કયું તું ભરે--હસમ કહે તુંજે કાં હોત રંજન--તજ.

ગાયન ૩૪૬ મું.

રાગ—ઝીઝીરી ત્રીતાલ.

ગાવુ વખાણો એ ખુરશદ ત્હારી રે--મહે જગે આનંદ ભારીરે--ગાવુ
 શ્રદ્ધિ જોય તુંજ અજવાણ--હર્ષ નાદે તે હું ભાણું.
 તું વિના સરિયામ કાણુ--પ્રકાશ વિન આ સ્થિતી અધારી રે--ગાવુ
 મનહર માયા તુંમા ભરી છે--તુંજ કિરણ પર ચિત ધરી છે.
 શ્રેષ્ઠ તુરાની તું મા ઠરી છે--તુંજ આવનમાં હોશ ભારી ભરી રે--ગાવું.

ગાયન ૩૪૭ મું.

રાગ—પીલુ—ત્રીતાલ.

ભાન તમે ધ્યાન કરી અહુરે સમાવો.
 નેક વિચાર મન લાવો, વસાવો, દીપાવો,
 શાને કરો એ સિવાય ખ્યાલ કદી બીજો વાર-ભાન.
 જે ધરમના સ્તોત તરીકતે, ન્યારી ગતિ ભરી ભારી.
 જેમા વર્તી પાસે બનાવો, સુખની છળોછળ વાડી-કેવા
 આનંદ જડી
 જાય પલને ઘડી-મન કેવું સ્વસ્થ જેવું થાયે શાંત વાર
 વાર-ભાન.

કવિ કમાલે આ જમ્મેલો-વારે હૃદયમાં ઉછડાટ.

ગાયન ૩૪૮ મું.

રાગ—પીલુ—ત્રીતાલ.

અખ સુમરન તું કર લે પ્યારે-અખ સુમરન તું કર લે -
 રામ ભજનકી એહી ઘડી હય-અખ.
 કાચી કાયા કાચી માયા-કાચો તેરો ધ્યાન હય.
 ધરતું રામ ભજનમે ધ્યાન-પકકા જખ, તું જ્ઞાન હરે-તખ પુરા
 અરમાન-અખ.
 આસકો છોડો, માંસકો છોડો-છોડો સખ હીર્ષમાન.
 જખ તલક એ સાથ રખો, તો નહી ખુસે તુંજ ભાન-ધર.
 ભાધ પરાયા; માધ પરાધ-તુંહી પરાયા માન.
 જખ શરીરપે ખાક ચઢી તો પડે અકેલે જન-ધર.
 હસમ કહેતા જો કરો તુંમ-વોહી કરો મન માનકે.
 ખોદા સિવા એહી જગમે-કોઇ દોસ્ત નહી માન-ધર.

ગાયન ૩૪૯ મું.

રાગ ભેરવી દાદરો.

અહુરને નમન ધર-મનરે ધીરે-અહુરને.
 આતશ, પાણી-તેની શાની ભાન રાખીને ગણુરે-અહુરને
 ગાવો નિત્ય તેને સઉમા-તેજ મન, તેજ તન ભણુરે-અહુરને

દુખી ગુલ.

ગાયન ૩૫૦ મું

રાગ ભેરવી.

દુનીયામાં ખરકારી કોઇની રહી નહિ
 સદા હયા ખપ્તયારી કોઇની રહી નહિ.-દુનીયામાં
 જમશેદ ને જોહાકખી આધીન થઇ ગયા
 સદા બાગ ખહારી કાઇની રહી નહિ-દુનીયામાં
 ખુન ખેખથી નેપોલ્યુ ગયુ નામ નિશાન
 હયા તાજ એ તખ્તદારી કાઇની રહી નહિ.-દુનીયામાં

બાંધુનાહો નહોમતી જલોમે તરફડે
ફરેય ને બદકારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં
કિસમતી ઘંટી સૌને પીસે છે હરદમ
પુદા સીવાય ચારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં

ગાયન ૩૫૧ મું.

પરજ કાલીગડા.

મ્હારી દુટી આસાની દોરી દુખ આંખું સુખોને છોરી—
મે તો મનમાંજ બાંધી હવેલી તેમાં વલી બીજી અલખેલી—
દિડી સ્વપને મુજને રાણી જાગી જોયું સહ ધુલધાની—
ચઢ્યાં માથે આસના વાદલ, વર્ષિ પર ખેતરે દીઠા ફળ—
ઉમેદી કળો કાળે લાગ્યાં જ્યારે પાક્યાં બીજીએ ચાખ્યા—મ્હારી

ગાયન ૩૫૨ મું.

રાગ દેશ.

જગમાં કાંઈ વધારા મળે બસ જોઉં બાહાર સદાજ ભલે
તન બીતર કપટી છલ મન લપટી, પહાંણુ પ્રાણુ કયું ન પીગળે
કાંધુ તન મન અર્પણુ જોને, કાંધી પ્રીતી તેને જુદી દીધી ફાસી ગળે
રહી તણું છું ફરજદ પ્યારા તણું હું ધની ધામ સદા હા હાય પુદા
હવે રાખજો લજ્જા મારી સર્ણાગત હું તો તમારી
બસ બટકસ બસ રખડસ રઝડસ પડતી ખડતી
ચાહે દુખના વાદળ મુજ પર વર્ષે હર પગલે પગલે—
વરસે વરસે ઢગલે ઢગલે, તરસે તરસે ડગલે ડગલે.—જગમાં

ગાયન ૩૫૩ મું.

રાગ ભેરવી.

બદનામ થમ દીલદાગ લઇ, દુનીયાથી ગઇ કપટી છલથી—
નહિ ધ્યાન કરે, આ હાલ થશે, પસતાઇ જશે, અનને જલથી—
બહુ ધ્યાન ધરી તું તોલ કરી, જે વાત કરી, મનના બલથી—
કપટી જરશે, સુખને તારો, અંતે મરશે. કરણી કુલશે.—
શીરોજ કહે, દુખ તે ન સહે. જે ચેતી રહે કપટી કલથી—બદનામ

પૈસાના પુજારીઓ

ગાયન ૩૫૪ મું.

રાગ જોગી આસાવરી.

મુઆરક રોજ મુઆરક આજે હમે ગાયે તમારે કાળે—
સદા સુખી રહી ન્યામત આપો કીર્તી જગતમાં કાળે
કાલે મારી ગીયત કરીને આજે વખાણી જલાજ—
પુદા જેને આરામી સાજે, વરસો ધણા નિવાજે
કહયો જેણે ભુડો હતો તે આજ ભલો નખિરાજે—
દર્દ બળાઓ નાપુદ થાએ મુખ તમ પર નિત સડાજે—

કાલ સરાયો દેધ લાખો આજ બળો છો દહાજો—
 ચાલો હુરે પુકારો ભાઇ તન મન એક અવાજો
 માન સઉ એ છે પૈસાને મુજને તો નહિ જાજો—મુખારક

ગાયન ૩૫૫ મું.

રાગ પ્રભાત.

આજ આગ લાગી છે જુદાઇની આતનમાં—મહોત્તનો મેવો તો
 ભજે છે દુખ વનમાં
 પ્રેમના તું પાણીથી ખુલ્લવ પ્યાસ શ્રગમાં—નતો ભરમ થઇ આસ
 રહેશે મનની મનમાં
 ચીત માઈ સદા રહ્યું ધનનાજ પ્રેમ ધનમાં—મારે જેમ મધન
 થાવ મેઘથી શ્રાવનમાં
 પ્રેમને હુ લઇડે ધરે ધ્યાન શુભ જનમ મિટે પ્યારા એજ સારા
 કોયલની દાનમાં—આજ

ગાયન ૩૫૬ મું.

રાગ—કાફી હુમરી.

હુ તો અલબેલી પૈસાથી પુર મુજ મુખ પર ચમકે લછમી તુરે—
 કોન ખીજ છે મુજની બરોબર, ખરચે નાણુ કાંધી ગરોગર
 લાખ કીમ્મત મુજ મહેલની ધુર—હું
 સઉ કહે મુજને મોટાં આઇ આવે જયારે મજબમાં રાઇ
 ગુસ્સાં જોઇ સૌડ નાસે દુર—હું
 હાથો જોડી આગલ આવે પગે પડી સૌડ મને રીઝાવે
 સહાનંદ સોદાગર સુર—હું તો

ગાયન ૩૫૭ મું.

રાગ કાફી—લાગણી.

ધન્ય ધન્ય તે ઘડી ક્યારે આવશેરે—મુજ મનની મુરાદો બરલાવશે રે—
 ધનજીશાહનો મેં હાથ ન લીધો—ન ધાર્યું કે ધીકકાર ખીજ વાવશેરે—
 એમના ભલાનું કાજ કીધું કે મને પર્ણી બધા સુખ ગુમાવશેરે—
 ધન ધન વહાલા અનમોલ ધન તું—ફરી ક્યાર પ્યારથી ખોલાવશે રે—
 સઘસો ખુલાશો કરવા તેને—ખુદા ક્યાર લાગ ભસો ફાવશે રે—
 માતાજીને માસાનો ડર—મીઠાવી ખુદાં ક્યારે પરણાવશે—ધન્ય ધન્ય

ગાયન ૩૫૮ મું.

રાગ જીજોટી ગરબી.

કલજુગ તારી રચના ન્યારી—ભેદ ભરી છે ભારીરે—
 પાપી નાવ તરે છે દરીયે પુન્ય કુખે દુખ્યારીરે—
 ઉયોગીતો ભુખે તફડે—પેટ ભરે ધુતારીરે—
 સખી શેફા વાડી વેચે—ધર આંધે ભીખારીરે

શેઠાણીની સાડી સડેલી-ચાકરડી જરતારીરે
કુતીનને સૌઠ ભુલી જઈને-ધનથી બાંધે ચારીરે
પતિ હજારો રૂપ્યા માગે-જો પરણે કુમારીરે—
દેખણ દેહરે દર્શણ બહાને ચોરી કરે બજારીરે
હુપ દીપનો ક્યાંથી લાવે-ભુખે મરે પુખરીરે

ગાયન ૩૫૯ મું.

રાગ—કાલીગરો—દાદરો.

સદા સંગત રૂડાંની કરીએ-જહાંથી ડરીએ
વનનું ચંદન ઝાઢતો-દે સહુને શુંબ વાસ
દુર ગંધી ત્યાગી સહુ-વૃક્ષાં પમરે પાસ
ભલો ભલપદ ન તજે કુમતી દુર આચાર
હલીન સ્ત્રી ન લજ્યા તજે-વેશ્યા નીત સણગાર
સંગત જેવાની કરો -તેવા થાશે ભાઇ
મુગાને સમજવવા-જીવ તજે ચતુરાઇ
સંગત રૂડી સાંધતાં-જાશે પુરા ઢંગ
કાથો ચુનાને મળી-લાલ દીપાવે રંગ
રૂડાંથી રૂડાં બને સદગુણ રહે નીભાઇ
જે દીવડે લાખો બને-તેજ ઘટે નહિ કાંઇ

ગાયન ૩૬૦ મું.

રાગ—ભેરવી—હુંમરી.

મારી મહીની મટુકી શામે લુટીરે
જીવો સખી સો હાલ કીધો છે મોહન માળા દુટીરે
દુધ દહીની ધાગર મારી મસ્તક ઉપર ફુટીરે
શામ મુઘડના દર્શણ કીધાં દરીદ્ર દુખથી છુટીરે—મારી

ગાયન ૩૬૧ મું.

રાગ—ખમાચ હુંમરી.

સુરત શુભ લાગી પ્યારીરે-મનવારી-પ્રીતમ સૌઠ તારી બલીહાર
વિણ દેખે ન કાંઇ ભાવે પ્રીતમ કાં મુજને તરસાવે
કોઇ જઇ કહો તુરત આવે-મરે તે વિણ દુખીયારી—સુરત.

ગાયન ૩૬૨ મું. યમન કલ્યાણ—ધુરપદ—તાલ-ચોતાલ.

એ મન કરની યાદ પુદાની હરદમ જનમ સદા તુંજ થાશે.
દીન દયાળ વિશ્વંભર સ્વામીના ગુણ ગાની તાપ ત્રણ જાશે
સત્ય મને સત વચન હમે ભજ બાવે-નિત અમ્રત રૂળ ખાશે
મંગલ નામ શીરોજ રટે રસના જે-પાપ દુર સહિ નારો.

ગાયન ૩૬૩ મું. બિહાગ-૬૩૫૬-તાલ મુલકાગ.

સાંભલ સજની શિખ આ સારી-ગુફું તજની સાચ ઉચારી
સાચે સ્વામી અંતર જમી-રાજ ચમ દે ધામ સુધારી
સાચે જય છે ના કો બય છે-સાચે તરશે શિલા ભારી
દિરોજ સાચું છે નવ કાયું-સાચ વિપતકે પાર ઉતારી

ગાયન ૩૬૪ મું. મુલતાની ૫૬-તાલ દીપચંદી.

મુરખ કાંકરે છે કરમની આસ-જ ઉધમ કરની ખાસ
કરમ ખેતનો ઉધમ ખેડુત-છે જય જોહનો દાસ
ખેડ્યા વિના નહિ ધાન્ય પાકશે-રહેશે ધાસનું ધાસ
ઉધમ વિના કેમ જશે પેટમાં-ભોજન રાખ્યું પાસ
કવલ કરે લછ મુખ નહિ નાખો-તો કરશે ઉપવાસ-
પંખો હલાવ્યા વીના વાયુ કેમ-ખાશે ચમતર માસ
શીરોજ માખણુ કેમ નીકળશે-જો ન વસોવો છાસ.—મુરખ

ગાયન ૩૬૫ મું. રાગ કાફી તાલ લાવણી.

દાશ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો
સંસારી સંબધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો ખતી બેઠો આવો આવોરે-દયાલું દેવા
આંખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં ગોઠાં ખાવું
વારે આવી નાશી આવો આવોરે-દયાલું દેવા

(સુરદાસ)

ગાયન ૩૬૬ મું. જીઝોટી તાલ કેરવો.

જવો જઓ ન સતાવો સાવરીયાં મોરા સાવરીયાં
મોરા સાવરીયાં—જઓ
મોરા નાજુક તન ગુલનર, વાપે કીની કુલ સીંગાર
કાહે નજર લગાવો સાવરીયાં—જઓ
મોરા જોખન ઝુમખેદાર, ખીસો જયસો કે ગુલનાર
હટો કાહે શરમાવો સાવરીયાં—જઓ

(કરણુ ઘેલો)

પારસી હરીશ્વંદ્ર.

ગાયન ૩૬૭ મું. રાગ જંગલો—તાલ લાવણી.

બહાલાઓ મંચી જવું હવે હું તારી રજા લખને
પ્યારી પરીચહેર મુખે સીધાર પણ દીલાસો દધને-બહાલા
દીલા સામાતો એમજ કહઉ કે ધીચતો ના દાડું
ઘેરમાં ખુણે ખુણે ઉભો રહી કહરાવજો આર-બહાલા

દારતુ હરંગીઝ નામ લઇશ નહિ આંસુઓના સમ
તું ગયા બાદ ભુલવવા ગમ પીવસ ઠોડો રમ-બહાલા
છીબા દરજીનું બીલ ચુંકવને વેચી ના નાખતો કાંઈ
સારીને બહાઉઝની સંભાલ લેને ભુલમાં પડે નહિ ઉધાધ-બહાલા

માલતી-માધવ.

ગાયન ૩૬૮ મું.

રાગ-પીલુ તાલ કેરબો.

નાનકડી નાનુક નાર હું બહું નાનકડી,
બહું નાનકડી બહું નાનકડી (તનવાર)
મારા લાલાલી છું લાડકડી છું લાડકડી નાનકડી
આંખ તણે મટકે પટકું છું લાલને
તે નાની શું સમજે વાલાને વાલને
બાણી બોલો ભરથાર તું બહું માથે ચડી-નાનકડી.

ગાયન ૩૬૯ મું.

રાગ-ભેરવી તાલ-ખેમટો.

પ્રેમના જુદા જુદા છે પ્રકાર
પ્રેમમાં વસી રહી પ્રભુ તું સાર-પ્રેમના
એક પ્રેમ સાચો શ્રી હરી પતીનો છે.
માત તાત બ્રાત મીત્ર સતી પતીનો છે.
સાચો કહેવાય છે પ્રેમ ધરમ શુભ નેમ
જેથી તરી જવાય આ સંસાર-પ્રેમના

ગોપાલ-ગીતાવળીના ગાયણો.

ગાયન ૩૭૦ મું. અએ દાવરે સમદ મદદ મદદ મદદ—એ રાહ.

નમીએ શ્રીગણ પતી પ્રેર શુભ મતી.
સદા સ્મરીએ તુજને ચલાવ એ નીતી
સર્વ દેવ આગે તુંજ તણી પુજા બને,
અહરનીશ સાથ રહી તુંજે કાપને-નમીએ.
કેશવ પ્રાણુ ગોપાળ તને નમે છે પ્રીતી પુર
સમાવીને સંકટ સધલા દોષ કરને દુર-નમીએ.

ગાયન ૩૭૧ મું.

શુરાવીર સુરા જન રાજ સીમાડએ—રાહ.

દાખી દયા રાખી મયા તું દીન દયાલ
પાર પાર પાડ કામ, તાર તાર હમને રામ
કર કર હમારો ઝાલ કર કર એટલું કૃપાલ-દાખી,

નામ નામ તાર હમ ઠામ ઠામ લખએ હમ
વારી વારી જય કેશવલાલ, વારી વારી જય ગોપાલ-દાખી

ગાયન ૩૭૨ મું. કયા સો હાએ રંગે મોરા રંગ-એ રાહ.

આહા જીવેની શોભે શું બજરંગ
નમીએ અમે સૌ તને હો બજરંગ-આહા.
કેશવ હું માગુ ભકિતરે બહાલા
એટલી વીનંતી મારી ધરજે હો બજરંગ-આહા.
પ્રાણજીવન પાય લાગુ હું બાલા
સાહ્ય હંમેશ મને કરજે હો બજરંગ-આહા.
ગોપાલ હું તો માગુરે વહાલા
દીલમાં હમારા હંમેશ ઠરજે હો બજરંગ-આહા.

ગાયન ૩૭૩ મું. રાગ-બનબારા.

ભજે ઇસ તમે હો પ્યારા ભજે ઇશ તમે હો પ્યારા
અરે આ જીવાની તો ચાલી, પણ ભજ્યો નહિ વનમાલીરે-ભજ
હજી વિચાર છે બહુ મોટા, પણ આ કાયા પાણીનો પરપોટારે-ભજ
એ વાત જાણજો સાચી, જરૂર કાયા તો છે કાચીરે-ભજ.
તેથી નામ હરીનું નવીસરો, કરી કૃપા તમે માન્ય કરોરે-ભજ
દાસ ગોપાલ કહે છે સાચુ જમ આવી ઝાલશે ડાચુરે-ભજ

ગાયન ૩૭૪ મું. કરમ કર મેરે હાલ પર હાએ કરીમ-એ રાહ

દુઃખ હર્તા, સુખ કર્તા, ઓ પ્યારા પ્રભુ
અશરણુ, શરણુઓ, તુજને નમું—દુઃખ
બહુ તુજ શક્તી બહુ નામી દયાલ
સચ્ચિદાનંદ, સદા રહે કૃપાલ—દુઃખ
રામ, રામ, રામ, જીલુ નહિજ નામ, ઠામ ઠામ ઠામ તે મુકામ—દુઃખ
કર કર સુખ ઓ કેશવ ગોપાલ ધર ધર દુઃખ પ્રાણ જીવન ટાળ—દુઃખ
ધર ધર વિનંતી કહું જે ગોપાલ, હર હર સંકટ સૌનું દયાલ—દુઃખ

ગાયન ૩૭૫ મું. પ્યારીખતા મઆફકરો પુર કુસુર હાએ-એ રાહ

ઓ ધરા તેં હમ ઉપરે કૃપા બહુ કરી
પણ અમે અભાગ્યા તને ગયાજ વિસરી—ઓ
માટે તું માફ કર રામ આટલીજવાર
હવેથી હૈયાંજ તને રાખશું હરી—ઓ
નારાયણુ નામ તુજ જે કોઇ રમરે
જશે જરૂર જગમાંજ તેતો નકકીરે તરી—ઓ

છે દયાલુ ને માયાલું તુ તો જગતપાલ
કેશવ પ્રાણુ ગોપાલ તને હરખે હેતે ભરી—ઓ

ગાયન ૩૭૬ મું. કોઈ રખકી મરણ કયા જાને એ—રાહ.
પટપટ મુકી હરી ગુણુ ગાને ફટફટ તને ન કેમ માને
કટકટ મારી કહું તને તે ધરી કાને હરી ગુણુ ગાને—પટપટ
જો જરૂર છે મોત દુન્યાને નમુકે મોતવળી રાજાને
મગરૂરી માટે ધરે શાને ઉદમત થઇ પાપ કરે શાને—રગ
નવરંગ થઇ કરે શાને કહે ગોપાલ તે કરે ન શાને—પટપટ

ગાયન ૩૭૭ મું. કરખયાં તું હમસે જાયગાં કાંહુ એ રાહ.
કરની રામ હમતુ કામ નમી કહીએ—કરની
આપ સુમતી કાપ કુમતી, સુખથી રહીએ
દે જે ભક્તીજ તુંજ કીર્તીવંત થઇએ—કરની
નામ તુંજ રામ કુણુજ ન હમરે મુકીએ
કેશવ ગોપાલ પ્રાણુ વારી તુથી જઇએ—કરની

ગાયન ૩૭૮ મું. કર ખયાં તું હમસે જાયગાં કાંહુ—એ રાહ
કેરી કર્મ ધેરી ધર્મ હરી પીછાન—કેરી
ખચ્ચ ખતે અજગ્યં અતે છે નકકી તું માન
કર દાન તું નાદાન સર્ધ માટે તું અક્ષાન—કેરી
છોડી ખુરાઇ જોડી ભલાઇ સંભારની ભગવાન
ગોપાળ કહે તને ન સુલતો કદી કહાન—કેરી

ગાયન ૩૭૯ મું. યાર ગાર બેશુમાલ ગરહો યાર પૈસા એ રાહ
તાર તાર પ્રભુતાર હમેને તાર હરી હમે હાર એ મોરાર ખાધી
હાર હરી
આવ વહાર હવે વહાર તું કીર્તાર હરી નહિજ કાંધ સાર લઇ
તુજ ગ્રહયો પ્યાર હરી
હવે લેની તું ઉગારી હમ છેઇએ શણુ તારી કેશવ ગોપાળ પ્રાણુ
વળી જઇએ તુથી વારી
અહરનીશ હું જગદીશ કરીએ ભક્તી તારી કીજીએ રે એ
ઉપકાર હે મોરાર હરી—તાર

ગાયન ૩૮૦ મું. કોઇ હાલ કહો જાકે મેરી પરીકુ સમજાકે એ—રાહ.
કંઇ તેં ન કર્યું હાયે કહેની લઈ જઇશ શું સાથે—કંઇ
અએ જગત માંહી જનમી તેં તો લીધો શું શું સાર
નહિ કર્યા જરા ઉપકાર નહિ પલવાર ભજ્યો મોરાર—કંઇ

લોભને લાભમાં લપટાઇ તું રહ્યો લોભી તુંજ અપાર
 પણ નહિ થયો વારંવાર નહિ વિચાર ભેળવા ત્રીપુરાર
 દયા દાનને દીનતા ઉરે આણ્યા નહિજ લગાર
 નહિ ભક્તી ગણી સુખકાર નહિ ધર્યો ખ્યાર મોહનપર ચાર—કંઈ
 માન તું પ્રાણી મોડુરે વહેલું મૃત્યુ સહને લેનાર
 નહિ કરી ગોપાલ પર ખ્યાર નહિ તલભાર હવે ભજ કીરતાર—કંઈ

ગાયન ૩૮૧ મું. નમું પડે ગીરીજ પતીને—એ રાહ.

કહું પ્રભુ પ્રભુતા તારી શું
 રચનાર તું રચના બહુ ભારી અતિજ ગતી તારી
 રચી કાયા મચી માયા વળી મોહ કરીશું—કહું
 દેખુ હું શુરે ગતી તુંજ આકાશે અતિ
 કેવી વીજળી થતી વળી વાદલી જતી વર્ષા ધારા થતી
 સકળ અકલ એમ કળા તારી, માયું ગોપાલ વારી
 આપ હરી આપ હરી સેવા તારી તું—કહું

ગાયન ૩૮૨ મું. જીન સુખ પલીઆં ગુફીઆં ખેલીઆં—એ રાહ.

આજે મલીયાં આજે મલીયાં ભક્તી અર્થે હમે મલીઆ
 મુક્તી કરજે જરૂર હમારી ભક્તી આપી શામલીયાં.
 શક્તી તારી છે બહુ ભારી કીર્તી તારી બહુ જળીયાં—આજે
 સંકટ સર્વ દુર કરી તું સાહય થજે હો પાતલીયાં
 પ્રાણુ ગોપાલ કેશવ માગી લે ઘેર ઘેર કરજે મંગલીયા—આજે.

ગાયન ૩૮૩ મું. રાગ પાહડી—તાલ લાવણી.

અરે આવ્યો હતો જ્યાંથી હવે હું તો જવાનો છું
 તજી આ દેહ પીંજરને નિરાકારી થવાનો છું
 કરી કાળાં અને ધોળાં ઉડાવી મોજ દુનીયાની
 કર્યાં જે કમ તેનું હું કટકટ ફળ આપવાનો છું—અરે
 સગાના સહને છોડી પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
 હવે કરતારના દરબારમાં હાજર હું થવાનો છું—અરે
 કમાવ્યો ખુબ દોલતને વસાવ્યા મહેલ ને માળા
 અરે હું એકલો સધળુ મુકી અહીંથી જવાનો છું—અરે
 જગતમાં જનમ લેતાં હાં હતી બાંધી મુઠ્ઠી મારી
 ઉઘાડી લઇને હાય હવે હું તો જવાનો છું—અરે

કોન્સ્ટના ગાયથો.

ગાયન ૩૮૪ મું. રાગ કાલીગડા.

મારી આશાની દોરી તુટીરે
તુટી તુટી તુટીરે—મારી
બર્થો ખુદાપો કેવો બળાપો
ફાક મુકી રડવાનું રે—મારી
તહેમીની તદખીરથી થયો હું ખરવી
વેચ્યાં મારાં પુરાંરે—મારી

ગાયન ૩૮૫ મું. ભજન—રાગ વસંત.

મનમાં જપી પ્રેમની માલા દુખ મારું હું વીસારૂ
વાતે વિચારતા મનમાં ભમતા યાદ તારી કેમ ભુલું
મે દાહાડાની જીદગાની આખર કોઇની ન થવાની
કરી લે ભલાઇ—મનમાં.
દુન્યા છે સ્વપના સરીખી પાપથી પછતાયા સો
રહ્યુ કોઇનું ન રહેવાનું ભવસાગર તરી જવાનું
ભજ લે ખુદાઈ—મનમાં

ગાયન ૩૮૬ મું. આસાવરી તાલ દાદરો.

ના વિસારીએ દયા હૃદયમાંથી રામ ના વિસારીએ
રંકમાંથી રાય થઇએ કરીએ લક્ષ્મીરાજ—ભુલીએ નહિ અસલ દયા
ભલે ચદે સીરતાજ—ના વિસારીએ
માનવનો અવતાર ફરી ફરી આવે નહિ મન માન
આવ્યાં તેવાં ચાલતા થશે મુકી માન ગુમાન—ના વિસારીએ

ગાયન ૩૮૭ મું. તાલ—લાવણી.

ખે ખેસીધારો દીલજન સફલ સફર કરી દીલદાર
જ રોજ ભરીયાં પ્રેમે વધાવું દીયર આવ જોજરે—શુખે
હીરામાં કુંકું ભેલી ઓવાળું વેલી વેલી
ખનાવું ગલાનો તુને હાર—જ રોજ
આફત આવે લાખ ધણુ જે પ્યાર નહિ તજનાર
પ્રીતમ તમ વિના મને ચાલે નહિ પલવવાર—હીરામાં

ગાયન ૩૮૮ મું. રાગ આસાવરી ધ્રુવ.

નામ અમર તુજ ગાવુ હરદમ નામ અમર તુજ ગાવુ
જપું હું ઝુકાવી નમી શીસ તુજ ચરણે પડી હરખાવું નામ
સાહેબ તું ઓ સૌના પ્યારા ફેક અચલ તુજ આશીશ ધારા

નાખ રોશની તુજ મીનોઘ આંખે દેખી હરખાવું-હરદમ
સાહેબ આ જગ પાલનહારા ધુદ્ધ તુજને કોન દવારા
કાપ પાપ દે દાન જ્ઞાનનું દાસ તુજ બની જવું-હરદમ

બુધ્ધ દેવ.

ગાયન ૩૯૮ મું.

રાગ માંડ તાલ લાવણી.

પીયુ પીયું પોકારતીરે પપૈયાં વધુ ઝુરે વનમાં
ચિરહ અંગાર ઉઠે તનમાં અતિશય બલી રહી મનમાં—પીયું
ખીલતી આ કલી કુંશુમની ભોગી વિના કરમાંએ
ઝુલતી આ લલીત પાખડી ભોગી મધુર કર ચાહે—પીયું
બાલા રસાલી અંતરે આકુળ વ્યાકુળ થાય
નમ્ર નવેદા નૌતમ રમણી કોમળ માનસ ઉપવનમાં—પીયું

ગાયન ૩૯૯ મું.

રાગ સોરઠ તાલ ખેમટો.

સાર આ સંસારમાં ન જોયો મેં બહુ રીતે તપાસતાં
ધન ધરા સુત તાતની પ્રીતી મોઘા અવસરને મેં ખોયો-મેં બહુ
મૃગ જળ પીવા કામન આવે વ્યર્થ મદ્ર જાળમાં હું મોહોયો-મેં બહુ
પુણ્ય પરમાર્થનો માર્ગ ન શોધ્યો જનમનં વૃથા મેં વગોવ્યો-મેં બહુ

વસંત પ્રભા.

ગાયન ૩૯૧ મું.

રાગ સોરઠ-તાલ કેહરવો.

મદભરી જુવાની યાગ
રસ લેજો લુટી દીલદાર અહો દીલદાર હાં હાં-મદ ભરી
નાજીક ખીલતી હું અંબેલી તું રસીલો ને છખીલો
ભરમર મધુર પીનાર અહો પીનાર હાં હાં-મદ ભરી

ગાયન ૩૯૨ મું.

રાગ જલ્લા તાલ દાદરો.

નીતી તની તજ વાત નાથ શીદ અનીતીનું નામ દધને
દેવ મદીર મુકીને કેમ દુષ્ટના આવાસે જધએ—નીતી
દુધ તજને દાર શુ પીવો રામ ભુલી કાં કામ સેવો
કોયલને તજ કાગ પાલી શું હીત થાયે
પાપનો ન પછડાયો લધએ-નિતી

ગાયન ૨૯૩ મું.

રાગ સોરઠ તાલ લાવણી.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીરશ્રીસીતાપતી
 ભજી લેને મન અવસર આવો એજે-વહી જશેજી
 ખીલી વસંત છેલા ખીલી જીવાની બહાલા
 રસીયા રસ પી લેને સુખ ધામ
 ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળા
 પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાણું-શ્રી સીતાપતી
 રમણી રૂપાળી હેતે હમયે ધરી લે બહાલા
 પીલે અધરામત રસનું પાન
 નાથના નાથને એ અતર ધર પ્રીતે બાળા
 કરી લેજો કાયાનું કલ્યાણુ-શ્રી સીતાપતી

ગાયન ૩૯૪ મું.

તાલ દીપચંદી.

નાકની નયની ને કાનની વાળી હીરાણી એરીગ લઈશ દેરાણી
 ઝાંઝર ઝમકે ને પુર ઝમકે બંગડી પહેરવા જઈશ જેથાણી
 નવસર હાર ને ઝુલતી દામણી અમેરોડે ફુલ હું લઈશ દેરાણી
 નાતમાં મ્હાણું ને ગામમાં ચાણું લટકતી લલાણુ હું લઈશ જેઠાણી

બોલતો-કાગલ.

ગાયન ૩૯૫ મું.

રાગ માંડ તાલ કહેરવા.

રંગી આ દુનીયાના રંગી એ રંગી તે રંગી બે રંગી દુનીયા દોરંગી
 સાગર પાણી સીતલમાં વડવા નલ તેના તળમાં આગને પાણી
 બન્યા સંગી
 આજે અંગીમનાતા કાલે ભુજંગી થાતા કોણુ ભુજંગી બ્રહ્મા અંગી
 વાયુ જે દીપક ઠારે આગને એજ વધારે પ્રભુની પ્રભુના દોરંગી

ગાયન ૩૯૬ મું.

રાગ પાહાડી તાલ કહેરવા.

બંધન આ નહિ દુટે છટકી જશે કાંઈ છોગાલા-બંધન
 તો જાણું વીર હું સાચ્યા આ તાર સુતરના કાચા છોડો જે
 એ છુટે-બંધન
 પ્રેમે વણ્યા છે તાર એ કાચા છે તો એ
 જે કાષ્ટ કેરી દુર થાતા તે ભર કમલે બંધાતા
 એવો પ્રેમ તણો ઈ પાસ વણાટ વણ્યો તે નવ દુટે બંધન

ગાયન ૩૯૭ મું.

તર્જ અગ્રેજી-તાલ કહેરવા.

બચ્યા કચરા કંઈ સાવધ થા. બુબબ બુધો ચસકેલ દીસે
 આ ધનરકકર મોહીની દીપર જે મીણુ બની પીગલેલ દીસે

કાંધ દાળમાં છે કાળુ એ નકકી થયું શું ખરો છે ભેદ એતો
જાણવું રહ્યું
પાસને નાપામનું દરદ નવું થયું શરમ શરમ ખુદાનું હવામા
ઉડી ગયું—અચ્ચા

ગાયન ૩૯૮ મું.

રોગ માંડ તાલ કહેરવા.

હું તો ઇચ્છું પતિ તમહારી સેવા મને અન્ય વિષયથી નહિ
કાંધ જિવા દેવા
મળે છાશ બાકળા ખાઇને પેટ ભરીશું મળશે તે પર સંતોષે
ગુજર કરીશું
પતિના એકા દુકડા તે મીઠા મેવા—મને
કયન નહિ પણ સૌભાગ્ય કાષ્ટની ચુડી મંગલ દોરો તે સતી
નારની મુડી
કાચા સુતરને તારે બધાવ્યા એવા—મને
જાડે કપડે પણ અંગ સહ ધંકારો પતિ સંગે પર્ણ કુટી મહાલય
સમ થારો
પતિ શ્નેહ દ્રષ્ટિએ અમે વેચાંયા જેવાં—મને

ગાયન ૩૯૯ મું.

અગ્રેજી તર્જ તાલ કેહરવા.

આશક ખરખુચા જેવા માશુકનો પુરદમાંમ
ચાહે રાંડે કે માંડે શુ અમને તેથી કામ
જાણે ધરડી ઘોડીને પહેરાવી લાલ લગામ.
જોડી જુકતી છે એવી કે જેવા મલશે ગામ
(હસવાનું.)

વર લોભ ધરે કન્યાનો જમવાને માર્ગ જાન
ઘોડાને બદલે બાધો. ને ગીતડાને બદલે કાણુ
અહીં માંડવડો મંડાયો ત્યાં કાષ્ટ ગયા સમશાંન
ચોરીને બદલે ચોઠો ને રામ બોલો બાધ રામ

કળાવતી.

ગાયન ૪૦૦ મું.

વાગેધરી કહાનડો—હું મરી.

પ્રિય પતિ, વિનતી લ્યો માની, હું દાસી તમારી
આમ ન કરીએ સાહસ પીયુજ,
વીચારી, કહું સુખકારી, હું દાસી તમારી.—પ્રિય.
પુત્ર અરિનો છે, એ તોપણ,
ઉગારી કરો ઉપકારી, હું દાસી તમારી.—પ્રિય.

કેદ કરી રાખેની, એહને,
કોષ તજીને, ક્ષમા કરીને, વિનવે, દાસી તમારી.—પિય.

ગાયન ૪૦૧ મું.

જોગયા—ગરબો.

રમવા અલખેલી સૌ બેલી થાઓ મન ભાવો, ભાવો;
જુઓ વાટિકા કેવી ખીલી છે મન હ્રીલે શું વાહ!—રમવા
કોયલ નાદથી અશોક શોક કરી રહ્યાં,
સ્મૃતિ પીયુ તણી અપાવવા.
જળ તણા શીત ઝરા પેખીઆ, પશુ તૃષાથી પીડતા,
વા'લા વિણ વધારે દાહ—જુઓ.
વૃક્ષ વેલ જેલ કરી રહ્યાં સમીરથી,
કુંજમાં શો ગુંજ ઊમર કરી રહ્યા,
મધુર પરિમજે મોહી રહ્યા—જુઓ.

ગાયન ૪૦૨ મું.

પીલુ—કુંમરી.

શું બાધ કરમાવો કામલ ગુલાબી આ ફુલ,
યૌવન નવરંગેથી કાંઈ ખીલતું, ટપકે શી લાલી અમુલ—શું
રંગનો રસીયો વે'લો આવીને મળશે, શીકું પાડો શાને નુર—શું.
ધીરા નયનોથી નયનો મિલાવી ખીલવશે પ્યાર આ ગુલ—શું.

ગાયન ૪૦૩ મું.

માંડ ગરબી.

માતા શોક ન કર તું, પ્રભુની જે ધૃષ્ટા તે થાય;
પુત્રિ પ્રેમેથી પાળી, તને ત્યજતાં આંસુ ભરાય!
લેખ મિથ્યા લખાયો ન થાય કો'થી,
બને તે બને, જવાદે મને, પ્રભુમું તને;
કરજો પ્રભુ સ્હાય—માતાં

ગાયન ૪૦૪ મું.

જયજયવંતી કુંમરી.

વિધિનો વાંક સૌકો જુએ, કર્મનો ન કોએજ
દુનિયા સ્વાથ જેએજ—વિધિનો.
વાવી કૌચ મોગરાની, આશા રાખવી નકામી,
જેવું ખીજ વાવો તેવું ફળ તેમાંથી હોએજ—વિધિનો.
જેવું કરવું તેવું ભરવું, જેવું વાવો તેવું લણવું,
ક્યાં હોય સારાં કર્મો, દેવથી શું હોએજ—વિધિનો.

ગાયન ૪૦૫ મું.

માલકોસ તિલાનો.

નહિ નહિ સતિની હું સ્હાય કરવા,
નિરદોષ નારતું રક્ષણ કરવા;

ગાયણ નં. ૩૨૦ થી નં. ૩૩૯ સુધીનાં જે કવી હરમીસના પોતાનાં રચેલાં છે તેની નોટેશન માટે નીચલી ચોપડીઓ જુઓ.

પાપી દુષ્ટના પંજમાંથી છોડવવા,
 જીવ જતે મેલું નહિ, કાવુ તેને હયાં-જાઉં.
 જેણે જન્મી ધર્મ ન જાણ્યો,
 પરનારીમાં અવસર ગાળ્યો,
 ધિક્ક ધિક્ક પડો એવા નરને, જીવે પણ તુલ્ય ગણુ ખરને,
 વિષ પી ફેકટ કુલે મરવા-જાઉં.

ગાયન ૪૦૬ મું.

પહાડી ગત.

સાચા તેઓ રણુ ધીરીયા, જેઓ જંગમાં ઝુંજે,
 વાગે બાલા તોયે, જંગમાં ઝુંજે,
 ભડભટા ભડ ભાગી, ધનવતા રણુ ભુમી
 પડે શીરતો ઝુંજે.—સાચા.
 જેતું નામ શુણી હાંજ ગગડી જઇ,
 શુરા શત્રુ પણ થર ધુજે,—સાચા.
 દેહ પડે ભલે થયું તો શું પણ
 નામ અમર કરવા ના ચુકે.—સાચા.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ગાયન ૪૦૭ મું.

રાગ—ભેરવી-તાલ લાવણી.

પાપીના મોહડાં કાળાં સતીઆની બોલબાલા
 થન થન ક્રીલ મન શું કરે, તનમન કરી લે તું. ભલે
 દોરી છે સહુ તુજ હાથમાં જગનાથના-પાપીના
 શું કરે ભલા વૃથા બડાઇ પ્રભુ કરતા જગધરતા સંહરતા
 અદલ ધનસાધુ તેના હાથમાં નાદાન કર ગુમાનના
 પાપીની ધારણા થાય અંતે ધુળધાણી
 તજ શકતા દુર્જનતા મન ફરતા નીષ્ઠુરતા-પાપીના

ગાયન ૪૦૮ મું.

રાગ દેસ માંઢ-તાલ-દક્ષણી લાવણી.

શિતળ ચંદ્ર જેવું વદન કાન્તિમાન,
 નયન મીચી લે'તું શાન્તિથી વિરામ.
 જાણે જઇ બેઠું એવા ઉમળકા આવે છે,
 બોલું કંઈ બોલું ત્યાંતો શરમ દબાવે છે.
 કાંઈ અંતર થાય થાય થાય ના રહેવાય,
 થર. થર થર કંપે કાયા સ્વર થરડાએ છે.
 ચાલું ત્યાં ચરણો અન્યો અન્ય અઠડાએ છે,
 લાગી હાં સ્મર લ્હાય લ્હાય અસહાય.
 જગોજી જગો બહાલા નિદ્રા વિસારી દયો,

રાગી થઈ ત્યાગી બહાલા ત્યાગી સમાધી ધ્યો.
લળી લળી લાગું હું પાય પાય પાય ઢોળું વાય.

ગાયન ૪૦૯ મું. રાગ ખમાચ-તાલ લાવણી

મને ખ્યારી લાગે હાં છખી સુંદર મોહન વરની.
મોર મુકુટ પિતાંબર સોઢે ગમે વૈજયંતી માળા,
વૃંદા વનમાં રાસ રમે હરી રાધા રમણ રૂપાળા
રસિયા રસ તરસ્યા રસીલાના રસીક અધર ચુમતા,
પીન પયોધર મર્દન કરી હરી ભાવથી ભુજ ભરતા.

ગાયન ૪૧૦ મું. પીલું કાફી તાલ લાવણી

અયસે પાપી નર હોવેગે કલજુગમે,
પગડી બાંધે પેંચ સંવારે હુમક હુમક પાઉ દેગે
ગલીઓંકે બીચ ફિરે બાવરે—

નાર પરાધ પાપી તકત ફિરેગે—કલજુગમે.
ભુખે ખ્યાસે સાધુ આવે, ચપટી ચુન ન દેગે,
સાલા સસુરા રોજ જમાવે
ભાઈઓસે પાપી રાંડ લડેગે—કલજુગમે.
માત બહનકો કછુ ન માને મનમે ન પાપ ધરેગે
જખ રાજકો દાંડ પડેગો
રોક રૂપ્યા પાપી ગીન ગીન દેગે—કલજુગમે.

ગાયન ૪૧૧ મું. રાગ પીલુ-તાલ-લાવણી.

પરણીને પરવશ થઈ રહેવું પિજરમા પુરાવું
સુખમાં ફરતા સ્વનંત્ર જીવને બંધનમાં બંધાવું
પરણીને પસ્તાવું વળી પાણું રંડાણું,
રસબીના રંગ રસીયા સાથે રસમાં રસબસ થાવું
અધર સુધારસ પ્રીતી અપ્રત પીવુંને વળી પાવું
પરણી લહાણુ કમાવું સુખી સંસારે થાવું—પરણી

ગાયન ૪૧૨ મું. રાગ ધૃષ્ટિ.

સહુ ગાવો મલી-દીલશાદ કરી-સહુ ગાવો ખુશીથી દગેક
હરદમની ખુશાલી-રાખો જારી-કરજો કામો નેક
રહો સુખ અને મોજ-કરો મંગલ દરરોજ (ર.)
થાંચે આશા પુરી હમેશ—
હયાં રાખી તમ ટેક-રહો શાદમાં ને નેક-હરે એએએ

(કારશ.)

પુશ પુશાલી બર્યો નેક પુશીનો દીન આજ
રહે સલામત હમૈશ કાયમ ખીટીશોનું રાજ
રહે શહેનશાહને હાથ હમદીન ગરીબોની લાજ
રહે કાયમ સદા અમો જરથોસ્તી કાજ

(કાંટાનું કંટેસર)

ગાયન ૪૧૩ મું.

રાગ—અરવા તાલ લાવણી.

સુંદર શામળીઆ, નામ જપીશ નિત્ય તારું
મનહર નામળીઆ, કાશી કરવત ધારું.—સુંદર શામ
શામળા શણુગાર હમારા કાળજીનું હૃદયું કામળુગારા
વિનવે કરગરી દીન દારા, દર્શ દયો દિલદાર તમારા
ક્યાં હું કહું દુખ મારું—સુંદર શામ
આસપાસ નહી વાસ નિહાળું, અહહ ત્રિભુવન ભાસતું કાળું
નિરખું નહિ કદી મુખડું રસાળું, જમ્મ હિમાલય ગાત્ર હું ગાળું
સાક્ષી દેવ દયાળું—સુંદર શામ

(વીના વેલી)

ગાયન ૪૧૪ મું

રાગ—માંડ તાલ ખેમટો.

મને સ્થાય કરશે મોરારીરે, વારે ચડશે ગોવરધન ધારી.
અલ્યા ઉગારી, મીરાબાઇ તારી, ખેની ચીન્તા કરીશ નહિ મારી—મને
માંગરી અચ્ચાને બળતાં, ઉગારી મોક્ષ દીધો ગજેન્દ્રને તારી
કોપતીનાં ચીર પુર્યા, યાશે તે સ્થાયકારી—મને

(વીકમ ચરીત્ર)

ગાયન ૪૧૫ મું

માંડ તાલ ખેમટો.

તાંત શાને કરો છો આવું કુડું કામ ?
જેને રાખે શ્રીરામ કરે સ્થાય ધન સ્યામ
તેનું લઈ શકે કોણુ નામ ?—તાત
પ્રલ્હાદને પીડી હીરણ્ય કશીપુ, પીતાળ કમાણો શા દામ
પુરે મ્હેતે મુવો પાપી અંતે થયું બદનામ—તાત
મોહી સતીપર શંભુને બાળવા, ભસ્માસુરે ભીડી હામ
બળી ભસ્મ થઇ ગયો, જાતે બનીને બેદામ—તાત

(સોભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૪૧૬ મું.

લીમ પલાસી તાલ લાવણી.

નથી જગતમાં સાથ સંબંધી વિના ત્રિભુવન નાથ
શું દોગટ ફાંફાં મારે મુરખડા, ભરે આભથી બાથ

કમળ પત્રપર જળબિંદુને, સુકાતાં શી વાર
 શ્રાવણની જળ ભરી વાહણીયો, વીખરાતા શી વાર
 જીવતર સમજવું તેવું, આખર નં લેવું દેવું
 પંથી જીવ પામી રહ્યો, નરભવ નગર બનર.
 જીવ જવું છે ખાલી હાથ, અંતરમાં પાપ પુણ્ય સંગાથ;
 સોદાગર સમજી જમ કરો પુણ્ય વેપાર
 જીવ જવું છે ખાલી હાથ અંતમાં-નથી. (ઉમા દેવડી.)

ગાયન ૪૧૭ મું રાગ--માંડ તાલ લાવણી.

પ્હેરી યોળી લટકતાં મટકાં કરતાં આવ્યાં.
 રંગે યોળી સાડી ઓઢી મન લોભાવ્યાં
 ઝાંઝરનારે ઝણકારે કર કંલુના ખખડાટે
 કાજળથી નેત્ર દિપાવ્યાં-પ્હેરી.
 હવે શરમાવો ઠાલા, શાને દીયરજી મારા
 બોલો-બોલોજી બોલો., બોલો
 મેં કેવાં તમારાં નખરાં તો જણવ્યાં-પ્હેરી. (સોભાગ સુંદરી.)

ગાયન ૪૧૮ મું. રાગ-ખરવા તાલ કેરખો.

થયા છોરે પતિ તેજ પ્યારી તનના ઉરહસી વરી આજે
 છેલ છખીલા રૂડા રંગીલા, રાજપુત્ર પ્રખ્યાત
 જોયા ખાગે અનુરાગે, ચિત લાગે, કેમ ત્યાગે.
 પ્રભુ મેં તનમન તમને અરખ્યું થઈ રાજી-થયા.
 કૃષ્ણ કૃપાએ તમેજ મળીયાં દીલમાં જે ચિત ચાહ
 નોતું નકકી, નોતી વકકી, નિશા પકકી વિખી લખખી,
 પ્રીયા ઉતમ તન બની ઠની દેવ સુંદરી, પદમણી મળી આજે-થયા.
 મેહેલ જતાં તેદી તરછોડી, હવે ન મુકું હાથ
 ચાલો આવું. મન ભાવ્યું. કેમ નાવું, પ્રિય કહાવું:
 હવે હાજર છું તનમન ધન દેવા, જેમ પ્રેમ ઝાજે-થયા.
 (ચંદ્ર હાસ)

ગાયન ૪૧૯ મું. રાગ-ખરવો-તાલ કેરખો.

જપતી પ્રીતમની જપ માળ જીવતી જે અલભેલી
 જોખન રસ રંગે જોની આ બની ઘેલી.
 વ્યાકુળ વૃક્ષના વિષુ વહાલી વેલી
 તન મનમાં વ્યાપી રહ્યો જોખન વસંત જંગ
 રસ ભોગી રસીઆ વિના રમશો ક્યાં રસ રંગ
 જાણ્યું ન જડીઓ કોઈ રસીઓ રંગીલો
 ચપ ચપ કરતી લેતી જા તું ચંગેલી-વ્યાકુળ

પેટ દુખે શીર કુટતાં સંકટ બા ન સમાય
બળતાને બાળી સખી હૈં શું હરખાય
આહ અંકળીએ શાને છેલ છખીલી—બ્યાકુ (અશરૂમતી.)

ગાયન ૪૨૦ મુ. રાગ—મહાડ તાલ લાવણી અદો દાદરો.

ડરમાં તું દીલ સાથ છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ;
તુને કોઇ ન મારે લાત છોકરા ડરમાં તુ. દીલ સાથ—ડરમા.
તુને સંભાળું પ્રિતીધી પાળું, ચાલ તુને મારો મહેલ દેખાડું
ધરેણા વસ્ત્ર સારાં સારાં કાઢું, ચાલ તું જે મારા મહેલનાં ચિત્રો
રમકડાં રૂડાં ન્યારાં વિચિત્રો, ચાલ્યો આવ, ખીમાં, ચાલડું ભેરહીછું
મારે કેવા છે કંકણ હાથ, જોજો મારે કેવા છે કંકણ હાથ—છોં
(ચંદ્રહાસ)

ગાયન ૪૨૧ મુ. રાગ—અરહંસ તાલ દાદરો.

કોઈ દુધ લ્યો દિલ રંગી શોખીલા શાણા ઉમંગી-હો-કોઇં
કેરી પીયે કસુંબલોં ગાંજો પીયે અખુધ
દાડ દીવાના પીયે દાના પીયે દુધ-હાં કોઇં
એક અમીરસ દેવનો ખીજો રસ છે પ્રેમ
ત્રીજો રસ ગોરસ ભલો, પીધે કાયા હેમ-હાં-કોઇં
ગોરી ગવરી ગાયનાં ગોરાં મારાં દુધ
હું પણ ગોરી ગોરડી, ગોરું દિલ છે શુદ્ધ-હાં-કોઈં
હેમ કટારો હાથમાં, માંહી અમૃતસાર
ચતુર હોય તે ચિતવે, ગુણ સમજો ન ગમાર-હાં-કોઇં
(વિક્રમ ચરિત્ર.)

ગાયન ૪૨૨ મુ. રાગ—તીલંગ તાલ કેરબો.

છોડો છોડો છખીલા જાઓ હડો હડીલા મારી લુટારો નવ લખ લાજ-છખીલાં
તમે મ્હોટા પુરૂષ મહારાજ પાણી પહેલાં બાંધી લ્યોને પાજ-મારીં
વાહ વાહ વચન રસીલાં તારા નયન રંગીલા, ગોરી ગાળે ગવરને ગુમાનં
લાગે જોને પ્રીતીનુંજ તાન ગણે નાના મોટા સૌ સમાન-ગોરીં
કથન કથે જગમાં બધા વિરલા પાલણુ હાર પ્રીત ભગત ભામા
સદા વચન નીભાવણુ હાર
મુકો મુકો માનુની ગુમાન શાણા દાસી છું તારી સુખણ
ચાલો ચાલો ચતુર પ્રીય પ્રાણુ—છોડોં
(ઉમાદેવડી)

ગાયન ૪૨૩ મુ. ભેરવી-સીંધ-તાલ દાદરો.

નજર કરો નાથ જરા ઓળખી લ્યો નારી
હું હું તે ખીજ તે કે કંથ આપનીજ પ્યારી—નજરં

હેમ પ્યાલો હાથમાં ને માંહીં મીઠું દુધ
 પીધું શામા પાસથી શું તેની લુધ્યા શુધ્ધ
 કોણુ હતી કંથ એ તે દુધની પાનારી—નજર૦
 મુવાં કીધાં જીવતાં પરચો બતાવ્યો પુર
 યાદ છે કે રાયજી એ જોગણીનું નુર
 છાનો મંત્ર શીખવ્યો છે એજ આ ઠગારી—નજર૦
 વિના વાંકે દંડીયાના કેદ મુજને કીધી
 ચતુર સસરાજી સખત ચોકી તમોએ દીધી
 કરી બતાવી મેં સાખીત શરત સર્વ મારી—નજર૦
 (વિક્રમચરિત્ર)

ગાયન ૪૨૪ મું. રાગ-કાફી તાલ અદા.
 અરે કોઇ આવો પિયાને મનાવો
 માઈ દિલડું ચીરી ખોળી બતાવો—અરે૦
 અરે પિયા મારો નહીં પ્રેમ હાણના બાણ
 તારે મન હું તુચ્છ છું તુ મારે મન પ્રાણ
 મને તપતીને નાંહી તપાવો, લાગી અગન બુઝાવો
 બોલાવો લોભાવો, પાણ પીયા રીઝાવો—માઈ૦
 (સોભાગ્ય સુંદરી.)

ગાયન ૪૨૫ મું. આશાવરી-તાલ દાદરો.
 બાધરે કપટી ના મન માઈ, લાગે શરણ મનડું મુજને પ્યાઈ.
 થયું હેત કોદી હું તો ન વિસાઈ—બાધ
 દુઃખણી હું શીદ બીજને દુભવું. મુજ વીતી વીચાઈ.
 નહીં ઠગું હું માત કરીશ રૂડું થવાનીજ વાત
 સુકત કરી દાઈ મન માઈ—બાધ
 (સોભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૪૨૬ મું. કટ્યાણુ—તાલ-લાવણી.
 ચાલો સાહેલી, ચાલો સાહેલી, ભુવનેશ્વરીના સૌ મળીને દરસન કરીયે;
 દુખ હરનારી, સુખ કરનારી મુર્તિ માની અંતર ધરીયે;
 ભાવ ધરી જો પુજન કરીયે, તો ભવ સંધિથી તરીયે;
 સુવા ચંદન કુમકુમ કેશર, અરચન કરીને, મન ઠરીયે;
 અખીલ ગુલાલને પુષ્પ માળથી, માને વધાવીમંદીર ભરીયે.—ચાલો
 (સોભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૨૭ મું. જીલ્લા ખમાચ તાલ હીંચ,
 મને આવે છે ફેર, જુલે માઈ મન હો સખી
 ખેસું રથમાં શી પેર, જુલે માઈ મન હો સખી—મને૦

કેદ્ર ચડી કોઇ કારમી, હું સમજી ના બહેન
ખાવરી મને કરી લ્યો વિસામો મુંદરી
ઝીળી આ હેર-મુલે માર મન હો સખી

[[કામલતા.]]

ગાયન ૪૨૮ મું.

હોસ રૂપા સીતમગરા એ-રાહ

ગુલસનમાં ગુલ ગુલાબ છે, મગર નથી જો બાગબાન,
ખીલે ખુલે ખાહેસ નહીં, નથી જો તેનો કદરદાન!-ગુલ.
ભરયું પર્યું અએવાંન છે, સમાન બેહેસ્ત બાગોખાહાર,
ચમન અમન કુલ ધુલ, નથી જો તેનો પાસખાંન!-ગુલ.
મીસાલ એ મોહબત વણુ, મન સોહણુ નહીં જરા,
ઘણી વનાનાં દોર છે, નથી જો તેનો આલીશાંન!-ગુલ.

ગાયન ૪૨૯ મું.

અયે સરસકે કમર-એ-રાહ

દરીયાએ મોહબતનો કિનારો નથી જરતો;
જાન જાય મગર તે કિનારો કયુલ નથી કરતો!-દરિયા.
મોહબત નથી માંનતી, મનાવે એક હમર,
પાક પ્યારને મારો, મગર જાનથી નથી મરતો!-દરિયા.
મોહબત બેસતર બેસતર છે અમર,
પાક પ્યાર પાપી ખ્યાલનો તો દમ નથી ભરતો!-દરિયા.

ગાયન ૪૩૦ મું.

રાગ—કાલીગડા.

“અખલા જાતી-કામલ કાન્તી નાર ગણાતી નખલી નહી,
સખલા છાતી સુર મદમાતી સદગુણમાં ઉલાતી રહી.”
સદગુણી નાર શોબી સંસારે સુખી રહે સદા સતવંતી,
એક ખુદા ને એકજ ખાવોદ રહે સદા તેને ગણતી.
નારી તે સદગુણમાં પુરી સત જે સાચવે તે છે સુરી
પરપ્રીતને જે સમજે ખુરી પાક વેણુથી જે મધુરી,
“સદગુણ પ્રકાશની કીરતીમાં નીશદીન છંદગી જાતી વહી-સખલા

ગાયન ૪૩૧ મું.

રાગ—કાલીગડા.

સુખ જનક નામ છે તાહાર એ કીરતાર અરે એ અહુરા
અજબ ખરે ગુનકાર તાહાર આદતમાં પણ હીંમત આપે
છે સઉ દુખનો દાર—સુખ
પરપર તુ નેક હીદાયત બક્ષ હમને નીત્ય હમાર સાર—સુખ

ગાયન ૪૩૨ મું.

રાગ—કાશીહિલી.

સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી જાણવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરું સુખ એમાં નહિ શર્મ તેમા
માનો જાનો તમે બહેનો મારી ના દેતાં શીખામણુ વિસારી—સ્ત્રીની
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હમેશ જે ગણે પ્રીયાનેજ પ્યારી
ચાહા રાખે મનમાં વફા રાખે દીલમાં
માનો જાનો તેમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામણુ વિસારી—સ્ત્રીની

ગાયન ૪૩૩ મું.

રાગ જોન પુરી.

કાંઠ અજબ દુખાયે દીલ મારે
ચયન જીગરમાં નાહી આવે—કાંઠ અજબ
યા રખ તારી માથુ હું ચારી તુજ વિના કોણ સાહે થાયે
ચીત આ ખાલી ફેરા ખાયે અજબ.

ગાયન ૪૩૪ મું.

રાગ આસાવરી.

ફાની દુન્યામાં જન્મી બશર તું કરજે બલાધ તજીદે પુરાધ
જોખન જેર જીવાની તારી માથ ન આવે કાંઠ
કરજે દીલથી યાદે ખુદાઇ—ફાની

ગાયન ૪૩૫ મું.

રાગ ભેરવી તાલ ત્રીતાલ.

સોહોલી તારા દીલનો ભરમ તે ખોલાઓ તેથી થઇ હું તારી
મોહોરદાર—

હારે તેથી થઇ હું તારી મહોરદાર
હારે તેથી થઇ હું તારી મહોરદાર.....-તારા,
વાતે વિચારતાં મનમાં ભમતાં, આવે બસ તારોજ વિચાર
દુઃખ હજારો, મનમાં સેહતાં બાગે કલેજે કંતાર.
હારે જાલા લાગે કલેજે કંતાર.
હારે પ્યારા લાગે કલેજે કંતાર—તારા

ગાયન ૪૩૬ મું.

રાગ—આશા જોગી.

જીડી જગ માયા ધન ને માન
સમજ ધનસાન, અએ નાદાન—જીડી
માત તાત ને મીત્રો ખેશી, સા પૈસાના ચાર
નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, સોભાવે સંસાર—જીડી
ભાઈ બહેન ને પરણી નારી પૈસે આવે કામ
ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી, કોણ લે તુંજ નામ—જીડી
મોજો જગની ખોટી, ભકતી જશે સાથ
તાહરં માહરં નહીજ રહેશે. ફકત નેકી બસ હાથ—જીડી

ગાયન ૪૩૭ મું. રાગ કલ્યાણ-તાલ-દાદરો.

હાથ જોડે તારે ચરણે પડી આવો નગર મોરા હરી
સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી નૈથ રસીલે બાલો વાલી
અંખીયા તોરી જાદુ ભરી—આવો સાચી કહો હુસ્ન અમે
બોલો ન બોલો મુહસે તમે તારી માયા માહરા મનમાં ભરી

ગાયન ૪૩૮ મું. રાગ—જંગલો—પીલુ.

નજુમી જોષી પાસે જઈ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમેને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોષ કિસમતનો—નજુમી
અહા કિસમત જગાવાને, ભરી કીટીટ ડરખીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો—નજુમી
રમ્યા કંઈ જાતની શરતો, જુગારી જીંદગી ગાળી
કરી સટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોષ કિસમતનો—નજુમી
ઘણા ઘંઘા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઈ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો—નજુમી
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચઢડાવે આસ ચકડોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ કિસમતનો—નજુમી

ગાયન ૪૩૯ મું. રાગ—માંડ.

પલમે જી જાય પ્યારે-પલનહો બરબાદ
ખાલી હોંશમે ગુમાયે-દુર રહે ફરીયાદ-તેરીપલ
જન જગ આયા-ઓ બચેચારા ભોલા
તાલીમ દેના-એ કરલે યાદ-તેરીપલ
દેરના કર તું ભજલે-એ હયે દુઃખકા બાદ
શાન તેરી જાંહ પોંહયે હવો પુર શાહ-તેરીપલ
જીને સે સુખ પાય તો તેરા હય કામ
એ જીવનકો નાવ જુકલે-કીસ્તી હો આબાદ-તેરી
જીંદગી તેરી આઘને રોજ મુખવા દે
જયસા તેરા કામ હય-વયસા તું આ લેખ
કોધ કછું ન કીજીએ મંજીલ કે બાર
પ્રેમ સખસે દે શીટ જીસે તું રહે શાદ-તેરી

ગાયન ૪૪૦ મું. રાગ—માંડ—તાલ—લાવણી.

મન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પડીત પુરાણારે કોઈના અમર છે લેખ લખાણ
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણાતો સમજી અલગ થગા પણ બાળક બીચારા લપટાયા-જરી
લાખોની પાખો ગઈ છે પીખાઈ જોણે મુછપર લીધું ઠરાયા

કાળના કોવાડેથી કોણ અચ્યું ભલે રક ભલે હોય મહારાયા—જરી
 સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી વધ્યાને લાડ લડાયા
 જોયનને તનધન તેવાં સમજવાં પાણીમાંના પડછાયા—જરી
 (ઉદયલાણ)

સરોજની.

ગાયન ૪૪૧ મું.

તાલ-લાવણી.

નખરાલી જોયન વાલી કોઇ ખુલખુલને બોલાવો
 મચકાલી મેંદીવાલી આ ખુલ ખુલને બોલાવો—નખરાલી
 કોઇ સલુણા સંગે માણું, મોહનમાળા પહેરી
 મદન જંગનું જોર જણાવું લાલ કોઇ છે લહેરી—આ ખુલખુલ
 હાવભાવ રસ ભેદ બતાવું. સમજવું સૌ વાતો
 ગયો વખત પાછો નહિ આવે માનવી હોય મઝાનો—આ ખુલખુલ

ગાયન ૪૪૨ મું.

રાગ પીલુ ખરવા તાલ ખેમડા.

અનંગ રંગે બોલી રંગીલી ને અંગે,
 મુગ્ધ બાળી બોળી ન જાણું પ્રસંગે—અનંગ
 છોડો બાધ છોડો વેણી જશે જે વધુટી
 જમાવ્યો રસ રંગ ઉછરંગે—અનંગ.
 લાલ કપોલે દંતસાત પકતી છે,
 ફુલ ચુંટતામાં મુવે ભરેડે ડસી છે
 શ્વાસો શ્વાસે ભરેલી પડસ્વેદે ભીંજેલી
 ઢીલી ઢીલી, શ્વમિત અંગે અંગે
 એ ઢીલી ઢીલી, ઢીલી શ્વમિત અંગે અંગે—અનંગ

ગાયન ૪૪૩ મું.

રાગ—કાશી તાલ લાવણી.

કઠણ જમાનો આતો પાપીરે, પાપી આતો પાપી,
 જનમના મેલાં, ઝેર ભરેલાં
 ફેલી ખાશે તાળી આપીરે આપી આ તો આપી—કઠણ
 સ્વાર્થ માટે સહેજ સાંધે
 સ્નેહખું નાખે ગળું કાપીરે કાપી આ તો કાપી આ તો કાપી—કઠણ
 કાળાં કુકર્મી અંધ અંધર્મી
 જાણે ન જમડાં રહ્યા ટાંપીરે ટાંપી આ તો ટાંપી—કઠણ

ગાયન ૪૪૪ મું.

રાગ પાહાડી તાલ લાવણી.

વાલમજી મારા વરણાગી
 તારા મુખડાની માયા લાગી.

પ્રેમ તણી ગાળી વાગી અંતરમાં પીડા જાગી-વાલમજી,
 ધાયલ કીધી છાતી વીધી, રાખુ આંધી રનેહે સાંધી.
 મુજને કીધો માહા ભાગી-મુખડાની
 રંગે રમશું, સંગે જમશું હરશું, હેત જણાવશું,
 ભવની ભાવડ રહે ભાંગી-મુખડાની.

બેધારી તલવાર.

ગાયન ૪૪૫ મું. રાગ પીલુ અરવા તાલ ખેમટો.

ચાલ હવે ચાલ વહેલી વહેલી
 લળી લળી લહેકે શું જોતી વળી ઘેલી
 તારા તનમાં લાગી છે તાલા વેલી સાહેલી-તારા
 રહે જાણે સોને સુગંધી મળેલી, અરરર પગમાં કાંટો વાગ્યો
 ભુડી કોઇ આવી આંધો પાસે
 (ખોલવાનું) જુઠી ક્યાં વાગ્યો છે કાંટો આમાં આંધવો ક્યાં પાટો
 હવે ચાલ ધુતારી ચાલ, ચાલીયે છીએ-ચાલ

સતી તોરલ.

ગાયન ૪૪૬ મું. રાગ-કચ્છી-કાફી તાલ લાવણી.

રાણા અચો વતનતે પાળે, સેલ સેલાણીડે ઘડી ઘડી સંભારે,
 તારાં તોડી મુડે ન થાડે વિસરે, મુંજે હયડેમે પ્યા ચુણ કે-રાણા
 મુંજે તો રાણો મુંસે રસેતો, ડેહ છડીપર ડેહ વીર્જ તો
 અઘ ગાલ રડેમે ધરત તો રાણા-રાણા.

ગાયન ૪૪૭ મું. કચ્છી કાફી તાલ લાવણી.

દીલ ડીયા મુંજે હારે વિંછોડો વિછડન જો મારે
 આતશ દીલમે એશુંજ મુકે શંતોડી ખારે-વિછોડો
 ધડળ ધરમે કોડ મળનું નકકી પુછી ન્યારે,
 લાલ લુટાણા હિણુલાડ, મળનું ટાંણું, ટંકસારે-વિછોડો
 દાદ ચુરઈ ખેદાદ કનાનું હલી હંજુ હારે
 દર્દ ડીસી ખેદર્દ ચોપ આંજો લીખ્યો કેર ટારે-વિછોડો

દેવ કન્યા.

ગાયન ૪૪૮ મું. રાગ પીલુ અરવા તાલ લાવણી.

પ્રીય આવો પ્રીય ઉદય પામતું મંગળ પ્રભાત વધાવો
 સુખના દીનની શરૂઆત થઇ રજની દુઃખની દુર નહારી ગઇ

પ્રભુની કરણા છવરાઈ રહી.

પ્રીતીની સરીતા ઉભરાઈ વહી હલકાઈ ગઈ.—પ્રીય.

ગાયન ૪૪૯ મું. રાગ ગોડ સારંગ તાલ લાવણી.

લોભાવીઓ લટકાળા.

રૂઢીયાળા, મરમાળા. પ્રિય અર્પું રદ્ય વરમાળા

દીવ્ય સ્વર્ગના તેજ ભરેલી અંતરમાં ધરં અમૃત વેલી,

મુજ કદયાણુ તણી મૃદુ હેલી એ મુજ બહાલા-લોભાવી

સતી દ્રોપદી.

ગાયન ૪૫૦ મું. રાગ પાલુ તાલ લાવણી.

ગોવીંદ ગુણ ગાવોરે. ગોપાલ ગુણ ગાવોરે રે નર નાર

ગીરીધર શ્રીધર શ્રી મુરલી ધર નામથી નેહ લગાવો હાં નેહ

લગાવો રે-નર નાર

માંડે તાર મીઠ્યા માની કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે હાં કૃષ્ણ

કહે જાવો-રે નર

અધમ ઉધારણ ભવ જલ તારણ નિરભય નામથી થાવોરે

ભય નારથી જાવોરે-રે નર

“આફતમાંથી બચવાનું સાધન.”

તમારી મુશ્કેલીનો અંત.

તમે તમારા હૈસા દરેક જાતના શેરોમાં તેમજ રૂ, અળસી, ચાંદી, કપુર વગેરેના વેપારમાં ગુમાવ્યા હોય અને તમે તેજાનાં વેપાર કરતા હો અને મંદી હોય તેમજ મંદીનો વેપાર કરવામાં તેજ થતી દેખાતી હોય અને દરેકની સલાહ પુછતાં પણ ફાયદો નહીં થતો હોય તો તમે અમારી પાસેથી દરેક ચીજોના ભાવોના આંકડા આના પાછ સુધાં પુછીને ખાત્રી કરો- કેમકે અમે પ્રાચીન જોતીષ અને રમલશાસ્ત્રના આધારથીજ તેમજ ઘણા વરસના અમથી તથા પોતાના મહાન મંત્રજાળના પ્રભાવથી રૂ, અળસી, ચાંદી, એરંડા, ચોખા, ધઉ, સુતર, ખાંડ, રંગ, ચીન જાપાનની હુડી તેમજ દરેક જાતના મોટા તથા નાના શેરોના ભાવોનાં થતા મોટા ફેરફારોનાં આંકડા આના પાછ સુધા કહાડી આપવામાં આવશે. વેપાર કરવા અગાઉ તથા નુકસાનીમાં વેપાર ગયા પછી અમારી મુલાકાત લઈ અમારી સલાહ પ્રમાણે વેપાર કરવાથી ફાયદો મેળવે છે. તેના સંખ્યાબંધ પુરાવા મોજુદ છે-તેમજ ઉંચ શેરેણીની જનમેત્રી, પ્રશનોત્રી, તપકા, વરસ ફળ વગેરે બનાવી આપવામાં આવશે, તમારો ટપકો તથા જનમેત્રી નહીં હશે તોપણ હસ્તક રેખા તથા ગસ્તક રેખા ઉપરથી આખી જીંદગીનું ભવીષ્ય આપાદ રીતે આપવામાં આવશે. અમારે ત્યાં જોતીષ અને તેજમંદીને લગતું દરેક કામ કાર્યક્ષય રીતે અને અજાયબી પમાડે તેવો વીગતવાર વરતારો કાળજીથી કહેવામાં આવે છે. તેનાં સંબંધમાં સેંકડો સરડીશીકેટો મળેલી છે-આવીને જુઓ-અને ફક્ત એકજ વખત ખાત્રી કરો.

ખાનુઓ અને ગ્રહસ્થો માટે અલાહદી ગોઠવણ રાખવામાં આવી છે.

તેજ મંદી અને જોતીષના મુશ્કેલીના પ્રખ્યાત જોતીષી-

કૃષ્ણલાલ રમાકાંત શર્મા.

મેત્રી બજાર, અનંત સીવાજી દેસાઈ ટોપીવાળાની સાંમે, ૧ લે માળે મુશ્કેલી.
મેળાપ-૮ થી ૧૧ અને ૨ થી ૫. ટલીગ્રાફિક એડ્રસ. Jotisee જોતીષી.

ભાગ ત્રીજો.

ઉસ્તાદી ગાયનો.

ગાયન ૪૫૧ મું. રાગ—કલ્યાણ-તાલ ત્રીતાલ.

ભોરી લાજ શરમ રખલે જુગમે પાક જાત પરવરદેગાર
પથેદા કીયે લાજ તુમહીકુ તું દાતા મયે બંદા તેરા
ગાએ બજાયે રીઝાએ પ્રભુકુ રાગ કલ્યાણ સરસ સમગ્ગયો
સપત સુરન ઓર ત્રીન આમતી ગરેસા નીધપ પધરી સાનીધ પપ.

ગાયન ૪૫૨ મું. રાગ—કાહારવો-તાલ-ત્રીતાલ.

ધર જાને દે છાંડ ભોરી જૈયાં
હા હા કરત તોરે પૈયા પડત હું
મોહનસે ઝુક રૈહીયાં—ધર.
અગર ડગર કે લોકવા સુનત હય
ચરયા કરત બીજ નારીયાં
જવોજી જવો તુમ અપને ડગરવા
મુખસે રેહંગી ગારીયાં—ધર.

ગાયન ૪૫૩ મું. રાગ—હુમરી-તાલ-ત્રીતાલો.

મગ ચલત કલાન શું અટકી
બીજમે દધી બેચન જાત ગુજરીયા
ઝપટ છીન મટકી પટકી—મગ
હમારી ડગરીયાં બીગાર ડારી શામને
વો તો નાહક અપની હટકી—નગ.

ગાયન ૪૫૪ મું. રાગ—પાહુડી માડ તાલ-લાવણી.

ભલાઇ કર ચલો જગમે તુમારાબી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા વયસા ફલ સદા હોગા—ભલાઇ
સતાને હો ગરીબોકો ન ખાતે ખોદ માલીકકા
કબી કોઇ જુલમ ગરે દેખા ફુલા ઓર ઓ ફુલા હોગા—ભલાઇ
ખુદાકે હય સભી બદે બનો મત ખુનકે પ્યાસે
ધુરી જલ્લાદ કે નીચે તુમારા ખુદ ગલા હોગા—ભલાઇ
સમજકર જાન અપનીસી દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલા વેગા તુમે બેશક જે ખુદ તુમસે જલા હોગા—ભલાઇ
ફવઝ અપની હો હરદમ અદા કરતે રહો ફકરન
મઝા હવસોમે પાતે હો વોહી એક દીન બળા હોગા—ભલાઇ.

અમારા માલથી હવે કોણ
અંજાણ છે ?
હુન્નરમંદી અને આર્થીસ્ટીક
બ્યુટી.

ચાઈના લેંપ વેર
શોરૂમમાં તમે ફ્રંટમાં
જોશો.

જી--તમારાજ
લાભનું છે !

સર અવસરે શ દીને
પ્રમંગે સાલગ્રહને ટાં
કણે તમારા મીત્રને કે
સગાંને કાંઈ સારી ટેસ્ટ
ની ભેટ શું આપવી
તે માટે મુજબણમાં
પડશે નહીં.

એકથી એક સરસ
નોવેલટીઝ
અને
પ્રીઝનટેશન
ગુડઝ.

અમારે ત્યાં તદ્દન
નવો માલ !!

ચાચના એંડ લેંપ
વેર શોરૂમ,

એલેક્ઝાંડરા સીનેમાની પાસે મુખ્ય

લોહાજ્યાલ મારકીટ.

હાલના લડાઈના હી
ગામમાં સર્વ ચીજોના
ભાવો ઉપર જ્યારે
આગ લાગેલી જોશો
ત્યારે અમારે ત્યાંના
સેલના ભાવ જોઈ
તમે દાંતમાં આંગ
ળાં પડશે--જરૂર એ
ક મુલાકાત લેશોજી.

ખરીદવું--નહીં ખરીદવું
એ તો મરજીની વાત પણ
એક લટાર માર્યામાં
કાંઈ ગયું ?

ફલાવર વાઝ, ગ્લાસવેર,
ડીનર એંડ ટી અને ટોબલે
સેટ-ફટલરી અને
પ્લેટેડ વેર.

મુટ એંડ ડરેસીંગ કેસીસ
વેધર ગુડસ આલ્ગમ,
એનટીમની વેર,
વોક્ષીંગસ્ટીક

ઓપલ લેંપ, સ્ટીવ
લાઈવેર
એલ્યુમીનયમ વગેરે,

ન્યુ બારટન સાઈકલ કું.

(માલેક પી. ઇ. દુબાશ.)

૦૦ બજારગેટ કોટ પોલીસ ચોકી પાસે:—

ઉપલી પારસી માલેકી હેઠલ ચાલતી સાઈકલની બાણીતી દુકાન આજ
વરસો થયાં મુબઈની અને ખાસ કરીને કોટના રહેવાસીઓની એક
સારી સેવા બજાવી રહી છે. અતરે નવી સાઈકલો વેચવા ઉપરાંત
સાઈકલનું ગમે એવું બીકટ સમારકામ એક્ષપરટ કારીગરોની
બાંહેધરી હેઠલ કરવામાં આવે છે. તેમજ સાઈકલને લગતો
દરેક સરસામણ તેમજ નવા ભાગો મારકીટ ભાવે
ઘણા કીફાયતે પુરા પાડવામાં આવે છે. એ ઉપરાંત
કીટસન લાઈટ સર અવસર માટે સવલ પડતા
દામે પ્રાઈમિસના ચુલા વગેરેનું સમારકામ પણ
ઘણાજ નજીવા દામમાં કરી આપવામાં
આવે છે.

નોટ—માત્ર રૂ. ૫) માં ઉપલી કંપની
સાઈકલને દબલ ઈનામલ કરી તદ્દન નવી
જેવી કરી આપે છે.

ગાયન ૪૫૫ મું.

રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

અરે મન સોચ તું ભાષ હરીકી યાદ ખીસારો હય
 ચલાયા કોલ તું કરકે વહાપે આપે કર ભુલા
 ફસાયા મોહને તુજકો નાહક અપની ખીગંડી હય—અરે.
 કુટુબ પરીવાર હયે તેરા વહાં નહિ કામ આવેગાં
 પડેગા યમ રાજમે ઝગડા વહાંકી કયા ખીચારી હય—
 ભજો તુંમ શ્યામકે શ્યામકો કરેગે મારું અર્ધ ભારી.
 કહે શ્યામ આધીનીસે કણુ ભકતી પ્યારી હય—અરે.

ગાયન ૪૫૬ મું.

રાગ—આગેશ્રી—એક તાલ.

બહુ ગુન કામ ન આવે સજની જામલગ એ કરમ નહિ જાગે
 જગત સુની હયે બાત રંગીસે રૂપ જોખન ગુન ધરો હી
 રહે તું હજો તેરે ભાગનકે આગે—બહુ

ગાયન ૪૫૭ મું.

રાગ—કેદાર—ત્રીતાલ.

ભજ ભજ મનું જારે તું કમલન યન બાસુ દેવ
 પ્રણુ તખ્તસલ ફરણા કર ભકતન પ્રતીપાળ રે તું—ભજ.
 જા કે સુનરણુ સુણીત પાપ હરત ભતન સરત
 પાવ દત પડપર મકિ તન ચનરક હત સુજ ભજુ ગત
 ભજ દીન દયાલ રે તું—ભજ.

ગાયન ૪૫૮ મું.

રાગ—પીલુ.

નીત હક સુમરન હરીકો કરીએ ભાવ ધરે શુધ અપને ગતમે
 ભવસાગર કો તરીએ—નીત
 હરીકો નામ સદા સુખ દાયક
 મંશલ મુખ સુચરીએ—નીત.

ગાયન ૪૫૯ મું.

રાગ—માંડ—તાલ—લાવણી.

દુનીયા એક મુશાશીરખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના,
 સાંજ સમજ કે આઠ પરે ભોર કે હય જાગ્યાના—દુનીયા
 ચુન ચુન મીટી મહેલ બનાયા લોક કહે ધર મેરા—હા
 ના ધર તેરા ના ધર મેરા ચીરીયા રએન બસેરા
 મત લલચાના દીલ દુખાના હરાકા ગુન ગાના—દુનીયા.

ગાયન ૪૬૦ મું.

રાગ—ગઝલ એહાગ તાલ પીસ્તો.

તાખ ઉસ્કે દેખતેકી ન લાયે ચલે ગયે
 કયા કયા પરી જમાલયે આયે ચલે ગયે—તાખ.
 દારા રહાં ન જમન શીકંદરશા બાદશાહ

તખ્તે જમીયે સેંકડો આયે ચલે ગયે-તાય,
 આલમ રહા ન કોમ પથંબર રહા નહિ
 વોહબી ધરી જમીમે સમાએ ચલે ગયે-તાય,
 આલમ થા ચેહ જુખીખાંકા યુસુફકી આલમે
 રૂકે હગર ખ્યાલકે આયે ચલે ગયે-તાય,
 દેખા 'નઝીર' મયને ચમનમે જો આપકો
 મયેદી ભરે જો હાથ દીખાયે ચલે ગયે-તાય.

ગાયન ૪૬૧ મું. રાગ—જંગલા-હુમરી-તાલ ત્રીતાલો.

પીયાકે ચિત્ર બન પ્રીતમ પ્યારે મન ખેરાગી મોરારે
 આંખુ વાંકી ડાંલી કોયલીયાં બોલે બનમે બોલે કોરારે
 નદી કીનારે સારસ બોલે મયે જનુ પીયા મોરારે-પીયાકે
 અપને પીયા પર તન મન વાંરે જો વાંરે આ થોડારે
 આજન પ્યારે ગલે લગા લું જગમે જના થોડારે-પીયાકો

ગાયન ૪૬૨ મું. રાગ—ખમાચ—તાલ દાદરો.

આજ શામ મોહલીનો ખાંસરી બગાય કે
 ખાંસરી બગાય કાહાન મોરલી સુનાયકે-આજ.
 હર હર સખ કરે જાત ગાગર સીર ધરત જાત
 નીર નાર ભરત ચલી સુધ નરહી સરીરકી-આજ.
 બન બન સખ ધુંડકે કટાય દાર ખાંસવા
 નીપજે ન ખાંસ વોહ બજેત ખેરત ખાંસરી-આજ.

ગાયન ૪૬૩ મું. રાગ—પીલુ તાલ-દીપચંદી.

ખુદીકી પરસતી જો ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કય યાહ
 તેરી રહેગી-ખુદી
 તમક કુલ કીતોકલ ઉડેગી હવા પર, મગર ઉસકી દોરી
 દોહોરી રહેગી-ખુદી
 ન કર જાલીમ જુલમ કીસે કેતો ઉપર, તેરે ધરમે જખ તકં
 કચેરી રહેગી-ખુદી
 નકર ઉર્મ દોલત પેહતની ગરરી, ન કીસકી રહી હય ન
 તેરી રહેગી-ખુદી
 ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જખ તક, તેરે ધરમે દીન રાત
 ફેરી રહેગી-ખુદી
 અગર દીની દોલત તુજકો જો ચાહે, તેરી ચરખ ખીચરી
 ચરેગી રહેગી-ખુદી.

ગાયન ૪૬૪ મું. રાગ—કાહારવો.

સાડે તીન પૈસે શેર મછલી ના બેયુંગા
મંચ તો ના બેયુંગા—સાડે
છોતી મેરી મછલી મયેશે નીકલી એક અંગુડી
બજારમે જા બેયુ ઇસ્કી ખરીદ લાઉ રોટી—સાડે
અંગુડીકો બેયું ભલા રૂપીયા લાઉ તીન
મુરગીયા ઉરકે લાકે બેયું અદે સારા દીન—સાડે
અન્દેકે જો પૈસા આવે ઉનકી લઉગા ખરી
જલા ફેકે હાથમેસે લે શીરેંગે લકરી—સાડે.

ગાયન ૪૬૫ મું રાગ—પીલુ છલ્લા-તાલ-લાવણી.

જરારે સમજો ઇસ દુન્યાકો મુસાશીર સખકો જાના હય-
લગાલો ઇસક અલ્લાસે, ભલા ખુરા જમાના હય-જરા
સરેગરબોજ ભારી હય તુજે મઝલ કો જાના હય
ખરચ કુછ પાસ રખેના તુજે વહાંકાં ખુલાના હય-જરા
હય માલી ચમન ખાલી લગાડો ફુલકી ડાલી
ચમન કો ફુલસે ભરડે હયાં કયા નજરા હય-જરા
પલંગ કે ચારડે પાંચે શીરેસ્ટે લેનેકો આયે
ચાલકે લે ચલો ચારો હસી ખુશીમે જાના હય-જરા
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદર કહાં કીનારા હય
કહાં રસ્તમ કહાં સોરાખ કાઝન કયા ખજાના હય-જરા

ગાયન ૪૬૬ મું. રાગ—ભેરવી કવ્વાલી.

વોહ લેકર હાથમે ખંજર જો અયસે તનકે બચડે હયે
કીસીસે આજ ખીમરી હય જો અયસે તનકે બચડે હયે—વોહ
ખુદા કે વાસ્તે અખ તું કદમ ઘરસે નીકાલ અપના
કે લાખો મુન તરીજ દરયે તેરે દરશનકો બચેડે હયે—વોહ
હુવા હયે આંજ કયા ચારખ, પરીર યાને આલમમે
કે ખીખડે એ હુવે ખાલો હો જોગન બનકે બચડે હયે—વોહ.

ગાયન ૪૬૭ મું. રાગ—ભેરવી તાલ—ત્રીતાલો.

ખારી કાહેકો નીર નયનેમે ભરના
હોકે ચેરા છોરે તેરા દીલજાની નાદાની સારી—કાહેકો.
સીકવયે જ્વેરે સીતમ ઇજાદ કયા કરના ભલા
જખ મસ્તી આઘ હુવા જલ્લાદ કયા કરના ભલા—કાહેકો.
કયા ન કરના જુલમકી ફરીયાદ કયા કરના ભલા
દીલકે સમજને કો અય શમશાદ કયા કરના ભલા—કાહેકો.

દીલ શીખાત હયે તુંમે રોના તરપના ન લોટના
અયસે બદ મોજકો ઉરતાદ કયા કરના બલા—કાહેકો.
(ના. જા.)

ગાયન ૪૬૮ મું. રાગ—ચીધ-કાફી-તાલ-ખેમટો.

મેરે અગન લાગી મનવા દીલદાર ઝાર હાભરે સુખકો
તરસકે—મેરે.

દુખ તો કત જાએ નાદી ઝેર પીયુગી કહેર સહુખી તનકે
જો છરીયા બડે

આયે કહીલી તન મન સખએ દમ કરંગી—મેરે.

ગાયન ૪૬૯ મું. (દાહરો.)

આરી જક ઉસકા પેયદા કર દીયા કાલીબને જખ દમ દે દીયા
અપને જમાનેમે હર એકકો પૈસે ઓર ડમ દે દીયા
લેકીન મુકદરને હમારે આમોદાના માગા જખ
પીનેકો આંસુ દીયે ઓર ખાનેકો ગમ દે દીયા—તનકે

ગાયન ૪૭૦ મું. રાગ—ધનાશ્રી-તાલ-ત્રીતાલ.

તજ પ્યારે અભીમાન—તજ
સોચ સમજ કર દીલમે સખર ધર; કોન ભરોસે ભુલા નાદાન—તજ
કાચી કાયા જુડી માયા જગતકો ડગમગ જનન—તજ
અપને કાજ મહેલ ખનાયા જતય બસે મયદાન—તજ
ધસ ધનકી કોત બઝાઈ, કાયાકી રીત પયછાન—તજ
રાજપાટ હય રેનકા સપના જપના શ્રી ભગવાન—તજ

ગાયન ૪૭૧ મું. રાગ—પાહાડી—ઝીઝોડી ગઝલ તાલ દાદરો.

તખ્ત ઉપર બયેઠકે જો કર તેડે ધનસાફ
ચીઠી આઈ સરકારસે ઘડી ન કરે માફ—તખ્ત
ફત્તહી તરવારથી મુદકો પેઠા નામ
તેગ કઝા ચકી આલગી કોઈ ન આયા કામ—તખ્ત.
દુન્યા હય દો રોઝકી ધસપર ન કર ગુમાન.
સો બરસ ઓ સાકપે આખીર મોતની ધાન—તખ્ત.
તાજ સીરપર રખકે હોતે જો જહાંકે સરદાર
દેખત દેખત નાજ છોડ ખાકસા હયે ખીરફતાર—તખ્ત.
મરદોકી મરદી રહે સખીયોકી બયેરાત
જાએ દુનીયાએ ફાનીસે તખ ખાલી ઉનકા હાય—તખ્ત.

ગાયન ૪૭૨ મું. રાગ—પીલુ લઙ્ગન તાલ ત્રીતાલ.

રામ ભજન કર લેના જન્મ સફલકા ફેરા
પામે કોન્હી હય તેરા તું તો માયામે હય ઘેરા—રામ.
સોના પહેનો રૂપાં પહેનો પહેનો પીતલ કાંસાં
રૂપીએ ગજકા રેશમ પહેનો નહિ જીવનકી આશા—રામ.
કોડી કોડી માયા જોડી રૂપીઆ લાખ કૌડા
પ્રભુકા ધરકી ચીઠ્ઠી ઉતરી રાજ દાજ અખ છોડા—રામ.
બાડી બગીચા બગલા બનાયા ગાય બેંસ ધર ઘોડા
સુંદર નાર એકેલી છોડી બી જડ ગયા તેરા જોડા—રામ.
દેશ દેશકે બૈદ બોલાયા લાયે જડી પુટ્ટી મોરા
જડી પુટ્ટી કછુ કામ ન આયા જખ આવરદા તુટા—રામ.

ગાયન ૪૭૩ મું. રાગ—તથા તાલ (સમયાનુકુલ)

બન શકે તો નેકી કરના આખીરકો હય મરના
અયસી કરની કરશે ખ્યારે શીર ન ચોર્ચાશીમે શીરના—બન
ધન જોબનકે પુર જોશમે ઇતના નહિ ઉછલના
દો દીનકી હય હશમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના—બન
જન પુઝકે રાહે બદીમે ખ્યારે કદમ ના ધરના
ભજો ખુદા અલ્લાહ રામકો ભવસાગર હય તરના—બન

ગાયન ૪૭૪ મું. કંવાલી.

ન છોડો તુમ ધરમકો ચાહે જન તનસે નીકળે
સમ્યા સુખુન હોય લેકીન શીરી દહનસે નીકળે—ન છોડો
હરવકત મોતે સરપર ચલ લેલે તોશા ભાઇ
ભકતી વીનાયકી કરશે જીતની ઇંસ તનરો નીકળે—ન છોડો
ચુનલો કરમ ધરમ કે બહારે જવાનીમે ગુલ
નહિ તો ખીઝામે રોરો પુલપુલ ચમનસે નીકળે—ન છોડો
દયા ધરમકો કરલો નહિ તો સમજવો આઝીઝ
સીકનદરકે હાયે દોનો ખાલી કફનસે નીકળે—ન છોડો
મેરે મરીઝે દીલકી ઉમ્મીદ હય તો એ હય
જાતુપે ઉનકે સર હો ઓર જન તનસે નીકળે—ન છોડો

ગાયન ૪૭૫ મું. રાગ...ગોડ સારંગ ત્રીતાલ.

સખી કોઇ જય સુનાવો સુંદરકો
ધરી પલ છીન નહિ ચેને પરત મોહે
ધ્યાન લગો ગિરીધરકો—સખી
ગૌર તનુ અર સારંગ પ્રાણી મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર મુખ સુખ સદન શામકો બળબળ જાઉ ચતુરકો—સખી

ગાયન ૪૭૬ મું. રાગ-માલકોશી.

હર હરકો હરમે પચેછાના આ લખ આદની રંજન તુહી
ઘટ ઘટ ખીચ સમાના—હર
ગુપ્ત પ્રગત તું દોંઉ જગતમે જગતમે જગતમે હે જગતમે
કહું જાહીર કહું જાના અલખ અલખ લખ રૂપ વાહીકો
હર રંગ આપ લુખાના—હર.

ગાયન ૪૭૭ મું. રાગ-આસાવરી-કુંભરી.

હે બાળે જનનન જનનન બાળે પાયલીયા મોરે રાગ દુલારે
દોરે આગન વા મોઘ—હે બાળે
માનમ તંગ મનવારો ડોલે
નઈ નન કીછળ છાધ—હે બાળે.

ગાયન ૪૭૮ મું. રાગ-બીહાગ-તાલ-ત્રીતાલ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની ઓદવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે—સોહત
શંકર ભુખન મેલક હાયો વાદી સુર ગંધાર
સમવાદી ભર્યો સપ્તમજનમે ઉપજત નીત અનુરાગ સજની—સોહત

ગાયન ૪૭૯ મું. રાગ-દેસ-તાલ-ત્રીતાલ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે
મેહા બોહારન બરસે
કારી ઘટા ધન શીર ઉ મંડાવત
પપીયા બોલે સદા રગ મનુંવા લરજે—મેહારે,

ગાયન ૪૮૦ મું. રાગ-સાહેની-તાલ-ત્રીતાલ.

સમય જળ આવે પલટ જગ જાએ કીસીકા કહ્યું ન ચલે
બુધમાની અભીમાની રાગ રાણી બલદવાની દુખ પાયે—સમય
દુનીઆ મુસાફરખાના આએ યહા હએ જાના
રએન સમજ કારે ભોર ભએ ચલનાં
મન ઠેરાના હરી ગુન ગાના થેહી નીત સગ જાએ.

ગાયન ૪૮૧ મું. રાગ-માંડ તાલ ત્રીતાલ.

ભજ મુખસે દીન દયાળરે સખ જુઠા હયે સંસાર
કોઠ દીન આવેગા કાલરે સખ જુઠા હયે સંસાર
મેરી મેરી મત કરરે સુન મેરી એક ખાત
માયાતો સંગન ભાઠ સખ ગયે પસારે હાથરે—સખ
ચાર દીનકી જીંદગી રાગ રૂપ વો રંગ જીતે કે સખ ચાર હયે

કોમ્મ મુરે નન્નવે સંગરે—સખ.

માતીમે મીલ જયગા કયલુ તેરે શરીર

જની શકે તો કરો કુચ્છ તુંમ વો દીનકી તદખીરે—સખ

રામ નામ તું બજ મન પ્યારે હમરી શીખામણ માન

ધર પ્રભુકો ધ્યાન યસ તું જળ લપ ધતમે પ્રાણરે—સખ

ગાયન ૪૮૨ મું.

રાગ ભેરવી.

જગો અલખેલી શાહજાદી રશકે હુર જગો

દેખો ક્યેલા હય ગુલશનમે કયસા નુર જગો—જગો

ઉડીયે હુર ઉડીયે હુર ખીતી રાત તારે

સારે હુમે આ સમાનમે નીકલી ધુપ આનમે

કુલે ફલ શાનમે ખુલ ખુલ મસ્ત ધ્યાનમે

અકયસા ભાયો છ લંહરાયો નરગીશ ખેલા આયા શખ્ખો—જગો

ગાયન ૪૮૩ મું.

રાગ—કલ્યાણ, ધૃપદ, તાલ સુલકાંક.

ભજલે ભજમન શ્રી ભગવાન, કહા ભયો તું અમન. ભજ.

ઉત્તમ દેહ તું પાયા હય તું, ભુલ્યો વોતું તજ શુદ્ધ સાન. ભજ.

વૃથાએ દીન દીન, જાતે ગીનગીન, તજ અખ અભિગાન. ભજ.

શીર તું આવેગા, રોતા જાયેગા, જક્ષ પાયેગા, તજ અજ્ઞાન. ભજ.

ગાયન ૪૮૪ મું.

રાગ—કલ્યાણ, પદ. તાલ દીપચંદી.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે,

ખુદાનો રહો હાથ મુજ કોમ માથે.

ગુઝારો

સુખી કોમ છે આપણી આ રાજે,

મુખારક તમેને નવું સાલ આજે.

ગુઝારો

ગુઝારો વરસ આ અમન ને અમનમાં

વસાવો ભલા ખ્યાલ ખુબ નેક મનમાં

ગુઝારો

વધો સંપત્તિ સંતતી સાથ રોજ,

ખુદાવંદ રખે તમેને લ્યો મોજ.

ગુઝારો

રહો ખુશ તમારી જંધી આશ પામી,

ખુદા પાક આપો સદા નેક નામી.

ગુઝારો

ગાયન ૪૮૫ મું.

રાગ—હમીર, ખ્યાલ, તાલ ત્રીતાલ.

ધન ધન સ્વાદી મુખારક હો નુર બરે તનજન સલામત,

નેક લગન મેહેમાન મુખારક જનમાલ જવેદાન સદા હે. સ્વાદી.

રંગ, રંગ, સુર, તાન. ભરા હો માન પાન યઝદાં મુખારક,

હો હમેશ હરઆં મુખારક,

સ્વાદી.

ગાયન ૪૮૬ મું. રાગ—ઝીંઝોદી પદ તાલ જલ્દ ત્રીતાલ.

ન ખુદા વણ પેહેલું ખરે કંધરે, ન ખુદા વણ મોઢું ખરે કંધરે,
ખહુ મેહેર કરે પુજવાથી રવી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.
ખુખ આતશ ખાક હવા હું ભણું, વળી આખ અનાસર ચાર ગણું,
ખીજ ને ચીજ એથીજ થઈ છે ધણી, સહુનો સત અહુરમજદ
ધણી ન ખુદા.
અમશાસ્પદ ઝોરાસ્ટર ખન્યા તું થકી, નદી પહાડ સરોવર સિંધુ નકી,
ખુખી ભારે દીસે સુર ચાંદ તણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.
રચના બધી ખાકી મીનોઘ વળી, રસરંગથી એક સુ એક મઢી.
મુજ આખ રખાવ નિત્ય તું ભણી, સહુના સત અહુરમજદ ધણી ન ખુદા.

ગાયન ૪૮૭ મું. ખમાચ પદ તાલ ત્રીતાલ.

અરે મન કાયેકો સોચ કરે—અરે
સોચ કરે કહ્યુ બન નહીં આવે ધીરજ કયુના ધરે અરે,
જો કહ્યુ લેખા લેખ વિધાતા ટારી ના રેખ ટરે અરે.

ગાયન ૪૮૮ મું. રાગ કેદારો—તાલ ત્રીતાલ.

જગના સ્વામી અંતરજામી, સન્મતિ અમને આપો,
અરસપરસનો મેલ મટાડી, કુસંપતું મુળ કાપો.—જગના.
ઉન્નતી કરજો પ્રભુ કૃપાળુ વિધયા કળા કૌશલ્યતા થાપો,
કરી કૃતાર્થ કૃપા દ્રષ્ટિથી પ્રવળ શત્રુ ઉથાપો.
અહો દીનબંધુ વિપત્ત વિદારી કીર્તિ મંડળની જગમાં સ્થાપો,
વાર્ષિક ઉત્સવ સમયે ખ્યારા, ગાઓ પ્રભુના ગુણ અમાપો—જગના.

ગાયન ૪૮૯ મું. રાગ—કામોદ, ખ્યાલ, તાલ એકતાલો.

નધ લગન લગલી, તુમસે મહમદશાહ,
ખ્યારે સુમરન કરત, રહત નીશદીન, ધડીપલ છીન. નધ
ઢીકછીન પલછીન ચટપટી,
જ્યામે રહત હય સુનલે મુરખ બાન. નધ.

ગાયન ૪૯૦ મું. રાગ—જંગલો પદ, તાલ ત્રીતાલ.

મન ભજનીરે રાધે કૃષ્ણ હરી. મન.
દુર્લભ દેહ મનસાદે માગો, નહીં મીલે ફરીગે ફરી. મન.
દાસ હેરી ભટ સદગુર પામે, નમટકે છે મરી, અવતરી. મન.

જાહેર ખબર.

ખાસ પારસી કુટુંબોમાં જાણીતી
થયલી (૨૪) વરસની જુની ગરમ,
સુતરાઉ અને ફેનસી કાપડની

દુકાન.

હમારી દુકાનમાં મેહેરબાન ખાનુઓ
અને ગ્રહસ્થાને ખરનું તમામ જાતનું
ગરમ, સુતરાઉ અને ફેનસી
કાપડ રાખવામાં આવે છે.

સર મંગલદાસ
મારકીટ ગલી
નં. ૫.

કપસડ ડોસાભાઈ સાહેબરની કાંઠો

શેણદી

રામસનીના સુભ
હીંગામ માટે ગરમ,
સુતરાઉ અને ફેનસી
કાપડ ખરીદવાનું ભરશેદાર
મથક.

ઉંચી મલમલ,

લોન, ગાજ, નેત, જગનાથી,

દોરીઆ, લાંગકલાથ, ચીકન ફેલેનલ,

સરજ વાસીંગચેક, કેશમીર, કોતીંગ,

આલપાકા, સાટીન ડક, જીન વગેરે

ખાતરીનો માલ કીફાયત ભાવે મલશે.

ખાહાર ગામના ઓરડોપર તુરત ધ્યાન

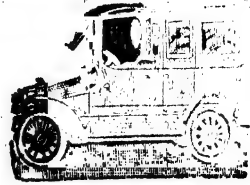
આપી વી. પી. થી રવાના કરવામાં આવે છે.

ઢેકાણું-સર મંગલદાસ મારકીટ, ગલી નં. ૫.

તમારે મુદત મુજબ નહીં કે ક્યાં જાઉં, ક્યાંથી લાવું કારણ

ચીજો હજાર
ર પણ તે
મેળવવાનું
મથક ફક્ત
એક જ

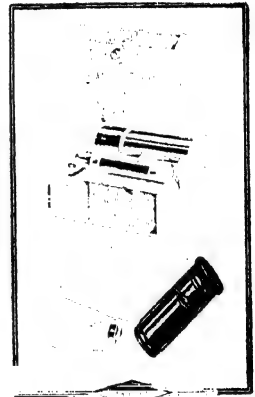
અને
તે

મેસર્સ વી. મહમદ એન્ડ સન્સ

જ્યાંથી દરેક પ્રકારની ફેનસી
ધર સણખારની ચીજો ફેનસી
ગુડઝ, ટોયઝ રમકડાં,
તરેહવાર ફર્નિટર
અને

સ્તામ્પ્સ પેનો વીજળીની ખીસામાં રાખવાની નાની મોટી
પોકેટ તથા પેનસીલ કે પેનસાઇઝની ઇલેક્ટ્રીક બતીઓ,
જલેટ અને બીજાં મેકરના સેફ્ટી અને તરેહવાર જાતના
ફેઝરો, ફેનસી વાંઝ, પુલાવર પોટ,
ખાખા ગાડીઓ, ક્રીકેટ ટેનીસની
ચીજો ઇત્યાદી, ઇત્યાદી.

મેસર્સ વી. મહમદ એન્ડ સન્સ,

૧૫-૧૬ સરદાર ગૃહ લોહારવાલ.

કાર્ડ મારકેટ મુંબઈ.

ગાયન ૪૯૧ મું. રાગ—ખિહાગ, પદ, તાલ ત્રીતાલ.

ચલના હોગા જરૂર, એક દીન ચલના હોગા જરૂર. ચલના.
 લલમન રામ અમર જો હોતો, રહેતો કબરસો દુર,
 સોહી જગમે રહેન ન પામે, સમજ દેખ નર કુદ, ચલના.
 રાવન, કુંભકરન બેઠે જોધે, કેહત હોતે હમ સુર,
 કઠીન મોતસે વોહી ન બચે, મીલ ગયે માટી ધુર. ચલના.
 જમશેદ, ફરેદન, મહમદ, ઇસા, ઓર રાજ ધર્મકે સુર,
 ગયે જગતકે મેહેમાં હોકે, દેવી દેવતા હુર. ચલના.
 અરજુન સમ ક્ષત્રી નથી જગમે, કરન દાન ભરપુર,
 પાંચો પાંડવ ધીર પ્રતાપી, હો ગમે ચક્રનાચુર, ચલના.
 પીર મરે પયગમબર મર ગયે, મરે ચાંદ ઓર સુર,
 કહે કપીર ભકિત કબ રચના, થાડો કાલ હજુર. ચલના.

ગાયન ૪૯૨ મું. રાગ—કાનડો, હોળી, તાલ ત્રીતાલ.

ખેલ હોરીમે પીયુકો રીઝાઉ, આજ સકલ સખી ફાગ હમારો,
 જનમ જનમ મુખ પાઉ. ખેલ
 જ્ઞાન ધ્યાનકો ભર પીયકારી, ભાવ અખીર હોઝાઉ.
 રદ્ય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે. નવનિત તાલ બેનઝાઉ. ખેલ.
 ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં તીન તાપ બુઝાઉ,
 ભર મુખ હેત ચુલાલ મુકસો, બાર બાર બલબઝાઉ. ખેલ.

ગાયન ૪૯૩ મું. રાગ—આહાર પદ, તાલ ધીમે ત્રીતાલ.

પ્રીતમ મુજમે પાયા, મેરા પ્રીતમ મુજમે પાયા,
 આજ આનંદ અપારહી મેરે, તનકે તાપ ખીલાયા, પ્રીં
 ખોજત ખોજત દીન બચે કેતે, કરેતહી કોટી હિપાયા,
 જખતે મીલે સદગુરં બેદ, તિનહી પલમે મીલાયા. પ્રીં
 ખેલત ખેલાવત અંતરજામી, જન બહુ નામ ધરાયા,
 સો પીયા મોપે પલ નહી ખીલુરે, પ્રાનપતિ જો કહાયા. પ્રીં
 પડી પરીક્ષા તબ હર્ષ બચો હય બયા સકલ મન ભાયા,
 સમભાવ હુવા તબ દેખા સકલસે, નીરમે નિરંજન રાયા. પ્રીં

ગાયન ૪૯૪ મું. રાગ—માંડ, પદ, તાલ જલદ ત્રીતાલ.

નર સુરખ પંછી ઉસ મારગ મત જાય-ઉસ.
 કામની તનકા તાર જહાં હય, ઉસ પરખત દુઃખ દાય,
 કામ મહા ભડ બીલ જુરા હય, અખ અસ્તુ લેત છીનાય-ઉસ
 પરનારી ઝેરી છુરી, મત લગાવો અંગ,

દશ શીશ રાવનકે ગયે, પરનારી કે સંગ,
પરનારો એક યૈરી હય, નેહે કરો મત કાય,
ખાંધેલી મર જાવોગે, મુકત કહાં સો હોય—ઉસ.

ગાયન ૪૯૫ મું. રાગ માંડ ગરબો તાલ ડીપચંડી.

સખી આજનો દીવસ સોહામણોજો,
તેજ ભર્યો પુર્વે ઉગ્યો સુરજ દેવછે જો. સખી
વહાણેલા વહાલા લાગે નવીન વર્ષના જો,
હેતે હળી મળીને રહીએ સાથમાં જો. સખી
એહેન ભાંધના સુખ રૂપ પુછીએ જો,
બળતી જળતી, આંતરડીને ઠારીએ જો. સખી
જીવીને જગમાં તે શું કરવું બધુ જો,
શું કરીશું કસ્યાણુ નવીન વર્ષમાં જો. સખી
કાંધાં શાંશાં કર્તવ્ય ગત કાળમાં જો,
વિચારી ખોંધો હવે કાંઈ હીસાખતે જો. સખી

ગાયન ૪૯૬ મું. રાગ માંડ પદ તાલ પીસ્તો.

શુભ વેળ ખીતી જાત હય બજલે નાથજી,
અચ્છે દીન નીકલ જાત હય સમર લે નાથજી. શુભ
ખહોત ગઈ થોડી રહી ખ્યારે અખ તું ચેત,
કાલ ચીરૈયાં સુગ રહી નીશદીન આયું ખેત. શુભ
ખ્યારે તુમ પ્રભુ બજનમે ડેર ન કુચ્છ લગાય,
કયા જાનેં યા ડેરમે સાસ રહે કે જાય. શુભ
ધન જોખન તેરો યુધ્ધ જયગો જા વિધિ ઉડત કપુર,
ખ્યારે અખ ગોપાલ બજ કયુ ચાટે તું જગધુર. શુભ
આજ નહીં મેં કલ ભગ્નુ કલ કહે શીર કાલ,
આજ કાલ કરત કરતહી અવસર જાતહી ચાલ. શુભ

ગાયન ૪૯૭ મું. રાગ શોરઠ પદ તાલ ત્રિતાલ.

હવે મુને રહેતી નથી પ્રભુ ધીર રહેતી નથી પ્રભુ ધીર,
ઓતપ્રોતમાં સુતજતાં પણ દેખાણું છે ચીર. હવે.
તરંગ દહેરી ખુદ ખુદ જોતાં સત્ય ન જાણું નીર. હવે.
સ્વપ્ન સમે જો બનીયો ભીક્ષુક આપે છતાં અમીર. હવે.
દુર ગણી આ જો નીજવસ્તુ નેત્રે ભરાણું તીમીર. હવે.
નિર્જ દર્શન દેશો પ્રભુ ક્યારે આપો આશ લગીર, હવે.
પુણ્યમંદ સ્વરૂપ પદ પામુ જહાતાં પ્રેમ સમીર, હવે.

ગાયન ૪૯૮ મું

રાગ સૌરઠ પદ તાલ ત્રીતાલ.

જુદી દેખત પ્રીત જગતમેં જુદી દેખત પ્રીત—જગત
અપને સુખકો સખ જગરોવે, કયા દાશ કયા મીત—જગત
મેરો મેરો સખહી કહત હય હેતસે બાધે પ્રાત—જગત
અંતકાળ કોઇ સંગત ચાલે ચેહી અચરત હયરીત—જગત
મન મુરખજી અજહુન સમજત ગાઓ હરીકે ગીત—જગત

ગાયન ૪૯૯ મું

રાગ દેશ ભજન તાલ દાદરો.

ભાઇ દુખ નિવારક પાલક સાધુનો તેને નિત્ય સંભારોરે,
ધર્મ સુધારક કષ્ટ સંહારક પળ ન વિસારોરે—ભાઇ
રાવણાદીકનો નાશ કીધો ગોપને કારણ અગની પીધો
અર્જુનાદીકને આપ્યું માન કૌરવ પાપીતું તોડ્યું માન
જમુના નીકટ રહીને કા'ન કૃપા પસારો રે—ભાઇ

ગાયન ૫૦૦ મું

રાગ જૈજૈવંતી ધ્રુપદ તાલ એકકો.

ગગન ઉસ મેહેલ જાકે ચંદ્રાસી મશાલ જલે
નવ લાખ તારે જાકે ખીચ કદરવા રહે.—ગગન
ભીમસે વઝીર જાકે અબ્રસે દીવાન હય,
બેરસે કોટવાલ જાકે ગનેશ ફેઝદાર હય.—ગગન

ગાયન ૫૦૧ મું

રાગ માલકોષ પદ તાલ દીપચંદી.

ભજુ રોજ ભાવે. ભવાની ભવાની
ધર નાજ ચીંતા, કશાની ભવાની
સુખે સર્વ આપે દુઃખે સર્વ કાપે
દયાલી તું માતા ન ધાની ભવાની
ધણો દુષ્ટ પ્રાણી, મને માતા જાણી
ઉગારો અરે અજ, માની ભવાની
નથી આશા મુજને અવરની જરાએ
હવે કર તું દ્રષ્ટી કૃપાની ભવાની

ગાયન ૫૦૨ મું

રાગ માલકોષ પદ તાલ દાદરો.

હારે સાંભળો પ્યારા વેપારી સમજો શીખામણ સાર
જો નહી સમજો તો થશે વેપારે હાર
સંપ સત્ય, વિધયાં કેળવણી સ્વદેશ પ્રીતિ ધાર
સત્ય સંપને તજી દેશે તો વાગશે એખી માર
સુધં તપે છે, સત્યથી સત્ય સુષ્ટીનો સાર
સર્વ રહ્યું છે સત્યમાં સત્યે સકળ વેપાર

સંપ વિના નહીં સાપડે સુખદાયક વેપાર
પાંચ પાંડવે સંપત્તી કૌરવ માર્યા હાર

હારે.

ગાયન ૫૦૩ મું રાગ સોયની ગઝલ તાલ પીસ્તો.

જુલમ કરના છોડદે જાલીમ ખુદા કે વાસ્તે,
શોક જનક હયક હરકતનીરવા, અહલે વફાકે વાસ્તે. જુલમ.
કાટકર ઓરોફી ગરદન, ખયર અપની માંગતા.
દે જગા ધનસાફકો, દીલમે ખુદાકે વાસ્તે. જુલમ.
કર ભલા હોગા ભલા, નેકીકા બદલા નેક હય,
ખ્વામખાં મુઝરીમ કયોં બનતા સગ્ગકે વાસ્તે. જુલમ.

ગાયન ૫૦૪ મું રાગ કાલીંગડો ભજન તાલ ત્રિતાલ.

રામ નામ મીઠા મોસે બોલના. રામ.
લેતે દેતે ખુટે નાહી. ચોરવાકો લુટે નાહી,
ખરચ ખરચ કર વાકો નાહી તોલના. રામ.
ઉઠત બેઠત નીત જગત સોવત દીન,
હસી ખુશીસે બાબા, હરીકી હુંડી બોલના. રામ
રતન જતન એતો, હય અતિ અમોલન,
સુરદાસ ધતઉત, નાહી નાહી ભુલના રામ

ગાયન ૫૦૫ મું રાગ ગંઝલ તાલ ઠેકો કંવાલી.

મહોખખત ગયરસે મેરી, છુડાદો યા રસુલ્લાહ,
કદમમે ધ્યાનકો મેરા, લગાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.
લગા તકીયા ગુન્હાહોકા, પડા દીન રાત સોતા હય,
મુજે જુમ ખ્વાબ ગફલતસે, જગાદો યા રસુલ્લાહ. મહો
પડા હું ખીચ દરીઆમે, ભમરમે ખાતા હું ચકકર,
કીનારા વોહ લગે મુજકો, લગાદો યા રસુલ્લાહ.
બડી કીસમત હમારી હય. ઉમેદ હમકો તુમારી હય,
ભરોસા દીન દુનીયામે, નીભાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.
વસ્લકી પીડ ભારી હય, નેહાયત બેકરારી હય,
મુસાશીર હું બે મુકામે, પહોંચાદો યા રસુલ્લાહ. મહો.

ગાયન ૫૦૬ રાગ લલિત કુપદ તાલ ચોતાલ.

મેરો મન લાગ રહો, મોહની મુરતસે, તાતે મોહ કછુન સોહાયે મેરો.
નિદ્રા ઉજક ગઠં સુપનો પ્રગટ ભયો, આયે અચાનક દરશન
પાએ. મેરો.

મેરો કહો માન લેરી, મુનહો સુખકનાર, તાપર જીયાવાર પ્યારે,
લાલકે અલી,
જુનહો બેનાલ ભયે મુરલીમે લલત, બળએ ગાએ મેરો.

ગાયન ૫૦૭ રાગ લલત ખ્યાલ તિલવાડા.

યા રખ મુન લીજીઓ મેરી મરજી, જે કુચ્છ આહસો રહે તેરી
મરજી ચારખ,
ઇસ દુનીયામે કોઇ નહી આપના, જે દેખેસો મતલબકી ગરજી
ચારખ,

ગાયન ૫૦૮ મું અસંત ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ગોવીંદ ગીરધર હજદર ખીષધર, નામ તિહારો કહાન. ગોવીંદ.
મેર મુકુટ શીશ મુરલી અધરગુંજ, માખન માંગત દાન " "
હાથ લકરીઆં, ખાંધે કમરીઆં, બન બન મારત તાન. " "
ગોરસ આખત જનમ ગુમાયો, સો નંદ જસોમતી પ્રાન. " "

ગાયન ૫૦૯ મું રાગ પહાડી પદતાલ કેરખો.

મન કોતકી બાટ નીહારત હય અબ કોતસા ચાર તુમારા હય,
ધન ધામ રહા સખ સાથ રહા, અબ સખસે કીયા કીનારા હય. મન
માત પિતા દારા ભગની અબ કોઇ ન કહત હમારા હય,
સખ ભરભર નીર વીલાપ કરત, અબ કોઇ ન કહત હમારા હય મન
તુમ દેશ બિદેશ શીરે બ્રમતે, બિધના કછુ ઓર બિચારા હય,
જેસી કરની કર આયે બાવરે, તેસી ભોગવહારા હય. મન
સોંચ કરે અબ હોત કયા, કછુ દીનભર ઓર ગુઝારા હય,
શ્યામ સુંદર (પ્રભુ) ટો સુમરન કરસે, વોહી મીત દુલારા હય. મન

ગાયન ૫૧૦ મું રાગ લેરવી લજન ઠોકો દાદરો.

જપા કર માલા, કાહેકો ખીસારી રે, હો. જપા
રામ ભજનકો તુલસીકી માલા, ઓઢનકો મૃગછાલા. જપા.
ખાન પાનકો બાસીજે દુકરા રેહેનેકો કું જતમાલા. જપા.
ધન જોગન મદમે મત જુલે, જમ કરત બેહાલા જપા.
કૃષ્ણ પીયા બીન હેતુ ન જગમે, સખ જુઠા જંજાલા. જપા.

ગાયન ૫૧૧ મું રાગ લેરવી પદ તાલ ત્રીતાલ.

સબસે હંચી પ્રેમ સગાઇ, લગાવે પ્રભુસે ભાઇ. સખસે.
દુર્યોધનકા મેવા ત્યાગો, સાક બીદુર ધર પાઇ,
જુઠે ફલ સખરીકે ખાએ, બહુ વીધી પ્રેમ લગાઇ. સખસે.

પ્રેમકે બસ નુપ સેવા કીની, આપ બને હરનાથ,
પ્રેમકે બસ અર્જુન રથ હાંકે ભુલ ગયે ઠકુરાઈ. સખસે.
એસી પ્રીત બદી બીંદાવન, ગોપીયન નાય નયાઈ,
સુર કુર ઇસ લાયક નાહી, કહાં લગ કરે બગાઈ. સખસે.

ગાયન ૫૧૨ મું રાગ આશા જોગી પદ તાલ ત્રીતાલ.

મત કરના અભિમાન પ્યારે તું.
એક દીન નીકલ જાયેગો પ્રાન પ્યારે તું. મત.
રાવન કીતો સંપત દેખો શીરત લંકમે દુંડી,
રામચંદ્રકા લગા ઝપેટા. ઘુસડ ગઈ દશ મુંડી. મત.
દુર્યોધનકા બલ કયા દેખો, બાર હઝાર હાથી,
ભીમસેનકી લગી ગદા જબ, તનકી હો ગઈ મટી. મત.
સાત બાલ માર કંસ, મસ્ત હુવા મથુરામે.
બાલાકૃષ્ણમો સપડ ગયા, તબ રાજ મીલા ધુલનમે. મત.
કહત અંછદર સુનલે ગોરખ, બાર બાર નહી આના,
નહી શરન પ્રભુ કે નરનારી, શીરશીર ગોતા ખાના. મત.

ગાયન ૫૧૩ મું રાગ બિલાવલ ધ્રુપદ તાલ ચૈતાલ.

મંદ મંદ ચરન ચલત, નેવર ઝનકાર પરી,
ચલત ગજ ગેંદ પ્યારી સોહત છબ કામીની. મંદ.
ગરજ ગરજ બરસે બાદુર, અનહદ લાગી,
શામ ઘટા બન આઈ, કુંજ દમકે દામીની. મંદ.

ગાયન ૫૧૪ મું રાગ સારંગ લજન પદ તાલ ત્રીતાલ.

ખરેખર હિત જો ઇચ્છો, તો છોડી દો માસનો પીછો. ખરેખર.
ગોસ્ત હરામ કીધુ તું પોતે, પેગમ્બર ઝરથોસ્તે,
દાદાર અહુરમઝદના હુકુમો, મજહબ રસ્તે જો તે. ખરેખર.
અહમન અમશાસપંદ જો મહોટા, ગોસ્તપંદોના નાંથ,
કતલનાં કાળાં કરમોથી, કપે છે દીન રાત. ખરેખર.
જીવ સહુના સરખા લેખી, કદી ન કરવી ઘાત,
આપણી એવી વેળા આવે, કેવી પડે પંચાત. ખરેખર.
જીવન ચાર દીવસનું ચંટકુ, માથે મોત બમે છે,
દોષ કરે તે દોષજ પામે, જમના માર ખમે છે. ખરેખર.

ગાયન ૫૧૫ મું રાગ પીલુ ધનાક્રી ગઝલ તાલ પીસ્તો.

બીગડ ગઈ તકદીર તો નહી તકબીરભી આડે આતી હય,
જબ બીગડી તકદીર, કહો તકબીર હું કહાં સાથી હય. બીગડો.

તકદીરકે આગે તદખીરોડી, એક પેશ નહી જાતી હય,
તદખીરે સમજો વઝીર, તકદીરવી શાહ કહલાતી હય. ખીગડ૦
રાજ રામકો દેનેકો દસરથને, લાખો તોર કીયે,
દેખો ઉસકી કીસમતને કછુ તોર ઓરસે ઓર કીયે. ખીગડ૦
તકદીરને દેખો રાવનકા, કયા કયા રંગ દીખાયા હય,
તકદીર ન આધ પેશ, હરએક તરેહ સમજ્યા હય. ખીગડ૦

ગાયન ૫૧૬ મું રાગ ધનાશ્રી પદ તાલ ત્રીતાલ.
મુરખકો નહીં સાન, લહે ન સ્વરૂપ પયજાન. સતો
સારાસાર વિચાર નહીં હય, અંતરમે અભિમાન,
કામ ક્રોધમે મસ્ત શીરત હય, નિશદીન તરણી તાન. સતો.
ગીતા ભાગવત જ્ઞાન વિના કંઈ, ચલે જાત સમશાન,
ગીરધર ગોવિંદ તત્વ ન ચિને, બહુ બીધ હોત હેરાન. સતો

ગાયન ૫૧૭ મું રાગ ખીલુ લાવણી તાલ ત્રીતાલ.
નગર તુમારા રખો મુસાશીર, ચલો બતન અપને,
બોલા ચાલા માફ કરો, અળ આય મીલે સ્વપ્ને. નગર.
હમ પંછી પરદેશ મુલક, મુલકોકે સહેલાની,
બસે તુમારે ગામમે, જળ લગથા દાનાપાની. નગર.
કછુ યાદ મત રખીયો, દીલમે જાલતક ઝીંદગાની,
ભલે હોત યા ખુરે હોત, માયા રખીઓ મેહરબાની. નગર.
ધસ દુન્યા દરમ્યાન બતનદાર, નહીં કોઈ રહેવાંસી,
આજ ચલે કોઈ કાલ ચલે, મુસાશીર સળ હે પરદેશી. નગર.
સાથી હમારા ચલા ફઝરમે, હમબી ચલનેકે,
બતન હમારા દુર પીછે, હમ નહીં શીરનેકે. નગર.
કહાં ગોકુલ કહાં મથુરાં નગરી, કહાં બીદ્રાબન કાશી,
બડે બડે શાહુકાર સારે, આલમ પરદેશી.

ગાયન ૫૧૮ મું રાગ ખીલુ પદ તાલ દીપચંદી.
નેકી કરોરે કોઈ નેકી કરો, બદીથી દુર રહીઓ. નેહી.
નેકાથી મળશે જગતમાં એ સુખતે, સમજને શીયાણુઓ. નેકી
નેકીને ભલાઈ આવશેજ કામ, નેકાથી મળશે તમને રે માન. નેકી

ગાયન ૫૧૯ મું રાગ ખીલુ પદ તાલ દીપચંદી.
નમનતાઈ દે છે સુખી ઝીંદગાની, વળી એજ છે મોટપણી નીશાની. નમન.
વધે છે ન્યામત શુભો શુકથી તો, સદા શોધથી તો થશે પુખ્ત જ્ઞાની. નમન.
મીઝજ થયાથી કીનો જન્મ પામે, મહોબ્બત વધે જો કરો મેહરબાની. નમન.

ગાયન પર૦ મું રાગ પુરબી પદ તાલ ત્રિતાલ.

મુરખ નાહક જન્મ ગમાયો. મુરખ.
 ધર્મ ત્યાગ અધર્મ ગ્રહ લીનો, યહ જગ ખીચ કંમાયો,
 રામનામ કબહુ નહી લીનો, કુમત અતિ ચિતલાયો, મુરખ.
 બાલાપન સખ ખેલ ગમાયો, જવાની માન બઢાયો,
 દેખ બુઢાપા રાયો જખહી, સમય કાલકો આયો. મુરખ.
 માતપિતા સુત બનિતા ભાઇ, સખહીને ભરમાયો,
 અંતકાલ તોહી કોન બચાવે, જખ યમ ત્રાસ દીખાયો. મુરખ,
 રાવણુ સો બલવાન દેખ, છને કર કૈલાસ ઉઠાયો,
 આત્મજ્ઞાન જખહી છને પાયે, ઉન્હે કાલ ન ખાયો. મુરખ.

ગાયન પર૧ મું માલશ્રી ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ભજો મન રાધે નંદ કીશોર. ભજો.
 નાત જશોદા પાલન બુઢાવે, હાથમે રેશમ દોર. ભજો.
 નંદ બાબાકે આંગન ખેલત, ગુગરનકી ધમધોર.
 જમુતાકે નીરતીરે ધેનું ચરાવત, બંશી બજાવે મુંખમોર. ભજો.
 ભોર મુકુટ પિતાંબર શોભે, કુંડલકી છખી ઝોર.
 ચંદ્રસખી ભજ બાળકૃષ્ણુછખી, રાધા કૃષ્ણુકી જોર. ભજો.

ગાયન પર૨ મું રાગ શ્રીરાગ ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

હરવા મોરા દે મંગા,
 નાતર માઈ ગારી દહગી, ના ડરગી તુમસે બલમાં, હર૦
 જખ દેઓગે મોહુ મોતન હરવા,
 તખ લાણુગી તુમરે ગરવા. હર૦

ગાયન પર૩ મું રાગ મારવા ધ્રુપદ તાલ મુલકાક.

જખ કરતા કરમ કરે, તખ કછુ પાવે, નાદ ખેદ સુર સંગીત ગાય જખ.
 જુલા શીરા હય, વાહુ નામકો યા સુમરે, સુરતાલ આવે. જખ.
 ગુનીજન મુનીજન સખ પરતાએ, ખીના કદરકો કોન બતાવે,
 તાનસેન પ્રભુ નીશાસુર તેરો નામ ભાવે

ગાયન પર૪ મું રાગ મારવા પદ તાલ ધીમા ત્રિતાલ.

ગુરખિન કોન બતાવે બાટ, બડા ખીકટ જમ ઘાટ. ગુર.
 બ્રાંતિકી બાડી, નદીયાં ખીચમે, અહંકારી લાટ,
 મદ મત્સરકા મેહુલા બરસત, માયા પવન ઘોંઘાટ
 કામ કોધ દોડ પરખત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાત
 ફહત કખીર સુત બાઇ સાધુ, કયોં કરન ખેંબાટ. ગુર.

બાનુઓ જરા આ નોંધશો ?

હવે તમોને મારકીટ કે બમલી મોટલા સુધી થકકો
ખાવાની જરૂર રહી નથી, કારણ

તમારી સેવામાં તત્તન ખાર ઉભી છે કે જ્યાંથી તમોને સુરતી
ગળ કેનવાસ મખમલ રેશમ, પટા, જીગ, કસબ, કુશન, ફોટો
ફરેમસ વગેરે વગેરે છેલ્લામાં છેલ્લી તદ્દન નવા દીઝાઇનમાં
હરવખત તઇયાર છે અને તે પણ વળી ઉપર જણાવેલા
ઠેકાણાથી ઘણું ઓછું દામે બાનુઓ માત્ર એકજ
વખત ત્રાયલ લેશો હમો તમોને ખાત્રી આપીએ
છીએ કે તમો જરૂર સંતોષ પામશો અને
તમારો ફેરો કદી પણ વ્યર્થ જશે નહીં. -

વેજીટેબલ પેન સ્ટોપર. (૨૭૨૬)

આ દવા ઉલટી, ઝાડો, કોલેરા, પ્લેગ, અતિસાર-સંઘ્રહણી, મરડો, બદ્ધજમ્બી, ખાંસી, દમ, હાંફણ, પેટમાં થતો દુઃખારો, સંધિવા, હાડકાંની કળતર તેમજ સર્વે જાતનાં શરીરનાં હુબરો દરદોને લખ્યા મુજબ પીવા તેમજ માલીસ કીધાથી તુરતજ આરામ કરે છે. કિંમત શીશી ૧૫ નો રૂપીઓ એક.

“યુનિયન” એગ્યુ મિક્ચર. (૨૭૨૬)

મેલેરીયા, ઇન્ફલુએન્ઝા, ન્યુમોન્યા તેમજ કોઈપણ જાતનાં તાવને માટે, છેલ્લી તાવની ખીમારીમાં જગપ્રસિદ્ધ થઈ ચુકેલું અકસીર મિક્ચર.
કિં. આનાં ખાર.

“યુનિયન” પેન બામ. (૨૭૨૬)

સંધિવા, માથાંનો દુખારો, છાતીનો તેમજ પેટનો દુખારો તેમજ કોઈપણ જાતનાં દુખારોને માટે. કિં. આના આંડ.

“યુનિયન” દરાજનો મલમ. (૨૭૨૬)

દરાજ, ખસ, ખુજલી, ખરપસું વિગેરેની છેલ્લાં ચાલીસ વરસ ઉપરથી વપરાતી આવેલી દવા. કિં. આના છ.

“યુનિયન” જોલાબની ગોલીઓ. (૨૭૨૬)

ગોલી ૧૦૦ ની કિં. આનાં ખાર.

એકલા બનાવનાર.

ડૉ. એલ્લજ પેસ્ટનજ એન્ડ સન્સ.

સેન્ડહર્સ્ટ રોડ, નલબજર, ગાલદેહરાં સામે, મુંબઈ-૪.

ગાયન પરપ મું રાગ ગોડી ગઝલ તાલ દીપચંદી.

હસ્તગીર તું કુદરતનો વાલી, તુંજ વગર કુલ દુનીયા છે ખાલી હસ્ત.
તારી બક્ષીસનો નથી કંઈ પાર, જેથી કાયમ તું નીરાકાર. હસ્ત.
સુંર્ષ અંદ્ર સીતારાની ચાલ, આકાશ કીધુ રંગીન ધરતી માલ. હસ્ત.
માટે ભજો માનવી સખ કીરતાર, જ્ઞાનિ દુનિયા દો બડીપલ
ચીતાર. હસ્ત.

ગાયન પરફ મું રાગ કાનડા.

પૈસા તમામ જગમાં છે, વિપત્તિની જડ મુળ,
લોક જરદાર લોભ કરતા, કરસે લાભની ધુળ.
દ્રવ્ય ધનને માલ ખજાના, રહ્યા કોણના કહાં,
પૈસાની ઇચ્છા ગમ, પૈસે થઇજો એક ભુલ,
કેળવણી ઉદ્યોગ, નેકી, નીતિ ધર્મ શુભ,
એજ શોભા એજ આબર, એજ દીપાવે કુળ. પૈસા

ગાયન પર૭ મું રાગ માંડ.

વિધ્યા ધનથી સુખ વધે, મજે માન સન્માન,
સુખ વધે પશુતા ટળે, બહુ વિધ્યા બળવાન.
વિધ્યા વિશ્વ વિનોદ છે, વિદ્યા વિવિધ વિલાસ,
વિદ્યા સુખ સંસારનું, વિદ્યા જ્ઞાન પ્રકાશ.

ગાયન પર૮ મું રાગ કાલીંગડા.

ખુદા ફઝલ જે કરે તો અંદા, કીસીસે મુતલક ડરે નહીં.
મૌતભી ઉસ્કા કુછ ન કર શકે, કબી બહો હરગીઝ મરે નહીં,
કુલ અપ્તીયાર જહાંમે ઉસ્કા, ઓર કોઇ કુછ કરે નહીં.
જહાં દેખે બહાં હાઝીર હય, બીન ખુદા કામ ફેલ આવે નાંહ

ગાયન પર૯ મું રાગ પીલુ.

આહે કીસીકા ગર તું ખુરા, બહો ખુરાઇ હય તેરી ખુરાઇ હય,
યા બની આદમ જસને બદીકી, આગે ઉસકે ખાઇ હય.
બીજ તું જયસા ખોવેગા, બસ જાડબી વયસ હોવેગા,
નેકી મીઠા ફલ હય ખુરાઇસે કડવા ફલ પાવેગા.
દુન્યા હય એક મીસલે સરાહ, ઇસમે જે મુસાશીર આકે રહા,
હયરા એક યા દો દીન, આખીર કુચકી હયરાઈ હય.
કીસકી બદી જે તું ચહાય, તેરેહી બસ બહો આગે આય,
રખના યહ ખુશ્ યાદ તું, બદકા હય ઇન્તેકામ બહ હય.

ગાયન ૫૩૦ મું.

રાગ—પીલુ

શાહી તો કયા હય સરભી જો જામે તો ગમ નહીં,
ફેરગા રાહે હકકસે મગર મેં કદમ નહીં.
નામદ્ અરપે મરતે હય, ઓર મદ્ નામપર,
મિલ જાય નેક નામોમે કયા અયસા હમ નહીં?

ગાયન ૫૩૧ મું.

રાગ—પહાડી.

ખાસે મેહેલ ઉઠાતે હય, કવડી કે ઝોરસે
પકકે કુવે ખુદાતે હય કવડીકે ઝોરસે,
પુલ ઓર સરા બનાતે હય કવડીકે ઝોરસે,
બાગો ચમન લગાતે હય કવડીકે ઝોરસે
પૈસેહીકા અમીરકે દીલમે ખ્યાલ હય,
પૈસેહીકા ફકીરભી કરતા સવાલ હય,
પૈસેહી જસ દીલાતા હય ધનસાનકે હાથકો,
પૈસાહી ઝેગ દેતા હય ખ્યાલ ઓર અરાતકો,

ગાયન ૫૩૨ મું.

રાગ—આસાવરી,

કહે રહા હય સમાં યહ આસમાં કુચ્છભી નહીં,
પીસ દુંગા એક ગરદેશમે જહાં કુચ્છભી નહીં.
જસ જગહ થા જમકા જલસા ઓર ખુશરકા મેહેલ,
ચંદ કયરોં કે સીવા ઓર અગ વહાં કુચ્છભી નહીં.
તખ્તવાલોકા પતા દેતે હય તખ્ત ગોરકે,
ખોજ મીલતા હય યહીં તક બાદ કુચ્છભી નહીં.
ગુંજતે યે જનકે ડકેસે ઝમીતો આસમાં,
ચુપ પડે હય કપ્રમે અગ હું ન હાં કુચ્છભી નહીં.

ગાયન ૫૩૩ મું.

ધીમા ધીમા ચાલો એ—રાહ

જુહી જુહી કાયા ને માયા જાણુરે,
ભવ નાહક, તમારો કયવાઈ જશે,
અધર પકડાઈ જશે, સાચુ માનરે. જુહી
રાય નહીં તું જુહ મહી, કાઠ ન ફોકટ કાળ,
મરશે ન્યારે મોહથી, શી ગતી તુજ થાય,
સંત સેવાના મેવા ન ચાખ્યા સુખે,
મોહ માર્યો નહીં રામ ભજી મુખે,
ક્ષે ચેતી ભવે પામે શાંતિ સુખે, સાંચું માનરે. જુહી

ગાયન પૃથ્થ મું. રાગ—(મારા મનમાં તનમાં) તાંબું.

મારા મનમાં તનમાં નિત્ય દીપી રહી, ઝગમગ આતમ જ્યોતિ.
માનસરોવર માંહેલો હંસલો ચારો ચરે જ્ઞાન મોતી,
નિત્ય અનાદી સ્વયંવિભુ વ્યાપક, આતમ જ્યોતિ જણાય,
સચ્ચિદ આનંદ પ્રહ્લ સંનાતન, તે જપો તે જપો જગજ્યોતિ.—મારા

ગાયન પૃથ્થ મું, રાગ—(દીલ માફ માને નહી મનડું ઠરે નહીં) એ—રાહ

મન માફ મસ્તાની મગર માની સમજે ન સીધું સાનમાં,
હું વાફ ધડી ધડી ઝાડુ ફરીફરી તોએ ન લે તું ધ્યાનમાં. મન
માળા મહું કરમાં કદી, હરી નામને જપવા જરી.
કુદતું તરત અહીં કે તહીં, જતું માંકડું વિષયે સરી,
ઉંધમાંય મુખ્ હસાવતું, ઝબકાવતું ને રડાવતું.
બહુ રંગમાં ચંચળ રમાડે, વાંદર વશ ના થતું,
વૃત્તિ તાળું વાસી, લાઇને સુકર્મ ચાવી,
હું પુરું હવે બંદીખાનમાં મન

ગાયન પૃથ્થ મું. રાગ—(ચાલો સાહેલી ભુવનેસ્વરીના) એ—રાહ

આવોને આર્યો (ર) આ પ્રણવનું સૌ મળીને સમરણ કરીએ,
મન દદ પામી, વૃત્તિ વિરામી, ધ્યાન તેતું અંતર ધરીએ,
વેદ બધા જેનું પદ કળત, રૂપિ મુનિ જે તપમાં વદતા,
પ્રહ્લયર્થ જે અર્થ ચરતા, અતિ સુખમય તે પદ ગણીએ,
વિવિધ નામ ખંશં પ્રહ્લનાં, આ સર્વ શિરમણી કહીએ.—આવોને

ગાયન પૃથ્થ મું. રાગ—આખવિના અંધારે, એ—રાહ

જ્ઞાન વિનાતું અંધારે, સદારે મારે જ્ઞાન.
મન કહે માફ તાર આ સાર ને નહાર,
પણ જ્ઞાન વિનાતું. અતે સઉ નકામુરે. જ્ઞાન
જીવ ને શિવ સાથે રહેતા, અવનીમાં અવતાર લેતા,
જીવ ને જ્ઞાન થવાથી, રસમય ચાતારે, જ્ઞાન
સેવક કહે કરજોડી વિનતી, હમાંરી લ્યો સ્વિકારી,
અમને લેજો ભવમાંથી ઉગારી

ગાયન પૃથ્થ મું. રાગ—થયા છોરે પતી એ—રાહ

પ્રભુ! આવો હવે બહુ દીન વિત્યા, આપ દરશ કરવા,
આપ વિયોગે ક્ષણ ના રહે, અંતર વૃત્તિ મુંઝાય,
મન બળતું, નવ ઠરતું, ચણચણતું, દુઃખ ધરતું,
સ્મરી પ્રેમ તમારો ક્ષણ ક્ષણ નયને માડે નિર ભરવા પ્રભુ.

ગાયન પૃથક મું. રાગ—(દીનનો ક્યાલ) એ—રાહ
 સાચુ એક જન નામ, અવર સઉ કાચુ.
 એમ જાણી મિથ્યા મને કદી નહીં રાચુ. સાચુ
 રાગ દ્વેશે દુર કરી શાંતપણે નાચુ,
 શુદ્ધ દેવ ગુર અને શુદ્ધ ધર્મ યાચુ. સાચુ
 ડોળ દમામ દેખુ જહાં ત્યાં ન ધાલુ કાચુ,
 અંતર માને પરખી માતુ, સાંભળ વચન સાચુ. સાચુ

ગાયન પૃથક મું. રેખતો.
 ઇઆરકી કોઇ ખચર લાતા નહી,
 અરે દમ લખોશે નીકલ જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ
 અરે મત શતા જલીમ દોલે રંગુરકુ,
 કયા તુજે ખોદે ખુદા આતા નહી.—ઇઆરકી કોઇ.
 તુમ હશે ગએરોશે હંમ દેખા કરે,
 એ સીતમ હંમશે શાહા જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ.
 અખ ખતાકુ બખશ દે પરવર દેગાર,
 હશર તક દાગે જગર જાતા નહી—ઇઆરકી કોઇ.
 કે આ ખતા હંમશે હુધ હએ દોશતો,
 અય તરાવર ઇઆરકા આતા નહી—ઇઆરકી.

ગાયન પૃથક મું. રેખતો હુશેનીના.
 શરમીદેહ કમર હએ તેરી તશવીર કે આગે,
 શમખુલ હએ ખીજલ જુલફકી જંજરકે આગે—શરમીનદેહ.
 આશકકા તો કુછ બશ નહીં માશુકકે આગે,
 ખોલવાકે હમે તેગે નીગેહશે હએ કીઆ કતલ.
 જનાહી ન થા કાફરે બેપીરકે આગે—શરમીનદેહ,
 ઇશ દરદકી દાર નહીં ખીન શખર “હુશેની”
 તદખીરતો ચલતી નહી તકદીરકે આગે—શરમીદેહ.

ગાયન પૃથક મું. રેખતો નજરનો.
 કલાલે ગરદું અગર જહાંમે જે ખાક મેરી કુજમ કરતા
 તો મેં સનંમકે લખોશે મીલકે અજબ ઇએ હએરો મુદામ
 કરતા કલાલે
 જે પાતા લેજત બશાને મશતાં મએ મહબ્બતશે તેરે જાહેદ,
 તો શોમએશે નીકલકે અયને વોહ મએ કદેમે મોકામ કરતા—કલાલે.

ગાયન પૃથક મું.
 વોહ બજમ અપનીખી મએ કશીકી વશેર હોજાતી મશતો બે ખુદ
 જે શેખજી વહાંશે બચકે આતે તો મેં ને દુરકર શલામ કરતા—કલાલે

ને જીલકે મુખડેયે ખોલ દેતા શનમ હમારા તો ફેર ધંચર મરદુન
ન દીન દેખતા નશખ બતાતા નશખેહ લાતા ન શામ કરતા—કલાલે
“નજર” આ ખરકુ હાર કરમે ગલીમે ઉશકે ગએઆથા બીકને
તમાશા હોતા ને મુજકુ લોક વોહ શોખ અપનાં ગેલાંમ કરતા કલાલે

ગાયન ૫૪૪ મું. રેખતો નજરનો.

દુરશે આએથે શાકી શુનકે મએ ખાને હું હંમ
અશત રશનેહી ચલે અફશોશ પએમાને હું હંમ—દુરશે
મએબી હએ મએ નાંબી હએ શાગેરબી હએ શાકી નહી,
દીલમે આતા હએ લગાદે—આગ મએખાનેકુ હંમ—દુરશે
કીઉં નહી લેતા હમારી તું ખઅર અએ મે ખઅર
કેઆ તેરે આશક હુવેથે દરદો ગંમ ખાનેકુ હંમ—દુરશે.

ગાયન ૫૪૫ મું.

તાકે આખરમે શનંમ કે કેઆ ખોદાઇ રેહ ગઇ
અઅનો પુને ગે ઉશી કાફરકે બુતખાનેકુ હંમ—દુરશે.
બાગમે લગતા નહી શેહરાશે ગભરાતા હએ દેલ,
અખ કહાં લેખકે ખેઠે એશે દેવાનેકુ હંમ—દુરશે.
કેઆ હુઇ તકશીર હંમશે તું બતાદે અએ “નજર”
તાકે શાદી મરગ શહમજે એશે મરખાનેકુ હંમ—દુરશે.

ગાયન ૫૪૬ મું. રેખતો મીરનો,

ગંમ રહા જખ તક કે દંમમે દમ રહા,
દીલકે જાનેકા નેહાએત ગંમ રહા—ગંમ રહા.
દેખ મેરા રોનાં ઉશને હંશ દીઆ,
બરકે ચંમકી અબર બારાં ચંમ રહા—ગંમ રહા.
મેરે રોનેકી હકીકત જીથમેથી
એક મુદત તકવો કાગજ નંમ રહા—ગંમ રહા
શુખેહ શુજરી શામ હોને આઇ મીલ
તુંન ચોકા દીન નેહાએત કંમ રહા—ગંમ રહા.

ગાયન ૫૪૭ મું. રેખતો સોદાનો.

પેહલુશે મેરે શુખેહ વોહ દીલદાર ઉઠ ગએઆ
રોજ વંશાલ કરકે શખે તાર ઉઠ ગએઆ—પેહલુશે મેરે.
આહો ફેગાંકી આજ નેઆતી નહી શદા,
શાએદ તેરા જહાંશે વોહ ખેમાર ઉઠ ગએઆ.—પેહલુશે મેરે

ગાયન ૫૪૮ મું.

બદનાંમ તું અખશ મુજે કરતા હએ નાશેહા,
મુદત હોઇ બુતોંશે શરોકાર ઉઠ ગએઆ.—પેહલુશે મેરે.
ગેરાકુ દેખ બજબજે ખેઠે હુએ તેરી,

જળ કુછન બસ ચલા તો મેં નાચાર ઉઠ ગએઆ.-પેહલુશે મેરે
વાએદા જો ફેર દેનેકા દીલકે કીઆયા શાખ,
“શાદા”ને જળકે માંગા કર ધનકાર ઉઠ ગએઆ.-પેહલુશે મેરે

ગાયન ૫૪૯ મું. રેખતો ખોરશેદનો.

મુતરેબશે કેહશર કરે ગાનાં બસાકા,
ફરખુન દેહ સાકીઆ હએ ધએહ આના બસાતકા-મુતરે બશે.
તેગે બહાર ચલ ગધ મુલકે ખેળયે જળ,
ખેયા હએ શાખશારયે થાના બસતકા-મુતરે બશે.
“ખોરશેદ” ને લેઆશ કીઆ તુજ બગેર જરદ,
કરતા હએ જીશ શબબશે તરાનાં બસતકા-મુતરે બશે.

ગાયન ૫૫૦ મું. રેખતો હાજનો.

તકતીહે તેરી આંખોકું એએ ધચાર ચમનમે
કેઆ ચુપકી ખરી નરગેશે બેજર ચમનમે-તકતીહે
હોજએગી બેજર હર એક કુલશે પુલ પુલ,
તું જાઇએ મત જીનતે ગુલજર ચમનમે-તકતીહે.
ખો આજ તો લાતી હએ શખા ઝોર તઝેહકી,
શાએદ કોવોહ પોહિંચા, હએ તરેહદાર ચમનમે-તકતીહે
તાકીદ હએ દરખાંનાકું ધએહ બાગમે જાકર,
આ જાઇએ ધએહ “હાજી”ન ખખરદાર ચમનમે-તકતીહે.

ગાયન ૫૫૧ મું. રેખતોની આજનો.

દેખલાએ દાગે દીલને ગુલેશતાં નએ નએ
વેહશત દેખા રહી હએ બીઆબાં નએ નએ-દેખલાએ.
જએરે પુતાંશે મુજકું ધલાહી બચાઇએ.
પેદા હુએ હએ જાંનકે ખાહાં નએ નએ.-દેખલાએ.

ગાયન ૫૫૨ મું.

મેં ઇશ તરેહ જનુ તેરે હાથાશે તંગ હુ,
લાંડ કહાંશે રોજ ગીરેબાં નએ નએ-દેખલાએ.
દેશે હરમમે કોઇ નહી તેરે રાહપર
કાફર નએ નએ હએ મુશલમાં નએ નએ,-દેખલાએ.
કીશ તરેહ હો ગુજર દરે જાનાંપે અએ “નીઆજ”
દરખાં નએ નએ હએ ન ઘેબાં નએનએ-દેખલાએ.

ગાયન ૫૫૩ મું.

રેખતો રજીનો.

શીન દોકયે તેરે દેખીએ કીશશાનકી શુરખી,
પોહિંચે ન જીશે પનજએ મર જાંનકી શુરખી-શીન દોક

તારીફ દેહેનેકી કરે ધ્યા લખકી નીળકત
 મીશીકી ઉદાહટ કહું ધ્યા પાનકી શુરખી-શીન દોઢ
 અલમાશ નજર આતે હએ ધ્યા કુતકી માનંદ
 પડતે હએ કરન પુલપે જખ કાંનકી શુરખી-શીનદોઢ
 કાતેલ મુજે ડર હએ કામ પેહચાંન ન લેવે
 યો ડાલ જરા ગોશએ દામાનકી શુરખી-શીનદોઢ

ગાયન પપ૪ મું.

રેખતો.

દીવાનાં તેરા આશકે જર હું મેં
 ફેદા તુજપે મુદતશે અએ ધ્યાાર હુમેં-દીવાનાં તેરા.
 ફરીબોમેં કય તેરે આતા હું, જલેમ
 ફરેખી જો તું હએ તો ધ્યાાર હુમેં-દીવાનાં તેરા.
 જશે તુને કાઠા મુવા બે અજલ વોહ
 શમજતા તેરે જુલફશ માર હું મેં-દીવાનાં તેરા.
 અગરએ તું ગુલ હએ વધ્યા યશમે નરજેશ.
 તેરે બાગે તાજેકા એક ખાર હું મેં-દીવાનાં તેરા.

ગાયન પપ૫ મું.

રેખતો—મલંગ શાહના.

મેરા દરદો ગમ તુજપે એજ હાર હોગા
 ઉધર મંનજલે એશક ખીશીઆર હોગા.—મેરા દરદો.
 ધધરતો જોગર હે મેરા પારે પાર,
 ઉધર મરહમે વશલ તધઆર હોગા.—મેરા દરદો.
 વોહ પુલતો હે છોટા જો રશતા હે આરીક
 ધઅહ બંધ ગુહેહગાર કેઆ પાર હોગા—મેરા દરદો.
 મલંગશાહ શાહ તું રોશન ઇશમ હે
 ઉધર લાલો ગઉ હરકા બાજર હોગા—મેરા દરદો.

ગાયન પપ૬ મું.

રેખતો વલીના.

જશકુ લજત હએ શજનકે દીદકી
 ઉશકુ ખુશવકતી હએ શુબહૈ દીદકી—જશકુ
 મુખકે ઉપર જુલકુ અએ ફરીઆએ હુશન
 મોજહએ ધઅહ યશમએ ખુરશેદકી.—જશકુ.
 દેલમેરા મોતીહો તુજ બાલે મેજા
 કાંનમે કેહતા હએ બાતે બેદકી—જશકુ
 તુજ દેહનકુ દેખ કર બોલા વલી
 ધઅહ કલીહએ યુનયએ ઉમમેદકી—જશકુ.

ગાયન પપ૭ મું

રેખતો રફાચતનો.

જેશમે હેનર મોંહ દેખાતી હએ,
 જાન રફાચત કી લખપે આતી હએ—જેશમે.
 ધચહ જુદાધ જંગર જલાતી હએ
 આંખબી અશકે ખુન બહાતી હએ—જેશમે.
 દેલતો કુછ એક બએક નહીં મીલતા.
 પેહલે ધચહ આંખ ધર ડુખાતી હએ.—જેશમે.
 અશસે મુશશાતેકુ રાગ હએ ધએહી
 જએશા કરતી હએ. વએશા પાતી હએ.—જેશમે.

ગાયન પપ૮ મું.

રેખતો આખરનો.

તુમારા દેલ અગર હમશે શીરા હએ
 તો ખેહતર હે હમારાબી ખોદાહએ.—તુમારા.
 હમારી કુછ નહીં તકશીર લેકીન
 તું મહીકું થય કહેગે ખેવફા હએ—તુમારા.
 વોહ એહમક હએ કહા હએ જશને તુંમશે
 મીલો જશશે તુમારા દેલ મીલાહએ—તુમારા.
 હોવેહો ધશકદર ખેજર હમશે
 કહો હમને તુમારા કેઆ કીઆ હએ—તુમારા.
 અખશ ખેદેલ કરોમત આખરકુ
 મુશાફેર હએ શેકશતા હએ મદાહએ—તુમારા.

ગાયન પપ૯ મું

રેખતો ઇનશાનો.

કશમ ન ખાધઓ જલેમ તું મએ કે પીનેશે.
 વગર ન હોવે હમ આજુરદે અપને જીનેશે.—કશમ
 અગર મેં પાઉ એકીલા કહીં તુજે હએ હએ
 તો કીશ મજેશે લગા રખુ અપને શીનેશે—કશમ
 ચમકતે આંદ કે હએ જશ તરેહ તારે
 અજબ મગ્ન હએ તેરે મુખરે પર પશીનેશે—કશમ
 વોહ શુનકે અરજકુ ઇનશાકી ધશ તરેહ ખોલા
 કીશે ગરજહએ અખશ મોંહ લગે કમીનેશે—કશમ.

ગાયન પ૧૦ મું

રેખતો.

ગુલકે બનાને વાલે ગુલપર ખેજાં કીક લાઆ
 ગુલકુ તધઆર કરકે ઉશ બાગશે છોરાઆ.—ગુલકે
 જાં ખોશતાંકે અંદર એક ગુલ કીઆ હએ રોશન
 ઉશ રોશની કે અંદર યુલ યુલ કુલા ખેકાઆ—ગુલકે.
 માલીશે જાકે કહીઓ કાચી કલી ન તોરો

અએ દાકુ કેઆ કરે મેએ ખાલે કને ઇઉ બનાંઆ—ગુલકે.
ખુલ ખુલને નાકે પુછા રોરો કે બાંગ બાંશે
શખતીશે ઇશ કદર તું શીર ગુલકુ કેઉ દુખાઆ—ગુલકે.

ગાયન પદ ૧ મું રેખતો મોઢનુદ દીનનો.

રાજી હએ હમ ઉશમે ને તું દીલરઆ કરે
આહે જફાઓ નેર કરે ધઆ વફા કરે—રાજી હએ.
દીલશા રશીક જીશકા જુદાહો ગએ આહો ધઆર
દીલ અપની બેકશીકુ નરોવે તો કેઆ કરે—રાજી હએ.
જીશને હમારે દોશતકુ હમશે જુદા કીઆ
વોહબી મુરાદ અપની ન પાવે ખોદા કરે—રાજી હએ
કેહતા “મોઢ નુદદીન” હએ તુમહી મેરે દોશતાં
આશાં શબોંકી મુશકલી મુશકેલ કુશકરે.—રાજી હએ.

ગાયન પદ ૨ મું સુરદાસનાં પદ.

દરશ ખીના તરશત મોરી અખીઆ,
તુમહી પીઆં મોએ છાંડ શીધારે, દરકરન લાગી છતીઆં, દર..
બશતી છાણુ એ ઉજડ કીનો,
વીઆકુલ બધ શબ શખીઆરે
સુરદાશ કહે પરજુ તુમારે મીલનકુ,
જીઉ જલતી મુખ બતીઆં,
સુરદાશ કહે પરજુ તુમારે મીલનકુ,
જીઉ જલતી મુખ બતીઆં—દરશખીના.

ગાયન પદ ૩ મું હિંદુસ્તાની રેખતો સોદાનો.

મકદુર નહી ઉશકી તંજલીકે બઆંકા,
જીઉ સઅએ સરાપા હો અગર શરફ જુબાંકા—મકદુર
પરદેકુ તાઘ ઉન કે દરે દીલશે ઉઠાં દેએ
ખુલતા હએ અબી પલમે તલેશમાત જોહાંકા—મકદુર

ગાયન પદ ૪ મું

ઇશ ગુલશને હશતીમે અજબ દીદ હએ લેકીન
જબ ચશમ ખુલી ગુલકીતો મોશમ હએ ખેન્દાંકા—મકદુર
“શોદા” ને કજુ ગોશશે હીમત કી શુને તુઉ
મજનુન એહી હએ જરશ દીલકે ફેગાંકા—મકદુર
હશતીશે અદમ તક નફશે ચંદકી હએ રાહ
દુનીઆશે ગુજરનાં સફર એશા હએ કાહાંકા—મકદુર

ગાયન પદ્ય મું રેખતો એકીનનો

હાતશે વેહશત કે દુકરે પેરહન હો જાએગા
પેરહન કેઆ ચીજ હએ દુકરે બંદન હો, જાએગા—હાતશે.
તું ટપકને કા મેરે અશકો કે હમદમ ગમ ન કર
રહતે રહતે એક દીન દુરદે અંદન હો, જાએગા—હાતશે.

ગાયન પદ્ય મું

મત હો નાંનાં પુલનેશે ગુલકે હરદંમ અંદલીબ
આખરીશ વેરાં ખેળાંશે એ ચમન હો જાએગા.—હાતશે
અખરે તું શબ્દો પે મેરી કબરકે ખરશ આન કર
ગાહે તું એહો કે ખુરમ ગુલ બંદન હો, જાએગા—હાતશે.
નેજ એ આહું કી કશરત રખ “એકીન” મોહકમ મુદામ
દુકરે દુકરે એક દીન ચરખે કહુન હો જાએગા—હાતશે.

ગાયન પદ્ય મું રેખતો રમજાન અલીના.

શીર દો ખારા એશક કા દીત્તપે અશર પેદા હુવા
ખાગમે તેરી મોહબતકા શંજર પેદા હુવા—શીરદો.
અશક જારી રાત દીન હએ—અશન ગીરીઆંશે મેરે
ધસ કદર રોઆ કે આશકોકા ગોહર પેદા હુવા.—શીરદો..
દેખ કર ગુલશન મે કેહતે ખુલખુલે ઉશે માહરો
કેઆ ચમન મે દુશરા રશકે કમર પએદા હુવા.—શીરદો.
અખ મુજે તેરે ખગુજ આતા નહીં, આરામો ચેન
શીર તુંજે કીડે કર જુદાઈશે શખર પેદા હુવા.—શીરદો.

ગાયન પદ્ય મું રેખતો ઇનશાનો.

જેગરકી આગ ખુજે જલદ જશમે વો શએલા.
લગાકે ખરફમે શાકી સુરાહીએ મએલા.—જેગરકી.
કદમકુ હાથ લગાંતા હું બશ કહી ધર ચલ
ખોદાકે વાશતે જલ્લેમ તું પાઉ મંત ફેલા—જેગરકી.
નીકલકે વાદીએ વેહશતસે દેખ અએ મજનું
કે જોર ધુનમે અખ આતાહે નાકએ લેલા.—જેગરકી.

ગાયન પદ્ય મું

ખુદાજને કે કીશમતમે હમારે કે આ લેખા હોગા.
જો જાહેર હએ શોદે ખીગે વક્ષે બાતેનમે કેઆ હોગા—ખુદાજને
મુજે હએ ખોદુ ઉશ દીનકા બતાવો કોનશા દીન હએ
ઉતર કર શમશ જખ નીએ શવાને જો ખરા હોગા.—ખુદાજને
ઉશે કુછ ખોદુ નહીં મેહરકુ અએશે રોજે મેહશરકા.
શવાંબ હએ જશકે શીને પર દરદે મુશતકા હોગા.—ખુદાજને
હંમારા વોહ વશીલા હએ કે જો હએ દોશત અલ્લાહ કે
નવાશા ઉશ પેઅમ ખરકા સહીદે કરખલા હોગા.—ખુદા જને.

ગાયન પૃષ્ઠ મું. રેખતો કરમે.

આનેકા તેરે પાશ કર કીઆ મેં બાહાનાં
ખીન દેખ તેરે હોતા મેરા દીલ હએ દેવાનાં—આનેકાં.
મરતી હું તેરે વાશતે ઓર દીલકુ નહી એન
શો બાર તુજે દેખને દરવાજે પર આનાં—આનેકાં.

ગાયન પૃષ્ઠ મું. ગોપલદાશનાં પદ.

કોઇ મન મત બુજે હમ બરે (ખેવાર)
એક મીટીઆકે શય ધરે—કોઇ મન.
કીઆ ઉંચ, કીઆનીચ, કીઆ ઓતમ,
કીઓ મધમ, એકહીચાં મકે શય મહરે,—કોઇ મન.
દુખ શુખ આવા ગવન શયકુ કીઆ,
ગુમાન કર શીર ચહેરે કોઈ દાશ ગોપાલ,
કહે શુનો નર મુની મરમર જમીમે ગરે.—કોઇ મન.

ગાયન પૃષ્ઠ મું. છોટમનાં પદ.

પરભુ તને પરશન તે એમ થાએ,
જે તુ શાયો મારગ શાહાએ—પરભુતને.
એક ટેક ગુર વચને રહીને શેવા શમરણુ કરીએ,
નીરમલ મન ધશવર ગુણુ ગાતાં કો અથકી નવ કરીએ—પરભુતને.
કુલ કુડુંબ ને શગાં શહેદર શરવે સ્વારથ શાર,
અંત શમે કોઇ નાંમન આવે ભજન કરો તે શાર.—પરભુતને.

ગાયન પૃષ્ઠ મું. કબીરી-પદ.

આખર મરનાહે, આખર મરના હે, તુંમ કાહેકું શુમાં કરતાહે,
કોઇ મોટા રાવ ઓર રાનાં, જીને જોધપુર બધાનાં.
શો નર સુતાહે મશાના,—આખર.
જે નર કુર કપુરે જમતા, જે નર સુખ પાલે શન મરતા,
શોમે નજરે દેખા જલતા,—આખર.
કહત કબીરા સુનોરે બાઈ, તેરી માન તાત લોગાઈ,
એ શય જુહી જલ લગાઈ.—આખર.

ગાયન પૃષ્ઠ મું. કબીરી-પદ

કીઆ હુંદી આંખોમે ધઆસે, સમજ રખે કહુ મનમે,
દેખા દેખી શય જલતહે કવન નર રહે જગમે,
ખલકચ બીના કાવ ચખાવે કહુ પલવ કહુ મુખમે,—કઆ
રાજ રકે મરદા મરદી જોગ જુગત શય તનમે,

લાખો હતી ઘોડે ફાળ લુટલેલ હે ખીનમો,—કચ્છા
ચોક્કી પાહરા નાકે બદી અરખમ ગન બાળમો
કહત કખીરા સુનભાષ શાધુ કોન છુડાવે ધનમો,—કચ્છા.

ગાયન પૃષ્ઠ મું.

કખીરી-પદ.

રામ નામ ભજલે પેચારે, કાચ્છે મગરૂરી કરતા હે,
કચ્છી મટફીકા બંજલા તેરા, પાવ પલખમે ઢલતા હે,
બમમન હોકર પુરાંન બાંચે, શનાન તરપન કરતાહે.
શયકાલ સુચીલ રહતહે, એં કચ્છા શાહેબ મીલતા હે,—રાંમ
જોગી હોકર જટા બઢાવે, હાલ મશતમે રહતા હે,
દોનો હાત શીરપર ધરકે, ઇઉ કચ્છા શાહેબ મીલતા હે,—રામ
માન ભાવ હોકર કાલે કપડે પેરે, દાઢી મુછી મુંડતા હે,
ઉલટી લકડી હાતમે પકડકર, ઇઉ કચ્છા શાહેબ મીલતા હે—રાંમ
કહત કખીરા સુનભાષ શાધુ, મનકી માલા જપતા હે,
જોવ ભાવ બયતશે ધેઆંન ધરતેહે, ઉનકુ શાહેબ મીલતા હે—રાંમ

ગાયન પૃષ્ઠ મું.

ઇશતન ધનકી કોન બઢાધ, દેખત નેનોમે મટ્ટી મીલાધ,
હાડ જલે જોશી લકડેકી મોલી, બાલ જલે જોશી ઘાંસકી
પોલી—ઇસ
અપને ખાતર મેહેલ બનાંઆં, આપહી જાકર જગલ શોઆ,
કહેત કખીરા સુન મેરે ભધઆ, આંચ મુવે પીછે દુખ ગઈ
દુનીઆં ઇશતન

ગાયન પૃષ્ઠ મું

કખીરી-પદ

નજરન આવે આનમ જઓતી,
તેલન બતી બુજ નહી જતી નહી જગત નહી શોતી—નજર
જલમીલ, જલમીલ નીશીદીની જમકે, જોશા નીરમલ મોતી,
કહત કખીરા સુન ભાષ શાધુ, ધરધર બાંચત પોથી—નજર.

ગાયન પૃષ્ઠ મું.

કખીરી-પદ

મનરે આગમ તીરથકુ ચલનાં,
માજન ખીજ પવનના, પાટની ખીન બાદલકા જરના,—મનરે
જહાંનાહી તાલ અખ ડહી ધારા, ઉશ શરોવરમે જુલના—મનરે
કહત કખીરા સુન ભાષ શાધુ, કાહેકુ બરમ બટકે મરનાં,—મનરે

ગાયન પૃષ્ઠ મું.

છોટમનાં પદ.

સંગત મત કરનાં ખોટી, દુનીઆં ઉલટી હે જુડી—સંગત.
સગાં ભાષશો બુરા બોલે, શાલેકુ સનગાના,

માઘ બાપ તો બીજા માગે, શશરેકુ જખખાના.—સંગત.
કોરી કોરી માઆ જોરી, લાખ કરોરા મોટા,
ચીડી આઘ રામજીડી, ખોલ ગયા લગોટા.—સંગત.
કહત કખીરા સુનભાઘ સાધુ, દુનીઆં ભઘ દીવાંની,
મહાદેવકુ છોડ દીઆ, ઓર પુજવા જાએ ભવાની.—સંગત.

ગાયન ૫૮૦ સુ. છોટમના પદ.

શખ પેશેકા ભાઘ, દીલકા શાથી નહી કોઘ—શખ પેશેકા.
ખાને પીનેકુ પેશા હોએગા, તો જોર બંદગી કરે,
એકદીન ખાના નહી મીલતા, તો શીરકે જખખ કરે.—શખ.
જખ લગ અપને પક્ષો મોં પેશા, તખ લગ લોક શલામ કરે,
અપના પેશા નીકલ ગયા તો, કોઘ નહી મીઠા ખોલે,—શખ.
ભાઘબંદ ઓર બહીન શાલે, શખ પેશેકે ભાઘ,
દીલકા શાથી કોઘ નહી હે કહત કખીર સુતાઘ—સખ.

ગાયન ૫૮૧ સુ. છોટમના પદ.

હમારો તીરથ કોન કરે, ભટકટ કોન શીરે,—હમારો.
મનમે મંગા મનમે કાશી, મનમે શનાન જપ કરે.—હમારો.
મનમે આશન મનમે ખડાશન, મનમે ધુની જલે.—હમારો.
મનમે મુદરા મનમે માલા, મનમે ધીઆંન ધરે.—હમારો.
કહત કખીરા સુન ભાઘ સાધુ, ભટકટ કોન શીરે.—હમારો.

ગાયન ૫૮૨ સુ. કખીરી પદ.

અખતુંમ કખસુ મરોગે રામ,
ગરબ કુલીમે જપતપ કીનહો, નીકલ હુવાખે ઇમાંન—અખતુંમ
બાલ પનોમે ખેલ ગમાઆ, તારન પનામે કાંમ
હાત પાંવ જખ કાપન લાગે, નીકલ ગઓ અવસાન—અખતુંમ
જુડી કાઆ જુડી માઆ, આખર મોત નીદાન,
કહત કખીરા સુનો ભાઘ સાધુ, એહી ઘોડાએ મધદાંન,
જવડા દો દીનકા મેજવાંન, અખતુંમ કખ સુ મરોગે રામ—

ગાયન ૫૮૩ સુ. છોટમના પદ.

ક્યા જુલા જગ શારા, હરહર ક્યા જુલા જગ શારા,
ન માન જુઠ પશારા.
કાલ જુજંગ શરીર ચખાવે, મેંડ ચખાવે મખખી,
પલ પલ ઉમર ટોટા હોવે, વીશઅન હોવે ન આરા—હર.
દીપ દેખકે પતંગ બધશા, ધન કામીનીકુ જોમે
મજછી જોશી ગલપર લોટે, પ્રાંત ગઓ શો પઆરા.—હર.

ગચ્છાન નહીં ઉશ તનકું મરતે, તરતે કુ ઓ કુઆવે.
તોકા છોડ નદીમે ધુશા, પેટ બાંધકે પથરે-હર.

ગાયન ૫૮૪ મું કબીરી પદ.

કીઆ દેખે દરપનમેં, મુખડા કીઆ દેખે દરપનમેં.
જેશી કુલ રહે કુલ બાડી, બાશ રહેનીજ કુલમે,
એક દીન એશી હો જાવેગી, બાખ ઉડેગી તનમે.—મુખ.
સુવા ચંદન અબીર અરગજ, શામે જારે તનમે,
ધન જોખન ફોંગરકા પાની, ઢલ જાવેગા ખીનમે—મુખ.
પગીઆ બાંધે પગ અશવારે, લેત જુલા જુલ તનમે,
કહત કબીરા સુન બાધ શાધુ, એ કેઆ લગ રહે મનમે,—મુખ

ગાયન ૫૮૬ મું કબીરી પદ.

રામ ભજનકુ દીઆ, કમલ મુખ રામ ભજનકુ દીઆ,
લખ ચોરાશી ફેરી શીર કર, સુંદર તનું પાએઆ—રામ
ખાએઆ પીઆ સુખે શાએઆ, નાહક જમાંનાં ખોએઆ,
જઆમુખ નીશી દીની રાંમ નાંમ નહી, વાતુમ કધુ નહી કીઆ.
કહત કબીરા સુન બાધ શાધુ, આએઆ એશા ગએઆ—રાંમ

ગાયન ૫૮૭ મું કબીરી પદ.

મેરે નજરમે મોબી આએ, મેં ભલા ભરોશ પાએઆ.
ચાર ખુટકા દેવલ બનાએ, ઉશપર કર શધરાએઆ,—મેરે.
દેશ દેશકે દરશન આએ, શતનકે મન બાએઆ, મેરે.
રોજ સુનો પર શાહેઅ મેરા, તીન લોક છૂત છાએઆ—મેરે.
કહત કબીરા સુન બાધ શાધુ, હુકમી નાંમ ચલાએઆ,—મેરે.

ગાયન ૫૮૮ મું કબીરી પદ.

ધું ધુટકા પટ ખોલ તુજે રાંમ મીલેગા,
ઘટઘટ ખીચ રાંમ રમઘઆ, જુટા પચરંગ ખોલ—ધુંધુટકા.
શુનીએ મેહેલજો દીપ જોતહે, બાજે અનુહદ ઢોલ,—ધું ધુટકા.
કહત કબીરા સુન બાધ શાધું, રાંમનાંમ ભરતોલ.—ધું ધુટકા.

ગાયન ૫૮૯ મું કબીરી-પદ.

હર કધુ કરનારે, શાહેઅ રાજ રખનારે,
દો દીનકી જીંદગાની બાઆ રાહારે કેઓં નહી ચલતા,
કાલ જપેટકર લેજાવેગા શીર શીરગોતે ખાના,—હર,
જુટી કાઆ જુટી માઆ જુટી વાત બતાતે,
જુટા લેના જુટા દેના આખરકુ પશનાતે—હર.

કહત કખીરા સુનભાઇ સાધુ એ શંતકા લડકા,
હરી ભજનમે રમહુંગા નહી કાલર કાધોકા—હર.

ગાયન પદ૦ મું,

કખીરી-પદ.

એ તનુ મંડના એ મંડના એ મંડના, આખર મટીમે મીલજના,
માટી કહે કુંભારકુ એતું ક્યા ખોદે મુજકુ
કોઈ બખત એશા આવેગા કીમઇ ગાફુ, તુજકુ-એતનું
લડકી કહે સુતારકુ એ તું કાઉ છેદે મુજકુ,
કોઈ બખત એશા આવેગા કી મઇ જલાઉ તુજકુ-એતનું
કપડા કહે દરજીકુ એતું કાઉ ફોડે મુજકુ
એક દીન એશા આવેગા કીમે કંગાઉ તુજકુ-એતનું
કહત કખીરા સુનભાઈ સાધુ દેન વેશા લેના,
ભાવ ભગતીશે પાર ઉતારે રામ નાંમ જપ કરનાં-એતનું

ગાયન પદ૧ મું.

કખીરી-પદ.

હરીશે કોઇ નહીં બડા, દીવાને કાઉ ગફલતમેં પડા,
પરહાદ બેટા હરીશે લપટા, જખી ખાંબ કડકડા, -દીવાને
ગોપીચંદા બચન સુનકર, મહાલ મુલુક છબ છોડા, -દીવાને
હનુમાનને શેવા કાઇ, લેદરેણા ગીરી ઉડા, -દીવાને
પુડલીકને શેવા કાયા, વીઠ્ઠલ ઇટ પર બડા, -દીવાને
કહત કખીરા સુનભાઇ સાધુ હરી ચરન ચીત જડા, -દીવાને.

ગાયન પદ૨ મું.

ફારસી ગઝલ અતાઈની (ફાએલાતુન)

અતામે ગુલફેઆં ખુરશેદ રૂબશાર
ગીરેફતારેમ ગીરેફતારેમ ગીરેફતાર—અતામે.
ચો મજનું દરતરીકે ઇશકે લેલી.
ખખરદારમ ખખરદારમ ખખરદાર—અતામે,
ગુલેખાવર બેહરે ઇશકે ઇકિશક
ખરી દારમ, ખરીદારમ, ખખરદાર—અતામે
લખશ ગોઘ કેઆમ દરતખશ સુમ
પરશનારમ, પરશનારમ, પરશતાર—અતામે

ગાયન પદ૩ મું.

ફારસી ગઝલ હાફેજની.

શાકી ખીઆર બાહેદ કેઆમદ જમાન ગુલ.
તા બેકનનીમ તોબેહ દીગર દરમીઆને ગુલ-શાકી
કુરીએ ખાર નારેજનાં તાયમન રવીમ.
ચું ખુલખુલાં તુગુલકુનીમ આશીઆને ગુલ-શાકી
દરગેહને બોશતાને કહેહ બાદે તુસકુન,
કઈઆતે ખુશદેલી બેરશીદ અજજમાને ગુલ-શાકી.

ગાયન પદ્ય મું ફારસી ગજલ હાફેજની.

શાકીઆ બરખીજ દરદે જામરા
ખાક બરશર કુન ગમે એઈ આમરા.—શાકીઆ
શાગરે મએદર કફઅમ નો તાજે શર
બર કે શમ ધન દલક અરજક હામરા—શાકીઆ.

ગાયન પદ્ય મું.

ગર છે બદનામીશત નજદે આકેલાંન
મા નમી ખાહીમ નજે નામરા—શાકીઆ.
બાદે દરદે છંદ અજીન બાદે ગોરર
ખાકે બરશર નક્શે નાકર જામરા.—શાકીઆ
દુદ આએ શીનએ શુખતે મન
શુખત ઉન અફશોરદ નાને ખામરા શાકીઆ.

ગાયન પદ્ય મું.

મેહરમે રાજે દીલે શધદાએ ખુદ
કશનમી ખીનમ જે ખાશો આમરા.—શાકીઆ.
બાદેલ આરામી મરા ખાતેર ખુશ અશત
કશદેલ મએ કખારે બોરદ આરામરા.—શાકીઆ.
ન ગેરદ ગેરદ દીગરમે શરવે અંદર ચમન
હરક દીદ ઉન શવે શીમન દામરા—શાકીઆ
શખર કુન હાફેજ એ શખતી રજે શખ
આકેબત રજી ખીઆખી કામરા—શાકીઆ.

ગાયન પદ્ય મું ફારસી ગજલ હાફેજની.

લોતક ખાશદ ગર ન પુરશીદ અજગદા હાસ્તરા,
તાએ કામે દેલ ખીખીનદ દીદએ માસ્તરા—લોતક
હમ છે હાસ્તીમ દાએ દર બલાએ એશ કેરાજ
કાશકી હરગેજ નદીદી દીદએ માસ્તરા.—લોતક.

ગાયન પદ્ય રેખતા મોઘનુદીનનો.

ચાહે જહાઓ જોર કરે ધંઆ વફા કરે,
રાજી હેં હમ ઉશી મેં જો કુછ દેલ રૂખા કરે.—ચાહે
દેલ શા રફીક જીશ કા જુદા હોગ આહો ધંઆર,
વોહ અપની બેકશી પન રોવેતો કીઆ કરે.—ચાહે.
જીશને હમારે ધંઆર કુ હમશે જુદા કીઆ
વોહબી મોરાદ અપની ન પાવે ખોદા કરે.—ચાહે.
કેહતા મોઘનુદીન હે તુમહે મેરે દોશતાં
આશાં સબોં કી મુશકેલેં મુશકેલ કોશા કરે.—ચાહે.

ગાયન ૫૯૯ મું

ફારસી ગજલ મેહમુદની.

ધમરોજ દોગરંમ બફેરાકે તો શાંમશુદ,
 દર આર જુએ વશલેતો ઉમરંમ તમાંમ શુદ.—ધમરોજ.
 આમદ નમાજે શાંમ ને આમદ ને ગારેમંન
 અએ દીદેહ પાશદાર કે ખાખંમ હરાંમશુદ.—ધમરોજ.
 બશતંમ બશે ખેઆલ કુખીનંમ જમાલે દોશત,
 આહંમ નશુદ મંઘ અશરો શોદાએ ખાંમ શુદ.—ધમરોજ.
 ખાલેતો દાંને દાંને વ જુલકેતો દાંમદાંમ
 મુરગે કે દાંને દીલ ગીર ફતારે હાંમશુદ.—ધમરોજ.
 મેહ મુદે ગજ નવી કેહજારાં ગોલાંમ દાશત,
 ઈશકશ ચુનાં ગીરફત કે ગોલાંમે ગોલાંમ શુદ.—ધમરોજ.

ગાયન ૬૦૦ મું

ફારસી ગજલ હાફેજની.

ગોલાંમે નરૂગેશે મશતે તો તાજ દારાંનંદ
 ખરાખે બાદએ લાલે તો હોશી આરાનંદ—ગોલાંમે
 તોરા શખાઓ ખરા આબદી દેહ શુંદ ગમમાજ
 વગરને આશકો માંશુક રાજ દારા નંદ—ગોલાંમે.
 બજેરે જુલકે દોતા ચું ગોજર કુની ખીન ગર
 કે અજ ઇઅમીનો ઇઅશારત ચેખે કરારાનંદ—ગોલાંમે.

ગાયન ૬૦૧ મું

ગોજર કુન ચું શખા ખરખન ફશે જાર ખેખીન
 કેઅજ તતાવુલે જુલફત ચેશોગ વારાંનંદ—ગોલાંમે.
 રકીબ દરગોજર પેશ અજ મકુન ને ખવત,
 કેશો કેનાંને દરેદોશત ખાક શારાંનંદ—ગોલાંમે.
 નશીખે માશત ખેહશત અએ ખોદા શનાંશ ખેચે
 કે મુશત હક કે કરામત ગોનાહ ગારાનંદ—ગોલાંમે

ગાયન ૬૦૨ મું

કબીરી-૫૬.

મુખરા કીઆ દેખે દરપનમે, ક્યા ધરમ નહી મનમે,
 ધરકી તીરીઆ ધરમે રાજ, તપશી રાજ બનમે
 અંબવાકી ડાલી પર કોએલ રાજ મેના રાજ જલમે,—મુખરા.
 એક કાગજકી નાવ બનાઇ ઉતરા ચાહે ઈલમે
 શત કરમી શો પાર ઉતર ગએ પાપી દુખ ગએ જલમે—મુખરા.
 કેહત કબીરા સુન બાઇ શાધુ નેકી ચલતી ફલમે,
 કરતી ધરની શય પાર ઉતર ગએ પાપી જલગએ જલમે, મુખરા.

ગાયન ૬૦૩ મું કબીરી પદ.

ભજેરે ભઆ રામ ગોવીંદ હરી,
જપતપ શાધન કહ્યુ નહીં લાગત, ખરચત નહી ગઠરો—ભજે.
શંતતી શંપતી મુખકે કારન, જશે બુલ પરી,—ભજે.
કહત કબીરા જશ મુખ રામ નહી હે, ઓ મુખ બુલ પરી,—ભજે

ગાયન ૬૦૪ મું ફારસી ગજલ ખાકાનીગી.

લાલેરખા શનંમખરા, શરવે રવાંને કીશતી
શંગદેલા શેતમંગરા આફતે, જાને કીશતી—લાલેરખા
દાંમ ને હાદે મીરવી મશત જેખાદે મીરવી,
શશત કુશાદે મીરવી, શખત કમાંને કીશતી.—લાલેરખા.
અખર એતો એમાહેનો ખુરદે જે માહે નો ગીરો
આફતે જાને મનં મશો શીત નએ જાને કીશતી.—લાલેરખા.
ખાકાનીએ ગોલામેતો મશત શુદેહ જે જામેતો,
જામે મએ ખીદેહ બહ રહે રવાંને કીશતી.—લાલેરખા.

ગાયન ૬૦૫ ફારસી ગજલ જામીની.

શીર્મી જકના શંગે દેલા લાલે ઉજરા.
ખુશ કુન બને ગાહે દેલે ગંમ દીદએ મારા.—શીર્મી.
આજુર દેહ મખાદા કેશવદ્યાં તને નાજુક
અજ એહરે ખોદા ચુશત મકુન બદે કખારા.—શીર્મી.

ગાયન ૬૦૬ મું. રાગ—ભેરવી ટુમરી—તાલ અધ્ધો.

કંગ નવા ગડા દેતું તો મેડામાર દોલા
તુતો મેડા માર દોલા તુતો મેડા માર દોલા—કંગનવા.
આઠ મહોરકી કંગનવા ગડાદે
હીરા મોતી લાલ જડા દીજેરે—કંગનવા

ગાયન ૬૦૭ મું. રાગ—ભેરવી ટુમરી—તાલ અધ્ધો.

સખીરી પીઆ મોરો નહી આયો કે બદરા ગરજ ગરજ લાયો
સજન જરહુંજત જાઆ ખુરા ગુન પીઆ મોરો નહી આયો—સખીરી

ગાયન ૬૦૮ મું. રાગ ભેરવી ટુમરી તાલ ઠેકો.

અબ મોરી છાંડ દે કળાષ કોન ગાંવકો છોરો એસોઢીટ લંગર વાસો.
સનદ પીઆ મોરી માનત નાહી
એસો ચતુર કહી દીગોલી કરન ખીચ ડગર વાસો—અબમોરી.

ગાયન ૬૦૯ મું. રાગ—ભેરવી કુમરી-તાલ ઠેકા.

અબતોરી બાંકી, ચીત્ર બનમન બસ કરલીનો.

ધારે ધારે બતીઆ કરકે

સનંદ કહેત વોતો જનાહી

ડારદીઓ મોથેજાદુ ટોના કરકે—અબતોરી

ગાયન ૬૧૦ મું. રાગ—ભેરવી દાદરો.

મૈજગાયે હારીહો મૈજગાયે હારીહો—

પીઆ પાપી ન જગે જગાયે હારી હો—મૈજગાયે

નીચે બસે ગંગા ઉપર બસે કાસી

ચીડીઆ સખ જગે હો બ્રજબાસીરે—મૈજગાયે હારી.

ગાયન ૬૧૧ મું. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ ઠેકા.

ચતર છબીલવા સ્યામજી મોરા,

આજ રહો મેડે ડેરે—હો સ્યામજી.

બાર બાર બીનતી કર કહું કર જોડી સ્યામ

પ્રીત લગાકે જામતી ઓર ત્રીઆકે દવાર—હો સ્યામજી.

ગાયન ૬૧૨ મું. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ ઠેકા.

રાજ ઇંદ્ર મોરા,

મેતો જાંદ સદકે ભરી કીરતી યારાંહો—રાજ ઇંદ્ર

જારી જરૂઆ મેહેલાં રસ માણુ

અરે ઢોલા યારો મીઆં

સ્યામ પધારો પીઆ મેરે ડેરે—રાજ ઇંદ્ર

ગાયન ૬૧૩ મું. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ ઠેકા.

સજન સાધ્યા સામા મીલે તો

મે વારી વારી જન દીલોના—સજન સાધ્યાં

હમ દમ ઇસ્કો દે કોઇ ન પુછે

કોન કરે એસી જાળ ગુમાવે ચાંદીસોના—સજન સાધ્યાં.

ગાયન ૬૧૪ મું. રાગ—ભેરવી કુમરી તાલ અધ્ધો,

કેસે છુટે દહ્યાં બાલાપનકી પ્રીત.

હેજ સૈયાં મોરે બાલાપનકી પ્રીત—કેસે છુટે

સાસ યુરી મોરી નનદ હીલીરે

એહી ગવન વાકી રીત—કેસે છુટે

ગાયન ૬૧૫ મું રાગ શુદ્ધ કલ્યાણ તાલ એક તાલો.

કોઈ રસીલા છપ્પ અત ન્યારી, અતલાવો હમે સખીરી.
ખીર હાકી મારી ગભરાતી, અકુલાતી મધમાતી કારે કર-કોઈ
મોહની મુરત અતલાવે અરન કર સખ મન,
કટત નહિ હમરી રયેન-કોઈ.

ગાયન ૬૧૬ મું. રાગ હમીર કલ્યાણ. તાલ ત્રીત્રા.

ગાવો મીલકર રાગ હમીર, સંપુરત મેલ કરત હયે,
સમય સમય, ગાવત રાગ, ચતર કહત મન અસત હમીર
ગાવો મીલકર.

ગાયન ૬૧૭ મું રાગ હમીર કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

કરોના જગરા હમસે પીયરવા, સાચ કહુ તોહે દુખ લાગત હયે,
નાહક કરત હમસે દીટાઈ લંગરવા-કરો.
મયે તુમસે જો બોલી ચાલી, માફ કરો, સખકુજ બેહારી
કોઈ કહત કપટી હયે ગીરધારી, શામ સહુનયે હમ નીસદીન
વારી કરોના જગરા.

ગાયન ૬૧૮ મું રાગ કેદાર તાલ સુલકાગ

મોરી નૈયા કે બેવૈયા તુજ ખીન નાહી કોઈ પાર લગાને વાલા.
દાતા મોરા શાનોવાલા-મોરી.
જલ થલ સખમે તુહી, જહાં દેખુ વહાં જલવા તેરા,
કળ્પ હમરે દુર કરો તેહારે ચરન આયે પરે-મોરી.

ગાયન ૬૧૯ મું કેદારો ખ્યયાલ તાલ તીલવાડો.

મારા જીઅરારે મા મારા જીઅરા.
તરશેરી તેહારે મીલનકું.
અછોનીકો સુંદર દરસ દેખાડે.-રેમામારા.
કુછ ભુજ ફરકન લાગી મીલનકું.
રેન જવત ના દરસવા જો ચીત ચાહત તે હારે મીલનકું
નેન ચાહત દરસનકું-રે મામારા.

ગાયન ૬૨૦ મું કેદારો હુમરી તાલ અધ્યો.

આજ મોહે આનંદ બધાધ
મીતા પીઅરવા સુખ ધડી સુખ દીન.
સોહત સુખ સેજરીઆ-આજ
બોહત દીનનકી બરજાં રહી છું
બરજત અજ બર પાધ-આજમોહે.

૫૧ ફર૧ મું. રાગ—હારી.

ધતની ખાત મોરી માનો, કનૈયા, લાગત અખ મયે તોરે પૈયા,
આન સભી સખી બલ જૈયા—ધતની.
ખીન દરશન મોહે ચયેન ન આવે, કબહુ શામ હમે ગરવા લગાવે,
ચતર પીયાપે હમ અળ જૈયા—ધતની.

ગાયન ફર૨ મું. રાગ—હારી.

હેરી આજ નાંચત ખીરીજકી ગોરીરે, લોક દેખન આવે.
સુંદર નાર લટકશે ચાલે. કુંમ કુંમ ગુલાલ ઉડાવે.
લોક દેખન આવે—હેરી આજ.
ફગવા મોર મન લાવે ઉતકુ, આનંદ ઉમંગ લગાવે,
સુંદર નાર શબ્દુ રીજવે, લોક દેખન આવે.—હેરીઆજ

ગાયન ફર૩ મું. રાગ—હારી.

હોરી ખેલન દેએરે ગોશધ્યાં, પડતોરે પધ્યાં મોરે શધ્યાં.
ઉંગલી પગર મોરી ચુંદરી જહટકી, તરક ગધ મોર અંગીઆ.—હેરી.
હાહા કરત તોએ ખીનતી કરત હું, અખ તું માન લેરે આ
શધ્યા પડતોરે પધ્યા—હેરી.

ગાયન ફર૪ મું. રાગ—હારી.

માંથે હોરી આઘ ડક બાજન લાગે.—માંથે
ખીનદરા જોવનકી કુંજ ગલનમો, મોરલી હધર બજા ઓરી
ડક બાજન લાગે.—માંથે
ગોકુલમે ડક બાજે, પાણીઆં ભરન ગધ રાધા એકીલી.
ગોકુલમે જમુનામે બાજે, મથુરામે બાજે.
શબ ગોપીઅનોકુ નચાવે, પાણીઆં ભરણુ ગધ રાધા એકીલી
ગોકુલમે ડક બાજે—માંથે.

ગાયન ફર૫ મું. રાગ—હારી.

તુને હરથુ ચીત ન લગાધ, શંકરી કેશી ઉમર ગુમાધ.
નર નારી શબ ઉનકોહી ચાહવે, મને એશો પીઆ પાધા
આ નગરી પર કરમ અલીકા શીર ગધ રાંમ હુહાધ—તુંને

ગાયન ફર૬ મું. રાગ—હારી

હોરી ખેલનકું આધ રાધા હરશે, છીન લધ પીચકારી મકરશે.
અખીર ગુલાલકી બાદલ છાએ, કુંમકુંમ મેહા જમાં જમ બરશે.
છીન લધ પીચકારી મકરશે, તુમખીન મોહકુ કલ ન પરતહે—હોરી

ગાયન ૬૨૭ મું. રાગ હેરી.

કોણુ ખેલે હેશી હોરી હમારી, જામે આધ ગવન વાકી શોરી.
 ઘનક તમેરા શુનત શારંગી બનખો મીરદંગ બજ આધ.
 ધેઆંન ગેઆંણુ જપ કરીશનાં રાંમ જખ જોરી હમારી
 કોણુ ખેલે

ગાયન ૬૨૮ મું. રાગ હોરી.

જાઓરી પીઆકુ મનાવો, મેરો દીન બહત શોહાગ.
 શધઆં નહીં આઓરી, શંગરી શખી મીલ હોરી.
 ખેલતહે હમારો પીઆધર નાહીગે, જીનકો પીઆ પરદેશ બશતહે.
 ઉનખીન કેશો શોહાગ, શધઆં નહીં આઓરી-જાઓરી

ગાયન ૬૨૯ મું. રાગ-હોરી.

પેઆરા મોહન બનશીવાલા કનઘઆ પેઆરા મોહન.
 મોહ મોગએ પીચકારી, મેં બીજગમ શારી.
 ઓર દુરજ અઠારા, પેઆરા મોહન.
 એકતો મન તોરેકી લોનો, તોકો ગાલીદીની કુચ પાતકીની
 ગોરી હોરીકે દીન મોશે કરત બલ જોરી એશો ભધ મતવારા-પેઆરા

ગાયન ૬૩૦ મું. રાગ-હોરી.

આજ હોરી બાજ બામન એક બારી, તોરા ખીનંમ ચતર
 ટએશા ખેલાંરી.
 બગો શાઆ આવાજ મોરલીકી જો, પોંહચી, શુનતદીવાને
 શુદ બુદ ખોએ ડારી-આજ.
 નદાનેશેતમ કએશા રંન પરગાહા. ચે કુદરત અમ જો ભર
 પીચકારી.-આજ.

ગાયન ૬૩૧ મું. માલકોશ ધૃપદ-તાલ ચોતાલ.

તેરી તો ગત અપાર મોયે બરની ન જાત,
 નીરંજન નીરાકાર નારાયણુ-તેરીતો.
 સપ્ત પ્રીય સપ્ત સાગર અષ્ટ કુલ પરબત,
 મેરૂં સેવ્યો સપ્તદા નારાયણુ-તેરીતો.
 તું જલ થલ પવન તેજ તુંધ ધરતી અસમાન,
 તુંધ ઉગન સરવ નારાયણુ-તેરીતો.
 તાન સેનકે પીઆ ગટ ગટમેં કરત-આનં,
 અગમ નીગમ સકલ શ્રેષ્ઠ પારાયન-તેરીતો.

ગાયન ૬૩૨ મું. રાગ-આશાવરી તાલ ત્રીતાલ.
 સજન મોસે નાહી કરો જુરી બતીયાં-સજન.
 સૌત્તમ કે ધર આવત જવત, હમરી લીની નાહી એક જખરવા,
 ઢીટ લંગર ભયે હમસે મધુબન-સજન.

ગાયન ૬૩૩ મું. આસાવરી હુમરી-તાલ અધો.
 મોરી સુધ ના લીની પીઆ પ્યારેને
 મેતો બાર બાર બીનતી કરાં-મોરી સુધ.
 કોન સખી મોસે બેર પરીહે,
 નાહક મોહે સતાવે-મોરી સુધ ના લીની.

ગાયન ૬૩૪ મું. ટોડી ઢૂપદ તાલ ચોતાલ.
 સનમુખ મોરે રામ ખડે, અપને બંધુકે સાથ,
 સખ મીલ જવો ઉનકી છબ દેખને-સનમુખ.
 હસત હસત લોગાં મન રાજી, એહી હમારો ભાગ,
 કીતને દીનખે પ્યારે હમારે,
 પધારે એયોધ્યા નાથ,-સનમુખ.

ગાયન ૬૩૫ મું. ટોડી હોરી-તાલ આચર.
 નાહી ફેકો ગુલાલ અખીરવા.
 પીઆ નાહી ફેકો ગુલાલ અખીરવા,
 મે તોરે કારન આધ-પીઆ નાહી.
 ગુલાલ કરત મોરી સાડી રંગીલી,
 સાસ દેખે દે ગારીઆં-પીઆ નાહી.

ગાયન ૬૩૬ મું. મુલતાનાની ખ્યાલ-તાલ ત્રીતાલો.
 સોહરી માધ કુંવર કાહાન બરજે
 મોરો જીઆ લરજે સોહરી માધ-કુંવર.
 અતહી ચપલ છલખલ ન કરત સંગ,
 લાગોદી રેહેત તન તજત ન એક પલ.
 છલખલ કરત નડરત કાહુકે સંગ,
 કેસે કરે જળ ભરજે સોહરી માધ-કુંવર કાહાન.

ગાયન ૬૩૭ મું. રાગ મલાર.
 ગરજત બરશત બીજત (બેવાર)
 અપને પીઆકો ધ્યાર પેહરવો-ગરજત.
 જખ દેખુ તખ અખીઆં શીરાની
 એતને દીનમે આપશે રેહલી-ગરજત

સાવળુ આએ એ લાલ ચુંદરીઆ,
દેએ દેએ ગરકુ લગાએ—ગરજત (બેવાર.)

ગાયન ૬૩૮ મું. રાગ—મલાર.

જર લાગીરે શખી શાવનકી (બેવાર)
શાવનકી મન ભાવનકી—જર લાગીરે
હે કોઇ એશા વારી પીઠકી મીલાવે (બેવાર)
ખખર કરે ધર આવનકી—જર લાગીરે.

ગાયન ૬૩૯ મું. રાગ—મલાર.

મેરા પરાંન લરજે હો બાલમાં મોરે (બેવાર)
નાની નાની નીકી નીકી બુંદરીઆ રૂમ જુમ બરશે—મેરા.
અતંધ મોરા શોર કરે, પપઘઆ પીઠ પીઠ બોલે,
પીઆ બીન જીઆરા મોરા તરશે.—મેરા પરાંન

ગાયન ૬૪૦ મું. રાગ—મલાર.

રૂમ જુમ આધરે બદરીઆ (બેવાર)
જની જની બુંદન બરશે મેહરવા.—રૂમ જુમ.
એક તો ધન ગરજ ગરજ બીજલી ચમકે
પીઆરો શધરંગ પીઆ બીન તરશે હરવા—રૂમ જુમ.

ગાયન ૬૪૧ મું. રાગ—હોરી.

અબ હોરી કે મોશંમ આએ લાલા, મેખી શહીઆ ધર જાઉંગી.
અખીર ગુલાલકી ધુમ મચી કશેર માધોમે દઉંગી.—અબ હોરી.
ભર પીચકારી માએ મારી, લાલા, મેખી શહીઆ ધર જાઉંગી.

ગાયન ૬૪૨ મું. રાગ હોરી.

કેશી શોહાવે જાની બીન એ હોરી—કેશી.
અરી આગ લગો હોરી જલ કીડ ન જાવે
પીઆરે બીન એ હોરી—કેશી
જાંની બીન એ હોરો કેશી સોહાવે.
અખીર ઉરાવત લાલા ભસી બદરી,
મેરે ભએ પીઆ ધુલ ઉરાવત—કેશી શોહાવે.

ગાયન ૬૪૩ મું. રાગ—હોરી.

બાંકે મીરજાને ધુમ મચાઇ, લાલ તલવારોશે ખેલુંગી હોરી,
શા વરશે મે ખેલુંગી હોરી, ગોકુલ જાઉતો રંગ પડતહે,
મથુરા જાઉ પીચકારી, કાશી જાઉ તો કીચ પડતહે
અએશી કીની બરબેરી—બાંકે મીરજાને.

ગાયન ૬૪૪ મું.

રાગ—હારી.

બાવરી બન આધ તુને કીન હોરી ખેલાધ—બાવરી બન.
 શાશ કહે મોરી બાલી બવરીઆં, અંગીઆ કાંઠાં જડકાધ તું
 જે કીન હોરી ખેલાધ—બાવરી બન.
 મેં જો ગધ જમનાં જલ, બરને કાંઠાંનાં રંગમે ભીગોધ,
 બીનને મોકું હોરી ખીલાધ,—બાવરી બન.

ગાયન ૬૪૫ મું

એમન કલ્યાણ ખ્યાલ તાલ તીલવાડે

પ્યારે ગલીઓમેં કરત પુકાર
 રાત દીન પીયા સમુરન તોરો.
 સુનત મોરલી આ ધ્વજકી નાર.—પ્યારે.
 કુંજ બિહારી છય નિરખત પ્યારી.
 ગોકુલ કૃષ્ણ મુરારી.
 નેન સેન સુન બીખલ બએ હય,
 સખ સખી અનમે રાધા રાની.—પ્યારે.

ગાયન ૬૪૬ મું

જેજેવંતા હુપક તાલ ચોતાલ.

રંગ રહે લાલ ઉનહી તેરે સંગ
 નીરખત છય ઢંગ પરત ઓર માધ,
 હમસે અવધ બધી અંનત બીલમ રહે
 કરત ફેરત પ્રીત નધ નધ યુર યુર,
 જાઓજી ઉનીકે જહાં સારી રેન રમે,
 કાયકો ઉત પરત મેરે દુર દુર.

ગાયન ૬૪૭

જેજેવંતી ખ્યાલ તાલ મુલકાક.

નંદજીકે દવારે કાઠ માલા મેરી લે ગયો,
 માલા મેરી લે ગયો.
 માલાતો મે ઓર પાઉ રાજ ઢોલા કહાં પાઉ,
 એહોહી, બીસ બાસી ગાતી છાતી મેરી છો ગયો.

ગાયન ૬૪૮ મું

સીહાનો કાહનડો તાલ ચાચર.

તોરે ચિત બનમે કરજ વામે ચસકો,
 બડોરી પેંહચ મોપે કારોની રસકો—તારે.
 તેડોહી મેડો પેહેચહી ન્યારો,
 કડંગી મે અપનેહી બસકોહી બસકો.—તારે.

ગાયન ૬૪૯ મું.

મારવા—કુમરી તાલ ત્રીતાલ.

નીકી લાગે તોરી બતીઆં
 નાધુઓ નાધુઓ છતીઆં—નીકી લાગો

સાસ ખુરી મોઝે રસ ભરેગી
 નનંદ કરેગી તાના
 અનાડી લંગર તોરી દેખી ચાલ.
 મોસે નાહી લગા તોરી ગતીઆ.—નીકીલાગે.

ગાયન ૬૫૦ મું. કલ્યાણ ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો.

હરીને મોહકુ સખ સુખ દીનોરે
 દુધ પુત અન ધન ઓર લછમી,
 બર પાચો ગોવિંદ રંગ બીનો.—હરીનો.
 અધમ ઓધારન ગિનકા તારણ.
 કયા સિંધુ ભય હરન શરન,
 મોહકુ સખ બિધ લાયક કીનોરે.—હરીને

ગાયન ૬૫૧ મું. એમન ખ્યાલ—તાલ તીલવાડો.

અખ ગરવા જાને દે પીઅરવા મીતા પીઅરવા
 રેન ગમ અખ બોહોત સજનવા જગે હમારી નનંદીઆ,
 એકતો બગરકે ચરચા કરત લોગ
 દુજે સોસનીઆ ગર આવે,
 સગરી બીયત મોચે આન પડત હય,
 જગે હમારી નનંદીઆ.—અખ ગરવા.

ગાયન ૬૫૨ મું. ખમાચ કાફી હુમરી (મીશ્ર) તાલ ઠેકો.

અરે હારે સઘ્યાં હમશે કરો ના પ્રીત—અરે હારે
 શીરત હુ ન્યારી અલબેલે મતવારે,
 તુંમ કાહકે નહી મીત—અરે હારે
 તુંમ સોતનગર આવન જાવન હય
 કોન ગાંવકી રીત—અરે હારે

ગાયન ૬૫૩ મું. રાગ ધાની—તાલ ઝખતાલ.

પીયા હમસે કાહે કરત, બરજેરી કરો ના હોરી.
 નંદ કુંવર જખ આવત, છેડત હમકો નીસદીન—પીયા.
 ધરસે જખ નીકસત, મગખીય હમકો રોકત,
 દેખત રહત ખીજ નારી, છોરો હમકો પૈયાંપરતે પીઆં.

ગાયન ૬૫૪ મું. રાગ બાહાર તાલ ત્રીવરો.

સગન બન ગગન પુરવા, ચલત પવન પુરવાઇ મોરી માઇ,
 જ્યા હમરા અતહી ડરાવત—સગન.

કુક સુનાવે હેરી કોયલીઆં, ભવરનકે યંકત કલીરસ ભરીલ,
ખીરહાં અગન મોરો જ્યાં જરાવત, ચતર કહત રત ખહારકી
સગન ખનન

ગાયન ૬૫૫ મું. રાગ—ખાગેશ્રી તાલ ત્રીતાલ.

પીયા ખીન મોહે સખી કલના પર.
મનમે આવત તોહુ લગાવું ગરે—પીયાં.
મન મોહન છબ અતહી લુભાવે,
મીલ ગુલ કર સખી મંગલ ગાવે—પીયાં.

ગાયન ૬૫૬ મું. રાગ—ધનાશ્રી તાલ ત્રીતાલ.

જને દે કર છોડો છોડો નહિ—જને દે.
ઝગરા કરત તુમ હમસે ના મોહન સાસ નનંદ દેંગી ગારી,
સુનેંગી મેરી દેખો ખીન સામ ગરવા લગાયે ઠાડે,
મયે તો કહુ નાહી નાહી—જને દે.

ગાયન ૬૫૭ મું. સારંગ હુમરી તાલ દીપચંદી

સંયાને મેકુ ગરવા લગાય લીનોરે
એકલી જનકે મોકુ ગરવા લગાય લીનોરે—સંયાને
સાસ નનંદકીમે આઘ ચોરા ચોરી
પ્યારેને મોકુ અલગ બોલાય લીનોરે—સધઆંને

ગાયન ૬૫૮ મું. રાગ—સારંગ તાલ એકંતાલો.

કર મેહેરકી નજર હમયે, સારંગ પ્રાની કરત ખીનતી—કર,
અમૃત રસ ભર બરસાવત, સખ સખીયન મીલરીઝીવત,
ચતર કહત નીત દરશન, રૂપકે હૃદયે કમલપર—કર.

ગાયન ૬૫૯ મું. રાગ સુહા તાલ ત્રીતાલ.

સુહા અતહી સોહત હયે, ચતર સુધ હમરી સખહી ખીસરાધ—સુહા.
ખોજત ખોજત સખહી હારે, પર નાહી પાવત કોઈ મેદ વાકે—સુહા

ગાયન ૬૬૦ મું. રાગ—સુહા તાલ ઝખતાલો.

ગુની સુનાવત રાગ સુહા, મનકો બજાવત આગ,
તનપે સુહા કરત દાગ, સુનાવત રસભરી આગ,
પાડવ સખ કોઈ કહત, ધધવત કો નાહી હુવત,
ગુની દો નીશાદ ગહત, રૂપી નીત ગુન ગાવત—ગુની

ગાયન ૬૬૧ મું.

રાગ—ભેરવી તાલ અખતાલ.

દારીદ્ર દુઃખ ભંજન ખીઆન રસ કાન માહા આન ગુરકી
સેવાતુ કરરે—દારીદ્ર.

ખીકૃત સુરજન પરગીત શુધ્ધ મુખ ગાવો,
સદા રંગ કહત સત્ય સુરનકો ધ્યાન તું ધરરે—દારીદ્ર.

ગાયન ૬૬૨ મું.

રાગ કાફી ખ્યાલ-તાલ તીલવાડો.

મત છાંડોરે લાગી પ્રીત મોરારે નાદાન સેઆર,
દેગી સધઆ તોરી પરતીત
મેદી શિખ ન માની ભલા-મત છાંડો
ધરક લગાંદ વારી પીઆ પરદેશ સોતનીઆ દેગધ તાના,
સખ જલ જવોરે એસી પ્રીત-મત છાંડો.

ગાયન ૬૬૩ મું.

રાગ કાફી કુમરી-તાલ ઠેકો.

સધઆ તોરી ખતીઆં મે, ના માનુંગી.
દુગન-મેતો તોસે હારી તું તો નીપટ અનારી.
તેરી નેનો દી કટારી મોરે જોખનાપે મારી-તોરી ખતીઆ.
આએ અયાનક મોહન પીઆ.
એધસી મેતો બોલી નહિ તોસે દર જખુ-તોરી ખતીઆ

ગાયન ૬૬૪ મું

રાગ કાફી કુમરી-તાલ અધ્ધો.

નેક નજર મોરોં મન ખસ કર લીતો.
આલી ઉન સાવરીઆને કીની ખરાજોરી,
ખાટ ચલત ખસીઆ ખંજાધ-નેક નજર.
નીંદ ન આવે મોકુ દીનરે ન સજની
મોરી સખી ઉન ખીન મેકુખહે સતાવે,
ખીનતી સનદ પીઆસે મોરી કહીઓ જાય-નેક નજર.

ગાયન ૬૬૫ મું.

રાગ શંકરા-તાલ એકતાલ.

યાકો પાર ના પાવે, છાન છાન સખ હારે,
ચેહ રાહ ગુર ખતાવે, જો હીરદયે તું વાકો બાવે-યાકો
દેવનકે દેવ મહેશ, શંકર બોલાનાથ,
ખીનતી કરં કર જોર, દીજો આન મહેશ મોહુ-યાકો.

ગાયન ૬૬૬ મું.

રાગ માંઠ-તાલ ત્રીતાલ.

કયેસે કટે એ રતીયાં પીઉ દરશન ખીન
કાયલીયાં કાહે કુકત હુકત નીસદીન-કયેસે.
જલીકો કાહે જલાવત હે? પપીહરા, પતીયાં લીખ લીખ હારીરે

કબહુ તો દે ખુગી સખીરી દરશન વાકો,
પતર ખીયાસે કહુગી લાયે મધુ બનકો—કયસે.

ગાયન ૬૬૭ મું.

રાગ કેશ—તાલ એકતાલો.

અપનો દેસ તું કાહે સોરત શીરત રહત જંગલ ચંમલ.

જાંદગી તેરી હો જાવેગી ખાક—અપનો.

આદમ દમકા કુચ તાલી દમ, વાનર કર તું અબીમાન,

કહત રૂપી તું મેરો માન થોડે દીનકા તું મેહમાન જન—અપનો દેસ.

ગાયન ૬૬૮ મું.

રાગ સોરઠ—તાલ તીવરો.

ધનુષ ધર કર આયે શીવ જાગ, કંપન લગે સખ દેવરે,

દેવન માહાદેવકી ગતી ન્યારી, રૂઠ મુઠન ખીરાજો—ધનુષ.

ગગન પર વધમાન ચલત હયે, દેખને લગે સખ દેવ દુધ મયર,

ન જાતું કાહા હોગો અજ જગતપર, ચતર કહે નીત કર વાકી

સેવરે—ધનુષ.

ગાયન ૬૬૯ મું.

રાગ—અલ્લા.

બગીયાં બગીં બગીયાંરે, મારો બાલમ ખીરાજો બગીયાં

મોર મુંઘટ પીતાંજર ધારી, કુંડળપર ચીત લગીયાંરે,

મારો બાલમ ખીરાજો બગીયાં—બગીયાં

વંદ્ર વનની કુંજ ગલનમે, સોલસે ગીપીને શામે ફગીયાં રે,

મારો બાલમ ખીરાજો બગીયાં—બગીયાં

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ ચીત લગીયાંરે,

મારો બાલમ ખીરાજો બગીયાં—બગીયાં

ગાયન ૬૭૦ મું.

રાગ—સીંધ લેરવી ગઝલ.

ચમનમે આકે કોઇ દમ જોતું સખા ઠયરી

નસીમે ખુલ ખુલે શેદા ખેજાંબી આ ઠયરી

જીનુને છોરાના એક કુતાર પેહેરન ચેરા

બદન પર ખાક ફકીરોં કે એ કબા ઠયરી

ગયા ન જતા હુવાકુ ચારસે કોઇ,

ગલી સનમકી અજીને એ કર્બલા ઠયરી.

જો કલ્લ કર કે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,

હમારા ખુન તેરે પાંઉ કી હીનાં ઠયરી,

ગાયન ૬૭૧ મું.

તાલ દાદરો.

મએ જગાએ હારીરે, પીઆ પાપી ન જાગેરે.—મએ

નીએ બસે ગંગા ઉપર બસે કાસી,

બોલી બોલે ચીરધ્યાં મએ ધ્રીજ બાસીરે—મએ

ગાયન ૬૭૨ મું.

રાગ—ખમાચ લાવણી.

નીકલા હય કાતીલ તુંહી હમારા,
 અપનાં છ હમને તુઝપર નીસારા—નીકલા
 હયદમે હમકો ડાલકે બયકા હય તું શાદ,
 ગમી હમે શાદી તુમહે સદા મુઝારક આદ,
 કયુકે હય આલમકા તું પીઆસ
 એક નજરતો આંન કર દીખલ દે દીદાર,—અપનાં

ગાયન ૬૭૩ મું.

રાગ દેશ કુંચરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કયેસે નીભાવોગે
 નદીઆં જોરસે ખેહતી ખવઘ્યાં સુજ નહી પડતી,
 ગોકાશ આપને હેમદકુ લગા દેઓ પાર મોરી નઘઆ—સુનો
 બાલપન ખેલમે ખોયા જીવાંતી નીંદભર સોયા,
 ખુદાપા દેખકે રોયા નખીજ આસરા તેરા—સુનો.

ગાયન ૬૭૪ મું

રાગ ગોંડ કુંમરી.

પીયાકો સઘેસા મોરા કહીયો જા,
 જરે જરે કાગા જરે.—પીયાકો સઘેસા.
 યાદ આવત મોહે ઉનકી બતીયાં
 ઉન ખીન જીયા જાએ,
 જખસે પીયા પરદેસ સીધારે
 તખસે ખજર મીલીનાં—પીયાકો.

ગાયન ૬૭૫ મું

રાગ ખમાચ કુંમરી.

સજન નાહી મનકો દુખાવોરે,—(ખેવાર)
 ધીરજસે પાવે આસ મયે વારી.
 નહી મનકો દુખાવોરે—સરજન નાહી
 રયન દીનાં મોહે સોચ તેહારી,
 સાચ ચલો પીયા જીયાકો જલાવો ન આવો
 નાહી મનકો દુખાવોરે—સજન નાહી

ગાયન ૬૭૬ મું

રાગ ભેરવી કુંમરી.

મયે તો સેજરીયાપે ભુલી મોરા દે કંગનાં
 મોરાદે કંગના મોરા દે કંગના—મયેતો
 ઇસ કંગના કંગનેસે મેરો લગન લગો હય
 તન મન દેઉંગી સૈયાં મોરા દે કંગના—મયેતો
 ઓ કંગનાં કુ જાકે દુદ કોઇ લાવો,
 ધન માલ કફી ફના મોરા દે કંગનાં—મયેતો

તુમ જો સૈયાં કંગનાં ન દેવો.
મારૂંગી કટારીઆં તોરે જ્યંગીયા, મોરો દે કંગના-મથેનો

ગાયન ૬૭૭ મું રાગ માંદ.

મારો જોખન ખીતો જનમે બાદીલા બેગાહ આયો રે
મથે ઉપર ખડો રહી નીચુ ખડો મોરો પીર,
ગરીબ ખીચારા કયા કરે કંઈ કંઈ લગ ગયો તીર-મારો
સાજનકુ પતીઆં લીખુ ઐર ભર ભર લીખું સલાંમ
જો દીનસે તુમ ખીજડેરે મેરી લીની નીંદ હરાંમ
બા દીલા બેગાહા આયો રે-મારો જોખન ખીતો જનમે-બાદીલા

ગાયન ૬૭૮ મું રાગ ભુપ કટ્યાણુ ત્રીતાલ.

છબે સુંદર દીખાયે લીનો મોહો લુભાયે
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાય.—છબ.
બાત કરત મુસકાયે કાયે
ઘતઉત ચીત વત કહુ ચીત ચુરાયે
અયસો ચંચલ મન મેરો હરત ધાય—છબ

ગાયન ૬૭૯ મું રાગ ચમન કટ્યાણુ ત્રીતાલ.

દેખતહી ચીન ચોર લીયો હયે
સ્થામકો નામ મય જપત મનમે.
સ્થામસે સખ મેરો કાજ જીયો હયે-દેખત
યા જીગમે તુમારે ચરન સદાચીત પ્રાન દીયો હયે
અગમ પ્રેમ રસ મોહો પીયો હયે.—સ્થામસે સખ

ગાયન ૬૮૦ મું રાગ તેલંગ ત્રીતાલ.

પનીયાં ભરન મય કયસે જાઉં ધરસું
મગ રોકી ઠાડો મોસે કરત બરજોરી સ્થામ.
લટકે રહી ચુદરી સરસુ પનીયાં
પરસ પૈમાં લેવું બલેયાં
તોસે ખીનતી કરત મથે હારી, થેહ ધીઠ લંગરવા
લપટ ઝપટ મોરી મટકી પટકી સરસુ—પનીયાં.

ગાયન ૬૮૧ મું રાગ કાશી હુમરી. ત્રીતાલ.

મગમ સ્થામ મોરી ગગરી ગીરામ
બાટ ચલટ મોસે કરમ લરામ-મગમ.
મયતો નીર ભરન નીકસી ડગરવા પન ઘટ ચલી ગત

પકડ હાથ છુવટ ધાત ઔર બાત
સુન સજની એયેશ પીયાને મરે લગાઇ ધમકાઇ ડરેઈ-મગમ

ગાયન ૬૮૨ મું રાગ માંડ, જીઝાદી કહેરવા.

તોસે બચન દેકે મયે હારી બલમાં
હારી બલમાં રે મયે હારી બલમાં—તોસે
જો તું મોરે પીયાં સ્નાન કરોગે
તુમરી બનુંગી પનીયારી બલમાં—તોસે.
સાસ નીહુર મોરી નનંદ ઠગારી
દીવરા દેવે સોકો ગારી બલમાં—તોસે
કર્મકી રેખા કહી ન જયે
મય ખીરહન દુઃખીયારી બલમાં—તોસે.

ગાયન ૬૮૩ મું રાગ પહાડી લાવણી.

કયસી બજાઇ તુંને બાંસરીયાં સુન બનસીવાલે
જીયાકો આવે નહી ચયેન રે, દીન રયેનરે.
કયા કહેનારે—સુન બનસી વાલે—કયસી.
ટેરે સુનાયે ગયો, જીકો લુભાયે ગયો.
અમૃત બરસાયે ગયો.
ખ્યાકુલ મયે તોરા બનસીસે દીન રયે નરે નાહી ત્યએનરે
કયા કહેનારે સુન બનસી વાલે—કયસી.

ગાયન ૬૮૪ મું રાગ માંડ, લાવણી.

સોબત સજજનકી કરનાં
કપટી લોગનસે ડરના, બલાઇસ જગમે—સોબત
સોબત કરીએ અયે સોંકી જો અગમં બતાવે બાત
સોબત કરીએ ગધેઘા કી તો શીર શીર મારે લાત—બલા ઇસ જગમે
સોબત કરીએ અયે સોંકી કે જયસે ટંકનુ ખાર
આપ જળેપર આખરી વહે બાગ્યા સાંધેહાર બલાઇસ જગમે
સોબત કરીએ અયસોંકી કે જયસો સીસકો બાલ.
કટે કટાવે તોખી અપનો કબીન છોડે ખ્યાલ—બલાઇસ જગમે.

ગાયન ૬૮૫ મું રાગ રામ કાનડો ત્રીતાલ.

લંગરવા છોડો યૈયા મોરી
કરકન લગીરે નાદાન ચુરીયાં
દોઈ કરનસે પકડ મરેરી—લંગારવા

તુમારે મીલનકો આધરે પીયરવા
સાસ નનંદકી મય ચોરીરે ચોરી.—લગરવા.

ગાયન ૬૮૬ મું રાગ હરખારી કાનડો.
મોરી શુને સ્યાઆમ
છાંડ દે લગલવા,
કહા માન જરે, હું તેરી ચેરી-મોરી.
જાને નહી દેત ઢીઠ કનૈયાં બીન્ડા કહે નહી પાતુકા દાન તેરી-મોરી

ગાયન ૬૮૭ મું રાગ દેશ દાદરો.
રે એ ગોર્વાદ રાકો ચરન અપતો જીવન હારે
નીર બરન હીત ગઘ સિંધુકે કીનારે
હાથ પકડ લેત જાત મોહે મજ ધારે—રેએ

ગાયન ૬૮૮ મું રાગ પીલુ બરવો ગજલ દીપચંદો
લગા હય દીલ પ્યારેસે નીખા હોએ તો કયા હોગા.
હમારે કલ્પમે પ્યારે સદા રહોગે તો કયા હોગા.—લગા.
હમીકો આહ મીલનેકી મીલા વોગે તો કયા હોગા.
હુસ્ન ચશસોકે પ્યાલે બર પીલા વોગે તો કયા હોગા.—લગા.
જરા દીદાર તુમ અપનાં દીખાવોગે તો કયા હોગા,
હમ મરતે હય તેરે ગમમે જલાવોગે તો કયા હોગા.—લગા.
અજબ દીદાર રૌશન હય છીપાવોગે તો કયા હોગા.
ચમન બીચ આન કર મુખડા દીખા વોગે તો કયા હોગા—લગા.

ગાયન ૬૮૯ મું રાગ બેહાગ હુમરી. ત્રીતાલ.
મોરો ગુંધટ પકર મગ ઠાડોરી
આલીરી ક્યસો નીપટ કનાઇ
મટકી ફેરી દહી લુટત ઝકજોરી-મોરો.
લાલ અધરસે દે પીચકારી
દેખ બીજાઇ નવરંગ સારી
લુટત જોખન ગયો કહાં ગીરધારી.—મોરો.

ગાયન ૬૯૦ મું રાગ સોરઠ ત્રીતાલ.
પનીયાજ બરન ગઘ બીચ ડમર મોહે ઘેરી
મયતો ચંચલ નાર હું નીપટ નીડર નટવર નટખત
દેખો, હમરી કછુ નાહી સુનેરી-પનીયાજ.
બીન્ડા કહે નહી માનું કાન તેરી—મોરી.
લપક ઝપક મયતો ગઘ પન ઘટપર

ગગરી ઉતાર લીની રે મોરી

ગોહર પ્યારી મયતો નયના તો પેવારી ખડે બરજેરી કીની
મોપેરી-પનીયાજ.

ગાયન ૬૯૧ મું. રાગ સારંગ લાવણી.

જનમ તેરો બાતોમે ખીત ગયો
કબી તુને મુખસે ન રામ કહયો-જનમ
પાંચ બરસકા બાલા બોલાં અબતો, ખીસ બયો
મંકકર પરસીસી માયા કારન દેસ ખીદેશ ગયો-જનમ.
ત્રીશ બરસકી અબ મતી ઉતજી લોભ હય બહટ નયો.
માયા જોરી લાખ કર્યોરી તોભી ન તૂત્ય થયો.-જનમ
સાધુકી સંગત કબહુન નકીતી નીચ સંગતમે રહયો.
કહત કબીર સમજ મન મુરખે થોરોહી અખત રહયો-જનમ.

ગાયન ૬૯૨ મું. રાગ છટલા ગઝલ.

નાગનકે બચે નાગ ઉસે ક્યુ પીયાર ન કરનાં,
પ્યાર જો કરનાં તો હુશીઆરીમે ખુબ રહેનાં.
અગર હોવે કડવા લીમ ઉસે મીઠાં ન કહેનાં
અગર હોવે અપનાં દુશમન ઉસે બાત ન કહેનાં
અગર હોવે ધલમદાર ધલમ હસલકુ દેનાં.
કમ સીલકુ ધલમ દેકે હુશીયાર ન કરનાં.
હુશીઆર જો કરનાં તો ધતપાર ન રખનાં,
જો કરનાં ધતપાર તો ખબરદારીમે રહેનાં.-નામનકે

ગાયન ૬૯૩ મું. રાગ બીલાવલ ગઝલ.

હમશરે ચરમે ખુતાં શામો સહર ગદીશમે હું,
ચર્ખસા અય આસમાં આઠો પહર ગદીશમે હું.
કાર હય શીરનાહી મેરા રાત દીન પરકારસા
ચુ દીમાગે સાહિબે દોધરાને સર ગદીશમે હું.
તાલી બે દીદારે સાકી હું મગર અય દોરતો
મીસ્કે સાગર કીસ લીયે મયે ઉઝભર ગદીશમે હું.

ગાયન ૬૯૪ મું. રાગ જોગીઆ પદ.

સબદ સુનરે ફલ પાઓ જગ અનંદર પ્યારે
રખો માલીક સુખ બાદ એ આસીસ હમને સુનાઇ.
બજન કહો રખકે-ફલ પાવો જગ.
શ્રીકા બચનમે આન કર હરે ચઓ ફેરા જનન,
ધન્કે સુભાઓ પર રહેનેસે પુરી ફકીરી માન

કળ ધ્યાન ધરે જો તું ભાઇ, કે નીપટ સુખ તન પાઇ,
અમલ કર તબરે-ફલ પાઓં જંગ,
અમલ હર્ષ મએ સીખ કર બના ખુબ હુસીયાર
સમ્યા માંનક સંજુ સદાશીવ રખ ઉસપર આધાર—સખદ

ગાયન ૬૯૫ મું. રાગ ભેરવી પ્રભાત.

ઉઠો સજન ભોર ભઈ હરી મંજન ગારે,
પથુ પંછી જીવનંત સંત હો પુકારે-ઉઠો.
નીત પીતશે જો સજન ધશ ગીત ગાવે,
કળ વાકે તારે પ્રભુ દુખકો નીવારે-ઉઠો,
જગમે જુગ જુગ વહી સાચ સુખ પાવે,
કામ કેધ લોભ કપટ હીર દેસે નીકારે-ઉઠો.
કરત રહુ-કર જોડ ખીનત તેરે દવારે,
દુખ દલીલ સંકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે.-ઉઠો.

ગાયન ૬૯૬ મું. રાગ—કહાનડાં ગઝલ.

બનાડો કોઇ કે મોહખ્યત કહાં હય,
નેહાં યા યહાં યા વહાં હય—બતાદો.
હયે કુચ્છ ચીજ ઉલટત યા હએ એક ચુંહી નાંમ,
કે જીરકા કીસી જ ન મીલતા નીશાં હય—બતાદો.
મેરા તો હય જો ચાહનેવાલા બસ સમ્યા
તસદુક મેરી ઉરકે કદમો પગાં હય—બતાદો.
ન બેટેકા બાપ ચાર ન ભાઈકા ભાઇ,
જો દેખો તો મતલબકી સારી જેહાં હય...બતાદો.

ગાયન ૬૯૭ મું. રાગ—કહાનડા ગઝલ

હકીકતમે મતલબકી તો સખ જહા હય,
મગર નેકી મતલબસે ખાલી કહાં હય—બતાદો.
હો એક એકકી ઉલટત જો એ એક એકકે દીક્ષમે,
ફરીસ્તે બશર હય જર્મી આશમાં હય—બતાદો.
ઉઠા કર મુઝે ધરમે લે ચલ અય માંદર
મેરી જખમકે દર્દસે જતી નાં હય—બતાદો.

ગાયન ૬૯૮ મું. રાગ ભેરવ ખ્યાલ તીલવાડો.

સાચી જુગમે નાહી રહી.
જુહી સખસે પ્રીત ભઈ ખારે—સાચી જુગમે
જો જો કહુસો ખાત ઉડાવત

એ નાહી અપની રીત જાલની
સખકો દેખત અપને દીલસે
હમેના જનો બધસો બધ પ્યારે.—સોચી જુગમે

ગાયન ૬૯૯ મું. રાગ સોહીની તાલ ત્રીતાલ.
પીયા સુનાવેરી અબ હમ સોહીની,
કરે હમકો સખીરી જાદુ બરી મોહીની—પીયા:
સંપુરન કરે સોહીની રૂપ દીખાવે,
નીસદીન હમરોરી મન હરખાવે—પીયા.

સંજળુ માર્ય.

ગાયન ૭૦૦ મું. તાલ કેહરવો.

ગોરા, શુરા, હમદીનોએ દીન કાજ છોડ્યું ધરાન,
ધીરા, વીરા, દીવ થઇ આખેર કીધો મુકામ સંજન
વેડી દર્યે બેસુમાર આફતો,
તોએ દીન કાજ સઉ રહયા ખુશાલ,
જાદવ રાણાએ દીધો આસરો,
જે કીર્તિવંત કહાણી નેરીઓ સંગની વાંછીને
થયા આજ બારસો સાલ—વેડી,
જામક જવાનો સઉ ખુશ વખાણો,
અરદેશીર સમ હતા પેહલવાનો,
કાજે સંજન ખોલયા જનો,
સ્થાપ્યા ધરાનશાહ કોમની જેથી વાહવાહ—વેડી
ધન્ય ધન્ય ટોલા જરથે સ્તી ઉભો કીધો સ્થલ યાદગાર.
અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બજાવી તેં આશકાર,
તોખમ કયાનીની અમર કીર્તી જાલવી રાખજે હવ દાદાર
આહે હવરત જમ જરથેસ્તીઓ રહેા શાદ આખાદ દીદાર—વેડી

God-Save-The-King

થોડીજ નકલો બાકી છે.

મોડલ મ્યુઝીક ગાઈડ.

તરેહવાર દીલપઝીર ગાયનો નોટશન સાથે.

કીમત આના ૮.

જુઓ:—પરસ્પન મ્યુઝીક કલાસ, પાહુદી હાઉસ, જુના મોદીખાના,
કોટ, મુંબઈ.

કસોટી

થી પીત્તળ અને સોનું ઓલખાઈ આવે છે,
તેમજ વીસ વરસના વપરાસથી એટલું તો
પુરવાર થયું છે કે.

રોયલ વેસ્ટ એન્ડ સાઈકલ

જેની કીંમત ફક્ત હાલ રૂ. ૧૮૫ છે તે કોઈપણ
ખીજા ડબલ કીમતના મશીનની બરોબરી કરી
શકે છે. ખાલી ભપકો નથી પણ તમારા
પઠસાનો પુરેપુરો માલ મળે છે.

વેલીંગ્ટન સાઈકલ એન્ડ

મોટર કુાં,

નાં ૧, ચર્ચગેટ સીટ, મુંબઈ.

પ્રાંચ—ધરત સીટ—પુના.

સુંતુ જોઈએ કસી ને માણસ જોઈએ વસી

ધી, ખાંડ, દરેક જાતનો મસાલો, દરેક પ્રકારનો મેવો, વગેરે

તમારું દીલખુશ કરે એવું મેળવવું હોય તો અમારી લોકપ્રીય

દુકાને આવો. અમારે ત્યાં પડતી ધમાલ અમારાં સારાં

કામની શાખ પુરે છે.

વી. જગાણી બ્રધર્સ,

ચીરાબજાર, મીઠાઈવાલાની બાજુમાં,

દુકાન નં. ૨૪૭, પોસ્ટ નં. ૨, મુંબઈ.

સુખડ, લોખાન સોજીલુ અને ચોખ્ખું અમે વેચ્યે છીએ.

ભાવ બજાર કરતાં કીફાયત

નાપસંદ માલ અમે પાછો રાખ્યે છીએ.

એક પોસ્ટ કાર્ડ લખો, ઘર બેઠાં માલ પુગાડીશું.

એકજવાર કામ પાડી જીવો, તમે અમને છોડશો નહીં.

બાદશાહી રામાટોજન.

બાદશાહી રામાટોજન હરહમેશ સેવન કરવાથી તાકાત વીજળીની ઝડપે વધારે છે અને ૨૦૦ ઘોડાની શક્તિવાળી મોટોરગાડીને પણ અટકાવવા શક્તિવાન થવાય છે.

મગજને શાંત રાખી યાદશક્તિમાં વધારો કરે છે, ચહેરો હરહમેશ હસમુખો ખુબસુરત રાખે છે. આ દવા બનાવવામાં કેશર, કર્તુરી, બરાસ, ઈલાયચી, જાવંત્રી, મરી, તજ, સુંઠ, દ્રાક્ષ વીજેરે વસ્તુઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સ્વાદ પણ ઘણો ઉત્તમ છે. હરહમેશ સેવન કરવાથી ક્ષય, દમ, જીની ખાંસી અડચી, અશક્તિ દુર થાય છે. આ દવા છાતીનું બળ વધારવામાં અદ્ભુત છે. કી. બાટલીના રૂ. ૨૫ પો. છ આના.

કાર્ડ વીઝીટ સાઇઝ. કીંમત રૂ. ૧૫-૦-૦

ફોટોગ્રાફના છુપા કેમેરા.

આ કેમેરાથી નાનુ બચ્ચું પણ સહેલઈથી ગમે તે પ્રકારનો ફોટોગ્રાફ ઉતારી શકે છે, ફોટોગ્રાફ પાડવાનું કામ હમો દરેકને મક્કત શીખવી શકીએ છીએ, આ કેમેરાથી દરેક જાતના ફોટાઓ જેવા કે ઉડતું પક્ષી, દોડતી રેલ ગાડી, ચાલતાં, ઉભાં, બેઠેલા દશ, વીશ, પચીશ માણસનો ગુરૂપ સફાઈદાર ઉતારી શકાય છે. એકી વખતે જુદા જુદા છ ફોટો ઉતારી શકાય તેટલા માટે છ ડાર્ક સ્લાઈડ ડાયા ક્રામ, બે બે બ્યુફાઈન્ડર, લેન્સ, પ્લેટ રીકોર્ડીંગ; સટર સાથે કીંમત માત્ર રૂપીઆ પંદર પો. વી. પી. બર્ચા રૂ. ૧-૪-૦.

ત્રણ સાબુના બાકસ એકનો રૂપીઆ એક.

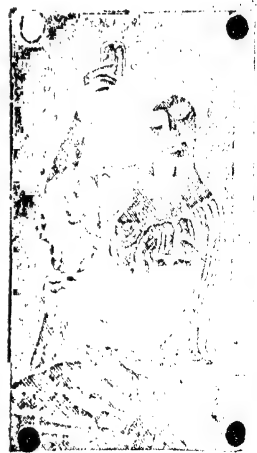
—: વગર ઇનએ વાળ કાઢવા માટે :—

બાદશાહી સાબુ

બાદશાહી સાબુ-સફાઈથી વાળ દુર કરવા માટેજ છે.
બાદશાહી સાબુ-આમડીનો અસલી રંગ રાખે છે કાળી પડતી નથી.
બાદશાહી સાબુ-વાપરનારાઓ સંપૂર્ણ સંતોષ પામ્યા છે.
બાદશાહી સાબુ-આમડીના તમામ દરદ નાબુદ કરે છે.
બાદશાહી સાબુ-હર હયતે વાપરવાથી નુકશાન થતું નથી.
બાદશાહી સાબુ-ત્રણસાબુનાબાકસએકના રૂ. ૧૫ પો. ૪ આના.

સોલ એજન્ટ-સી. સી. મહાજન એંડ કું.

મુલશ જેઠા મારકીટ સામે-મુ.અમ.

દુક વખતમાં બહાર પડશે.

રોયલ મ્યુઝીક ગાઇડ.

વીસ ચુટી કાઢેલાં ફાંકડાં ગાયનો, તેના રાગ. તાલ, માત્રા
સાથે આપવામાં આવ્યાં છે. નોટેશન પણ સમાવી છે,

કીંમત આના ચાર.

ઉપલી અમારી ગાઇડ બહાર પડતી હોવાથી અમારી
મોડલ મ્યુઝીક ગાઇડની બે હજાર નકલમાંની ફકટ બસો બાકી
છે તે અર્ધી કીંમતે--ચાર આને આપવામાં આવશે. તુર્ત મંગાવો.
પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લાસ, ચહુદી હાઉસ, જુના મોદીખાના, કોટ,

સાગી

સચ્ચલ મળવાના ઠેકાણા

બચુમીઆ બાબામીયા સીતારવાલા, ચરનીરોડ જંકશન,
રેલ્વે હોટલ સામે.

મેહરની કંપની, સુખડના વેપારી, વાહડયાજીના આતશબેહરામ
સામે, ઘોશીતલાવ.

એન. એન. નવા, ઘોશીતલાવ, ફુકકર બજાર.

પરભુ ભગવાન, ટોપીવાલા, બજારગેટ, કોટ.

પરશ્યન મ્યુઝીક ક્લાસ, ચહુદી હાઉસ, જુના મોદીખાના, કોટ,

મુંબઈ.

૧૬૫
ન માટે

મુખ્ય.

પ્રાચીન રાયલ
માલગોના
૨૦ ફેબ્રુઆરી
૧૯૦૨

સામાન

ગાંધીજી

છે.

મારે કામ

ધ્યાન

